

DIPLOMOVÁ PRÁCE

POZEMKOVÉ KNIHY KARDAŠOVY ŘEČICE 17. STOLETÍ

Vedoucí práce: doc. PhDr. Marie Ryantová, Csc.

Autor práce: Milan Hejda

Studijní obor: ARC

Ročník: 2.

2022

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. V platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Drahově dne .....

.....

Poděkování

Práce Pozemkové knihy Kardašovy Řečice 17. století je téma, které vzniklo díky podpoře a přičinění mnoha lidí, a proto si na tomto místě zaslouží zmínku. V této souvislosti musím jako první vyjádřit poděkování paní docentce Ryantové za vedení, konzultace a důvěru pro zpracování takto rozsáhlé pramenné základny. Za konzultace k onomastické části práce bych rád vyjádřil dík paní docentce Janečkové. Poděkovat bych též chtěl Státnímu okresnímu archivu v Jindřichově Hradci, Státnímu oblastnímu archivu v Třeboni – oddělení Jindřichův Hradec a centrály SOA Třeboň. Zvláště bych chtěl jmenovitě poděkovat z těchto archivů paní Martě Leblové, paní Haně Pelcové, paní Stanislavě Novákové a panu Holubovi. Poděkovat chci také pracovníkům restaurátorskému oddělení v SOA Třeboň s jeho zaměstnatnci. Speciální poděkování patří také paní Benešové ze SOkA Jihlava za konzultace související s výzkumem filigránů. Opomenout nemohu ani zájem či podporu kamarádů a rodiny. Jmenovitě stojí za zmínku např. pan Hanuš z Kardašovy Řečice. Hlavní slova díky chci věnovat rodičům, již mě vždy podporovali, věřili mi a povzbuzovali mne ve studiu i v psaní práce. Práci bych rád věnoval právě svým rodičům.

Anotace

Diplomová práce *Pozemkové knihy Kardašovy Řečice 17. století* představuje soubor dvou knih, jež pokrývají téměř celé století ze života jednoho města. Knihy jsou rozděleny dle historického členění města pro Horní a pro Dolní stranu města. První část práce byla zpracována z pohledu finančních, majetkových, genealogických, onomastických, sociálních, náboženských či migračních otázek. Prostor zde dostaly i otázky okrajové, jako zápisy svatební nebo mortalitní. Opomenuta nebyla ani problematika postavení ženy v pozemkových knihách či rekonstrukce zápisu do pozemkových knih na příkladu Kardašovy Řečice. Druhá část práce byla věnována edici zpřístupněné in extenso.

Abstract

The diploma thesis *Landes registers Kardasova Recice of the 17th century* is a collection of two books that covers almost a whole century of the life of one town. The books are divided according to the historical division of the city for the Upper and Lower parts in the city. The first part of the thesis was composed from the perspective financial, property interest, genealogical, onomastic, social, religious or migration issues. Spot given wedding or mortality records. The issue of the position of women or reconstruction of the entry on the example of Kardasova Recice wasn't neglected either. The second part was delimited to the edition in extenso.

Obsah

1) Úvod	7
2) Kardašova Řečice a historický výzkum	8
2.1) Dějiny města a panství Kardašova Řečice	12
3) Pozemkové knihy pohledem historiografie	21
4) Charakteristika pozemkových knih Kardašovy Řečice	29
4.1) Vnější a vnitřní popis	29
5) Rozbor pozemkových knih Kardašovy Řečice	34
5.1) Počet gruntů a chronologie zápisu	34
5.2) Kardašova Řečice z hlediska staveb a pozemků	42
5.3) Posloupnost hospodářů v 17. století	44
5.4) Sociální skupiny zmíněné v pozemkových knihách	48
5.5) Osud gruntů za třicetileté války	50
5.6) Migrace obyvatelstva pohledem pozemkových knih	54
5.7) Specifika vývoje jmen a příjmení v Kardašově Řečici a okolí	56
5.8) Hospodáři a jejich schopnost splácení gruntů	65
5.8a) Šacuňky, veruňky, frejmarky a závdavky	65
5.8b) Termíny splátek v pozemkových knihách	67
5.8c) Rychlost splácení gruntů	68
5.9) Postavení žen v pozemkových knihách.....	69
5.10) Zápisy svatební a mortalitní povahy	73
5.11) Testamenty kontra testamentární zápisy pozemkových knih	75
5.12) Pozemkové knihách a odkazy k záduší	77
5.13) Rekonstrukce zápisu do pozemkových knih na příkladu Řečice	78
Závěr	81
Ediční poznámka	83
Edice	84
Seznam zkratek	262
Seznam pramenů a literatury	263
Prameny nevydané	263
Prameny vydané	263

Literatura	264
Internetové zdroje	272
Seznam příloh	274
Tabulky	274
Obrazové přílohy	274
Reprodukce	276

1) Úvod

Prvotní myšlenkou při výběru téma ke zpracování pro potřeby diplomové práce bylo pokračování vytyčené cesty již v bakalářské práci. V tomto ohledu jde opětovně o město Kardašova Řečice a bývalé panství Kardašova Řečice s občasným přesahem na vesnice z daného panství. I přes konzultování více možných směrů v rámci města Kardašova Řečice bylo zvoleno téma časově i tematicky blízké prvotní práci.

Nutno ovšem podotknout, že znalost finálně vybraného tématu není pro autora nová již z důvodu genealogického zájmu v rámci tohoto města z let minulých. Tento zájem, a především možnost online studia, byla umožněna i díky možnostem a aktivitám jihočeské archivní sítě, která již od roku 2007 zprostředkovává přístup k nejdůležitějším historickým dokumentům vyhledávaným genealogy, historickými demografy, historiky, archiváři či zájemci o výzkum dějin měst nebo obcí z řad kronikářů a zájemců z řad veřejnosti. I díky tomu mám nyní přístup k cíli své práce z online prostředí, které snad bude mít svou budoucnost a užitek pro více a více lidí zajímající se o historii nejen jižních Čech.

Co se týče cílů, vzhledem ke zkoumání dvou knih, tj. knihy pro Horní a Dolní stranu města Kardašova Řečice, bylo možné zpracovat prakticky cokoliv, co byl primární pramen ochoten dovolit. Již přípravné práce na edici ukázaly, že v případě zveřejnění samotné edice v plném rozsahu by edice mohla být příliš rozsáhlá. Z toho důvodu byla již na začátku shoda, že edice se bude zveřejňovat kvůli opakujícím se, prakticky stereotypně se opakujícím citacím v podobě registrové edice, která bude obsahovat záznamy vysokého významu, jenž jsou neopakovatelné a pro práci natolik důležité pro svou výjimečnost. Tento záměr byl nakonec opuštěn a edice byla připravena k zpřístupnění v plném rozsahu.

Mimo edici bylo cílem podle odborných zásad kriticky zhodnotit pramen v součinnosti různých pomocných věd historických. Motivací v další části bylo zhodnocení obsahové stránky pozemkových knih, kde bylo cílem zodpovědět otázky týkající se staveb a pozemků, sociální struktury obyvatel v knihách obsažených, posloupnosti hospodářů, migrace, šacuňků, veruňků, frejmarků či spáleníšť.

V neposlední řadě bylo motivací pokračovat v nastaveném trendu a zpřístupnit zájemcům další střípek ze života našich předků, kde 17. století hraje absolutní prioritu pro pochopení každodenního života, starostí, útrap, problémů s obživou a také rodinných vazeb. Pozemkové knihy jako takové nabízejí jeden z prvních pohledů na poddané, kde lze jak najít rodinné vazby, tak občas informace, které obsahují později matriky či soupisy poddaných.

2) Kardašova Řečice a historický výzkum

Počátky historiografie města Kardašova Řečice spadají do 19. století, kdy prvním historiografem a otcem výzkumu řečických dějin byl Jaromír Hrubý.¹ Ten jako první shrnul v obsáhlejších konturách soudobé znalosti nejen z historie pánů z Řečice, pánů z Hradce, panství Kardašova Řečice a širšího dominia, též z dějin poddaných města a panství Kardašova Řečice. Mimo jiné ve stručnosti popsal i jednotlivé vesnice z bývalého panství Kardašova Řečice, kde byla popsána každá obec. Ty osvětlil pohledem nejstarší zmínky a původu názvu obce. Prostor zde dostalo i pravděpodobné osazení a vznik dané obce. Vedle toho autor popsal nejstarší církevní či šlechtické správu. Důležitou zmínku věnoval autor éře husitství, změnám majitelů jednotlivých obcí, jejich formování v budoucí panství pod jedním majitelem, dále popsal období třicetileté a války a v neposlední řadě vývoj po třicetileté válce pod novou vrchností. Zmínku dostali v menší míře i poddaní, které autor vyjmenovává především od 18. století. Jaromír Hrubý ovšem nebyl ve své době jediný, kdo přispěl k výzkumu dějin města, potažmo panství. Důležité informace mimo jiné přinesl Ferdinand Tadra,² August Sedláček,³ František Teplý,⁴ částečně František Kuna.⁵

Náboženská historiografie Řečice byla částečně popsána v dílech Jaromíra Hrubého⁶ či Františka Teplého.⁷ Dále nelze nezmínit monumentální dílo Tomáše Václava Bílka *Dějiny*

---

¹ Jaromír Pavel Hrubý (23. 10. 1852, Kardašova Řečice – 3. 2. 1916, Praha) se narodil jakožto řečický rodák mistru řeznickému Karlu Hrubému a Albertině Vrané. Jaromír byl později znám jako pedagog, novinář, spisovatel a překladatel ruské literatury. V Praze vešel ve známost jako novinář a redaktor *Národních listů*. Pro regionální historii a dějiny rodin se stal významným zejména díky svému dílu *Řečice Kardašova a bývalé panství řečické a Místopis Kardašova Řečice I-III*. Za svůj přínos a šíření povědomí o rodném regionu si vysloužil titul čestného měšťana Kardašovy Řečice. Svůj život završil v únoru 1916, kdy na Vinohradech skonal na úplavici cukrovou, tj. cukrovku. Viz <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Jaromír Hrubý, dále <https://www.digitalniknihovna.cz/mjh/> heslo Ohlas od Nežárky 10, roč. 46, 3. 3. 1916, s. 3-4. K narození viz SOA Třeboň, *Matrika N 1850-1860*, s. 73; k úmrtí viz <http://katalog.ahmp.cz/pragapublica/> Vinohrady Kostel svaté Ludmily - Matrika Z Vinohrady 1913-1920, s. 191.

² Ferdinand Tadra (19. 1. 1844, Jindřichův Hradec – 19. 3. 1910, Praha) se živil jako skriptor, kustod a později knihovník. Od svých studií se seznamoval s domácími i cizími. Pozornost věnoval především pražským archivům a Univerzitní knihovně. Systematicky se seznamoval s Vatikánským archivem a italskými knihovnami. Zpracoval především prameny 14. a 15. století, dále se věnoval problematice třicetileté války a pro dějiny Kardašovy Řečice zpřístupnil zlomky Drkolenské. Viz <http://aleph.nkp.cz/publ/sck/> heslo Ferdinand Tadra a <https://katalog.muni.cz/> heslo Ferdinand Tadra.

³ Viz August SEDLÁČEK, *Hrady, zámky a tvrze IV – Vysočina Tábořska*, Praha 1885, s. 332–335.

⁴ Viz František TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichova Hradce I-VII*, Jindřichův Hradec 1927 – 1936.

⁵ František Kuna (10. 9. 1882, Veselí nad Lužnicí – 25. 1. 1973, Praha) byl rodákem z centra veselských Blat Veselí nad Lužnicí z čp. 172. K narození viz SOA Třeboň, Kardašova Řečice, *Index matriky N 1700 – 1914*, s. 124. František byl významný regionální badatel a historiograf Veselska. Historii Veselí, Mezimostí a přilehlých vesnic obohatil svou prací *Dějiny města Veselí nad Lužnicí a okolí* a druhým nevydaným strojopisem týkajícím se veselských domů. Viz František KUNA, *Dějiny města Veselí nad Lužnicí a okolí*, Veselí nad Lužnicí 1927, nebo F. KUNA, *Dějiny města Veselí nad Lužnicí a Mezimostí*, Veselí nad Lužnicí 1997. Životopisná data a informace viz <https://www.veselipratelehistorie.cz/> heslo František Kuna či <https://katalog.cbvk.cz/ar1-cbvk/cs/> heslo František Kuna.

⁶ Viz Jaromír HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství řečické*, Praha 1893.

⁷ Viz F. TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichův Hradec I-VII*, JH 1927 – 1936.

konfiskací po r. 1618, kde popsal změny majitelů statků po třicetileté válce.⁸ Náboženská literatura z pohledu židovské historiografie byla v Kardašově Řečici popsána Jiřím Fiedlerem⁹ či Blankou Rozkošnou.¹⁰

Vývoj historiografie města, potažmo panství se neustále proměňuje a doplňuje. V tomto ohledu nelze nezmínit vedle řady odborných periodik také periodikum *Řečické zajímavosti*,¹¹ jež se podílí na šíření informací o historii i zájemcům z laické veřejnosti. Nutno podotknout, že na obsahu se podíleli i odborníci jako archeologové, filologové či jiní. Další možností šíření informací a (sebe)prezentace dějin města je dnes shrnutí dějin města ve sborníku *Kardašova Řečice znovu městem*.¹² Současná doba nabízí nové možnosti prezentace. Jednotlivá města a obce se dostala do další roviny pomocí oficiálních stránek města,¹³ kde je historie popsána a nastíněna v nejdůležitějších bodech.

Důležitou roli v šíření povědomí o historii Řečicka vedle Hrubého mělo také muzeum a archiv. Studii k dějinám muzejní práce v Kardašově Řečici přinesl Jan Dolák.¹⁴ V rámci správy a zpracování fondů se o šíření povědomí o řečické historii podíleli Bartoloměj Víta,¹⁵ Timoteus

---

⁸ Viz Tomáš Václav BÍLEK, *Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618 I-II*, Praha 1882 – 1883.

⁹ Jiří Fiedler (5. 3. 1935, Praha – 31. 1. 2014, ?) byl filolog, překladatel, autor publikací a studií, dále odborník na židovskou otázku, viz <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Jiří Fiedler. Viz Jiří FIEDLER, *Židovská obec v Kardašově Řečici*, in: Naše dny se naplnily. Z historie Židů v jižních Čechách, České Budějovice 2002 s. 42-52.

¹⁰ Viz Blanka ROZKOŠNÁ, *Židé na Jindřichohradecku I.*, Praha 2012.

¹¹ Viz https://katalog.cbvk.cz/arl-cbvk/cs/detail-cbvk_us_cat-s0005447-recicke-zajimavosti/.

¹² Jan Frolík (1. 5. 1956, Praha) je archeolog a historik, který se specializuje na nejstarší české dějiny, viz <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Jan Frolík. Viz Jan FROLÍK, *Kardašova Řečice znovu městem. Sborník statí k příležitosti navrácení městských práv Kardašově Řečici*, Kardašova Řečice 1993.

¹³ Prezentaci řečické historie nabízí na velice solidní úrovni oficiální internetové stránky města Kardašova Řečice, viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/archeologicke-nalezky/>, dále <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/historicky-vyvoj/> či <https://www.kardasova-recice.cz/seniori/mesto/informace-o-meste/historie-1/historicky-vyvoj/>.

¹⁴ Jan Dolák (22. 4. 1962, Vyškov) je bývalý ředitel Okresního muzea v Jindřichově Hradci. Více viz <https://is.muni.cz/cv?uco=69885>. Pro dějiny Kardašovy Řečice sepsal studii k dějinám muzejní práce, viz Jan DOLÁK, *Příspěvek k dějinám muzejní práce v Kardašově Řečici*, in: Jindřichohradecký vlastivědný sborník 5, 1993, s. 66 – 68.

¹⁵ Bartoloměj Víta (28. 6. 1891, Kardašova Řečice – 28. 10. 1966, Kardašova Řečice) byl řečický rodák a pokračovatel Jaromíra Hrubého. Byl středoškolský učitel, autor historických studií, archivář a také korektor, doplňovatel a spoluydavatel *Místopisu Kardašova Řečice I-III*, viz J. HRUBÝ, *Místopis Kardašovy Řečice I-III*, KR 1929 – 1934 či <https://katalog.cbvk.cz/arl-cbvk/cs/> heslo Bartoloměj Víta. Taktéž se spolupodílel na vydání průvodce po fondu a sbírkách, viz Václav FILIP – Bartoloměj VÍTA, *Okresní archiv v Jindřichově Hradci: průvodce po fondech a sbírkách*, Jindřichův Hradec 1959.

Čestmír Zelinka,¹⁶ Karel Tříška,¹⁷ Marcela Svobodová,¹⁸ Helena Hálová, Jiřina Psíková,¹⁹ Hana Železná či Stanislava Nováková.²⁰ Nejvýznamnější fondy týkající se Kardašovy Řečice jsou Archiv města Kardašova Řečice 1407-1945 (1973), Velkostatek Kardašova Řečice 1565-1928, Děkanský úřad Kardašova Řečice 1655-1951, Cechy Jindřichohradecka 1578-1888 a Náboženská obec židovská Kardašova Řečice 1777-1903. Za zmínku stojí též fondy Spolek vojenských vysloužilců Kardašova Řečice 1880-1947²¹ či Spolek divadelních ochotníků Kardašova Řečice (1861) 1870-1958,²² Zpěvácký spolek Jablonský Kardašova Řečice 1861 – 1950 (1962)²³ a Živnostenské společenstvo oděvní Kardašova Řečice 1864 – 1899.²⁴

Díla encyklopedického rázu, jež měla vliv svými informacemi na dějiny Kardašovy Řečice, byla díla Františka Mareše či Jana Sedláčka,²⁵ dále lexikon Jana Vyhlídky.²⁶ Informace přináší i nejvýznamnější česká encyklopedie, tj. Ottův slovník naučný.²⁷

Významným milníkem se také stal rok 2007, kdy počal svou činnost digitální archiv pod hlavičkou Státního oblastního archivu v Třeboni.²⁸ Kardašova Řečice, potažmo její panství, zde byla prezentována pomocí inventářů, listin, knih, kronik, matrik, soupisů poddaných, urbářů

---

¹⁶ Ph. Dr. Timoteus Čestmír Zelinka byl archivář, který zpracoval inventář pro fond Děkanský úřad Kardašova Řečice 1655 – 1952, viz Timoteus Čestmír ZELINKA, *Inventář Děkanský úřad Kardašova Řečice 1655 – 1951*, Kardašova Řečice 1965.

¹⁷ Karel Tříška (11. 7. 1904, Praha – 8. 8. 1995, Jindřichův Hradec) byl archivář a autor historických studií. Viz <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Karel Tříška. Ke Kardašově Řečici napsal studii na téma řečických rybníků, viz Karel TRÍŠKA, *Staré rybníční hospodářství u Kardašovy Řečice*, in: Jihočeský sborník historický 26, 1957, s. 9-13, 40-45.

¹⁸ Archivářka Marcela Svobodová zpracovala sdružený inventář Cechy Jindřichohradecka 1578 – 1888, viz Marcela SVOBODOVÁ, *Sdružený inventář Cechy Jindřichohradecka 1578 - 1888*, Jindřichův Hradec 1973.

¹⁹ PhDr. Helena Hálová a PhDr. Jiřina Psíková sepsaly inventář k Archivu města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973), viz Helena HÁLOVÁ – Jiřina PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973)*, Jindřichův Hradec 2008. Helena Hálová také zpracovala inventář Náboženská obec židovská Kardašova Řečice 1777 – 1903, viz Helena HÁLOVÁ, *Inventář Náboženská obec židovská Kardašova Řečice 1777 – 1903*, evid. č. 888, NAD 350; též <https://digi.ceskearchivy.cz/922210301000888>.

²⁰ Dílčí inventář k Velkostatku Kardašova Řečice 1565 – 1928: Knihy zpracovaly archivářky Stanislava Nováková a Hana Železná, viz Stanislava NOVÁKOVÁ – Hana ŽELEZNÁ, *Dílčí inventář Velkostatek Kardašova Řečice 1565 – 1928: Knihy*, Jindřichův Hradec 2020.

²¹ PhDr. Bartoloměj Víta sepsal taktéž skupinový a sdružený inventář Spolek vojenských vysloužilců Kardašova Řečice 1880 – 1947, viz Bartoloměj VÍTA, *Sdružený a skupinový inventář Spolek vojenských vysloužilců Kardašova Řečice 1880 – 1947*, Jindřichův Hradec 1965.

²² Týž sepsal taktéž skupinový inventář Spolek divadelních ochotníků Kardašova Řečice (1861) 1870 – 1958, viz B. VÍTA, *Skupinový inventář Spolek divadelních ochotníků Kardašova Řečice (1861) 1870 – 1958*, Jindřichův Hradec 1965.

²³ Týž sepsal skupinový a sdružený inventář Zpěváckého spolku Jablonský, viz B. VÍTA, *Skupinový a sdružený inventář Zpěvácký spolek Jablonský Kardašova Řečice 1861 – 1950 (1962)*, Jindřichův Hradec 1965.

²⁴ Tento sdružený a skupinový inventář také sepsala Marcela Svobodová. Viz Marcela SVOBODOVÁ, *Skupinový a sdružený inventář Živnostenské společenské společenstvo oděvní Kardašova Řečice 1864 – 1899*, Jindřichův Hradec 1973.

²⁵ František MAREŠ – Jan SEDLÁČEK., *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém X: Od pravěku do počátku XIX. století*, Praha 1900.

²⁶ Viz Jan VYHLÍDKA, *Lexikon nedotknutelných*, Brno 2013.

²⁷ Viz *Ottův slovník naučný: ilustrovaná encyklopedie obecných vědomostí I-XXVIII*, Praha 1888-1909.

²⁸ Viz <https://digi.ceskearchivy.cz/>.

či sčítacích operátů.²⁹ Další prameny zpřístupněné formou databází, které taktéž prezentují nejen Řečici svými záznamy, jsou matriky Univerzity Karlovy,³⁰ databáze legionářů,³¹ databáze pomníků z 1. a 2. světové války,³² Vojenský historický archiv.³³ Nelze nezmínit ani kartotéku Augusta Sedláčka, která zpřístupňuje lístky, které obsahují informace i o Kardašovořečicku.³⁴ Z odborných pracovišť lze zmínit Muzeum Jindřichohradecka, jež pomáhá dokumentovat i Kardašovořečicko.³⁵ O dokumentování památek se v poslední řadě stará také Národní památkový ústav, jenž má evidenční listy pro kostel svatého Jana Křtitele a pro zámek v Kardašově Řečici.³⁶

Důležitý pohled vedle muzejní, archivní či encyklopedické činnosti podala též archeologie, která byla prezentována jmény jako Tomáš Durdík,³⁷ Vladislav Burian,³⁸ Kamil

---

²⁹ Viz <https://digi.ceskearchivy.cz/407639-Kardasova-Recice-Jindrichuv-Hradec-Cesko>. Digitální archiv SOA Třeboň nabízí pro geografický bod Kardašova Řečice inventáře v záložce pod názvem archivní soubory.

³⁰ Jednalo se kupříkladu o Alfréda Baštyře, Karla Hrubého, Františka Nekuta či Bartoloměje Vítu. Viz <https://is.cuni.cz/webapps/archiv/public/person/se/> heslo Kardašova Řečice.

³¹ Viz <http://legie100.com/krev-legionare/> heslo Kardašova Řečice.

³² Viz <https://www.vets.cz/vpm/mista/obec/188-kardasova-recice/>.

³³ Viz <https://www.vuapraha.cz/>. Nelze nezmínit jakožto potenciální zdroj informací ani digitální studovnu Ministerstva obrany, viz <https://www.digitalniknihovna.cz/dsmo>.

³⁴ Viz <http://www.augustsedlacek.cz/> heslo Kardašova Řečice.

³⁵ Viz <https://www.mjh.cz/>.

³⁶ Viz <https://pamatkovykatalog.cz/uskp/podle-relevance/1/seznam/> heslo Kardašova Řečice

³⁷ Tomáš Durdík (24. 1. 1951, Praha – 20. 9. 2012, Praha) byl český archeolog, vysokoškolský pedagog a kastelolog. Viz <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Tomáš Durdík. Studium velikán české archeologie absolvoval na Univerzitě Karlově, kde byl žákem Zdeňka Smetánky. Již během studia začal pracovat mimo jiné jako pracovník předchůdce dnešního Archeologického ústavu Akademie věd České republiky. Postupně se stal expertem na hradní architekturu a hmotnou kulturou středověku. Jakožto přední osobnost v oboru se stal členem řady významných mezinárodních organizací. Byl zakladatelem koncepce výzkumu českých hradů, jež uvedl do kontextu evropské archeologie, která se vžila pod názvem „česká škola“. Taktéž byl ceněn jako výrazná osobnost české spolkové činnosti. Stál za řadou významných výzkumů, studií, encyklopedických děl a také se stal zakladatelem erudovaného sborníku Castellologica bohemia. Důležitou roli pro něj hrálo i periodikum Archaeologia historica. Jakožto pedagog se zasloužil o vzdělávání jak odborníků, tak poučení laiků. Vyučoval na Univerzitě Karlově či Západočeské univerzitě v Plzni. Zasloužila se o to nejen spolupráce v kolektivech na studiích, práce při vykopávkách či schopnost prezentace výsledků práce z výzkumů formou přednášek, výstav, exkurzí či dokumentárních sérií v televizi. Vedle toho také jeho výzkumy napomohly k sesbírání informací, zisku rozličného materiálu a především nových znalostí, které shrnul v monumentálním díle Encyklopedie českých hradů, jež bylo srovnatelné s díly velikánů české historické disciplíny jako byli Palacký, Emler či Sedláček. Viz více Vojtěch KAŠPAR, *Odešel prof. PhDr. Tomáš Durdík, DrSc. (24. ledna 1951 – 20. září 2012)*, in: *Archaeologia historica* 38, č. 2, 2012, s. 743-749. Bibliografie Tomáše Durdíka viz http://cmsold.flu.cas.cz/old/durdik_bibl.htm#1981. Encyklopedie hradů viz T. Durdík, *Encyklopedie českých hradů*, Praha 1995.

³⁸ Vladislav Burian (20. 2. 1965, Dačice) je archeolog a pracovník Okresního muzea v Jindřichově Hradci. Viz <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Vladislav Burian. Těžištěm jeho práce je historie města Jindřichův Hradec, 75. pěší pluk či letecká bitva nad Jindřichohradeckem 24. 8. 1944. Viz <https://www.mjh.cz/odborna-cinnost/historik-mgr-vladislav-burian>. V rámci regionálních výzkumů v okolí Jindřichova Hradce taktéž absolvoval vykopávky a výzkumy v Kardašově Řečici. Viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/archeologicke-nalezky/>.

Smíšek³⁹ či Tomáš Fedra.⁴⁰ Tomáš Durdík sepsal několik důležitých studií napříč různými lokalitami České republiky, kde značná pozornost byla věnována Jindřichově Hradci, v Kardašově Řečici si pozornost archeologů vysloužil průzkum hradu Kardašova Řečice.⁴¹ Zmínky o hradu v Kardašově Řečici přinesl také ve své diplomové práci Jan Mašek, který uvedl, že hrad se nacházel mimo vlastní městskou strukturu, tj. Dolní stranu města.⁴²

2.1) Dějiny města a panství Kardašova Řečice

Počátky a původ založení města jsou obestřeny tajemstvím. Literatura město popisovala jako tzv. Řečičku menší, která byla v kontrastu s Řečicí velkou. Řečice velká byla ve skutečnosti Červená Řečice biskupská a později arcibiskupská. Řečička menší čili Kardašova Řečici byla v tomto kontextu ta druhá Řečice.⁴³ Význam termínu Řečice lze vysvětlit jako jiný termín pro říčku, která protéká obcí řečickou.⁴⁴ Dnes je potok Řečice jedním z vedlejších ramen řeky Nežárky.⁴⁵ Označení Kardašova se odvozuje od rybníku Kardaš, jež byl údajně pojmenován dle osoby tohoto jména. Příjmení Kardaš bylo doloženo v roce 1381 (Ulrici Kardas).⁴⁶ Kardáš znamenal v bulharštině Bruder, totéž v srbochorvatštině, v polštině Bruder či Waffenbruder.⁴⁷

---

³⁹ Kamil Smíšek je archeolog, kurátor a numismatik. Působil ve Středočeském muzeu Rožtoky, při Masarykově univerzitě v Brně a Národním muzeu v Praze. Těžištěm jeho studia je archeologie doby laténské a římské a stěhování národů, dále nálezy a výzkum mincí. Viz <https://www.arup.cas.cz/kontakty/personalia/aktivni-zamestnanci/mgr-smisek-kamil/> a <https://biblio.hiu.cas.cz/> heslo Kamil Smíšek. Pro dějiny Kardašovy Řečice je důležitý pro studii o měděné minci z doby Františka II. Rakocziho v Kardašově Řečici. Viz Kamil SMÍŠEK, *Nález měděné mince z období povstání Františka II. Rakocziho v Kardašově Řečici (okr. Jindřichův Hradec)*, in: Peníze v proměnách času. 6. Mincovníctví, peněžní vztahy a medailérství za válek od antiky až po Vídeňský kongres, Ostrava 2008, s. 135-138.

⁴⁰ Viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/archeologicke-nalezky/>.

⁴¹ Viz Tomáš DURDÍK – Jan FROLÍK, *Povrchový průzkum hradu v Kardašově Řečici a jeho sídlištně-geografické souvislosti*, in: Archeologické rozhledy 33, 1981, s. 429 – 435.

⁴² Viz Jan MAŠEK, *Problematika jednoduchých hradů v Čechách*, Diplomová práce Filozofické fakulty Západočeské univerzity, Plzeň 2012, s. 73.

⁴³ Viz Jan ORTH – František SLÁDEK, *Topograficko-statistický slovník Čech, čili, Podrobný popis měst, městyšů, vesnic, pak zámků, dvorů, továren, mlýnů, hutí a podobných o samotě ležících stavení, jakož i všech zpustlých hradů a zaniklých osad království českého*, Praha 1870, s. 660. Též Václav KOTYŠKA, *Úplný místopisný slovník Království Českého*, Praha 1895. Tuto domnětku o Kardašově Řečici jakožto Řečici menší např. dílo Jaromíra Hrubého popírá, neboť jakožto Řečici menší lokalizoval obec Řečičky na Časlavsku, viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 66.

⁴⁴ Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství řečické*, s. 5. Profous klasifikoval pojem Řečice jako název vzniklý z říčky, který byl ve srovnání s pojmy hlavice – hlava, děvice – děva, trubice – trouba. Viz Antonín PROFOUS, *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny III.*, Praha 1951, s. 549.

⁴⁵ Viz <https://mapy.cz/> heslo Řečice potok.

⁴⁶ Ulrici Kardas bylo jméno, které k nám přišlo od jižních Slovanů. Viz A. PROFOUS, *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny III.*, Praha 1951, s. 549. Sedláček k Řečici uvedl: „Řečice, Kardašova Ř., městec, n. s hradem, ode dávna statek Vítkovců.“ Viz A. SEDLÁČEK, *Místopisný slovník historický království českého*, Praha 1998, s. 759.

⁴⁷ Tamtéž.

Počátky osídlení města i oblasti byli zmíněnými autory pokládány do období před založením města. Dle starší historiografie se poblíž města nacházel hvozď, jenž byl propojen se systémem zemských stezek.⁴⁸ Vůbec nejstarší zmínky o této oblasti uváděly letopisy fuldské k roku 871. K tomuto roku měl po této stezce projít průvod se Svatoplukovou budoucí ženou.⁴⁹ K roku 955 po bitvě na řece Lech údajně došlo k menším potyčkám, které měly vyvrcholit bitvou s českým knížetem Boleslavem pravděpodobně ve Všerubském průsmyku. Tato bitva měla mít dle Teplého vliv i na Řečici, neboť Boleslav měl po vítězství rozdělit kumánské zajatce. Část těchto zajatců měla údajně skončit i v Řečici, která dle nich mohla získat přízvisko Kartasovou či Kardašovou Řečicí.⁵⁰

Otázku na historii osídlení postupně začíná také zodpovídat i archeologie,⁵¹ kde byl pro výzkum vybrán bývalý hrad. Ten byl dle pramenné základny poprvé zmíněn k roku 1570, jakožto pustá tvrz jménem Babky.⁵² Počátky hradu, jak uvedla studie Tomáše Durdíka, však sahaly do období lucemburského, kdy byl pravděpodobně i postaven.⁵³ Hrad byl postaven na přístupném místě, a proto byl při hradu vybudován příkop, a taktéž obranný val. Hrad byl od západu chráněn mokřinami a rybníkem Zrádná Bába. Počátky hradu byly archeologií stanoveny na období 14. století. Dokládaly to nálezy keramiky a mincí. Jako důležité vodítko vzniku hradu se ukázalo čtverhranné postavení věží, které se u nás výjimečně objevilo ve 13. století, naopak typickým se stalo až od 14. století.

Významnější kolonizace oblasti nastala na přelomu 12. a 13. století s rodem Vítkovců. Ti sem přinesli nový impuls, který pravděpodobně uvedl do pohybu další vlnu lidí. Před polovinou 13. století se na západ, východ či sever od Jindřichova Hradce rozvíjela pravděpodobně činnost spojená s kolonizací a dosidlováním již existujících oblastí.⁵⁴

---

⁴⁸ Viz Vratislav VYHLÍDKA, *Stručné dějiny Kardašovy Řečice*, Kardašova Řečice 1988, s. 4.

⁴⁹ Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství řečické*, s. 32.

⁵⁰ Viz František TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichův Hradec I, část 1.: Od nejstarší doby až do vymření rodu pánů z Hradce*, Jindřichův Hradec 1927, s. 38. V této souvislosti historická terminologie v odborných slovnících uvádí i pojem kartas či kartas, což se vykládá jako termín pro cikána či tatarské zpytáky. Viz https://is.muni.cz/el/1421/podzim2012/PVIA12/um/Maly_starocesky_slovník.pdf či <https://vokabular.ujc.cas.cz/heslo/kartas>. Pro pojem zpyták ve variantách vzpyták, spyták, zpytač či vzpytač se uvádí význam vyzvědač, špeh či zvěd. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/heslo/zpyták>. K termínu Cikáni, jež souvisí i vyzvědačskou činností, se vyjádřil i Ottův slovník naučný. Tato varianta se zdá jakožto méně pravděpodobná k pozdějšímu výskytu této etické skupiny na našem území. Viz *Ottův slovník naučný: ilustrovaná encyklopaedie obecných vědomostí V*, Praha 1892, s. 365-366.

⁵¹ Nejvhodnější pro poznání nejstarších dějin lokality Kardašova Řečice je výzkum hradu, kostela, hřbitova či vodních toků.

⁵² Viz H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města Kardašova Řečice*, s. 8.

⁵³ Vykopávky probíhaly v roce 1978 pod vedením Tomáše Durdíka. Viz T. DURDÍK – J. FROLÍK, *Povrchový průzkum hradu v Kardašově Řečici*, in: *Archeologické rozhledy* 33, 1981, s. 430.

⁵⁴ Jak podotkl Luděk Jirásko, tak v sousvislosti s prvními pány z Hradce mohlo dojít k přeměně převážně lesnatých oblastí k zemědělsky kultivované oblasti. Zároveň toto úsilí dopomohlo k posílení některých obcí v kontextu

Pramenem nedozírné hodnoty pro dějiny Kardašovy Řečice se ukázalo být nekrologium řečické fary. V souvislosti s archeologií uvedl T. Durdík možné osobnosti spojené s hradem. Nekrologium evidovalo tyto osoby: claviger neboli klíčník, portulanus neboli vrátný a dvakrát clientes.⁵⁵ Vedle nich tu pravděpodobně byli tzv. famuli neboli sluhové a scriptor neboli písař.⁵⁶

Důležitou otázkou je také umístění hradu. Proč? Protože se ukazuje, že stavba hradu a zástavba městská byla velice netypická, neboť „obě sídelní jednotky spolu přímo nesouvisejí, přestože to nebylo vynucené terénní konfigurací.“⁵⁷ Autoři studie též poukázali na příhodnost osídlení Kardašova Řečice. Ta se pravděpodobně od raných dob města rozkládala na obou březích potoka Řečice. Jednalo se o zástavbu Dolní strany a Horní strany. Vedle toho tu byla též zástavba okolo kostela svatého Jana Křtitele, jenž dodnes dochoval románsko gotický portál v kostele z období 2. poloviny 13. století.⁵⁸ Příhodná pro všechny tři místa byla blízkost toku či toků, což by mohlo naznačovat i osídlení v dobách před dochovanou pramennou základnou.⁵⁹ Hrad, jak poukazuje archeologický výzkum, byl pravděpodobně druhotného charakteru. Zde mohl mít svou váhu rok 1267, kdy mělo tento rok dle dosavadní historiografie dojít k rozdělení Řečice na Horní a Dolní stranu. Tato událost mohla mít vliv na zástavbu, a proto se z tohoto důvodu mohl zvýšit příliv potenciálně nových osadníků.⁶⁰

Archeologické vykopávky v průběhu let přinesly řadu významných nálezů. Výzkum Tomáše Durdíka přinesl nález stříbrných grošů (pražský groš z dob Václava II., dále ražby brněnského okruhu z 1. poloviny 15. století či vídeňské feniky – dva z let 1399 – 1406 a jeden z let 1388 – 1399). Dále byly v průběhu let nalezeny hlavně střepy z nádob, pozůstatky cihel či kování.⁶¹ Výzkum z roku 2011 pomohl odkrýt také lidské ostatky, užitkovou keramiku, mimo jiné i keramiku ze středověkých hrncířských dílen ze Sezimova Ústí a objekt, jenž zanikl v důsledku požáru (snad v roce 1421 v souvislosti s Adamity v Řečici).⁶²

---

obchodně-řemeslnickém. To autor dokládá i v souvislosti s Deštnou, Kunžakem, Počátkami či Strmiilovem, které stejně jako Řečice měly církevní správu. Viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/historicky-vyvoj/>.

⁵⁵ Tamtéž, s. 429.

⁵⁶ Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 6.

⁵⁷ T. DURDÍK – J. FROLÍK, *Povrchový průzkum hradu v Kardašově Řečici*, in: *Archeologické rozhledy XXXIII*, 1981, s. 431.

⁵⁸ Tamtéž, s. 432.

⁵⁹ Tamtéž.

⁶⁰ Detaily těchto otázek nelze jednoznačně zodpovědět, neboť v průběhu 19. století docházelo ke kultivaci okolí hradu se snahou zemědělského využití. Tato snaha ovšem vyšla naprázdno, a proto bylo okolí hradu zalesněno. Viz T. DURDÍK – J. FROLÍK, *Povrchový průzkum hradu v Kardašově Řečici*, in: *Archeologické rozhledy XXXIII*, 1981, s. 429-435.

⁶¹ Tamtéž, s. 430-431.

⁶² Viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/archeologicke-nalezky/>.

Kardašova Řečice byla z pohledu terminologie v pramenech popisovaná pro Dolní stranu jako *civis, de civitate*, tj. město. Horní strana byla popisována jako městec neboli neohrazené místo.⁶³

Duchovní správa na Kardašovořečicku byla údajně před založením fary v rukou poustevníků, kteří po sobě v oblasti zanechali řadu pomístních názvů (Poustevna Panny Barbory, rybník Poustevník, obec Mnich). Ti vykonávali bohoslužbu dle slovanského cyrilometodějského rytu. Byli nazýváni jako černí, černoryzci či černí bratři.⁶⁴ Kostel byl v dochovaných pramenech poprvé připomínán k roku 1357 jako plebanie, která již fungovala jako farnost při kostele svatého Jana Křtitele, jenž byl vybudován v románsko-gotickém slohu.⁶⁵ Byl vystavěn jakožto jednolodní kostel někdy kolem poloviny 13. století a poté přestavěn k roku 1380.⁶⁶ K roku 1491 byl kostel znovu vysvěcen kamminským biskupem Benešem z Waldsteina.⁶⁷ Dalších úprav se kostel dočkal mezi lety 1615-1620,⁶⁸ k roku 1814 došlo k úpravám v souvislosti s požárem.⁶⁹ Fara byla konstruovaná v barokním slohu 18. století, úprav se později dostalo faře v klasicistním slohu.⁷⁰

Město Kardašova Řečice před rokem 1200 nelze s jistotou popsat, a proto se jako první majitel připomínal Jindřich I. z Hradce (1200 – 1237),⁷¹ následoval Vítek z Hradce (přibližně 1237 – 1256) a Oldřich I. z Hradce (1256 – 1272). Za Oldřicha I. z Hradce s vysokou pravděpodobností došlo k rozdělení města mezi dvě vrchnosti, tj. ve druhé polovině 13. století,⁷² a tehdejší dobu lze považovat za počátek dvouměstí pod názvem Horní a Dolní strana.⁷³

---

⁶³ Viz H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973)*, JH 2008, s. 7.

⁶⁴ Mniši se v oblasti měli udržet až do husitských válek, kdy lidé přistoupili na správu husitskou. Mezitím v mezidobí do počátku husitské éry dal vznik fary v předchozí době vzniknout počátku katolické správy nad oblastí. Viz T. Č. ZELINKA, *Inventář Děkaný úřad Kardašova Řečice 1655 – 1952*, s. 1. Duchovní správa, tj. faráři, byli uvedeni v díle Jaromíra Hrubého. Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 272-273; též T. Č. ZELINKA, *Inventář Děkaný úřad Kardašova Řečice 1655 – 1952*, s. 3.

⁶⁵ F. MAREŠ – J. SEDLÁČEK, *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém X: Od pravěku do počátku XIX. století*, Praha 1900, s. 42; též <https://vokabular.ujc.cas.cz/heslo/mnich>.

⁶⁶ <https://www.pamatkovykatalog.cz/kostel-sv-jana-krtitele-s-farou-682574>.

⁶⁷ F. MAREŠ – J. SEDLÁČEK, *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém X*, s. 43.

⁶⁸ <https://www.pamatkovykatalog.cz/kostel-sv-jana-krtitele-s-farou-682574>.

⁶⁹ J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 24.

⁷⁰ <https://www.pamatkovykatalog.cz/kostel-sv-jana-krtitele-s-farou-682574>.

⁷¹ Rozrod pánů z Hradce viz F. TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichův Hradec I, část 1, příloha Rozrod pánů z Hradce: A) Linie původní*, s. 224a.

⁷² V historii Kardašovy Řečice se objevuje jako důležité datum rok 1267. Toto datum historiografie popisovala jakožto rok, kdy došlo s vysokou pravděpodobností k dělení Řečice mezi pány z Hradce a pány z Ústí.

⁷³ To může v zásadě znamenat, že řečická obec mohla existovat již několik generací na základě nějaké lokátorské činnosti, která mohla stavět na již existujícím osídlení. Jako vysoce pravděpodobné se zdá, že obec musela být již na určitém vývojovém stupni a význam naznačuje i dělení obce mezi dva majitele. To ukazuje na určitou atraktivitu a lukrativnost města. Majitelé viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 271-272. Toto dvouměstí bylo v pozdějších dobách nazýváno také jako Královská strana neboli Horní strana a Malá strana neboli Dolní

Horní stranu a vesnice na východ od města získal Oldřich I. z Hradce k témuž roku.⁷⁴ Roku 1294 nechal Oldřich II. z Hradce sepsat závěť, kterou by své majetky v případě bezdětnosti převedl na krále Václava II.⁷⁵

Horní stranu v návaznosti na předchozích majitelích vlastnili: Oldřich II. z Hradce (1272 – kolem roku 1300), Oldřich III. z Hradce (kolem roku 1300 – 1348), dále společně bratři Jindřich, Oldřich, Menhart a Heřman z Hradce (1348 – 1354), následně jako samostatný majitel Oldřich IV. z Hradce (1354 – 1384), Oldřich V. a Jan st. z Hradce (1384 – 1395), Jan st. jako jediný majitel (1395 – 1417), Menhart z Hradce (1417 – 1449), Oldřich VI. z Hradce (1449 – 1453), bratři Heřman a Jindřich IV. z Hradce (1453 – 1463), dále Jindřich IV. z Hradce sám (1463 – 1507), Adam I. z Hradce (1507 – 1531), Jáchym z Hradce (1531 – 1565), Adam II. z Hradce (1565 – 1596), Jáchym Oldřich z Hradce (1596 – 1604) a nakonec pro tuto práci nejpodstatnější jména, Lucie Otýlie Slavatová, tj. Jáchymova sestra (1604 – 1633), a její manžel Vilém Slavata, který byl vládcem hradeckého domu v letech 1629 – 1652.⁷⁶

Dolní strana byla od dělení města postupně dle historiografie pod vládou pánů z rodu pánů z Ústí. První měl být Sezema I. z Ústí (pravděpodobně 1267 – 1300),⁷⁷ jenž získal Dolní stranu a vesnice na západ od města. Dále zde vládl Ondřej I. z Řečice (? – 1349), Ondřej II. z Řečice (1349 – kolem roku 1370), Sezema II. z Ústí (1370 – kolem roku 1397), následně obec zastavena bratřím z Božetěchova (1395 – 1402). Dalšími majiteli byli Jan Plešský z Ústí (1397 – 1437), syn neznámého jména Jana Plešského (kolem roku 1437 – 1465), Sezema III. z Ústí (1465 – 1486) a poslední bratři Fridrich, Jan a Zdeněk z Ústí (1486 – kolem roku 1490).⁷⁸

První podrobnější zmínky o městě, jak bylo naznačeno výše, zaznamenalo řečické nekrologium.⁷⁹ To popsalo obyvatele města se jmény, s povoláním a s naznačením národnosti. Vývoj a význam města také uváděl dva sídelní pány, tj. Ondřeje staršího a Ondřeje mladšího s přídomkem z Řečice.⁸⁰ Krátkou etapu vlády měl mít mezi řečenými Ondřeji také Jindřich z Řečice (asi 1349/50 – 1357), jenž byl synem Ondřeje I. z Řečice.⁸¹ Starobylost hradu uváděná

---

strana. Tento stav vycházel zejména z privilegií, které v průběhu let během 16. století získala Horní strana na úkor Dolní strany. Viz H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973)*, Jindřichův Hradec 2008, s. 7.

⁷⁴ Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 203.

⁷⁵ Závěť neuváděla Kardašovu Řečici, a proto již s vysokou pravděpodobností došlo k dělení Řečice. Viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/historicky-vyvoj/>.

⁷⁶ Tamtéž.

⁷⁷ Nelze s jistotou v pramenech ověřit.

⁷⁸ Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 271; též V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 129.

⁷⁹ Viz Ferdinand TADRA, *Rukopisné zlomky Drkolenské*, in: *Věstník České akademie věd císaře Františka Josefa pro vědu, slovesnost a umění* 8, 1899, s. 139-150.

⁸⁰ Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 6.

⁸¹ Viz tamtéž, s. 11.

archeologickými výzkumy naznačuje, že páni z Řečice stáli za stavbou hradu, ve kterém i sídlili. Páni z Řečice začali rozvíjet svou Dolní stranu, která se jejich vlivem rozmáhala, rostla a získávala dále na významu. Růst platů pánů z Řečice byl také zapříčiněn lokalizací kostela a fary na jejich straně, kde byli patrony. Fara té doby měla faráře, oltářníka či kleriky. Vedle fary tu také byla škola či špitál. Škola byla vedena rectorem a jeho pomocníkem zvaným socius.⁸² Špitál již v době vzniku nekrologia plnil funkci posledního útočiště pro lidi nakažené malomocenstvím či dalšími neléčitelnými chorobami.⁸³

Dolní strana měla také významné slovo v otázce obchodu, který měl zde vyhlášenou úlohu, podepřenou i domem kupce. Ten plnil úlohu prostředníka a prodejce exotického a drahého koření. Vedle toho se zde nacházela řemesla a živnosti, která byla k dispozici pro obecní potřeby. Nacházeli se zde řemeslníci ševcovští, krejčovští, kožešníci, tesařští, též kovář a s vysokou pravděpodobností i tkalci či koželuhové. Z řemesel zajišťujících stravu či nápoje bylo zastoupeno řemeslo řeznické, pekařské, sladovnické. Dále se zde nacházely mlýny, lázně, krčmy a pivovar, jenž měl být umístěn na dnešním zámku.⁸⁴

K roku 1367 se Řečice připomínala v souvislosti s pány z Hradce, kdy Oldřich IV. z Hradce pravděpodobně pro dluhy zastavil obec Roseč kapitole vyšehradské. Děkan vyšehradské kapituly Vilém nechal transakci zanést do zemských desek a do kopiáře kapituly. Následně nechal vesnici Roseč směnit za svou část Řečice. Vrchnostenská správa vyšehradské kapituly trvala do roku 1383, kdy Oldřich IV. z Hradce směnil „svou“ Řečici za vesnici Buk, jež zůstala v rukou kapituly až do počátku 15. století.⁸⁵

Od roku 1367 byly poprvé známé i počty domů, a to pro Horní stranu, která evidovala na 43 domů. Počet domů Dolní strany byl znám až z pozdější doby, ale přesto již ve 14. století obsahovala Dolní strana s vysokou pravděpodobností 39 domů.⁸⁶

K roku 1380 zasáhla Dolní stranu první rána, když zemřel bezdětný Ondřej II. z Řečice. Jeho dědicem se stal synovec Sezima z Ústí, jenž pro svou nehospodárnost zadlužil Řečici, a proto došlo k zastavení Dolní strany bratřím z Boztěchova.⁸⁷ Za této situace uprázdněná tvrz pánů z Řečice zapříčinila zvýšenou aktivitu Jana staršího z Hradce, jenž k roku 1407 potvrdil

---

⁸² O faře, škole či špitálu viz tamtéž, s. 7. Nekrologium řečické také zaznamenalo jméno rectorova pomocníka Mikuláš Komoň. Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 68.

⁸³ Budova špitálu fungovala až do 16. století, kdy byl nový špitál vybudován v Jindřichově Hradci pro všechny poddané, a proto přešla řečická budova do majetku řečického záduší. Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 6-7.

⁸⁴ Viz tamtéž, s. 7-8.

⁸⁵ Viz <https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/historicky-vyvoj/>.

⁸⁶ Tamtéž.

⁸⁷ Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 8.

stará městská práva Horní strany a zároveň se snažil získat obchod a řemeslo Dolní strany, což podpořil právem odúmrti pro obyvatele Horní strany.⁸⁸ Přechodné období vlády Sudíka a Oldřicha z Boztěchova znamenalo krátkou vládu těchto bratrů, z kterých se řečený Oldřich začal nazývat s přídomkem z Řečice a pravděpodobně i sídlil na hradě pánů z Řečice. Tato krátká éra měla pravděpodobně za následek ztrátu hradu, a tak další zástupce na Dolní straně byl Jan Plešský z Ústí, jenž sídlil v Pleších.⁸⁹ Definitivní zánik významu Dolní strany přineslo období husitských válek někdy mezi lety 1425 – 1434, kdy byl vypálen i Jindřichův Hradec.⁹⁰ Osud hradu byl pozvolna načrtnut, stejně jako rod pánů z Řečice, respektive z Ústí. Hrad byl údajně dále používán ještě v období pohusitském jako sídlo panského úředníka zodpovědného za obchodní cla. Hrad postupně dospěl ke konci svého příběhu s vybudováním panského pivovaru, jenž následně počítal i s prostory pro pivního písaře. Doba 16. století pak znamenala definitivní konec hradu na Dolní straně.⁹¹

V případě pánů Dolní strany byl založen kostel či kostelík, jenž spadl do období kolem roku 1340, kdy byl nahrazen původní, v té době pravděpodobně ještě dřevěný svatostánek. Významné nadace jakožto fundátor provedl opět Ondřej I. z Řečice, kdy byl uváděn jako „dominus Andreas antiquus de Reczicz, fundator.“⁹² Vyzdvihovány zde byly patky kostelního sloupu. Jedna v podobě muže, druhá podobě ženy.⁹³ Kostelík taktéž měl jako svou neoddělitelnou součást nejstarší historicky zaznamenaný hřbitov, který se svou hlavní částí nacházel naproti dnešní škole.⁹⁴

V husitské době se město jakožto i okolí potýkalo s husitským plněním okolí. To zapříčinilo výpady Adamitů, kteří nejvíce poškodili v Řečici Dolní stranu, včetně vypálení a rabování tohoto města.⁹⁵ Upálen byl také i bývalý řečický farář Ondřej v Lomnici, jenž se zdráhal světit svátost oltární pod obojí.⁹⁶ Husitské hnutí mělo také vliv na výrazné vymizení drobné šlechty, církevní správy a školy v Řečici. V rozvratu bylo také řemeslo či obchod.⁹⁷

---

⁸⁸ Právo odúmrti se obyvatelé Horní strany od vrchnosti vykoupili za 40 kop grošů pražských stříbrných. Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 43.

⁸⁹ Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 11.

⁹⁰ Viz tamtéž.

⁹¹ Viz tamtéž.

⁹² Tamtéž, s. 11-12.

⁹³ Tato skutečnost byla interpretována jako patka mužská pro Ondřeje I. z Řečice, patka ženská pro jeho paní. Viz tamtéž, s. 12.

⁹⁴ Tamtéž.

⁹⁵ Tamtéž, s. 13. K tématu také psal J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 28, 47 nebo H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archív města Kardašova Řečice*, s. 8.

⁹⁶ Viz T. Č. ZELINKA, *Inventář Děkaný úřad Kardašova Řečice*, s. 3.

⁹⁷ Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 13-14.

Konec 15. století bylo dobou, kdy se poprvé v Řečici objevily robotní povinnosti. Zmiňovány byly dva dny robot o žních. Robotu se plnila v Holné či v Pleších. Naturální platby odváděli poddaní o svatém Havle a svatém Jiří. O svatém Havlovi byla odváděna kuřata a oves, na Jiřího vejce. Dále poddaní odváděli vrchnosti platby z pozemků, z vaření piva a další. Také jim byli povinni odvádět dobytek. Zavázáni byli též králi placením kontribuce a placením desátku církvi.⁹⁸ Privilegia na výroční trhy byla získána k již existujícím týdenním trhům roku 1555.⁹⁹

Dobou částečného zvratu řady nešťastných a v mnoha ohledech i likvidačních okolností se stala vláda Jindřicha IV., jenž k roku 1490 docílil sjednocení Řečice a postupně se zasazoval o sjednocování budoucího panství Kardašova Řečice, které bylo ve své budoucí podobě již přibližně k roku 1500, kdy získal Jindřich IV. do držení i obec Zlukov. Jedním z posledních problémů byla víra jeho nově získaných poddaných, neboť se hlásili k utrakvismu, což pro něj jako katolíka nebylo vhodné. Z toho důvodu se Jindřich IV. k roku 1491 zasadil o znovuvysvěcení řečického kostela od kamminského biskupa Benedikta, jenž tou dobou pobýval v Jindřichově Hradci.¹⁰⁰

Důležitý vliv na obnovení víry, zakládání rybníků či další aspekty města měly zbožné paní z rodu panů z Hradce. S posledním rokem vlády Jindřicha IV. (1507) se postupně stávala řečická obec věnným městem, jež bylo v té době v rukou matky Adama I. z Hradce Anny kněžny z Minstrberka (1507 – 1545), dále Anny z Rožmitálu (1545 – 1563) a Anny z Rožmberka (1568 – 1596).¹⁰¹

Poslední významné období bylo spojeno s vládou posledních pánů z Hradce. Za Adama II. z Hradce a jeho manželky Kateřiny z Monfortu byla založena jezuitská kolej v Jindřichově Hradci k roku 1594, kdy řád získal v Hradci kostel Panny Marie a pod svou správu i kostel řečický. Jezuitům byli připsány značné výhody, které přinášely v případě pozastavení jejich důchodů jisté obranné mechanismy. Patřilo sem mimo jiné získání měst Lišov, Počátky či Řečice jako pojistku pro doplacení svých zákonitých platů.¹⁰² Za vlády Adama II. z Hradce došlo také k dotvoření dominia, když koupěmi získal Bystřice, Hluboká, Polná či Stráž.

---

⁹⁸ Viz H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města KŘ*, s. 8-9.

⁹⁹ Další informace viz tamtéž.

¹⁰⁰ Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 51-52.

¹⁰¹ Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 130. Doba Anny z Minstrberka také nabízí dochovanou pověst o tzv. „bábkách“, které měly údajně stát za opravou kostela. V tomto kontextu historiografie ztotožňuje babky s Annou a její matkou Kateřinou. Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 71.

¹⁰² Viz tamtéž, s. 75.

Zároveň získal i panství po svém strýci Zachariášovi, jehož syn zesnul dříve než on. A tak k roku 1589 přibylo i panství Telč.¹⁰³

K roku 1596 převzal panství do své správy Jáchym Oldřich z Hradce, jenž v letech 1596-1597 řešil s řečickými sousedy louky zvané Černé pod vsí Plasnou. Řečičtí totiž měli louky v užívání a vrchnost potřebovala znát důvod jejich užívání právě Řečickými. Důvod vysvětlili řečičtí kmeti, již dosvědčili, tj. zatopení jejich bývalých pozemků na rybník, za které dostali dané pozemky. Tuto událost dal pro jistotu v roce 1597 zlistinit Jan Zelendar, jenž ji nechal vložit do urbáře hradeckého panství.¹⁰⁴ Tato skutečnost byla za vlády posledního mužského potomka jedinou významnější věcí pro město kromě poslední vůle, v níž majetek odkázal své sestře Lucii Otýlii.¹⁰⁵ Jáchym zemřel 23. ledna 1604 na padoucnici.¹⁰⁶

Éra Lucie Otýlie byla spojena se založením pozemkových knih v Kardašově Řečici.¹⁰⁷ K roku 1622 došlo k navrácení až 300 duší do lůna katolické církve.¹⁰⁸ Dalším mezníkem vlády Lucie Otýlie bylo zrušení práva odúmrti pro Dolní stranu 2. října 1632.¹⁰⁹ Poslední zástupkyně rodu zemřela 2. ledna 1633 ve Vídni a byla pohřbena v Bavorsku.¹¹⁰

---

¹⁰³ Tamtéž. Dále viz <https://www.pamatkovykatalog.cz/telc-7663658>, též František TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichova Hradce I*, část 1, s. 111.

¹⁰⁴ Tamtéž, s. 76.

¹⁰⁵ Tamtéž.

¹⁰⁶ Poslední vůle z roku 1602, viz tamtéž.

¹⁰⁷ Ty byly založeny za pomoci Viléma Slavaty, jenž rozhodl o založení knih pro Horní a pro Dolní stranu. Zakladatelem knih byl Řehoř Auftiefer. Viz V. VYHLÍDKA, *Stručné dějiny*, s. 23.

¹⁰⁸ Tamtéž, s. 27.

¹⁰⁹ Tamtéž.

¹¹⁰ Tamtéž, s. 28. Více k dějinám Kardašovy Řečice Milan HEJDA, *Testamenty Kardašovy Řečice 17. – 18. století*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2020, s. 14-23.

3) Pozemkové knihy pohledem historiografie

Pozemkové knihy jsou základním pramenem pro dějiny poddaných, dějin měst, venkova a panství, dějiny cechů, historickou demografii a sociální stratifikaci obyvatelstva. Pramen může být označován jako pozemkové knihy, městské knihy, purkrechtní knihy, gruntovní knihy či gruntovnice. Základní jednotkou, kterou pozemková knihy zaznamenává, je grunt.¹¹¹ Ottův slovník naučný charakterizuje pozemkové knihy jako pramen, jenž vlastníka nemovitosti uvádí ve „veřejnou a bezpečnou známost a tím poskytnouti pevný základ obchodu a úvěru s těmito věcmi.“¹¹² Pro základní terminologie se dříve také jako důležitá ukázala práce na archivním slovníčku, jenž knihy rozděluje na rozličné podkategorie, a proto lze uvést, že zde dominuje pro změnu název knihy městské.¹¹³

Základní prací pro výzkum pozemkových knih je *Česká poddanská nemovitost* od Vladimíra Procházky. Vladimír Procházka vznik pozemkových knih spojoval se „zákupním právem poddaných vůbec a rozkladem nedílu u poddaných – obojí neodůvodněně – nebo s agendou sirotčí nebo nutností evidence splátek, což zřetelně představuje jen dílčí důvody.“¹¹⁴ Dále uváděl, že pozemkové knihy byly tradiční součástí písemné kultury českého práva, jež byly v 2. polovině 16. století již plnou součástí písemné kultury na území celé země. Široké rozšíření českých knih předcházely např. knihy vídeňské oblasti z počátku 15. století. Nejstarší české pozemkové knihy se nacházely v Praze¹¹⁵ s tím, že se nejstarší ani nedochovaly. V kontextu dochovaných pak zaujímají důležité místo pozemkové knihy z Tábora,¹¹⁶ dle Vladimíra Procházky mezi nejstarší pozemkové knihy patřily knihy žitenického panství (asi rok 1472), vpravdě speciální charakter má „pozemková kniha“ rybníčních register pardubických (1494), dále pardubická pozemková kniha (1508), knihy litomyšlské (1513, 1516), opět

---

¹¹¹ Pojem grunt pochází z německého Grund, tj. pozemek či půda. Viz *Ottův slovník naučný X*, Praha 1896, s. 543; též *Ottův slovník naučný XX*, Praha 1903, s. 366. Synonymem gruntu objevující se v pozemkových knihách a slovníkových definicích byl také krunt, krumt, grumt či zdrobněliny gruntek, gruntík, grunteček, gruntíček. Viz [vokabular.ujc.cas.cz/ heslo grunt](https://vokabular.ujc.cas.cz/heslo-grunt); [ssjc.ujc.cas.cz/ heslo grunt](https://ssjc.ujc.cas.cz/heslo-grunt). Grunt lze pro českého badatele lépe označit pod pojmy selský statek či usedlost, jak uvedl Oldřich Turčín. Viz Oldřich TURČÍN, *Několik poznámek k článku „Knihy pozemkové a knihy městské“*, in: AČ 17, č. 2, 1967, s. 98-101.

¹¹² Viz *Ottův slovník naučný XIV*, Praha 1899, s. 437.

¹¹³ František ROUBÍK, *Slovníček archivní terminologie*, Praha 1954, s. 22-25.

¹¹⁴ Vladimír PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1963, s. 19.

¹¹⁵ Hana PÁTKOVÁ, *Liber Vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis. Život jedné středověké městské knihy*, in: *Český časopis historický* 105, č. 2, 2007, s. 393-405.

¹¹⁶ Viz <https://digi.ceskearchivy.cz/409211-Tabor-Tabor-Cesko>.

z pardubického okruhu (1526), z Poděbrad (1528), rečkovské univerzitní koleje (1528) a mnohé další.¹¹⁷

Pohled historiografie na pozemkové knihy je variabilní, neboť každý autor zkoumal pramen s jinými cíli.¹¹⁸ Důležitý je i exkurz do historie zahraniční situace pozemkových knih. Bronislav Chocholáč popsal nejpodstatnější rozdíly mezi českými a zahraničními reáliemi pozemkových knih. Jak bylo výše naznačeno, nejbližší českým hranicím je rakouské území. Zde se objevily knihy podobné urbářům, a především byly založené z popudu panovníka. Taktéž existovala tradice předávání gruntů ústní tradicí. V Bavorsku vlivem krize po třicetileté válce vznikaly knihy hypoteční. V Polsku měly zase místo tzv. vesnické knihy s povahou knih soudních. Ve Francii a Švýcarsku vedly inskripční rejstříky, respektive knihy protokolární.¹¹⁹

V 60. letech došlo k nastolení otázky terminologie u pozemkových knih. Definitivní rozsouzení sice otázka nedostala, byl přesto nastolen zajímavý déletrvajícím dialog, který k tomuto měl dopomoci. Jako první se výrazněji k terminologii a otázce jejího řešení vyjádřil ve své studii Stanislav Polák,¹²⁰ na nějž navázali především Oldřich Turčín¹²¹ a později částečně i Bronislav Chocholáč.¹²² Jak naznačuje Stanislav Polák, v době vzniku jeho komentáře k terminologii pozemkových knih nebylo zdaleka dosaženo shody, ani definitivního uzavření debaty.¹²³ Naopak ji Polák svým příspěvkem podnítl, jak dokázal Oldřich Turčín. Ten nastínil chronologii historicky dochovaných pozemkových knih v českých zemích. Chronologii rozdělil do čtyř období. První období knih existovalo podle něho od 2. poloviny 13. století přibližně do konce 15. století. Druhé období, označované autorem jako období feudálních pozemkových knih, bylo vymezeno od počátku 16. století do 80. let 18. století. Třetí období, označované jako přechodné období, autor chronologicky zařadil od 80. let 18. století do 70. let 19. století. A čtvrtým obdobím je období nových pozemkových knih na základě zákona z roku

---

¹¹⁷ Výčet knih viz V. PROCHÁZKA, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1963, s. 7-8.

¹¹⁸ Viz B. CHOCHOLÁČ, *O studiu pozemkových knih*, in: Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity C, řada historická 1993, roč. 42, č. C40, s. 51-61.

¹¹⁹ Viz B. CHOCHOLÁČ, *Pozemkové knihy – neprávem opomíjený historický pramen*, in: Historie a současnost veřejné správy: Sborník příspěvků z vědecké konference sv. 127, Brno 1993, s. 9.

¹²⁰ Viz S. POLÁK, *Knihy pozemkové a knihy městské. (Poznámka k diplomatické terminologii)*, in: AČ 16, č. 4, 1966, s. 208-215.

¹²¹ Viz O. TURČÍN, *Několik poznámek k článku „Knihy pozemkové a knihy městské*, in: AČ 17, č. 2, 1967, s. 98-101.

¹²² Viz B. CHOCHOLÁČ, *Pozemkové knihy – neprávem opomíjený historický pramen*, in: Historie a současnost veřejné správy: Sborník příspěvků z vědecké konference sv. 127, Brno 1993, s. 8-11.

¹²³ Autor popisoval rozsáhlost tématu, kterou nelze jednoznačně shrnout pod jednu jedinou definici. Naopak poukázal, že záviselo na prostředí vzniku dané knihy. Viz S. POLÁK, *Knihy pozemkové a knihy městské: Poznámka k diplomatické terminologii*, in: AČ 16, č. 4, 1966, s. 208-215. O definici se ovšem nepokoušel jen Polák, ale před ním i řada dalších jako František Vacek (1926), Miloslav Volf (1939), Miroslav Trantírek (1960), Josef Hanzal (1964) a další. Viz tamtéž, s. 208-209.

1871.¹²⁴ S autorem lze jednoznačně souhlasit, že na pojem pozemkové knihy je nutné nahlížet z dvou úhlů, tj. za prvé se jedná o pojem pro „*knihy založené a vedené okresními soudy podle knihovního zákona z roku 1871.*“¹²⁵ V tomto ohledu je nutné a potřebné brát pojem pozemkové knihy i jako souhrnný název pro knihy v celé jeho historické šíři od desk zemských po jejich moderní nástupce. Plně se také ztotožňují s názorem, že je nutné v případě jednotlivých knih brát v potaz i název dané knihy.¹²⁶ Přínos této diskuse byl dále podporován reakcí S. Poláka na O. Turčina, kteří napomáhali ke zvyšující se kvalitě terminologie daného tématu.¹²⁷ V neposlední řadě nelze nezmínit ani studii Bronislava Chocholáče, jenž si předsevzal za svůj úkol shrnout vývoj historiografie v letech 1965-1990, a tudíž shrnuje nejen počátky, apel na studium předbělohorských pozemkových knih od Josefa Hanzala,¹²⁸ rozdělení a druhy, soupisy a terminologii. K té uvádí i snahy Ivana Hlaváčka, jenž zavedl pojem „*pozemkové (gruntovní) knihy.*“¹²⁹

Pozemková kniha se stala zdrojem informací i z pohledu písařského či z pohledu výzkumu vazby. Petr Sedláček zkoumal písařské zápisy,¹³⁰ studia kronikářských zápisů se věnoval Bohumír Smutný.¹³¹ Antonín Liška si jako vlastní zdroj informací vzal vazbu, kterou prozkoumal a popsal.¹³²

Studii na téma archiválií v rakouských archivech sepsal také Josef Pilnáček.¹³³ Tentýž autor představil stručnou studii i k otázce purkrechtních register.¹³⁴ K „brněnskému okolí“ popsal právní zvyklosti Jaroslav Pošvár.¹³⁵

---

¹²⁴ Viz O. TURČÍN, *Několik poznámek k článku „Knihy pozemkové“*, in: AČ 17, č. 2, 1967, s. 99-101.

¹²⁵ Tamtéž, s. 101.

¹²⁶ Tamtéž.

¹²⁷ S. POLÁK, *Několik poznámek k „Několika poznámkám ...“*, in: AČ 17, č. 4, 1967, s. 218-219.

¹²⁸ Mimo jiné zmínil i starší badatelský zájem o pozemkové knihy. Jednalo se zde zejména o právně historickou školu, kterou zastupovali svými studii Kalousek, Čelakovský či Kapras. Viz Josef HANZAL, *Současný stav a úkoly studia českých pozemkových knih*, in: Sborník archivních prací 14, č. 1, 1964, s. 39-59.

¹²⁹ B. CHOCHOLÁČ, *O studiu pozemkových knih*, in: Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity C – 40, 1993, s. 51-54.

¹³⁰ Viz Petr SEDLÁČEK, *Paleografická analýza písařských rukou v pozemkové knize města Boskovice (1768-1784)*, in: Sborník prací Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity: řada společenských věd 34, č. 2, 2020, s. 14-28.

¹³¹ Bohumír SMUTNÝ, *Kronikářské zápisy v jevišovické pamětní a pozemkové knize z let 1750 až 1863*, in: Jižní Morava.: vlastivědný sborník 31, sv. 34, 1995, s. 189-210.

¹³² Antonín LIŠKA, *O vazbách starých pozemkových knih v archivu země České v Praze*, in: Zprávy českého zemského archivu sv. 9, 1946, s. 103-124.

¹³³ Josef PILNÁČEK, *Naše urbáře, registra a gruntovní knihy ve vídeňských archivech*, in: Časopis Společnosti přátel starožitností 57, 1949, s. 197-200.

¹³⁴ J. PILNÁČEK, *Purkrechtní registra dědiny Černčina z r. 1665*, in: Vlastivědný věstník moravský 6, č. 5, 1951, s. 150-152.

¹³⁵ Jaroslav POŠVÁR, *O převodech gruntovního majetku na Brněnsku v 17. a 18. stol.*, in: VVM 15, č. 1, 1960, s. 136-141.

Vedle debaty o terminologii začaly v 60. letech i práce na soupisech pozemkových knih, které popsala ve společné studii Gabriela Čechová, Čestmír Hladík, Ivo Holl a Jiří Radimský.¹³⁶ Autoři uvedli, že archivní správa rozhodla o vytvoření soupisů pozemkových knih s výjimkou knih starších před rokem 1526, jež byly zpracovány seminářem PVH při Univerzitě Karlově.¹³⁷ Cílem bylo vytvoření kartotéky soupisových lístků.¹³⁸ Počet pozemkových knih v Čechách byl uváděn na 45 000 knih, na Moravě na 20 000 knih, ve Slezsku byly práce přerušeny. Určité problémy, které měly v konečném důsledku vliv na finální počet svazků, byly v německé oblasti způsobené změnou archivní sítě, čímž nastal zmatek v evidenci.¹³⁹ Tato studie také ukázala, jak je názvosloví pozemkových široké a bohaté, a proto nelze centrálně všechny knihy nazývat pouze jako pozemkové knihy.¹⁴⁰ To, že otázka potřeby soupisů byla náročná jak časově, tak organizačně, ukázala Jarmila Hanzalová. Ta napsala zprávu o semináři archivářů konaném v lednu 1966 v Praze, kde se blíže přistoupilo k problematice soupisových prací.¹⁴¹ K pozemkovým knihám z archivů měst se pro změnu později vyjádřil Vladimír Vlasák.¹⁴²

Od 60. let 20. století se více a více objevovaly studie s nevšedními cíli a různým zaměřením. Cennou prací se ukázala být práce Ivana Štarhy o původu pozemkových knih na jižní Moravě.¹⁴³ Další ambiciózní prací se ukázalo zpracování pozemkových na základě využití počítačové technologie. Potřebu takové přístupu měl v českých podmínkách například Martin Švanda, jenž takto zpracoval vesnici Věcov na celostátní studentské vědecké konferenci.¹⁴⁴ Zkoumání knih z pohledu historické demografie a statistiky popsal Eduard Maur,¹⁴⁵ Petra Dvorská s Martinou Halířovou¹⁴⁶ či Petr Odehnal.¹⁴⁷

---

¹³⁶ Viz Gabriela ČECHOVÁ – Čestmír HLADÍK – Ivo HOLL – Jiří RADIMSKÝ, *Soupis starých pozemkových knih*, in: AČ 11, 1961, č. 1, s. 6-16.

¹³⁷ Tamtéž, s. 9.

¹³⁸ Tamtéž.

¹³⁹ Tamtéž, s. 7.

¹⁴⁰ Tamtéž, s. 11-16.

¹⁴¹ Viz Jarmila HANZALOVÁ, *Seminář o soupisu starých pozemkových knih*, in: AČ 16, č. 2, Praha 1966, s. 106-107.

¹⁴² Viz Vladimír VLASÁK, *Poznámka k pozemkovým knihám ve fondech archivů měst*, in: Ročenka Státního oblastního archivu v Plzni, 2005, s. 120-125.

¹⁴³ Viz Ivan ŠTARHA, *K soupisu pozemkových knih v Jihomoravském kraji*, in: AČ 17, 1967, s. 200-205.

¹⁴⁴ Viz Martin ŠVANDA, *Pokus o počítačové zpracování pozemkových knih na příkladu vesnice Věcova*, in: Historie 98: sborník prací celostátní studentské vědecké konference: [Praha 2. - 3. prosince 1998], s. 175-182.

¹⁴⁵ Viz Eduard MAUR, *Nejstarší chotěšovské pozemkové knihy (1497-1566) - významný pramen pro poznání populačního vývoje Čech v 16. století*, in: Historická demografie 2, roč. 41, 2017, s. 131-149.

¹⁴⁶ Viz Petra DVORSKÁ - Martina HALÍŘOVÁ, *Demografická struktura panství Choltice v roce 1700*, in: Východočeský sborník historický 12, 2005, s. 99-128.

¹⁴⁷ Viz Petr ODEHNAL, *Takový podsedeček když k zkáze skrze Tatary spolu s jinými krunty skrze oheň přišel*, in: Vlastivědné kapitoly z Valašskokloboucka 7, č. 1, 2007, s. 4-14.

Není možné nezmínit ani to, že řada studií byla sepsána i proto, že autoři se zajímali o otázku dějin práva či správy. Jednalo se o práce Vladimíra Procházky,¹⁴⁸ Davida Hipšra,¹⁴⁹ Jana Zduby.¹⁵⁰ V případě správy se objevily práce od Jiřího Koumara,¹⁵¹ z pohledu soudnictví pozemkové knihy popsal Oldřich Ullrich¹⁵² a z pohledu hospodářských dějin Petr Odehnal.¹⁵³

Dějiny zvyklostí v různých odvětvích v pohostinství z pohledu krčem a krčmářů v pozemkových knihách popsal Bohumír Roedl,¹⁵⁴ taktéž Stanislav Vejtasa.¹⁵⁵ Dějiny výroby skla na horním toku Divoké Orlice reflektuje studie Jana Škody.¹⁵⁶

V případě výzkumu pozemkových knih nelze nezmínit nejdůležitější knihy ať z pohledu stáří či provenience. Řeč je knihách z církevního okruhu. Pozemkové knihy metropolitní kapituly popsala Hana Gregorová,¹⁵⁷ problematiku nápravníků s vojenským aspektem v souvislosti lenního vztahu vůči církevnímu řádu popsal Petr Rožmberský.¹⁵⁸

Pozemkové knihy bylo, je a bude možné využít i jako pramen pro výzkum onomastických či toponomastických otázek. Nejlépe to ukazují především nejstarší prameny v dané lokalitě. Často to byly právě pozemkové knihy, které obsahují větší soubor informací. Tuto otázku zkoumal např. Pavel Vaněk.¹⁵⁹ Toponomastický výzkum provedl s využitím

---

¹⁴⁸ Viz V. PROCHÁZKA, *Poddanské usedlosti na dominikální půdě v Čechách v letech 1550-1700*, in: Právněhistorické studie 5, 1959, s. 105-134.

¹⁴⁹ Viz David HIPŠR, *Poddanské právo v pozemkových knihách 16. a 17. století*, in: Ročenka Státního okresního archivu ve Znojmě 15, 2000 [vyd. 2001], s. 10-35.

¹⁵⁰ Viz Jan ZDUBA, *Osová Bítýška a Vlkov na osovském panství mezi lety 1548-1638 dle gruntovních register: (přehledy právních deliktů a vlastnických převodů gruntů)*, in: Západní Morava: vlastivědný sborník 14, 2010, s. 75-118.

¹⁵¹ Viz Jiří KOUMAR, *Venkovští rychtáři a vesnická samospráva na panství Mělník v 17. století: (ve světle studia pozemkových knih)*, in: Confluens : vlastivědný sborník Mělnicka 8, Mělník 2013, s. 116-140.

¹⁵² Viz Oldřich ULLRICH, *Kuriozity z archivů*, in: Zprávy Klubu přátel Pardubicka 30, č. 3-4, 1995, s. 76-77.

¹⁵³ Viz Petr ODEHNAL, *"Paměť se činí, že se peníze gruntovní pasírují.": k hospodaření poddaných na východní Moravě v 17. a na počátku 18. století*, in: Východní Morava: dějiny - lidé - krajina 1, 2011, s. 43-64.

¹⁵⁴ Viz Bohumír ROEDL, *Krčma v Holedeči v raném novověku*, in: Comotovia 2019: sborník příspěvků z konference, věnované 150. výročí železniční dopravy v Chomutově (1870-2020), 2020, s. 84-91.

¹⁵⁵ Viz Stanislav VEJTASA, *O někdejších pivovarech v Jaroměřicích nad Rokytnou*, in: VVM 9, č. 1, 1954, s. 22-30.

¹⁵⁶ Viz Jan ŠKODA, *Objev dvojice dosud neznámých svědků počátků osídlení horního toku Divoké Orlice: díl I. gruntovní kniha Jadrné (Kerndorfu) 1591-1655*, in: Orlické hory a Podorlicko: sborník vlastivědných prací: přírodou, dějinami, současností 26/1-2, 2019, s. 58-91; Týž, *Objev dvojice dosud neznámých pramenů k počátkům osídlení a dějinám výroby skla na horním toku Divoké Orlice: díl II. gruntovní kniha Zelenky (Grünbornu) 1613-1699*, in: Orlické hory a Podorlicko: sborník vlastivědných prací: přírodou, dějinami, současností 27/1-2, 2020, s. 53-93.

¹⁵⁷ Viz Helena GREGOROVÁ, *Pozemkové knihy pražské metropolitní kapituly v 16. a 17. století (1). (Pramen ke sledování zatížení poddaných)*, in: Sborník archivních prací 29, č. 2, 1979, s. 277-318.

¹⁵⁸ Petr ROŽMBERSKÝ, *Nápravy a nápravníci na příkladu Benešovic a Lobez*, in: Sborník Muzea Českého lesa v Tachově 35, 2017, s. 35-52.

¹⁵⁹ Viz Pavel VANĚK, *Tvoření jmen poddaných v 16. a 17. století pohledem pozemkové knihy vsí Skalice a Krhova na Boskovicku*, in: VVM 52, č. 3, 2000, s. 275-282.

bohatých pramenů, včetně nejstarší pozemkové knihy, Martin Dohnal.¹⁶⁰ Studie cenná především pro výzkum pomístních jmen, která se zachovala již od počátku 17. století, a autor tudíž mohl vytvořit značné množství srovnávacích tabulek až po 20. století.¹⁶¹ Již v úvodu svého příspěvku poznamenal, že vrchností byla jezuitská kolej v Praze, která založila pozemkovou knihu k roku 1607.¹⁶² Otázku příjmení předávaného na základě gruntu otevřel např. Miroslav Němec,¹⁶³ dále stojí za zmínku výzkum Tomáše Baletky v souvislosti s příjmením v oblasti Valašska.¹⁶⁴

Pozemkové knihy z hlediska židovské komunity popsali Jaroslav Klenovský,¹⁶⁵ Jan Zdeněk Cvrček,¹⁶⁶ Kristýna Hrbková¹⁶⁷ či Marcel Sladkowski.¹⁶⁸

Otázku zabezpečení potomků pomocí výbavy či jiným způsobem dlouhodobě zkoumal Pavel Vaněk. V roce 1997 se zaměřil na výbavu potomků na boskovickém panství,¹⁶⁹ v roce 1998 se věnoval zabezpečení přestárých zástupců rodin,¹⁷⁰ v roce 1999 provedl s tím související výzkum tzv. příjmí, které pozemkové knihy dokázaly odhalit. Autor se zde zaměřil na možnosti vzniku příjmí, které rozčlenil a popsal na příkladech ze zkoumaného pramene. Vznik příjmí mohl mít podle něho počátek buď z otcova křestního jména, nebo dle příjmí předchozího hospodáře.¹⁷¹

Knihy z různých regionů zkoumalo mnoho osobností. Zastoupeny zde byly jak studie ze studentských konferencí, tak i od odborníků na slovo vzatých. Zkoumali je například Josef

---

¹⁶⁰ Viz Martin DOHNAL, *Pomístní jména, jejich stabilita a vztah k historii krajiny: na příkladu Bernartic u Milevska*, in: HG 42, Praha 2016, č. 1, s. 43-82.

¹⁶¹ Tamtéž.

¹⁶² Tamtéž, s. 47. Autor uvedl i další název pro řečenou pozemkovou knihu, tj. gruntovní registra.

¹⁶³ Viz Miroslav NĚMEC, *Přejímání příjmení podle gruntu na několika příkladech z Horažďovicka*, in: Genealogické a heraldické listy 35, č. 4, 2015, s. 74-78.

¹⁶⁴ Viz Tomáš BALATKA, *Táborská invaze na Valašsko na sklonku 16. století*, in: Táborský archiv 11, 2002, s. 187-190.

¹⁶⁵ Viz Jaroslav KLENOVSKÝ, *Jména mikulovských Židů podle starých pozemkových knih*, in: Židé a Morava: sborník příspěvků přednesených na konferenci konané 10. listopadu 1999 v Muzeu 2000, s. 42-45.

¹⁶⁶ Viz Jan Zdeněk CVRČEK, *Strakonická židovská komunita a její pozemková kniha*, in: Naše dny se naplnily. Z historie Židů v jižních Čechách / Klub přátel Izraele, 2002 s. 100-103.

¹⁶⁷ Viz Kristýna HRBKOVÁ, *Pozemková kniha židovských domů v Týně nad Vltavou v letech 1680-1750*, Diplomová práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2021.

¹⁶⁸ Viz Marcel SLADKOWSKI, *Židé v písemnostech města Uherského Ostrohu v 16. a 17. století*, in: Židé a Morava, Kroměříž 2001, s. 17-24.

¹⁶⁹ Viz Pavel VANĚK, *Výbavy synů a dcer na vsích boskovického panství v letech 1575-1651 ve světle pozemkových knih*, in: Sborník Muzea Blansko '97, 1997, s. 25-36.

¹⁷⁰ Týž, *K zabezpečení přestárých příslušníků rodiny v 16. a 17. století na poddanských usedlostech*, in: Sborník Muzea Blansko 98, 1998, s. 1-10.

¹⁷¹ Týž, *Význam pozemkových knih pro poznání vývoje příjmí*, in: Acta onomastica 39, 1999, s. 137-144.

Nožička,¹⁷² Vojtěch Kohoutek,¹⁷³ David Valůšek,¹⁷⁴ Stanislava Nováková,¹⁷⁵ David Hipšr,¹⁷⁶ Ondřej Nováček,¹⁷⁷ Otokar Kulhánek,¹⁷⁸ Alena Pazderová,¹⁷⁹ Karel Kratochvíl,¹⁸⁰ Ladislava Váňová,¹⁸¹ Martin Dosoudil,¹⁸² Markéta Skořepová,¹⁸³ zlomek gruntovní knihy Šanov zkoumal Petr Odehnal.¹⁸⁴ Dalšími badateli na poli problematiky pozemkových knih byli Renata Kuprová,¹⁸⁵ Vladimír Jakub Mrvík,¹⁸⁶ Tomáš Hykel,¹⁸⁷ Jiří Martinek¹⁸⁸ či Karolína Krempl Kirschnerová.¹⁸⁹

S dnešními znalostmi okolo problematiky pozemkových knih lze říci, že pozemková kniha jakožto pramen může být historicky terminologicky značně diversifikovaná. Zkušenosti z řady knih ukázaly, že na řadě místech prošly obdobným vývojem, který zapříčinil členění dle

---

¹⁷² Josef NOŽIČKA, *Katastry a pozemkové knihy na panství kumburském*, in: Časopis Společnosti přátel starožitností československých v Praze 39, 1931, s. 154-163.

¹⁷³ Vojtěch KOHOUTEK, *Gruntovní kniha Loučan z roku 1526*, in: Okresní archiv v Olomouci. Výroční zpráva Okresního archivu za rok 1991, vyd. 1992, s. 211-213.

¹⁷⁴ David VALŮŠEK, *Obraz hospodaření poddaných na panství Telč koncem 16. a v první polovině 17. století. (Na základě rozboru pozemkové knihy a zápisů urbářů ve vesnici Strachoňovice)*, in: Historie 1996: celostátní studentská vědecká konference, Hradec Králové 1997, s. 85-102.

¹⁷⁵ Stanislava NOVÁKOVÁ, *Nejstarší pozemková kniha obcí Hrudkov, Lovětín, Kačlehy, Kaproun, Okrouhlá Radouň, Horní a Dolní Skrýchov z let 1480-1590*, in: Jindřichohradecký vlastivědný sborník 8, 1997, s. 83 – 84.

¹⁷⁶ David HIPŠR, *Gruntovní kniha domů a pozemků v Ctidružicích*, in: Ročenka Státního okresního archivu ve Znojmě sv. 12, 1998, s. 76-93.

¹⁷⁷ Ondřej NOVÁČEK, *Obyvatelé městeček Mohelna a Tasova a jejich grunty v době předbělohorské*, in: Západní Morava: vlastivědný sborník 2, 1998, s. 151-159.

¹⁷⁸ Otokar KULHÁNEK, *Selské grunty v Korně ve světle pozemkových knih a katastrů*, in: Minulostí Berounska: sborník Státního okresního archivu v Berouně 1, 1998, s. 21-37.

¹⁷⁹ Alena PAZDEROVÁ, *Venkovští poddaní rychnovského panství v 17. století ve světle gruntovní knihy. (Příspěvek k problematice tzv. druhého nevolnictví)*, in: HD 22, 1998, s. 51-68.

¹⁸⁰ Karel KRATOCHVÍL, *"S jistým povolením vrchnosti". Bácovičtí poddaní ve světle gruntovní knihy 1656-1730*, in: Historie 2001: studentská vědecká konference, Ústí nad Labem 2002, s. 17-49.

¹⁸¹ Ladislava VÁŇOVÁ, *K majetkovým poměrům klenovských obyvatel ve světle pozemkových knih a dalších archivních pramenů. Stručný nástin*, in: Sborník prací z historie a dějin umění 3, 2004, s. 169-175.

¹⁸² Martin DOSOUDIL, *Nejstarší gruntovní registra městečka Veliká*, in: Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis Slovácka 46, č. 2, 2010, s. 6.

¹⁸³ Markéta SKOŘEPOVÁ, *Gruntovní knihy 19. století a možnosti jejich využití: (na příkladu panství Nový Rychnov)*, in: Vlastivědný sborník Vysočiny: oddíl věd společenských 17, 2010, s. 48-72; Táž, *Ovdovění a osiřeni ve venkovské společnosti: Panství Nový Rychnov (1785 – 1855)*, České Budějovice 2016, s. 75.

¹⁸⁴ Petr ODEHNAL, *Nad zlomkem gruntovní knihy vsi Šanov ze druhé poloviny 17. století*, in: Východní Morava: dějiny - lidé – krajina 3, 2013, s. 19-35.

¹⁸⁵ Renata KUPROVÁ, *Podoba rustikální zástavby panství Škvorec v 18. století*, in: Studie a zprávy: historický sborník pražského okolí 2, 2013, s. 111-120.

¹⁸⁶ Vladimír Jakub MRVÍK, *Gruntovní knihy jako pramen pro poznání charakteru a podoby lokální zástavby (nejen) na Českobrodsku*, in: Zprávy památkové péče 76, č. 2, 2016, s. 174-179.

¹⁸⁷ Tomáš HYKEL, *Rozbor Gruntovní knihy města Štamberka z let 1672-1824*, in: Vlastivědný sborník Novojičínska 67, 2017, s. 41-71.

¹⁸⁸ Jiří MARTINEK, *Gruntovní kniha obce Bílovic: (od dob nejstarších do roku 1964)*, Brno 2019.

¹⁸⁹ Studie této badatelky se zaměřila na problematiku svatbních smluv v návaznosti na pozemkové knihy. Viz Karolína KREMPL KIRSCHNEROVÁ, *Svatební smlouvy městečka Březová z období před třicetiletou válkou*, in: Západní Morava: vlastivědná revue 23, 2019, s. 107-124.

panství, rychet či měst a vesnic. Zápisy většinou obsahovaly informaci o koupi,¹⁹⁰ o pustých gruntech¹⁹¹ a nových majitelích.¹⁹²

---

¹⁹⁰ J. PILNÁČEK, *Purkrechtní registra dědiny Černčina*, in: VVM 6, č. 5, 1951, s. 151-152; J. POŠVÁR, *O převodech gruntovních majetku na Brněnsku v 17. a 18. stol.*, in: VVM 15, č. 1, 1960, s. 136 – 141.

¹⁹¹ Tamtéž.

¹⁹² Tamtéž; též S. VEJTASA, *O někdejších pivovarech v Jaroměřicích nad Rokytnou*, in: VVM 9, č. 1, 1954, s. 30 – 31; J. PILNÁČEK, *Purkrechtní registra dědiny Černčina z r. 1665*, in: VVM 6, č. 5, 1951, s. 150 – 152.

4) Charakteristika pozemkových Kardašovy Řečice

Archivní materiál, který je předmětem této práce, tj. Městská kniha o koupích a prodejších domů a pozemků pro Horní stranu (kniha 1) a Městská kniha o koupích a prodejších domů a pozemků pro Dolní stranu (kniha 2), je uložen ve Státním okresním archivu Jindřichův Hradec. Pozemkové knihy jsou součástí fondu Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973). Pozemkové knihy jsou součástí oddílu pod názvem II. KNIHY a pododdílu s názvem II.1 Knihy před rokem 1850.¹⁹³

Pozemkové knihy jakožto archiválie nejvyššího významu nejen pro uchování a využití, ale zároveň pro zpřístupnění badatelům především z řad genealogů a historiků, zkoumajícím dějiny měst, městské osídlení, strukturu či sociální stratifikaci obyvatel, jsou zveřejněny pro ochranu originálního pramene i v digitální podobě.¹⁹⁴ Vedle toho je pro Archiv města zveřejněn na digi.ceskearchivy.cz.¹⁹⁵

4.1) Vnější a vnitřní popis

Vnější popis

Základní psací látkou obou knih je papír, jenž byl vevázán do celokožené bílé vazby, která tvořila jakožto konečný produkt knihu obdélníkového tvaru o rozměrech 22 x 33 cm u obou exemplářů. Kniha pro Horní stranu původně obsahovala na 126 folií, kniha pro Dolní stranu až 177 folií. Dle stop na papíru lze i dnes poznat, že papír musel být expedován ze specializované papírny, neboť celá řada listů dodnes uchovala původní filigrán. Ten se díky značnému množství výskytů na papírech těchto dvou knih dochoval v různých stupních kvality. Filigrán se vyskytuje jak v nejvyšší kvalitě dochování, tak v nejnižší kvalitě, kdy některé části nejsou prakticky rozeznatelné a vlivem používání jednotlivých listů došlo k postupnému opotřebení a v podstatě i zmizení některých obrysů. Lépe dochované exempláře filigránu ukazují „v plné kráse“, že se jedná o filigrán kohouta, jenž má výrazné pařáty, dvě dlouhá ocasní

---

¹⁹³ Viz SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova Řečice, *Městská kniha o koupích a prodejších domů a pozemků pro Horní stranu 1609 - 1692*, inv. č. 23, kn. 1; SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova Řečice, *Městská kniha o koupích a prodejších domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 24, kn. 2.

¹⁹⁴ V této souvislosti lze uvést též, že knihy jsou zpřístupněny na digi.ceskearchivy.cz, kde se nacházejí jakožto nejstarší dochované knihy pro město Kardašova Řečice. Z deseti celkově veřejně přístupných knih zde výše řečené knihy mají pořadové číslo 1 pro Horní stranu, respektive 2 pro Dolní stranu. Kniha pro Horní stranu má dle číslování 258 stran, dle digitálního archivu má 74 dvoustran. Naproti tomu kniha pro Dolní stranu dodatečné číslování stran neobsahuje vůbec, digitální archiv uvádí 70 dvoustran. Viz <https://digi.ceskearchivy.cz/407639-Kardasova-Recice-Jindrichuv-Hradec-Cesko>.

¹⁹⁵ Inventář je evidován pod číslem 790 a pod číslem NAD 331.

pera mířící směrem nahoru a tři menší ocasní peříčka, jež míří směrem k zemi.¹⁹⁶ Kohout má též pootevřená ústa, korunku a náznak krčních laloků.¹⁹⁷

Otázka filigránu byla vystavena komparaci na příkladu pozemkových knih města Kardašova Řečice pro Horní a Dolní stranu,¹⁹⁸ dále pozemkové knihy města Stráž nad Nežárkou¹⁹⁹ a dle nejstarších knih panství Jindřichův Hradec.²⁰⁰ Pozemkové knihy města Kardašovy Řečice pro Horní i Dolní stranu obsahovaly filigrán kohouta.²⁰¹ Pozemková kniha města Stráže nad Nežárkou obsahovala filigrán na počátku knihy, v podobě heraldického symbolu lilie, pod níž se vyskytoval nápis „*Cauzaen*“ opět v provedení filigránu. Pozemková kniha města Stráže nad Nežárkou obsahovala i druhý filigrán na foliích určených gruntům. V tomto případě byla prokázána shoda s Kardašovou Řečicí a byl zde taktéž lokalizován filigrán kohouta.²⁰² Naproti tomu pozemkové knihy panství Jindřichův Hradec obsahovaly v prvním případě filigrán ježka s květinou.²⁰³ V druhém případě se vyskytoval filigrán

---

¹⁹⁶ Papír, jenž obsahoval filigrán kohouta, byl popsán za přispění paní restaurátorky Marie Benešové ze SOKA Jihlava díky komparaci jejího výzkumu. Paní Benešová mi pomohla původ papíru lokalizovat do již neexistující papírny v Dolním Bolíkově, okres Jindřichův Hradec. Dolní Bolíkov se nachází 4, 9 km od Slavonic, 19, 8 km od Telče a 40, 5 km od Jindřichova Hradce. Viz <https://mapy.cz>. Též viz Jindřich ŠILHAN, *K dějinám nejstarších papíren v Jihlavském kraji*, Jihlavský sborník Vysočiny 1, 1956, s. 118-143; Václav ŠPLÍCHAL - Miloslav VÍTEK, *Papír a ruční papírny v Jihlavě a kraji Vysočina*, Jihlava 2010; shodu ohledně filigránů jsem našel též v bakalářské práci s názvem Lucie HAVLÍČKOVÁ, *Třešť za Vencelíků z Vrchovišť*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové 2017; literatura k historii papíru, papíren a výzkumu filigránů viz <https://invenio.nusl.cz/record/456554/files/000094061.pdf>

¹⁹⁷ Internetová databáze Piccard uvádí doklady rozšíření filigránu kohouta. V některých prvcích lze nalézt shodu či možnou inspiraci pro vytvoření filigránu v pozemkových knihách Kardašovy Řečice. Viz <https://www.piccard-online.de/> Nr. 422295 (Wien, 1597), Nr. 42296 (Krems, 1600) či Nr. 42111 (Pisa, 1346). Přesná shoda byla naopak zaznamenána díky konzultaci s paní Benešovou ze SOKA Jihlava. Filigrán kohouta viz SOKA Třebíč, Archiv města Jaroměřice na Rokytnou, *Městská kniha Jaroměřice nad Rokytnou 1585 – 1628*, inv. č. 335. Téměř totožný filigrán byl za tamtéž i v případě výskytu ryby a kohouta. Viz SOKA Třebíč, Archiv města JnR, *Městská kniha JnR 1585 – 1628*, inv. č. 335.

¹⁹⁸ Viz SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Horní stranu 1609 - 1692*, inv. č. 23, kn. 1; SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 24, kn. 2.

¹⁹⁹ Viz SOKA JH, Archiv města Stráž nad Nežárkou, *Pozemková kniha Stráže nad Nežárkou 1609 – 1676*, inv. č. 26, kn. 9.

²⁰⁰ Viz SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec 1380 – 1947 (2006), *Pozemková kniha pro všechny vesnice I. (1580 – 1609)*, inv. č. 234; SOA Třeboň – odd. JH, Velkostatek JH 1380 – 1947 (2006), *Pozemkové knihy pro všechny vesnice II. (1610 – 1711)*, inv. č. 235.

²⁰¹ V jednom případě byl nalezen i filigrán kohouta, jenž byl do knihy všit vzhůru nohama. Viz SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Horní stranu 1609 - 1692*, inv. č. 23, kn. 1, fol. 94.

²⁰² Viz SOKA JH, Archiv města Stráž nad Nežárkou, *Pozemková kniha Stráže nad Nežárkou 1609 – 1676*, inv. č. 26, kn. 9.

²⁰³ Lokalizace filigránu se podařila na základě bakalářské práce Lucie Havlíčkové. Původ této průsvitky je v papírně Staré Hory (dnes součástí Jihlavy). Viz Lucie HAVLÍČKOVÁ, *Třešť za Vencelíků z Vrchovišť*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové 2017, Přílohy A13. Viz SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec 1380 – 1947 (2006), *Pozemková kniha pro všechny vesnice I. (1580 – 1609)*, inv. č. 234.

v polceném štítě, jenž heraldicky vpravo obsahoval kohouta a heraldicky vlevo rybu.²⁰⁴ Taktéž byl lokalizován blíže další neurčený filigrán.²⁰⁵

Papír v knize pravděpodobně sestával z dvojlistů, které byly prošity nití. Takto sešité listy se spojily do bloku, který byl určen pro spojení s deskami. Desky a jejich podoba poté fungovaly jakožto samostatná reprezentativní část, jak ukazují zachované fragmenty desek. Desky byly pravděpodobně vytvořeny technikou emblemování neboli slepotiskovou metodou. Horní část desek nesla nápis „*Miestis Rzeczicze*.“²⁰⁶

Důležitou funkci měla i foliace, která se vyskytovala již v originálním prameni. Horní strana zachovala do dnešních dnů foliaci od čísla 4, Dolní strana má foliaci dodnes dochovanou od čísla 1. Jak ukazuje foliace Dolní strany, folia se vyskytovala již od prvního evidovaného gruntu. Na rozdíl od ní Horní strana nemá dnes patrnou foliaci u prvního gruntu, který vlastnil Adam Koželuh. Tento případ může být dán zejména poškozenými rohy papíru, které by foliaci za normálních okolností obsahovaly. Každý grunt zahrnoval v průměru tři folia.

Vedle foliace je součástí pozemkové knihy pro Horní stranu novodobá paginace, jež byla dopsána archiváři.²⁰⁷ Ta odhaluje neúplnou digitalizaci pozemkové knihy a ukázala, že digitalizací neprošly strany neobsahující žádný text. Díky tomuto bylo zjištěno, že každý grunt měl pro záznamy k jedné usedlosti vyčleněná tři folia.²⁰⁸

Pro snazší orientaci se v pozemkových knihách vyskytovalo vedle úvodního označení každého gruntu po majiteli číselné označení jak pro Horní (43), tak pro Dolní stranu (40).

Písmem pozemkových knih pro dané období byla novogotická polokurzíva, kde se vyskytovala jak minuskula, tak majuskula. Sklon písma nebyl v některých pasážích žádný a písmo bylo kolmé na řádku. Běžný ale byl mírný sklon písma.

Inkoust se v prameni dodnes dochoval ve většině případů v dostatečné kvalitě pro přečtení jednotlivých textů. Inkoust se nejlépe dochoval při pojmenování každého gruntu.

---

²⁰⁴ Viz SOA Třeboň – odd. JH, Velkostatek JH 1380 – 1947 (2006), *Pozemkové knihy pro všechny vesnice II. (1610 – 1711)*, inv. č. 235. Podobný filigrán bez štítu byl lokalizován v Jaroměřici nad Rokytnou. Viz SOKA Třebíč, AM JnR, *Městská kniha Jaroměřic 1585 – 1628*, inv. č. 335.

²⁰⁵ Viz SOA Třeboň – odd. JH, Velkostatek JH 1380 – 1947 (2006), *Pozemkové knihy pro všechny vesnice II. (1610 – 1711)*, inv. č. 235. Pravděpodobně se jedná o hada s korunou. Viz Charles-Moïse BRIQUET, *Les filigranes: dictionnaire historique des marques du papier dès leur apparition vers 1282 jusqu'en 1600*, sv. 4, s. 64.

²⁰⁶ Viz SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejších domů a pozemků pro Horní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 23, kn. 1; SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejších domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 24, kn. 2.

²⁰⁷ Pozemková kniha pro Dolní stranu paginaci vůbec neobsahovala.

²⁰⁸ Tato informace byla ověřena na základě osobní badatelské návštěvy a kontroly pramene v archivu SOKA Jindřichův Hradec.

Srovnáním inkoustu jsem zjistil, že nejkvalitnější inkoust z pohledu kvality dochování zápisu přinesly zápisy z roku 1652. Vedle roku 1652 vykazoval vysokou kvalitu dochování zápisu také rok 1638. Zápisy tohoto roku mají dodnes nejtmaší odstín inkoustu, taktéž dochází pravidelně v případě popisovaného roku k vtištění textu na předchozí stranu. Naopak výrazně vybledlý je inkoust převážně pro roky 1611 až 1617, dále pro roky 1623, 1625, 1627, 1629, překvapivě i roky 1652 či 1658, v osmdesátých letech např. rok 1685. Odstín barvy inkoustu se dochoval od světle šedé po výrazně černou.

Jednotlivé strany pozemkové knihy neobsahovaly viditelné řádkování. Každá strana byla rozdělena vertikálně do tří částí, kdy zde byl střed a dva okraje. Okraje byly v podstatě téměř identické svou šířkou. Střed byl nejširší, protože byl určen pro primární psaní textu. Okraje byly využity v podstatě výjimečně. Levý okraj obsahoval dataci, pravý okraj v některých případech části textu ze středové části, které sem zasahovaly. Vedle toho se občas objevovalo i tzv. mřežování, tj. škrtní textu.

Rozsah záznamů pro jednotlivé grunty byl různý. Běžný rozsah celkového textu v originálním prameni byl pro Horní stranu jedna a půl strany, pro Dolní stranu od jedné strany přes jednu a čtvrt až jednu a půl strany.

Pozemkové knihy Kardašovy Řečice jsou svázané a psané ve formě charta transversa, tj. na výšku.

Vnitřní popis

Pozemková kniha je kniha úředního charakteru a představuje nejzákladnější pramen evidence majetku poddaných. Souvisí s prameny pojišťovacího, evidenčního či právně závazného charakteru. V tomto ohledu lze nejvíce zmínit návaznost na testamenty, pozůstalostní inventáře či svatební smlouvy.

Jazyk textu je čeština, jež obsahuje místy dnes již nepoužívané termíny historického rázu. V případě odborné terminologie se zde objevuje ve výjimečných případech i latina a jeden německý zápis. Taktéž stojí za zmínku, že čeština nebyla za všech okolností „vybroušená.“ Primární roli zde hrála především struktura zápisu.

Zápis se díky vývoji v 16. století stal přehlednějším, protože město mělo vysoce kvalitně zpracován rejstřík hospodářů současných se vznikem této pozemkové knihy. Samotný zápis jednotlivých gruntů se pak odvíjel od data zápisu, dále následovaly informace různorodého

charakteru a především finanční údaje. Datace obsahovala rok, zápis obsahoval informace o šacuňku, veruňku, závdavku, položení či nadání. Samozřejmou součástí pozemkových knih byla jména, především hospodářů. Částky se vyskytují nejvíce, neboť byly prioritou a důvodem vedení a evidence majetkoprávních záležitostí souvisejících s grunty.

5) Rozbor pozemkových knih Kardašovy Řečice

V následující kapitole a podkapitolách bude předmětem bádání analýza pozemkové knihy na jednotlivá data, která se nám pokusí nastínit život i smrt města v souvislostech. Zásadní pro mě jako autora práce jsou zde především poddaní jakožto lidé se jmény, nejen bezejmenné skupiny v určitém počtu. Ambicí bylo, je a bude poukázat na počet gruntů, staveb a pozemků, sociálních skupin z pozemkových knih, na osud gruntů za třicetileté války, migrace, výskyt jmen a příjmení přímo ve městě s částečným přesahem na panství Kardašova Řečice, hospodáře a jejich solventnost a v neposlední řadě na proces zápisu do pozemkových knih v Kardašově Řečici, jenž bude rekonstruován na základě samotných záznamů.

5.1) Počet gruntů a chronologie zápisu

Zásadní otázkou, kterou je nutné zodpovědět hned na úvod zkoumání, je otázka počtu usedlostí v Kardašově Řečici. Zde se jako pramen informací dochovaly rejstříky prvních majitelů gruntů, jak pro Horní stranu,²⁰⁹ tak pro Dolní stranu,²¹⁰ které se vyskytují na začátku obou pozemkových knih. Přestože jsou zásadním pramenem, je nutné podotknout, že rejstříky neodrážejí veškeré v té době obyvatelné prostory, které reflektují obě pozemkové knihy. Základní počty, jež uváděly rejstříky, byly celkem v počtu 43 gruntů pro Horní stranu a pro Dolní stranu 39. Rejstříky ovšem opomenuly stavení, jež se později při zápisech vyznačovala a oddělovala od ostatních zápisů pomocí označení $\frac{1}{2}$. Takovýchto stavení mimo základní rejstříkovou evidenci se ale objevilo nepatrné množství. Šlo o číslo $3 \frac{1}{2}$ při Horní straně a $14 \frac{1}{2}$, $24 \frac{1}{2}$ a *No. 40* při Dolní straně. Indikátorem pro specifikování těchto tří stavení se ukázaly být právě pozemkové knihy.²¹¹ Celkový počet obydlí vystoupal na 86 domů různého zařazení.²¹²

²⁰⁹ Viz SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Horní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 23, kn. 1. Rejstřík nefoliován. Paginace od archivářů uvádí stranu 3.

²¹⁰ SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 24, kn. 2. Rejstřík nefoliován. Archivní paginace se vůbec nevyskytuje.

²¹¹ V případě $3 \frac{1}{2}$ se jednalo o chalupu. Zápis uváděl, že „*Pavel Hrnčír vyplatiti má na chalupu svou Markytě*“. Poznámka nad textem taktéž naznačovala příslušnost ke gruntu Jiřika na Karáskovém, neboť zde bylo napsáno „*g[runt] 3*“. $14 \frac{1}{2}$ byla označována jako „*dielnice*“, která „*po nebožtíkovi Janovi Hniličkovi zuostala*“. Zde se jedná o jasný důkaz k příslušnosti gruntu číslo 14, které vlastnil Jan Hnilička. $24 \frac{1}{2}$ bylo opět označováno jako chalupa, a zdá se, že zde existovala nějaká vazba Hrnčíře ze $14 \frac{1}{2}$. *No. 40* byla tzv. chalupa Na Vobecnici, jež byla známá jako bydlíště židovských obyvatel. Viz SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Horní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 23, kn. 1; též SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 24, kn. 2.

²¹² Viz Příloha č. 1 – *Majitelé usedlostí Horní strany*; Příloha č. 2 – *Majitelé usedlostí Dolní strany*.

Kromě rejstříku zde měly kontrolní funkci pro identifikaci prvních majitelů domů i zápisy u jednotlivých domů. Jednalo se o pojmenování dle hospodáře, rodu či číselného označení. Horní strana měla grunty zastoupené dle pojmenování po chalupě v domech č. 11, 12, 28 a 41.²¹³ Na Horní straně byly grunty č. 11 a 12 označovány jako „*spáleníště matoušovské*“, respektive „*grunt semrádovský*“, grunt 28 nesl v textu označení „*chalupa Pilátovská*“ a zápis ke gruntu 41 uváděl, že „*jest na gruntě též od dávna Sulíkovským*“. Dolní strana měla zástupce v pojmenování po chalupě v gruntech č. 12, 24, 26, 28, 29, 32 a 35.²¹⁴ Grunt 12 byl označován pod názvem „*Vít Vojta na Říhově*“, grunt 24 uváděl, že „*v rejstřících na 36. gruntu se nachází*“, grunt 26 „*slove na Pekařově*“, grunt 28 uvedl „*Štefl Lokner doplatiti má na grunt svůj No. [!]*“ a v neposlední řadě grunt 29, jenž měl označení „*Pavel Polák na Špičkově*“, a vedle toho zaznamenal „*na místě tohoto gruntu jménem si slove Barviřovských*“, grunt 32 byl identifikován pod názvem „*Jiřík na Jarolímovém*“ a grunt 35 měl zapsáno v podobném duchu, že se „*na gruntu slove Matoušovským*“. Důvod, proč domy nesly označení po hospodáři, lze spatřovat v tom, že si obyvatelé, zástupci obce a úředníci uvědomovali potřebu nějak rozlišovat, a především evidovat vlastní majetky, což se projevilo vznikem rejstříků majitelů od 17. století.²¹⁵

Příloha č. 1 – *Majitelé usedlostí Horní strany*

Majitelé usedlostí podle rejstříku pro Horní stranu ²¹⁶	
1. Adam Koželuh	23. Barbora Bláhová
2. Vít Šustar	24. Říha Semrád
3. Jiřík na Karáskově	25. Jan Kotačka
4. Jíra Krejčí	26. Vondra Kroček

²¹³ Viz edice (grunty č. 11, 12, 28 a 41 na Horní straně).

²¹⁴ Viz edice (grunty č. 12, 24, 26, 28, 29, 32 a 35 na Dolní straně).

²¹⁵ V rámci bývalého dominia pánů z Hradce lze částečně srovnat a odvodit situaci pozemkových knih Kardašovy Řečice v komparaci s pozemkovými knihami Stráže nad Nežárkou. Struktura nejstarších dochovaných pozemkových knih Kardašovy Řečice se shoduje strukturou s rejstříků, zápisů, folií, frází i filgránu s pozemkovou knihou z téže doby v Stráži nad Nežárkou. Viz SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Horní stranu 1609 - 1692*, inv. č. 23, kn. 1; SOKA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 - 1692*, inv. č. 24, kn. 2; SOKA JH, Archiv města Stráž nad Nežárkou, *Pozemková kniha Stráže nad Nežárkou 1609 - 1676*, inv. č. 26, kn. 9. Částečné východisko pro posouzení, jak mohly vypadat nejstarší nedochované pozemkové knihy Kardašovy Řečice, přináší vzor ze Stráže nad Nežárkou. Viz SOKA JH, Archiv města SnN, *Pozemková kniha 1527 -1816*, inv. č. 23, kn. 6; SOKA JH, Archiv města SnN, *Pozemková kniha 1573 - 1589*, inv. č. 24, kn. 7; SOKA JH, Archiv města SnN, *Pozemková kniha 1578 - 1618*, inv. č. 25, kn. 8.

²¹⁶ Rejstřík neobsahuje folia. Viz poznámka pod čarou č. 207, 208.

5. Mikoláš Tůma	27. Vít Hleděl
6. Václav Víturka	28. Mandelína Barvířka
7. Jakub Záveskej	29. Jan Kovář
8. Jan Spurný	30. Jan Hes
9. Matěj Matlíček	31. Jan Macek
10. Jan Červenka	32. Václav Vávřů
11. Jan Matoušů	33. Martin Čáp
12. Pavel Kulánek ²¹⁷	34. Vondra Rokycar/ Rokyčar
13. Havel Kubů	35. Matěj Martinů
14. Martin Kovář	36. Bárta Morava
15. Matěj Piřka	37. Petr Krajina
16. Vondra Švec	38. Tomeš Šlechta
17. Vít Březina	39. Ondřej Holickej
18. Vít Bláhů	40. Václav Kolář
19. Vondřej Sulík	41. Adam Sulík na Pilátově
20. Jan Bláhů	42. Adam Sulík z druhého gr[untu]
21. Jíra Kučera	43. Říha Píkal
22. Jakub Švehla	

Příloha č. 2 – *Majitelé usedlostí Dolní strany*

Majitelé usedlostí podle rejstříku pro Dolní stranu ²¹⁸	
1. Vondřej Maruna	21. Anna Vondrová
2. Šimon Kapusta	22. Pavel Zapírák
3. Jiřík Bíca	23. Václav Hnilička
4. Jiřík Hlaváček	24. Jan Křižanů
5. Jan Bednář	25. Mátl Liška
6. Václav Bíca	26. Toman Pařízek
7. Toman Pařízek	27. Pavel Kovář

²¹⁷ V tabulce byla zachována původní podoba příjmení Kulhánek, tj. v originále Kulánek.

²¹⁸ Rejstřík neobsahuje folia. Viz poznámka pod čarou č. 207, 208.

8. Vávra Širůček	28. Šeftl Lokner
9. Matěj Peřka	29. Pavel Polák
10. Matouš Siner	30. Tomeš Holej
11. Křižan Starej	31. Jan Kneisl
12. Vít Vojta	32. Jiřík na Jarolímově
13. Matěj Bílek	33. Jiřík Holej
14. Jan Hnilička	34. Jan Pekař
15. Joachym Šmídů	35. Jan Pilát
16. Fejtl Tkadlec	36. Pavel Dejmek
17. Ambrož Kácal	37. Jiřík Struhadlo
18. Jíra Kácal	38. Jakub Poledne
19. Matouš Šálek	39. Matouš Říhův
20. Jan Zahradník	N[umer]o 40. Chalupa Na Vobecnici ²¹⁹

Otázku zápisů a jejich chronologie je nutné sledovat nejprve z pohledu nedatovaných zápisů, jež předcházely prvním datovaným pasážím. V případě předcházejících nedatovaných textů se ve většině případů objevovaly popisy o jednom odstavci v různé délce, kde nebyly výjimkou ani delší texty. Na Horní straně se objevily dva nedatované odstavce ve čtyřech případech, na Dolní straně ve dvou případech. Nedatované pasáže se vyskytovaly též u č. 3 ½, 14 ½ a 24 ½.²²⁰

Nejstarší datací byl rok 1609. Na příkladu Horní strany se jakožto nejstarší datované texty vyskytovaly texty u jednotlivých gruntů k rokům 1609, 1610, 1611, 1612, 1616, 1618, 1620, 1622, 1623, 1627, 1629, 1636 a 1666. Zde byl výjimkou grunt č. 22, jenž neobsahoval počáteční dataci.²²¹ Datace se v tomto případě vyskytovala až u druhého samostatného zápisu, jenž byl datován k roku 1627. Na Dolní straně se vyskytovaly jakožtoroky 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1615, 1616, 1618, 1619, 1620, 1622, 1623, 1624, 1633 a 1669.

Statisticky na Horní straně ze čtyřiceti čtyř stavení mělo jedno první zápis u č. 39 v roce 1666, dvě (č. 6 a 38) v roce 1636, po jednom případě k rokům 1629 (č. 9), 1627 (č. 22), 1623

²¹⁹ Nejedná se o oficiální dům z rejstříkové evidence na začátku pozemkové knihy, a proto bylo ponecháno v originální podobě zápisu z pozemkové knihy. Viz edice.

²²⁰ Viz edice (grunt č. 3 ½ pro Horní stranu, č. 14 ½, 24 ½ pro Dolní stranu).

²²¹ Dle písarské ruky lze nedatovaný text časově zařadit k zápisům kolem roku 1615. Viz SOkA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Horní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 23, kn. 1; též SOkA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Dolní stranu 1609 – 1692*, inv. č. 24, kn. 2.

(č. 1) a 1622 (č. 21), dva první zápisy se taktéž vyskytly k roku 1620 (č. 12 a 26). V případě prvních zápisů se do roku 1620 objevily tři zápisy pro rok 1618 (č. 13, 29 a 31), u roku 1616 (č. 14 a 33), pro rok 1612 (č. 10 a 30), pro rok 1611 (č. 3 ½ a 23), zdaleka nejvíce se jich dochovalo pro rok 1610 v počtu osmnácti zápisů (č. 2, 3, 4, 5, 8, 11, 15, 18, 19, 20, 24, 25, 27, 35, 36, 37, 40 a 41), pro rok založení knih, tj. rok 1609 se objevilo sedm zápisů (č. 7, 16, 17, 28, 32, 34 a 43). Z toho vyplývá, že první zápisy se do roku 1620 vůbec nevyskytovaly u roků 1613, 1614, 1615 a 1619, a to i přestože se zápisy v tyto roky jinak vyskytovaly.

Statisticky Dolní strana obsahovala jeden vůbec první zápis k roků 1611 (č. 4) a 1612 (č. 21), 1615 (č. 24 ½), 1616 (č. 33), 1618 (č. 23), 1619 (č. 3), 1623 (č. 14 ½), 1624 (č. 25), 1633 (č. 30) a 1669 (*No. 40*). Po dvou výskytech se objevilo u roku 1620 (č. 7 a 9) a u roku 1622 (č. 15 a 18). Opět dominoval rok 1610, kde bylo dvacet jedna výskytů (č. 1, 2, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 16, 17, 19, 20, 24, 26, 27, 29, 31, 35, 36, 37 a 38). Rok 1609 jako na Horní straně byl druhý nejfrekventovanější rok ohledně zápisů s počtem čtyř (č. 28, 32, 34 a 39). Zde naopak platí, že do roku 1620 se vůbec neobjevily pouze dva roky pro první zápis, tj. rok 1614 a 1617.

Příloha č. 3 – Nejstarší hospodáři podle rejstříku a pozemkových knih

Rozdíly mezi nejstaršími hospodáři podle rejstříku a pozemkových knih		
Horní strana		
Č. d.	Rejstřík ²²²	Pozemková kniha ²²³
1.	Adam Koželuh	Matěj Koželuh
5.	Mikoláš Tůma	Bartoš Tůma
8.	Jan Spurný	Jíra [...]
11.	Jan Matoušů	Jřík Pilát
20.	Jan Bláhů	Toman Rezek
23.	Barbora Bláhová	[...] Bláha – muž Barbory
32.	Václav Vávrů	Mateř Anna
35.	Matěj Martinů	Vít Březina

²²² Rejstřík by měl obsahovat jména aktuální k roku 1609. Foliace se u rejstříku nevyskytovala. Viz poznámka pod čarou č. 207, 208.

²²³ Jména uvedená pod částí Pozemková kniha jsou vypsaná z pozemkové knihy. Ne nutně musí jít o první záznam z daného gruntu. Viz edice. Z kontextu byla taktéž vypsaná jména, která potenciálně mohla patřit mezi předchůdce hospodářů psaných v části Rejstřík.

37.	Petr Krajina	Vondřej Maruna
41.	Adam Sulík	Markyta Mátlová
Dolní strana ²²⁴		
Č. d.	Rejstřík	Pozemková kniha
1.	Vondra Maruna	Asi Jan Hnilička
2.	Šimon Kapusta	Asi Tomáš Kuneš
5.	Jan Bednář	Adam Laštovka
6.	Václav Bíca	Asi rod Morava
13.	Matěj Bílek	Pavel Vejsa
17.	Ambrož Kácal	Jan Viška
19.	Matouš Šálek	Asi Šťastný
21.	Anna Vondrová	Vondra Rozmeštil
24.	Jan Křížan	Otec starý Křížan
24 ½	Jiří [Spoláček]	Matěj Hrnčír
25.	Mátl Liška	[Viatl] Liška
28.	Štefl Lokner	Jan Pekař
32.	Jířík na Jarolímově	Jarolím
35.	Jan Pilát	[Matěj] Bílek
36.	Pavel Dejmek	Urban Dejmek
38.	Jakub Poledne	Asi Šimon Poledne

Chronologie zápisů napovídá, že každý grunt či jiný typ usedlosti neměly striktně zápisy obdobného charakteru. Výjimky tvořily zejména úmrtí, vznik spálenišť a další nepředvídatelné události. Na druhou stranu lze poukázat na některé podobnosti, jež mají zápisy na stejné bázi. V tomto ohledu lze některé příbuzné prvky vyčíst z roků zápisů. Chronologicky psané zápisy bez přerušení na Horní straně se vyskytovaly následovně: mezi lety 1609 – 20 (č. 16), 1609 – 19 (č. 28), 1609 – 1618 (č. 24 a 34), mezi lety 1610 – 19 (č. 2, 19, 27, 35, 36, 37), 1610 – 16 (č. 25), 1610 – 15 (č. 15), 1611 – 18 (č. 3 ½ a 23), a nakonec pro roky 1614 – 18 (č. 30). V případě Dolní strany se jednalo o období 1609 – 19 (č. 39), 1609 – 18 (č. 28 a 34), 1610 – 18 (č. 2, 6, 10, 16, 29, 35 a 38), 1610 – 17 (č. 1), 1610 – 16 (č. 19), 1610 – 15 (č. 24, 31 a 37),

---

²²⁴ Totéž.

1610 – 14 (č. 8), 1610 – 13 (č. 26 a 36), 1610 – 12 (č. 12), 1613 – 18 (č. 13 a 22), 1614 – 18 (č. 12, 21 a 32) a pro období 1615 – 18 (č. 24 ½).

V případě druhého desetiletí se ukázalo, že trend chronologicky navazujících zápisů z prvního období byl nezvratně narušen. Horní strana pouze v šesti případech neobsahovala žádný zápis k rokům 1621 – 30. Naproti tomu žádný zápis k danému období z Dolní strany se nevyskytoval v jen osmi případech. Co se týče jednotlivých roků, prakticky se nevyskytuje jak na Horní, tak Dolní straně rok 1621, totéž se týká i roku 1622. Zápisy pro Horní stranu se vyskytovaly v málo případech pro roky 1624, 1625 a 1626. Střední počet výskytů se objevoval u roků 1627, 1628 a 1629. Nejvíce výskytů na Horní straně se v ročních zápisech vyskytovalo u roků 1623 a 1630. U Dolní strany málo výskytů bylo evidováno u roku 1625. Střední počet výskytů byl zaznamenán u roků 1623, 1624, 1626 a 1630. Nejvíce případů výskytů bylo zapsáno k rokům 1627, 1628 a 1629.²²⁵

Třetí desetiletí pohledem chronologických dat ukázalo, že Horní straně chyběl jakýkoliv zápis k danému období v osmi případech, na Dolní straně chyběly zápisy ve dvanácti případech. Na Horní straně se prakticky nevyskytují roky 1632 a 1640, málo případů se vyskytovalo k roku 1638, střední počet se vyskytoval k rokům 1631, 1633, 1636 a 1637, nejvíce výskytů se evidoval k roku 1639. Na Dolní straně se prakticky neprojevoval rok 1640, málo výskytů bylo bez výskytu, střední počet výskytů byl u roků 1631, 1633, 1636, 1637 a 1638. Nejvíce výskytů nabídl rok 1639.

Čtvrté desetiletí přineslo deset domů bez záznamu na Horní straně, třináct domů bez záznamu na Dolní straně. Na Horní straně se prakticky nevyskytovaly roky 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649 a 1650. Málo výskytů se neobjevilo, střední počet výskytů se objevil k roku 1643. Nejvíce výskytů se objevilo u roků 1641 a 1642. Na Dolní straně se vůbec nevyskytoval rok 1648, prakticky se neobjevovaly roky 1644, 1645, 1646, 1647, 1649 a 1650. Málo výskytů se neobjevilo nikde, střední počet se vyskytoval k rokům 1643 a 1641. Vysoký počet výskytů se objevil k roku 1642. V průměru oproti předchozím třem obdobím došlo v této době k redukci zápisů. Nejběžnější byly 2 až 3 zápisy na Horní straně, 3 na Dolní straně.

Páté desetiletí přineslo na sedm domů bez jediného záznamu na Horní straně, devět domů bez jediného záznamu na Dolní straně. Vůbec se na Horní straně nevyskytovaly roky 1654, 1655, 1656 a 1660. Prakticky se nevyskytuje rok 1651. Málo se vyskytoval rok 1657,

---

²²⁵ Členění výskytů jednotlivých roků autor práce rozdělil dle stupnice: 0 – nevyskytuje se, 1 – 3 výskytů – prakticky se nevyskytuje, 4 – 10 – málo výskytů, 11 – 20 – středně výskytů, 20 – více – nejvíce se vyskytuje. Byly sem zařazeny všechny grunty či domy bez výjimky, včetně 3 ½, 14 ½, 24 ½ a No. 40.

střední počet výskytů byl evidován k roku 1653. Nejvíce se zapsal do pozemkových knih rok 1652 a 1659. Dolní strana prakticky neevidovala rok 1654, 1655, 1656 a 1660. Málo se vyskytoval rok 1657. Střední počet výskytů se neprojevil u žádného roku. Nejvíce se objevily roky 1652, 1653, 1658 a 1659.

Šesté desetiletí charakterizovaly tři domy bez jediného zápisu na Horní straně, šest zápisů na Dolní straně. Na Horní straně se vůbec nevyskytovaly roky 1662, 1663, 1664, 1665, 1667 a 1670. Prakticky bez výskytu byl rok 1668. Málo a středně výskytů nezaznamenal žádný rok na Horní straně. Nejvíce výskytů zaznamenaly roky 1661, 1666 a 1669. Na Dolní straně se vůbec nevyskytoval rok 1665 a 1667, prakticky se též nevyskytovaly roky 1662, 1663, 1664, 1668 a 1670. Málo a středně výskytů se na Dolní straně nebylo zaznamenáno. Nejvíce výskytů zaznamenaly roky 1661, 1666 a 1669.

Sedmé desetiletí obsahovalo pět domů bez jediného zápisu na Horní straně a pět domů bez zápisů na Dolní straně. Horní strana taktéž vůbec neobsahovala roky 1671, 1674, 1678 a 1680. Prakticky se nevyskytují roky 1673 a 1676. Málo výskytů se dochovalo u roku 1675. Střední počet výskytů se vůbec nevyskytuje. Nejvíce výskytů bylo psáno u roků 1672, 1677 a 1679. Na Dolní straně se vůbec nevyskytovaly roky 1673 a 1674. Prakticky se nevyskytovaly roky zápisů 1671, 1676, 1678 a 1680. Málo výskytů bylo k roku 1675. Střední počet výskytů se nevyskytoval vůbec. Nejvíce výskytů bylo u roků 1672, 1677 a 1679.

Osmé desetiletí přineslo tři domy bez žádného zápisu na Horní straně, osm domů bez zápisu na Dolní straně. Nevyskytoval se rok 1684. Prakticky se nevyskytovaly roky 1681, 1683, 1686, 1688 a 1690. Málo a středně výskytů nebylo u žádného roku. Nejvíce výskytů se dochovalo k roků 1682, 1685, 1687 a 1689. Na Dolní straně se nevyskytovaly roky 1681. Prakticky se nevyskytoval rok 1683, 1684, 1686, 1688 a 1690. Málo a středně výskytů se nevyskytovalo. Nejvíce výskytů náleželo roků 1682, 1685, 1687 a 1689.

Zcela výjimečně se objevily i dvakrát datace 1691, 1692, 1696 a v jednom případě i datace pro roky 1693, 1697, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705 a 1706. Neobjevily se naopak roky 1694 a 1698.

Závěr ze zkoumaných dat je nutné specifikovat na základě výše zmíněných statistických dat. Autor všechny výsledky prošel a dal si za úkol vybrat grunty, které se z pohledu čísel, tj. frekvence zápisů, nejvíce vyskytovaly. Autor nastavil i výjimky z pohledu desetiletí, kde frekvence zápisů už logiky věci byla slabší (především třetí a čtvrté desetiletí). Horní strana nabídla grunty 1,3, 4, 7, 10, 18, 19, 24, 27 (slabší třetí desetiletí), 30, 36 a 37. Zápisy u gruntu

č. 38 se datované texty vyskytovaly od roku 1636. Dolní strana nabízela celkem chronologicky navazující zápisy ke gruntům 11, 16, 25 (mezi lety 1624-1679), 29, 31 (1610-1676), 32, 38 a 39. Nelze opomenout ani stavení 24 ½ (1615-1631, jeden nedatovaný zápis, devět datovaných zápisů) a No. 40 (1669-1689, šest zápisů). Z toho vyplývá, že nepatrně lepší situace ohledně frekvence zápisů byla na Horní straně. Faktorem, proč bylo někde více dbáno na zápisy a někde méně, může být třicetiletá válka, požáry, neúroda a z toho plynoucí úlevy na nápravu situace. Výjimečný je rozsahem zápisu k roku 1620 grunt č. 14 z Dolní strany.

5.2) Kardašova Řečice z hlediska staveb a pozemků

Jeden z nejdůležitějších pohledů, jenž pramen může pomoci rozkrýt a poukázat, je pohled na vlastnictví stavení, zahrad, luk, lesů, rybníků a rozličných pozemků.

Každý zdravý muž, jenž v té době chtěl založit rodinu, provozovat řemeslo, povolání či obdělávat půdu, potřeboval nějaké stavení. V tomto ohledu Kardašova Řečice nabízela několik možných typů staveb, jež jsou uvedeny v pramenech této práce. Ty nám osvětlují dřívější terminologii. Šlo o termíny jako grunt, stavení, hospodářství, chalupa, domek, domeček, dům či dílnice.

Základní a nejběžnější jednotkou byl grunt.²²⁶ Pojem „*grunt*“ byl vskutku natolik běžný, že jej pozemkové knihy Kardašovy Řečice reflektují prakticky u každé nemovitosti. Tento pojem se prameni vyskytoval ve více než 400 případech.²²⁷

Naproti tomu pojem „*chalupa*“ byl v této době spíš výjimečnou záležitostí, co se týče výskytu v prameni.²²⁸ V praxi mluveného slova nelze vyloučit, že se taktéž vyskytovalo více než často.

Pojmy „*dům*, *domek*“ či „*domeček*“ se vyskytovaly v prameni jen v několika případech.²²⁹ Pojem dům se objevil ve dvou případech, domek v jednom případě a domeček ve

---

²²⁶ Grunt je slovo pocházející z německého jazyka, jehož přenesený význam může znamenat půdu a statek. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/> heslo grunt.

²²⁷ Viz edice.

²²⁸ Chalupa byla oproti gruntu obydlí chudší, jak po stránce vybavení, tak z pohledu rozměrů či pozemkového bohatství, jež náleželo k chalupě. Viz <https://ssjc.ujc.cas.cz/> heslo chalupa.

²²⁹ Slovníkové heslo dům představovalo v minulosti termín pro budovu, jež oplývala pevností a stabilitou. Mohlo být synonymem pro obydlí, sídlo, palác či svatyni. Termín se nevyhnul ani hanlivému významu. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/> heslo dóm, domu či heslo tamtéž dóm m. = dům s významem i pro rod či pokolení. Naproti tomu termín domek, domeček a s nimi příbuzný termín domček poukazovaly na menší rozměry daného prostoru, kdy se mohlo jednat jak o velmi skromné bydlení či málo bytelný prostor, tak i zdobnělinu od termínu dům. Pojem domek také mohl poukazovat na speciální funkci daného prostoru. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/>

třech případech. Pojem dům se objevil u gruntu Vondry Švece a u gruntu Víta Hledělů, pojem domek u Fajtla Tkadlece a pojem domeček u se vyskytoval u dílnice 14 ½ a dvakrát na Dolní straně u gruntu č. 25, tj. gruntu Viatla Lišky v letech 1639 a 1649.²³⁰

Další důležitý termín byla tzv. „*dílnice*“, která se v písemné podobě objevila jen u jedné nemovitosti.²³¹ V pramenech se příznačně nazývala jako *Dielnice*, což by mohlo naznačovat určitou vžitost názvu a také místa známého pro potřeby řemeslníků. Pojem „*nemovitost*“ vyskytoval v sedmi případech.²³²

Nelze přehlédnout ani pojmy „*stavení*“ či „*hospodářství*“,²³³ které se ve zkoumaném prameni sice objevovaly spíše ojediněle, ale v kontextu textu lze usuzovat, že šlo nejen o synonyma pojmu grunt a v mluveném slově mohly být více než častá.

Minulost našich předků ovšem nebyla omezena pouze na samotné stavby. V tomto ohledu už byla otázka úspěšnosti či štěstí, do jaké rodiny se daný jedinec narodil či jaké vlohly a nadání obdržel do vínku, jež by mu pomohly k zisku majetku. Na Horní straně se ke gruntu č. 31 zachovala následující zmínka týkající se mimo jiné rybníka, rolí a záhonů:²³⁴ „*Téhož léta 1639 s povolením J[eho] M[ilosti] Pá[nu] mezi rolemi Šlechtovými, rybníka jeho, čtyři záhony ležící prodal za 4 kopy Jan Vlach Šlechtovi*“.²³⁵ Na Dolní straně při gruntu č. 23 se kolem roku 1618 psalo: „*Takovej pak grunt jesti prodal bez rolí a rybníčku Havlovi Hrnčíři za 100 kop*“.²³⁶ K lesům se objevila nepřímá zmínka k roku 1610,²³⁷ kdy se na Horní straně ke gruntu č. 28 psalo: „*Mandelína Barvířka odevzdala grunt svůj se vším k tomu příslušenstvím kromě lesa odevzdaného Jiříkovi Bílkovému na ten způsob, aby z něho ještě vyplatil 61 ½ kop*“.²³⁸

---

heslo domek a heslo tamtéž domeček. Též <http://kott.ujc.cas.cz/> hesla domeček a domek, dále <https://ssjc.ujc.cas.cz/> heslo domek.

²³⁰ Viz edice, tj. grunt č. 14 ½ na Dolní straně a č. 25 na téže straně.

²³¹ Viz edice, tj. grunt č. 14 ½ na Dolní straně.

²³² Tamtéž.

²³³ Stavení je označováno jako místo ve většině případů venkovského charakteru. Slovníkové definice jej označují jako stavbu či dům, jenž může být označováno jako místo pro obytné či hospodářské účely. Viz <https://ssjc.ujc.cas.cz/> heslo stavení. Hospodářství je synonymum pro slovo grunt. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/> heslo grunt. Znamenat může také hospodářství polního, lesního či rybníčního charakteru. Viz <https://ssjc.ujc.cas.cz/> heslo hospodářství.

²³⁴ Záhon i v minulosti byla část vymezené půdy, jež byla využívána k pěstování některých plodin. Viz <https://ssjc.ujc.cas.cz/> heslo záhon, dále <https://vokabular.ujc.cas.cz/> heslo vyklestiti a <http://nase-rec.ujc.cas.cz/> heslo Lechovat, lichovat; lícha, líha pro polnosti a záhony.

²³⁵ Viz edice, grunt č. 31 z Horní strany.

²³⁶ Viz edice, grunt č. 23 z Dolní strany.

²³⁷ Les neboli silva či lignum, bylo místo, které odborné historické slovníkové terminologie označovaly jako místo porostlé dřevinami. Také se vžily termíny jako stromoví, kmeny, klády či dúbava, bor a hvozd. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/> heslo les.

²³⁸ Viz edice, grunt č. 28 z Horní strany.

K polnostem se objevila zmínka na Dolní straně. Ke gruntu č. 35 se k roku 1677 dochoval zápis: „*Mikuláš prodal Jakubovi Vávrovi tu chalupu za 60 kop a kus pole od jinýho gr[untu] mu připrodal za 6 kop*“²³⁹.

5.3) Posloupnost hospodářů v 17. století

Posloupnost hospodářů jako taková byla v minulosti značně proměnlivá, a proto je důležité si uvědomit, že ne každý grunt byl držen dlouhodobě jednou rodinou. Zajímavé srovnání naskýtá právě Kardašova Řečice a její členění na Horní a Dolní stranu, které opět může poukázat na různé rozdíly a specifika.

První, co v případě posloupnosti hospodářů ukázal již zmíněný „*registřík, na kterém listě, kterého osedlého hledati máš, jak níže etc. Městys Řečice*“,²⁴⁰ je samotný počátek gruntovní historie. Některé grunty totiž skrývají, vcelku nenápadně, informace o počátku a prehistorii řečických sousedů, jež by mohla sahát zpět do 16. století. To naznačovala především řečická příjmení, jež zmiňuje v literatuře nejen Jaromír Hrubý²⁴¹ či František Teplý,²⁴² v dochované pramenné základně mají pro budoucí výzkum potenciál další prameny z Velkostatku Kardašova Řečice.²⁴³ Ukazuje to bližší pohled na komparaci rejstříků a obsahu pozemkových knih.

Příloha č. 4 – Posloupnost hospodářů Horní strany

Posloupnost hospodářů Horní strany ²⁴⁴	
Č. d.	Jména hospodářů
1.	Adam Koželuh, Matěj Koželuh, zeť Jan Kos, Matěj Krejčí, Jakub Kos, Matěj Koželuh, Martin Vokurkář, Jan Nechvátal, Jakub Stach, Matouš Polák
2.	Šimon Poledne, syn Jan Poledne, Vít Šustar, máteř, grunt pustý, Vít Spurný, Matěj Kusej, Vondra Peřka, Václav Kostroun, Urban Cukkrýgr Punčochář, Pavel Vrabec, Martin Tylman

²³⁹ Viz edice, grunt č. 35 z Dolní strany.

²⁴⁰ Viz SOkA JH, Archiv města KŘ, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Dolní stranu (1609-1692)*, inv. č. 24.

²⁴¹ Viz J. HRUBÝ, *Místopis Kardašovy Řečice I-III*, KŘ 1929 – 1934.

²⁴² Viz F. TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichův Hradec I-VII*, JH 1927 – 1936.

²⁴³ Viz SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, *Velkostatek Kardašova Řečice 1565 – 1944*, NAD 194.

²⁴⁴ Tabulka majitelů či majitelů gruntů je uváděna s roky, kdy byli zmíněni. Nejedná se ve všech případech automaticky o záznam roku, kdy přistoupil nový hospodář, a proto je nutné tento seznam brát jako přehled hospodářů. Lze předpokládat, že komparací s jinými prameny by bylo možné doplnit případná nejistá místa z pozemkových knih.

3.	Jiřík na Karáskově, Matěj Kolář, Pavel Jarolím, Daniel Fleischer, Matěj Šustar, Jan Punčochář, Pavel Dvořák
3½	Pavel Hrnčíř, mateř Dorota, manžel Doroty Bartoš Hrnčíř, Jan Kos, syn Jakub Kos
4.	Jíra Krejčí, Mikuláš Stach, Václav Zahradník, Martin Vokurkář, Vavřinec Stach, Jiřík z Dobšového
5.	Bartoš Tůma, Mikoláš Tůma, Jiřík Tůma, syn Jan Tůma, Jakub Štrouf Tůma
6.	Václav Viturka, Vondřej Viturka, Jan Hes, Martin Hes
7.	Jakub Závěskej, Vondra Trs Závěskej, Řehoř Kácal, Matěj Šálek, Jiřík Kostroun, Václav Kostroun, Tomáš Petru, Řehoř bednář panskej, Petr Kostroun
8.	Jíra [?], Jan Spurný, Matěj Spurný, Vít Spurný, Matěj Spurnej, Dorota Spurná, Matěj Spurný ml.
9.	Matěj Matlíček, Vávra Matlíčků, Jarolím Kusej, Jiřík Ryšavý, Pavel Tichota, Jiřík Šembera
10.	Jan Červenka, Adam Struhadlo, [...], Salomena Haušková, Martin Drábků, Jakub Vondráček, Václav Porazil, Jiřík Ryšavej, Václav Štrouf, Václav Kostroun, Jakub Fitl, Kašpar Nekut
11.	Jan Matoušů, mateř Anna Matoušová, muž Anny Valenta Krejčí, Jan Šlechta, Jakub Kovář, Urban Kovář, Jan Kerber [?], zeť Bartoš Vraný
12.	Pavel Kulhánek, Jan Semrád, Václav Bezemek, Petr Kulhánek, Jakub Kovář, Václav [?], Jan Weizwald
13.	Havel Kubů, Vondra Drsek, Ondřej Dejmek, Václav Štrouf
14.	Martin Kovář, Martin Rejchmon, mateř Dorota Rejchmonová, Mikoláš Tkadlec, Jan Vejvoda, Řehoř Kácal, Kašpar Khandl, Jan Ter[r]a, Pavel Lexa, Václav Švanda
15.	Matěj Peřka, syn Jíra Peřka, Matěj Šálek, Vít Knejsl [švagr Jíry?], Pavel Knejsl, Ďuriš Tuhý
16.	Vondra Švec, Řehoř Kácal, [...], Bartoloměj Fencl, Matouš Pokornej manžel Anny, Řehoř Pokorný zeť Matouše
17.	Vít Březina, Martin Lučín, Kryštof Dytrych, Vít Dvořák, Jan Ligler, bratr Jakub Ligler
18.	Vít Bláhů, Vít Souček, Václav Bejček, Jakub Hejda z Pohoře
19.	Vondřej Sulík, Matěj Vyhýbal, Vondřej Drsek, Pavel Březina, Jan Zeman, Mikoláš Stach, Vavřinec Stach, Melichar Nekut
20.	Toman Rezek, Jan Bláha, Pavel Bláhů, Štěpán Bláhů
21.	Jíra Kučera, Jíra Fencl, Tomáš Kučera, Mikuláš Kučera
22.	Jakub Švehla, zeť Jiřík [?], Štefan Balnar, Vít Hinterefher, Martin Březina, Řehoř Janouch, Martin Vraný
23.	Barbora Bláhová, Bláha, Pavel Machač, Pavel Březina, syn Martin Březina
24.	Říha Semrád, mateř Dorota Semrádová, Vít Starej, Jíra, Vít Bednář, zeť Jan Štrouf z Mnichu
25.	Jan Kotačka, Pavel Volek, Matěj Dvořák
26.	Vondra Kroček, mateř Markyta a syn Jan, Šimon Hleděl, Ambrož
27.	Vít Hleděl, zeť Šimon Hleděl, Jan Kročák, Šimon Hleděl, Jiřík Volků, Pavel Hála, Jan Němec, Ambrož Vraný, Říha Tkadlec, manžel mateř Mandelýny Pavel Kus
28.	Mandelýna Barvířka, Jiří Bílek, Vít Holický, Matěj Kolář, Jan Vejvoda, Jiřík Polák, Jan Pilát, Matouš Kohout, Jan Pavlů jinak Bartošů, Bartoš Vond[r]áček z Oujezdce

29.	Jan Kovář, Vít Bezemek, Jan Švanda, Jan Procházka, Jan Kročák [?], Šimon Švanda, mateř Voršila Švandová, zeť Jan Daněk
30.	Jan Hes, Danyhele Hes, Jan Jirsový, Kašpar Slanec z Pohoří
31.	Jan Macek, Vít Bezemek, Jan Vlach, Štěpán Jarošovský [?], Václav Bezemek
32.	Václav Vávřů, Vavřinec Doskočil, Jan Vejvoda, Vít Řehořový, Ondřej Řehoř
33.	Martin Čáp, Šimon Čáp, Jakub Chlaň, Matouš Kovář, Petr Kulha, Říha Vávřů, Jiřík Vávřů
34.	Vondra Rokycar, Václav, Vít Vondráček, Martin Vejvoda, Jakub Polák, muž mateře Anýžky Polákové Kašpar Jirsa
35.	Vít Březina, Matěj Martinů, Jan Martinů [?], Martin Martinů, Václav Nekut, Martin Martinů
36.	Bárta Morava, Matěj Morava a mateř Mandelýna, zeť Kryštof Vejvoda, syn Jiřík Vejvoda
37.	Vondřej Maruna, Petr Krajina, Anna [?], Vít Krajina, Jíra Kuneš, mateř Anna, manžel Anny Adam [Krb?], Jan Krb
38.	Tomáš Šlechta, Jan Šlechta, Vít Petrů z Klenova
39.	Ondřej Holický, Kateřina [Holická?], dcera Alžběta, manžel Jan Holickej, Marek Vrabec
40.	Václav Kolář, Václav Fencel, Vondřej Kocáb, Pavel Vraný, Jan Bíca, Matěj Pokorný
41.	Adam Sulík, žena Anna Sulíková, Václav Sulík, Vondra Vybrál zvaný Sulík, Jan Tonet, Jan Zeman, Bartoloměj Krejcar, Bartoloměj Khan, Bartoš Kovář
42.	Adam Sulík, Jan Pekař jinak Hála, Hons Lígler, Jakub Lígler
43.	Kateřina Bartoška, Říha Pikal, syn Urban Pikal, Václav Skalník, Lukáš Pilát

Příloha č. 5 – *Posloupnost hospodářů Dolní strany*

Posloupnost hospodářů Dolní strany	
Č. d.	Jména hospodářů
1.	Jan Hnilička, Vondřej Maruna, Jan Křížan jinak Bubeníček, Pavel Vrabec, Pavel Chmelař, Bartoš Krejcar, Jan Zeman, Andres [?]
2.	Šimon Kapusta, Tomáš Kuneš, Pavel Kapusta, Matěj Zahradník, žena Anna, zeť Pavel [Pintar?]
3.	Jiřík Bíca, Šimon Bíca, Martin Hes, Jan Hejda z Jarošova, Martin Lexa, Vondra Dejmek, Matěj Dejmek, Martin Zahradník
4.	Jiřík Hlaváček, dcera Dorota, [zeť?] Jan Studenej, opět Dorota, Ambrož Ročolka
5.	Adam Laštovka, Jan Bednář, Václav Bejček
6.	Václav Bíca, Jan Vejvoda, Pavel Salava, Tomáš Spěváček, Jiřík Kratochvíle
7.	Toman Pařízek, mateř Mandelýna, Matěj Smigmarig [?], Ludvík Telmony, vrchnost, grunt koupil Jan Martin Hes, pivovar získal role, majitel gruntu poté: syn Martin Hes
8.	První pravděp. Ondřej Širůček, Vávra Širůček, Jan Kulha, zvaný Širůček, Řehoř Fejtčar, Matěj Březina, syn Martin Březina
9.	Matěj Peřka, Jiřík Peřka, Daniel Kolář, Matěj Hejda, Tomáš Spěváček
10.	Matouš Siner, Šimon Pekař, Urban Pikal, Matouš Hrnčíř, vdova Apolena, manžel Matěj Fencel jinak Bubeníček, Matouš Kácal, Matěj Rapata, Václav Chmelař

11.	Křižan Starej, Jan Bubeníček, Matěj Fencl, Vavřinec Bumberle, Pavel Zahradník
12.	Vít Vojta na Říhově, Václav Bezemek, Matěj Bezemek, Jiřík Daněk
13.	Pavel Vejsa [první majitel?], Matěj Bílek, Jáchym Šmíd, Nykodým Bílek, Anna Bílková, Matouš Hlavička, Jan Beránek, Ondřej Sulík, Jan Pilát, syn Martin Pilát
14.	Jan Hnilička, Zikmund, Václav Souček, Jíra Chmelař jinak Hnilička, Jan Matoušový/Matouš jinak Chmelař, Jakub Matouš jinak Chmelař
14 ½	Jan Hnilička, Vondra Sedláčkovy, Anna Zimová, Jáchym Hnilička, Jan Vaněk, Matěj Zahradník, Jiří Šembera, Martin Březina, Urban Cukrýgr, Vavřinec Polák
15.	Joachym Šmídů, Bartoš Holý, Jan Bíca, Pavel Poledne
16.	Faitl Tkadlec, Mariana, manžel Vondra Drsek, Petr Rapata, Jan Novák, Vavřinec Bednář, Matěj Hájek, Matěj Zeman, Matěj Daněk, Jiřík Salava
17.	Ambrož Kácal, syn Vavřinec Kácal, Matouš Kalan, mateř Kateřina, manžel Říha, Jiřík Buchta, Václav Kotraba
18.	Jiřík Kácal, Mandelýna a mateř Kateřina, manžel mateře Říha, Danel Fejtů, Václav Porazil
19.	Matouš Šálek, Jíra Peřka, Jíra Chmelař, Václav Souček, Václav Hnilička (pravděpodobně šlo o Součka), Václav Škarda, mateř Voršila, manžel mateře Řehoř Neyhart, Tomáš Kotraba z Mnichu
20.	Jan Zahradník, Šimon Bejsa, Šimon Zahradník (pravděpodobně Bejsa), Jan Kovář, Blažej Stach, Jiřík Stach, mateř Dorota, manžel mateř Klement Kočí
21.	[První hospodář Vondra Rozmeštil?], Anna Vondrová, Tomeš Krejčí, manželka Mariána, Pavel Zaperák, Mandelýna Šmídová, Pavel Zapírák, Petr Šnejder, Matouš Kovář, Jan Křenek, Jakub Polák, Jakub Fitl
22.	Pavel Zapírák, manželka Mariana, Martin Mlynář, Pavel Morava, mateř Alžběta, Kašpar Šindelář
23.	Václav Hnilička, syn Jan Hnilička, Havel Hrnčíř, Petr Krejčí, Jan Fiala, Vít Hájek
24.	Jan Křižanů, syn Pavel Křižan, mateř Barbora, Jiřík Peřka, syn Ondřej Peřka, syn Bartoloměj Peřka
24 ½	Jiřík [...], Jiřík Herka, Václav Škarda
25.	Viatl Liška, Jan Liška, Jíra Slanec, Jíra Kovář, Vincenc Mátlů, Vavřinec Šípál, Řehoř Polák
26.	Toman Pařízek na Pekařově, Jan a mateř Mandelýna, Matěj Pařízek, Matěj Smijmezr [?], Pavel Ludvík Telemony, Pavel Hofšteler, Pavel Ludvík Telemony, Urban Povolný, Mariana Povolná, Josef V/Mácha z Pleší
27.	Pavel Kovář, syn Jan Kovář, Mariana (mateř?), Václav Cihlár, Jan Zima, Havel Vosika
28.	Štefl Lokner, Jan Pekař, Jiřík Kovář, Tomeš Bezemek, syn Šimon Bezemek
29.	Pavel Polák na Špičkově, Říha Polák, Vít Dvořák, Jan Bíca, Pavel Vraný, synové Martin a Jan Vranej
30.	Tomáš Holej, syn Bartoš Holej, Martin Hes, Jan Hes
31.	Jan Knejsl, Vít Maruna z Pohoře, syn Vavřinec Maruna
32.	Jiřík na Jarolímově, Václav Kovář, Lukáš Kovář později Vaněk, vdova Mariana, Matouš Kovář Vaněk
33.	Jiřík Holej [?], syn Václav Holej, Řehoř Dvořák jinak Kubeš, Řehoř Kubeš, Ondřej Kovář z Ratiboře, Jiřík Polák, Řehoř Polák, syn Ondřej Polák
34.	Jan Pekař, Valentin Krejčí, Jiřík [...] Jan Tkadlec, Řehoř Kubeš [?], Jiří Kubeš, Filip Kajder, Jan Kos, Řehoř Fejčar, Jan Kolář, Jan Zima, Jan Šíma (možná Zima), Pavel Morava, Jakub Kos, Řehoř Krejčů

35.	Jan Pilát, sirotka Anna, Jiřík Polák, Andrzej Kovář, vdova Lucie, nový manžel Mikuláš Chmelíček, Jakub Vávra, Kateřina, zeť J.V. Ondřej Zahradník, vdova Kateřina, Matěj Zeman
36.	Karel Dejmek, Řehoř Krejčí, syn Lukáš Krejčí, Řehoř Dejmek [Krejčí?], zeť Tomáš Jílek, Pavel Skalník, Pavel Brožků
37.	Jiřík Struhadlo, syn Martin Struhadlo, dcera Mariana, manžel Pavel Struhadlo
38.	Jakub Poledne, manželka Kateřina, syn Šimon Poledne, Šimonův syn Jan Poledne
39.	[První hospodář Jan Karásek?], Matouš Říhů, syn Tomeš Říhů, Matěj Kusý, Pavel Dvořák
No 40.	Chalupa Na Vobecnice – Židé, Michal Cukr Pekh

5.4) Sociální skupiny zmíněné v pozemkových knihách

Pozemkové knihy mimo jiné představují pramen, v němž se vyskytovaly zmínky o lidech různých zařazení. Možností, jak jednotlivce roztrdit, je několik. Základní jednotkou pro členění byla rodina a její jednotliví členové. Další možností bylo zařazení dle sociálních skupin, tj. dle cechovní příslušnosti či povolání, hospodářské a majetkové příslušnosti, náboženské příslušnosti a v neposlední řadě osob zařazených do městských struktur. Opomenout nelze ani zmínky o lidech, kteří se z různých důvodů objevili na okraji společnosti.

V případě rodiny se vyskytovaly termíny jako „*otec, otčím, matka, mateř, macecha, macocha, sestra, bratr, teta, strejc, dcera, syn, synáček*“.²⁴⁵ Dále se vyskytoval termín „*zeť, švagr, tchán*“, a taktéž se zde objevily termíny jako „*rodiče, děti*“ nebo „*nebožtík*“ či „*nebožka*“.

V případě cechů či povolání byly v pozemkových knihách zmínky k ševcům, kovářům, řezníkům, sládkům, šenkýři či koželuhům v Jindřichově Hradci. Pro grunt č. 10 na Horní straně k roku 1672 bylo zapsáno k Jiříkovi Ryšavému: „*Položil k cechu řeznickému dluh 1 kopu*“²⁴⁶. K ševcům se na gruntu č. 43 na Horní straně dochovala zmínka k roku 1661 a 1669, která uváděla „*Dle [...] kšaftu neb[ožtíka] Tomáše Pikala tak jiných důvodů patří tu po něm Matějovi Maříkovi ševci v Praze 19 kop*“²⁴⁷. Ke gruntu č. 14 na Dolní straně je nedatovaný zápis k vyplacení „*koželouchům do Hradce 10 kop*“²⁴⁸. Ke gruntu č. 26 na Dolní straně se k roku 1678 dochoval zápis k sládkovi: „*Prodal jej [Ludvík Telemony] zase Urbanovi Povolnému někdejšímu mistru sládku hamerskýmu za 120 zlatých hotových, a tak měl ten gr[unt] zaplacený*“²⁴⁹.

²⁴⁵ Viz edice.

²⁴⁶ Viz edice (grunt č. 10 na Horní straně).

²⁴⁷ Viz edice (grunt č. 14 na Horní straně).

²⁴⁸ Viz edice (grunt č. 14 na Dolní straně).

²⁴⁹ Viz edice (grunt č. 26 na Dolní straně).

Z pramene lze taktéž zcela prokazatelně doložit, že struktura městské společnosti byla diferenciovaná. Existovalo zde několik rodin či jedinců, jak bylo výše řečeno, kteří vlastnili více než jeden grunt, pozemky, polnosti, lesy či rybníky. Rod Sulíka byl zmíněn v souvislosti s grunty č. 41 a 42. Nedatový zápis při gruntu č. 41 na Horní straně obsahoval zápis: „*Adam Sulík na Pilátově doplatiti má na grunt svůj Markytě Mátlový 14 kop, placení po 6 kopách*“²⁵⁰. Pro grunt č. 42 tamtéž bylo zapsáno: „*Adam Sulík z druhého gruntu má zaplacený*“²⁵¹. K roku 1616 na gruntu č. 42 Adam Sulík „*prodal grunt svůj Janovi Pekaři jinak Hálovi za 80 kop*“²⁵². Taktéž se zde vyskytovaly rodiny, jenž, měli jeden grunt dědičně po více generací. Jednalo se o grunty č. 1 na Horní straně, pravděpodobně č. 5 a 21 na Horní straně, dále č. 24 na Dolní straně, č. 32 na Dolní straně a č. 37 na Dolní straně.²⁵³ Rozhodně zde nebyli jen měšťané, ale také nově příchozí z vesnic. Jednalo se např. o rodiny z přilehlých vesnic, jako bylo Pohoří, kde se připomínal k roku 1639 Jakub Hejda z Pohoře, který „*koupil ten grunt spálený [...] slove Houčkovské*“²⁵⁴ za 280 kop míš[eňských] bez závdavku“²⁵⁵.

V případě struktur církevních, městských a vrchnostenských zde byli v různých souvislostech zmiňováni kostelníci, farář řečický, konšelé, purkmistři, hejtman hradeckého panství Jan Šlechta, hrabě či zcela nepatrně i „*sousedé městys Řečice*“²⁵⁶.

Značně specifickou skupinu obyvatelstva zastupoval Daniel Fleischer, jenž k roku 1669 koupil od Pavla Jarolíma grunt č. 3 na Horní straně, známý jako grunt Jiříka na Karáskově. Daniel býval „*rejtharem pod šmídovským regimentem*“²⁵⁷.

Z druhého pólu společenského žebříčku městského obyvatelstva se dochovaly i zmínky, které dokládaly formu závislosti na jiných měšťanech. Dokazují to zcela výjimečné a nijak se neopakující zmínky na gruntu č. 14 ½ na Dolní straně o „*čeládce služebné*“²⁵⁸ či zmínky o podružství na gruntě č. 43 na Horní straně („*dány za 20 let od podružství*“)²⁵⁹.

---

²⁵⁰ Viz edice (grunt č. 41 na Horní straně).

²⁵¹ Viz edice (grunt č. 42 na Horní straně).

²⁵² Tamtéž.

²⁵³ Viz Příloha č. 4 - *Posloupnost hospodářů Horní strany*; Příloha č. 5 – *Posloupnost hospodářů Dolní strany*. Též viz edice.

²⁵⁴ Dle pramene, tj. celých pozemkových knih, se pravděpodobně jedná o „*Houčkovské*“.

²⁵⁵ Viz edice (grunt č. 18 na Horní straně).

²⁵⁶ Viz SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova Řečice, *Městská kniha o koupích a prodejkách domů a pozemků pro Dolní stranu (1609-1692)*, inv. č. 24, s. 44.

²⁵⁷ Rejtar, rejthar, reitar či lejtar byl rytíř, jezdec, jízdní voják, jezdec na koni. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/heslo/rejthar>, <https://ssjc.ujc.cas.cz/> heslo rejtar nebo <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=2221>. Též viz edice (grunt č. 3 na Horní straně).

²⁵⁸ Viz edice (grunt č. 14 ½ na Dolní straně).

²⁵⁹ Viz edice (grunt č. 43 na Horní straně).

Specifickou skupinou lidí objevujících se v pozemkových knihách byli lidé na okraji společnosti. Zde se největšímu zastoupení a pozornosti dostalo některým ženám, které pozemkové knihy mimo jiné vykreslily v jedné nelichotivé poloze. Pravda, netýkalo se to všech. Šlo o ženy označené jako „zmrhané“. To byl případ žen z gruntů č. 3, 17, 23 a 24 z Horní strany.²⁶⁰ Grunt č. 17 již v roce 1609 zaznamenával, že „*Apolona s[irotka] n[ebožtíka] Vondraška se zkurvila*“. Grunt č. 24 naproti tomu zachoval odkaz ve jménu zmrhané ženy, jenž zněl: „*a jeho mi[losti] Panu po též Markytě Šedivý, že se zmrhala, 37 kop 53 g[rošů]*“. Případ tzv. zmrhané ženy naznačoval i zápis na gruntu č. 23 z Horní strany: „*Jakob umřel majíce slib s Markytou Pekařovou, s kterým jest syna Martina zplodila, a podle přisudku duchovního práva totiž arcibiskupa pražského ji sobě za manželku vzíti měl [...]*“.

Náboženství pozemkové knihy v podstatě nereflktují v písemných zmínkách, neboť dle historických reálií bylo obyvatelstvo Kardašovy Řečice a tím i panství řečického již rekatolizováno. Zda již byli křesťanští obyvatelé skutečně tělem, srdcem i duší beze zbytku katolického vyznání, je na posouzení pramenů před rokem 1651. Jisté ovšem je, že v Kardašově Řečici se vyskytovalo i židovské obyvatelstvo, jak naznačovala tzv. chalupa na Vobecnici. Na té se k roku 1669 připomínala slova: „*Tuto chalupu měli Židé. Poslední nynější hospodář jmenuje se Michal Cukr Pek. Ten ji koupil od ouřadu za padesát kop mí[šeňských]* [...].“²⁶¹

5.5) Osud gruntů za třicetileté války

Třicetiletá válka měla za následek střet protestantského a katolického světa, s tím spojené utrpení, hlad, boje a v některých i případech i migraci či emigrace. Důsledkem války a z toho plynoucího opětovného nástupu katolických sil, které bylo předzvěstí vydání Obnoveného zřízení zemského, které mělo v Kardašově Řečici za následek nucenou rekatolizaci spojenou s činností jezuitů. Vedle toho město trpělo i pustými gruntů, požáry a v jejich důsledku vznikala i spáleniště. Horní strana evidovala na dvacet jedna různými způsoby postižených domů, Dolní strana třináct.

Pusté grunty se v pozemkových knihách Kardašovy Řečice objevovaly z třech výše řečených jevů nejméně, přesto byly taktéž součástí řečických reálií. Prameny tento fenomén označovaly termíny „*pustej, pustá, spustlej, spustla*“,²⁶² či frázemi „*tento grunt po shoření*“.

---

²⁶⁰ Viz edice (grunty č. 3, 14, 17, 23, 24 na Horní straně).

²⁶¹ Viz edice (grunt č. 40 na Dolní straně).

²⁶² Viz edice.

*pustej*²⁶³ a „*tento grunt byl mnoho let pustej*“.²⁶⁴ Horní strana evidovala pustých domů na osm, Dolní strana čtyři.

Požárem zasažené grunty byly evidovány pojmy „*shořel, vyhořel, pohořalej, pohořalý* či *shoření*“.²⁶⁵ Naopak se nevyskytovaly termíny požár či oheň, jež byly zmiňovány jakoby mimochodem v následující formulích při předávání gruntu v rámci rodiny. Bylo psáno: „*Tento gr[untu] shořel, do gr[untu] po ohni jej pustil držitel gr[untu] zeti svému Janovi Štroufovi ze Mnichu, který se k dceři Barboře přiženil, [...]*“.²⁶⁶ Horní strana evidovala na deset domů, Dolní strana tři domy.

Spáleníště ke sledované době zcela logicky bylo evidováno nejvíce. Lze taktéž předpokládat, že ne všechny požáry, potažmo spáleníště musely být nutně zaevidovány jak v pozemkových knihách, tak i jiných pramenech. Z pohledu terminologie se objevily termíny „*spáleníště, spálenej, spálení, spálený*“.²⁶⁷ Horní strana evidovala zmínky o spáleníštích ke dvanácti domům, u některých domů i vícekrát, což vyvolává otázky, zda šlo o požár jeden, na který se odkazovalo vícekrát, či šlo o více požárů při jednom domě. Dolní strana evidovala osm domů jako spáleníště. Na proces, jak se město vyrovnávalo s těžkou situací, poukazoval jeden ze zápisů. Jednalo se o grunt 10 z Horní strany, jenž se vztahoval k roku 1669. V záznamu bylo uvedeno: „*Václav Porazil shořel. Po shoření ujal jej Jiřík Ryšavej zase za nadepsanou summu za 107 kop*“.²⁶⁸ Realitu ukazoval i grunt 13 z Horní strany k roku 1679, když bylo zapsáno, že „*Ondřej Dejmek vyhořel a prodal spáleníště Václavovi Štroufovi za 88 kop, [...]*“.²⁶⁹ U gruntu 18 na Horní straně se mimo jiné k roku 1637 se uvádělo, že Václav Bejček „*po 2 dvakrát shořel*“.²⁷⁰

Statistika pro Horní stranu evidovala pusté domy k rokům 1629, 1666, 1669 a 1679. Vyhořelé domy se objevily k rokům 1627, 1629, 1637, 1669, 1673, 1679 a 1685. Spáleníště byla zapsána k rokům 1620, 1626, 1630, 1633, 1636, 1637, pravděpodobně 1638/39, 1639, 1640 a 1641. Dolní strana evidovala pusté domy k rokům 1627, 1631, 1661 a 1675. Vyhořelé se objevily k rokům 1621 a 1627. U prvního spáleníště nelze přesně časově zařadit rok zápisu,

---

²⁶³ Viz edice (grunt č. 22 na Horní straně).

²⁶⁴ Viz edice (grunt č. 30 na Horní straně).

²⁶⁵ Tamtéž.

²⁶⁶ Tamtéž.

²⁶⁷ Tamtéž.

²⁶⁸ Tamtéž.

²⁶⁹ Tamtéž.

²⁷⁰ Tamtéž.

pravděpodobně šlo o období mezi roky 1618-1628. Dalšími roky byly roky 1623, 1627, 1633, 1636, 1638 a 1647.

Příloha č. 6 – *Horní strana pohledem pustých gruntů, požárů a spáleníšť*

Horní strana pohledem pustých gruntů, požárů a spáleníšť			
Č. d.	Pustý grunt a rok	Požár a rok	Spáleníště a rok
1.	„pustej“, „pustej“ (1669)	-	-
3 ½.	„pustá“ (1666)	-	-
7.	„pustej“ (1669)	„shořel“ (1669)	-
9.		„vyhořel“ (1669)	
10.	-	„shořel“ (1669), „shoření“ (1669)	„spáleníště“ (1630)
11.	-	-	„spáleníště“ (1640), „spáleníště“ (1641)
12.	„pustej“ (1666)	-	„spáleníště“ (1637)
13.	-	„vyhořel“ (1679)	„spáleníště“ (1639), „spáleníště“ (1679)
14.	-	-	„spáleníště“ (1637)
16.	-	-	„spáleníště“ (1633), „spáleníště“ (1636)
17.	„spustlej“ (1629), „pustej“ (1679)	„pohořalej“ (1629), „pohořalý“ (1679)	-
18.	-	„po 2krát shořel“ (1637)	„spálenej“ (1639)
19.	-	„shořelý“ (1627)	-
20.	-	„shoření“ (1685)	-
22.	„tento grunt po shoření pustej“ (1673)		-
24.	-	„shořel“ (1669)	„spálení“ (asi 1638/39), „spáleníště“ (asi 1638/39)
26.	„pustej“ (1620)	-	
27.	-	-	„spáleníště“ 3x (1626, 1639, 1641)

28.	-	-	„spáleníště“ (1639)
30.	„mnoho let pustej“ (1669) ²⁷¹	-	-
31.	-	-	„spáleníště“ (1636)
32.	-	-	„spáleníště“ (1636)

Příloha č. 7 – Dolní strana pohledem pustých gruntů, požárů a spáleníšť

Dolní strana pohledem pustých gruntů, požárů a spáleníšť			
Č. d.	Pustý grunt a rok	Požár a rok	Spáleníště a rok
1.	-	„shořel“ (1627)	„spáleníště“ (1627)
3.	-	-	„spáleníště“ (1638)
6.	„spustnoše“ (1661)	-	-
7.	-	„shořel“ (1621)	-
9.	-	„shořel“ (1621)	-
10.	-	-	„spáleníště“ (mezi lety 1618–1628)
11.	-	-	„spáleníště“ (1623)
13.	-	-	„spáleníště“ (1636)
21.	-	-	„spálená“ (1646)
24.	„spustla“ (1627)	-	-
24 ½	„pustej“ (1631)	-	-
28.	-	-	„spáleníště“ (1636)
34.	-	-	„spáleníště“, „spáleníště“ (1633, 1636)
36.	„pustej“ (1675)	-	-

Pohled na pusté grunty poškozené ať z důvodu válečného šilenství nebo požárů můžou částečně také osvětlit prameny, archivní inventáře a literatura. Inventář Archivu města Kardašova Řečice uváděl, že jeden požár se udál roku 1666,²⁷² druhý z 19. října 1673.²⁷³

²⁷¹ Citace byla zkrácena pro potřeby tabulky.

²⁷² Spáleníště z roku 1666 mělo být prodáno roku 1678 Ondřejem Dejmekem Václavu Starussovi. Viz H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města KŘ 1407 – 1945* (1973), inv. č. 384, kart. 9, s. 54.

²⁷³ Archiválie se vztahuje k devíti pohořalým a k žádosti obce o prominutí kontribuce a žádost o dřevo od vrchnosti. Viz H. HÁLOVÁ – J. PSÍKOVÁ, *Inventář Archiv města KŘ 1407 – 1945* (1973), inv. č. 356, kart. 5, s. 49.

Jaromír Hrubý usuzoval dle svého výzkumu, že v 17. století došlo k požárům na Horní straně v letech 1626 a 1636,²⁷⁴ na Dolní straně v letech 1621 a 1644.²⁷⁵ Kromě toho berní rula naznačovala také požár kolem roků 1653, 1667, 1674 a 1682.²⁷⁶ Po zhodnocení jednotlivých dat, ať z inventáře, literatury či přímo z pozemkových knih jakožto prameny lze předpokládat, že požáry se kromě výše řečených na Horní straně objevily s vysokou pravděpodobností k rokům 1626/1627, 1632/1633, 1635/1636, 1638/1639, 1668, 1669. Na Dolní straně pak velice pravděpodobně došlo k požárům v období let 1621, 1630/1631 a 1661. To to jsou roky či období, kde lze nejvíce očekávat výskyty požárů či zpusnutí. Další možné katastrofy spojené se zpusnutím gruntu či požárem by bylo možné doplnit studiem a komparací dalších pramenů, jež nejsou primárních pramenem této práce.

5.6) Migrace obyvatelstva pohledem pozemkových knih

Téma migrace bylo součástí již bakalářské práce, a proto se nezbytně nabízí další zhodnocení této problematiky optikou současně zkoumaných pozemkových knih, které nabídlý několik dalších vodítek směrem k rozšifrování této otázky.

Provázanost Kardašovy Řečice s vlastním panstvím je nezpochybnitelná už z důvodu sňatků, střetávání vesničanů s centrem panství. Taktéž se ukazuje, že fungovala i určitá provázanost s panstvím Jindřichův Hradec. Tomu nahrává už společná historická držba obou panství jednou vrchností. Pozemkové knihy stejně jako testamenty Kardašovy Řečice, jež byly předmětem předchozího zkoumání, uváděly několik nenápadných zmínek.

Grundy z pozemkových knih uváděly zmínky o Praze, Jindřichově Hradci, Štěpánově, Pitině, pravděpodobně též o Píčině, o Jarošově, Mnichu, Pohoří, Nítovicích, Pleších, Hamru, Veselí.²⁷⁷ K roku 1657 grunt č. 3 měl písařem zapsáno: „*Šacován ten grunt Janovi Hejdovému z Jarošova za 115 kop.*“²⁷⁸

Další pohled, který by byl schopný osvětlit pohyb obyvatel, ať se v minulosti jednalo o pohyb mezi navzájem spřízněnými panstvími, panstvími bez širších vazeb, ale s dohodou o

---

²⁷⁴ Zhoubnost požárů musela mít pro Horní stranu zničující. Hrubý uvedl: „Poněvadž celé město bylo vystavěno ze dřeva, řádily v něm zhoubné požáry. Soudě dle poznámek v městských knihách, vyhořela Horní strana r. 1626, kdy shořelo nejméně 17 statků, a sice na západní straně náměstí. V 1636 pořadí toto vyhořelo opětně, požár však zasáhl dále, neboť lehlo popelem přes dvacet domů.“ Viz J. HRUBÝ, *Řečice Kardašova a bývalé panství*, s. 92.

²⁷⁵ Tamtéž, s. 93.

²⁷⁶ Viz Iva ČADKOVÁ – Magda ZAHRADNÍKOVÁ, *Berní rula 6: Kraj Bechyňský I-II*, Praha 2013-2014.

²⁷⁷ Viz edice.

²⁷⁸ Viz edice (grunt č. 3 na Dolní straně).

reciproční výměně, či jinak běžný a zcela přirozený pohyb z vesnic do jejich nejbližších přirozených městských center, by byl pohled v součinnosti s výzkumem příjmení a jejich výskytem.

Nelze nezmínit ani to, že pozemkové knihy také naznačily politiku usazování osob důležitých pro panství a vrchnost. To nepřímou uvedl záznam z gruntu č. 7 na Horní straně k roku 1669: „*Tento gr[unt] shořel, jsouce od Tomáše Petrových neopat[řením] zapálen, po složení ujal jej jako pustež Řehoř bednář panský*“.²⁷⁹ Tato situace není ničím překvapivých z důvodu zájmu o lidi pracující pro vrchnost. V případě Řečice se nejvíce ukazuje na přítomnosti lidí pracujících pro vrchnostenský pivovar. Za takové situace lze zcela logicky předpokládat, že se vrchnost snažila takovými ceněným lidem nabídnout nějaké benefity mezi které mohlo patřit také usazení do některého z vrchnostenských měst, jak dokazuje výše řečený záznam.

Migrace v pozemkových knihách, stejně jako v případě zmrhaných žen, osvětlila další specifikum, tentokrát hlavně u mužské části populace. Bohužel knihy podrobně neinformují o detailech, ale muži zde nebyli vyliční úplně kladně. Jednalo se o problematiku zběhlých z panství. Grunt č. 24 z Dolní strany k roku 1670 uváděl, že „*Šimon starej sirotek jsouce vyhoštěn na panství J[eho] M[ilosti] h[raběte]*“²⁸⁰. Ke gruntu č. 36 se na Dolní straně k roku 1675 psalo: „*Pavel Skalník ujel jako zrádce s penězi cizími, ujal ten gr[unt] Pavel Brožku*“²⁸¹. Svědkem o oboustranné migraci je opět záznam z gruntu č. 27 z Horní strany z roku 1657: „*Jan Němec, byvše cizí poddanej, vyzdvižen z toho gruntu, jest šacován zase Ambrožovi Vranýmu [...]*“²⁸². Blíže neurčený typ migrace reprezentoval záznam z gruntu č. 2 z Dolní strany k roku 1685 v několika slovech: „*Matěj Zahradník ušel od manželky svý beze vší příčiny [...]*“²⁸³. Grunt č. 13 na Horní straně k roku 1689 v knize zaznamenal a uchoval důkaz o sběhnutí i jedné ženy: „*Položil J[eho] M[ilosti]P[anu] po zběhlý Žofii 2 kopy 15 gr[ošů]*“.²⁸⁴ Taktéž nelze nezmínit zápis z gruntu č. 3 na Horní straně: „*Matějovi Kusýmu, pokudž se z Čech domů navrátí, bude mu 65 kop patřiti, placení po 3 kopách při soudech*“.²⁸⁵ Zachována byla též zmínka o Margitě z čp. 8 na Horní straně („*po Margitě zběhlej připadlo*“).²⁸⁶

---

²⁷⁹ Viz edice (grunt č. 7 na Horní straně).

²⁸⁰ Viz edice (grunt č. 24 na Dolní straně).

²⁸¹ Viz edice (grunt č. 36 na Dolní straně).

²⁸² Viz edice (grunt č. 27 na Horní straně).

²⁸³ Viz edice (grunt č. 2 na Dolní strany).

²⁸⁴ Viz edice (grunt č. 13 na Horní straně).

²⁸⁵ Viz edice (grunt č. 3 na Horní straně).

²⁸⁶ Viz edice (grunt č. 8 na Horní straně).

5.7) Specifika vývoje jmen a příjmení v Kardašově Řečici a okolí

Pozemkové knihy Kardašovy Řečice i pozemkové knihy obecně představují nejucelenější pramen, jenž může nabídnout více informací o jednom člověku zároveň. Výhodou je, že jej lze doplnit, porovnat a kriticky zhodnotit ve vztahu s dalšími prameny k dějinám poddaných. Cílem autora v této podkapitole je zaprvé popsat skupiny příjmení v Řečici a okolí, zadruhé zhodnotit několik vybraných příjmení, jež mohou mít, myšleno v kontextu řečického panství, cizí původ. Zatřetí je cílem této podkapitoly nastínění vývoje jmen, přezdívek, příjmí a v konečném důsledku i příjmení v podmínkách Kardašovy Řečice a tím i řečického panství. Předtím ovšem provedu stručný exkurz do historiografie onomastiky.

Historiografie v souvislosti s pozemkovými knihami je nutné na prvním místě zmínit práci Pavla Vaňka, jenž zpracoval příjmí z pozemkových knih.²⁸⁷ Počátky onomastických studií jako v případě studií u dalších pomocných věd historických lze vysledovat například k osobě Augusta Sedláčka²⁸⁸ či Miloše Dokulila.²⁸⁹ Další, kdo se problematikou zabývali, popsala publikace *Kapitoly z dějin české jazykovědné bohemistiky*.²⁹⁰ Tato publikace též blíže popsala vývoj historiografie pro onomastiku či antroponymii.²⁹¹ Nejvíce práce potom odvedla pro období mezi lety 9. – 21. století Jana Pleskalová, jež se specializuje na křestní osobní jména.²⁹² Otázku křestních jmen, zdomácnělých osobních jmen, příjmí a rodných jmen zpracovali Gustav Hofmann,²⁹³ Emanuel Michálek,²⁹⁴ Svatopluk Pastyřík,²⁹⁵ či Zuzana Hlubinková.²⁹⁶ V rámci problematiky výzkumu příjmení je nutné samostatně zmínit Josefa Beneše a na něj navazující jeho dceru Dobravu Moldanovou.²⁹⁷ Podobnou službu pro budoucí badatele a výzkumníky

---

²⁸⁷ Viz Pavel VANĚK, *Výzkum pozemkových knih pro poznání vývoje příjmí*, in: Acta onomastica 39, 1998, s. 137-144.

²⁸⁸ Viz August SEDLÁČEK, *O staročeských příjmeních šlechtických*, in: Sborník filologický 7, 1922, s. 41-62.

²⁸⁹ Viz Miloš DOKULIL, *Domácké podoby rodných a příbuzenských jmen na-i(y)*, in: Naše řeč 1976, roč. 59, č. 1, s. 13-20.

²⁹⁰ Viz Jana PLESKALOVÁ a kol., *Kapitoly z dějin české jazykovědné bohemistiky*, Praha 2007.

²⁹¹ Viz Tamtéž, s. 377-415.

²⁹² Viz Táž, *Tvoření nejstarších českých osobních jmen*, in: Spisy Masarykovy univerzity v Brně. Filozofická fakulta = Opera Universitatis Masarykianae Brunensis. Facultas philosophica ; č. 317, 1998; Táž, *Vývoj vlastních jmen osobních v českých zemích v letech 1000–2010*, Brno 2011.

²⁹³ Viz Gustav HOFMANN, *Křestní jména v Tachově a na Tachovsku v druhé polovině 16. století*, in: AOn 36, 1995, s. 77-83.

²⁹⁴ Viz Emanuel MICHÁLEK, *K zdomácnělým osobním jménům v slovanských jazycích*, in: AOn 37, 1996, s. 127-128.

²⁹⁵ Viz Svatopluk PASTYŘÍK, *Příjmí na moravském venkově 17. - 18. století*, in: AOn 40, 1999, s. 178-185.

²⁹⁶ Viz Zuzana HLUBINKOVÁ, *Tvoření obyvatelských jmen v českých nářečích*, in: AOn 44, 2003, s. 29-39.

²⁹⁷ Viz Josef BENEŠ, *Německá příjmení u Čechů I*, Ústí nad Labem 1998 a Josef BENEŠ, *Německá příjmení u Čechů II*, Ústí nad Labem 1998. Druhý díl též významně pomohla uspořádat a seřadit Marie Nováková. Na Josefa Beneše navázala jeho dcera, jež vypracovala slovník příjmení, který dostal pro svou důležitost pro badatele z řady oborů již celou řadu aktualizovaných vydání. Viz Dobrava MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, Praha 2004.

nabídl Jan Svoboda se svou prací k osobním jménům a příjmením.²⁹⁸ Otázku úvodu do onomastiky a terminologie zpracovali Ludvík Kuba,²⁹⁹ respektive Rudolf Šrámek.³⁰⁰ Dlouhodobé působení, řadu studií a knih publikovala i Miloslava Knappová,³⁰¹ jež se do povědomí širší veřejnosti dostala zejména knihou „*Jak se bude vaše dítě jmenovat?*“,³⁰² která se do tisku dostala již vícekrát a obsahuje nejen bohatství českých křestních jmen, ale též i jména cizí (orientální, exotická). Řada studií a článků k tématu byla publikována v periodících jako *Acta onomastica*,³⁰³ *Naše řeč*³⁰⁴ či *Slovo a slovesnost*.³⁰⁵

V první části k dané problematice autor příjmení zanesl z pozemkových knih systematicky do tabulky podle hospodářů jednotlivých gruntů, následně došlo k rozčlenění na několik základních skupin. První skupinou byla příjmení, jež vycházela ze zeměpisné lokalizace původu daného příjmení a jeho nositele. Druhá skupina získala své příjmení z křestního jména či přezdívky svého předka. Třetí skupina vycházela z označení nositele dle jeho řemesla.³⁰⁶ Čtvrtá skupina byla specifická pro svůj malý počet výskytů, kdy její nositelé byli označeni dle tělesného postižení, jímž trpěli vrozeně, či z důvodu zranění během života. Tato příjmení mohou odkazovat na válečné události, kterých daný jedinec mohl být součástí či je viděl jako svědek. Pátá skupina lidí získala své příjmení podle zvířat či rostlin. Šestá skupina reprezentovala lidi pojmenované po některé z metrologických jednotek. Sedmá skupina byla spojena jak životem, tak příjmením se zemí a krajinou, kterou obývali. Osmá skupina získala příjmení podle typické vlastnosti daného předka a nositele. Devátá skupina symbolizovala postavení jednotlivých skupin obyvatel či postavení v rámci společenství. Desátá skupina pro budoucnost uchovala specifické podoby příjmení, jež zachovávala vzpomínku na výrazné tělesné rysy daného nositele. Jedenáctá skupina odkazovala v příjmení na nějaký časový údaj. Dvanáctá skupina představuje příjmení s různými variantami vysvětlení původu příjmení.

---

²⁹⁸ Viz Jan SVOBODA, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, Praha 1964.

²⁹⁹ Viz Ludvík KUBA, *Dozná Základní soustava a terminologie slovanské onomastiky brzkých změn?*, in: AOn 38, 1997, s. 13-14.

³⁰⁰ Viz Jana PLESKALOVÁ, Rudolf Šrámek, *Úvod do obecné onomastiky*, in: Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity A, řada jazykovědná 2001, roč. 50, č. A49, s. 227-229. Jednalo se o recenzi pro studii s názvem Rudolf ŠRÁMEK, *Úvod do obecné onomastiky*, Brno 1999.

³⁰¹ Viz Miloslava KNAPPOVÁ, *Naše a cizí příjmení v současné češtině*, Liberec 2002. Dále též autorka napsala *K proměnlivosti repertoáru rodných jmen*, in: Přednášky z 33. běhu LŠSS [Letní školy slovanských studií], Praha 1992 s. 65-72; Táž, *Proměny českého systému rodných jmen*, in: AOn 36, 1995, s. 105-109; Táž, *Přezdívky v proměnách staletí*, in: AOn 40, 2000, s. 82-88.

³⁰² Táž, *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*, Praha 2010; táž, *Jak se bude jmenovat?*, Praha 1985.

³⁰³ Viz Zpravodaj Místopisné komise ČSAV, roč. 1-23, Praha 1960 – 1982; Onomastický zpravodaj ČSAV, roč. 24-35, Praha 1983 – 1994; AOn, roč. 36-63, Praha 1995 – 2022.

³⁰⁴ Viz *Naše řeč*, roč. 1-105, Praha 1917 – 2022.

³⁰⁵ Viz *Slovo a slovesnost: časopis pro otázky teorie a kultury jazyka*, roč. 1-83, Praha 1935 – 2022.

³⁰⁶ Viz Jan SVOBODA, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, s. 118.

První skupina byla reprezentována příjmeními Brambůrek,³⁰⁷ Hes,³⁰⁸ Holický,³⁰⁹ Jarošovský,³¹⁰ pravděpodobně Kocáb,³¹¹ dále Konopižký,³¹² Kostroun,³¹³ Křižan,³¹⁴ Morava,³¹⁵ Němec,³¹⁶ Polák,³¹⁷ Rokyčar,³¹⁸ Šembera,³¹⁹ Vlach,³²⁰ či Vraný.³²¹

Druhá skupina byla zastoupena příjmeními Bartoš,³²² Bláhů,³²³ Bíca,³²⁴ Daněk,³²⁵ Dobeš,³²⁶ Dytrich,³²⁷ Feit,³²⁸ Fencel,³²⁹ Hála,³³⁰ Janouch,³³¹ Jarolím,³³² Jirsa,³³³ Kubů,³³⁴

---

³⁰⁷ Příjmení odvozeno od kmene Braniborů. Též se uvádí význam z A brambora. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 33.

³⁰⁸ Hes je ten, kdo přišel z Hesenska. Též se uvádí možný původ sl. Hesovat=štvát, phánět, marnostratně si počínat či z OJ Herman. Viz tamtéž, s. 63.

³⁰⁹ Holický je odvozeno z MJ Holice. Viz tamtéž, s. 66; viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 136.

³¹⁰ Pravděpodobně odkazovalo na MJ Jarošov nad Nežárkou. Prameny naznačují s Jarošovem vazby. Mimo jiné Jarošov také patřil pod dominium pánů z Hradce. V tomto ohledu lze zmínit rod Hejdů z Jarošova. Příjmení Jarošovský se přesto mohlo do Kardašovy Řečice poprvé dostat ne přes Jarošov, ale přes Jindřichův Hradec. Zde se příjmení Jarošovský vyskytovalo taktéž. Viz F. TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichův Hradec II, část I*, JH 1929, s. 220.

³¹¹ Příjmení Kocáb s vysokou pravděpodobností vychází z názvu řeky Kocáby. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, Praha 2010, s. 87.

³¹² Příjmení Konopižký se s vysokou pravděpodobností odvozovalo od zámku Konopiště. Potenciální příchozí mohl pocházet z blízkosti tohoto zámku či mohl mít vazbu přímo na zámek jako pracovník. Konopiště se nachází od Benešova 1,9 km, od se Kardašovy Řečice nachází 77,6 km.

³¹³ Z pohledu původu se toto příjmení jeví jako nejlépe interpretovatelné, neboť příjmení Kostroun se historicky nacházelo na panství Kardašova Řečice. Kostroun neboli hubený člověk, tj. personifikovaná smrt; ostrev na sušení sena. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 91.

³¹⁴ Příjmení Křižan s vysokou pravděpodobností odkazovalo na Křižanov a na Bernartice, od kterých se nachází 5,4 km. Od Tábora a Kardašovy Řečice se nachází 31,2 km, respektive 52,2 km.

³¹⁵ Příjmení Morava viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 120.

³¹⁶ Příjmení Němec viz tamtéž, s. 125; též A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 133.

³¹⁷ Příjmení Polák viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 145; též A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 132.

³¹⁸ J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 215. Příjmení odkazuje na MJ Rokycany.

³¹⁹ Příjmení Šembera je odvozeno z některého MJ. V úvahu připadá Šumperk, šemperk či jiné. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 181.

³²⁰ Příjmení Vlach mohlo označovat příchozího z obcí s názvem Vlachov, Vlachovo Březí, Vlachňovice či Vlašim. Též lze příjmení vyložit z OJ Vladislav. Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 34. Příjmení Vlach také může odkazovat na Vlacha, tj. Itala. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 210-211.

³²¹ Příjmení Vraný mohlo odkazovat na MJ Vranov u Dražiče, od kterého se nachází 45,2 km daleko.

³²² Bartoš pochází z osobního jména Bartoloměj. Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 10.

³²³ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 12; též D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 32.

³²⁴ D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 31. Příjmení Bíca patrně vycházelo z OJ Vincenc, kde došlo ke změně hlásky V za B. Variantou příjmení Bíca mohla být i příjmení Bica, Bican, Bičan, Bicek či Bicenc.

³²⁵ Příjmení viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 16.

³²⁶ Příjmení viz tamtéž.

³²⁷ Příjmení Dytrich se vykládá z OJ Dietrich, tj. vládce lidu. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 46.

³²⁸ Příjmení Feit je z německého OJ Veit neboli Vít. Viz tamtéž, s. 48, 49.

³²⁹ Příjmení Fencel je jedním z příkladů vlivu německého jazyka na prostředí panství Kardašova Řečice. Příjmení viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, Praha 2010, s. 49.

³³⁰ Příjmení viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 68.

³³¹ Příjmení viz tamtéž, s. 7.

³³² Příjmení Jarolím má základ v křesťanském jméně Hieronymos, tj. muž se svatým jménem. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 75. Objevuje se též ve variantě Jeroný, Jarolímek, Jarolík či Jarlík. Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 21; též J. SVOBODA, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, s. 33.

³³³ Příjmení Jirsa vychází z OJ Jiří. Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 22.

³³⁴ Příjmení Kubů vychází z OJ Jakub. Viz tamtéž, s. 21-22.

Kubeš,³³⁵ Kuneš,³³⁶ Macek,³³⁷ Machač,³³⁸ Martinů,³³⁹ Matoušů,³⁴⁰ Pavlů,³⁴¹ Petru,³⁴² Pilát,³⁴³ Řehoř,³⁴⁴ Říha,³⁴⁵ Salava,³⁴⁶ Stach,³⁴⁷ Tůma,³⁴⁸ Valenta,³⁴⁹ Vaněk,³⁵⁰ Vávru,³⁵¹ Vojta,³⁵² Vondra³⁵³ či Vondráček.³⁵⁴

Třetí skupina měla své zástupce v příjmeních Barvíř³⁵⁵ a Barvířka,³⁵⁶ Bednář,³⁵⁷ Cihlář,³⁵⁸ Fleischer,³⁵⁹ Cukrýgl,³⁶⁰ Hrnčíř,³⁶¹ Chmelař,³⁶² Chmelíček,³⁶³ Khandl,³⁶⁴ Kočí,³⁶⁵

---

³³⁵ Viz tamtéž.

³³⁶ Příjmení je odvozeno od OJ Konrád. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 100.

³³⁷ Viz tamtéž, s. 110.

³³⁸ Příjmení je odvozeno z OJ Mařík, Matěj, Martin či Mauricius. Též se jedná o variantu příjmení Mach. Viz tamtéž, s. 110.

³³⁹ Příjmení Martin pochází z OJ římského boha Marta. Viz tamtéž, s. 113-114.

³⁴⁰ Příjmení pochází z hebrejského OJ Mattithjáh, tj. dar boží. Viz tamtéž, s. 115.

³⁴¹ Viz tamtéž, s. 136.

³⁴² Viz tamtéž, s. 138.

³⁴³ Příjmení Pilát vycházelo dle erudovaných kruhů z obrazu na domě, názvu byliny nebo se jednalo o odvození od Piláta Pontského v pašijových hrách. Viz tamtéž, s. 140.

³⁴⁴ Řehoř pochází z řeckého OJ Grégorius, tj. bdělý. Odvozeno z tohoto OJ je i příjmení z řečického panství Řehna (zejména vesnice Pleše). Viz tamtéž, s. 162.

³⁴⁵ Příjmení Říha vychází OJ Řehoř. Viz tamtéž.

³⁴⁶ Patrně je odvozeno od OJ Salamon. Viz tamtéž, s. 164.

³⁴⁷ Příjmení Stach má původ z OJ Stanislav. Viz tamtéž, s. 174.

³⁴⁸ Příjmení Tůma má původ z OJ Tomáš. Viz tamtéž, s. 201.

³⁴⁹ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 33.

³⁵⁰ Viz tamtéž, s. 8-9.

³⁵¹ Viz, tamtéž, s. 33.

³⁵² Viz tamtéž, s. 34.

³⁵³ Viz tamtéž, s. 28.

³⁵⁴ Viz tamtéž.

³⁵⁵ Viz tamtéž, s. 123.

³⁵⁶ Příjmení Barvířka bylo variantou příjmení Barvíř, kdy ženská podoba byla odvozena od manželova či otcova příjmení či příjmi. Viz J. SVOBODA, *Staročeská osobní jména*, s. 185.

³⁵⁷ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 123.

³⁵⁸ Viz tamtéž.

³⁵⁹ Příjmení odkazovalo na zkomolenou německou variantu slova řezník či neslo archaický význam ze 14. století pro pohodného, tj. drnomistra. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení u Čechů*, s. 270.

³⁶⁰ Mohlo se jednat o zkomoleninu ze slova Cuknýgl či z německé varianty Zukriegel, jež by odkazovalo na otevírání závor. Viz Josef BENEŠ, *Německá příjmení u Čechů*, s. 350.

³⁶¹ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 123.

³⁶² Viz tamtéž.

³⁶³ Viz tamtéž, s. 155.

³⁶⁴ Beneš naznačuje, že se jednalo o výrobce konví. Jako příklad uvedl příjmení Kandl, Kondel či Kondelík, též příjmení Fischkandl (konev na ryby). Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 323. Beneš též dokládá podobu Kandler, Khandler či Kondler, jež vychází ze střhněm. Kandler, tj. konvář. Viz tamtéž, s. 261.

³⁶⁵ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 126.

Kolář,³⁶⁶ Kovář,³⁶⁷ Koželuh,³⁶⁸ Krejčí,³⁶⁹ Lokner,³⁷⁰ Pekař,³⁷¹ Punčochář,³⁷² Siner,³⁷³ Slanec,³⁷⁴ Šindelář,³⁷⁵ Šmíd,³⁷⁶ Šnejder,³⁷⁷ Švec,³⁷⁸ pravděpodobně Šustar,³⁷⁹ dále Tkadlec.³⁸⁰

Čtvrtá skupina zachovala příjmení jako Bubeníček,³⁸¹ Drábek,³⁸² Kulha,³⁸³ Kulhánek,³⁸⁴ či Slepej.³⁸⁵

Pátá skupina byla reprezentována jmény Bejček,³⁸⁶ Beránek,³⁸⁷ Čáp,³⁸⁸ Herka,³⁸⁹ Chlaň,³⁹⁰ Jaterko,³⁹¹ Kohout,³⁹² Kos,³⁹³ Kotraba,³⁹⁴ Kus,³⁹⁵ Liška,³⁹⁶ Rabl,³⁹⁷ Volek,³⁹⁸

---

³⁶⁶ Viz tamtéž, s. 124.

³⁶⁷ Viz tamtéž.

³⁶⁸ Viz tamtéž.

³⁶⁹ Viz tamtéž.

³⁷⁰ Jedná se o zkomoleninu německého slova Glockner, tj. zvoník. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 254.

³⁷¹ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 124.

³⁷² Viz tamtéž, s. 125.

³⁷³ Pochází z německého Zinner či Zeiner, tj. cínař, jež byly určeny k prodeji. V Kardašově Řečici se objevovala varianta příjmení Synner či Šiner. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 261.

³⁷⁴ Příjmení Slanec odkazovalo na obecního zástupce, jež zodpovídal za solný obchod. Varianty příjmení mohly být též Slaný, Slánek, Slanička, Slaník. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 170. Existuje též druhá varianta výkladu, která příjmení řadí do kategorie osob nazvaných dle povahových vlastností. Viz J. SVOBODA, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, s. 49. Mimo jiné další variantu významu uváděl i Kotík, jež toto příjmení zařadil do skupiny příjmení pojmenovaných po složkách z jídelníčku. Viz Antonín KOTÍK, *Naše příjmení*, Praha 1894, s. 167; kott.ujc.cas.cz/ heslo Slanec. Poslední a zcela nejméně pravděpodobná varianta významu by odkazovala na lokalitu na Slovensku.

³⁷⁵ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 125.

³⁷⁶ Příjmení Šmíd může odkazovat na německé A Schmid, tj. kovář. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 167. Další variantou je šmidka, neboli skývka chleba. Viz tamtéž, s. 186. Beneš uvedl varianty příjmení, jež odkazovaly na význam umělec, osoba zpracovávající kov či dřevo nebo kovárna. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 260.

³⁷⁷ Viz německá varianta příjmení Krejčí.

³⁷⁸ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 125.

³⁷⁹ Pravděpodobně se jedná o německou variantu příjmení Švec. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 269.

³⁸⁰ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 125.

³⁸¹ Viz tamtéž, s. 127.

³⁸² Viz tamtéž.

³⁸³ Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 99.

³⁸⁴ Viz tamtéž.

³⁸⁵ Jedná se o příjmení, jehož základ je z přídavného jména slepý. Viz tamtéž, s. 170.

³⁸⁶ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 157.

³⁸⁷ Viz tamtéž.

³⁸⁸ Viz tamtéž, s. 159.

³⁸⁹ Termín herka je používán pro klisnu či kobyly. Viz <https://vokabular.ujc.cas.cz/> heslo herka.

³⁹⁰ Chlaň se popisuje jako termín pro rybu bělici. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 72.

³⁹¹ Příjmení psáno v originále jako Jatherko.

³⁹² Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 159.

³⁹³ Viz tamtéž, s. 158.

³⁹⁴ Nářeční název pro ponravu. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 92. Srov. ESJČ, s. 471, heslo ponrava.

³⁹⁵ Nářeční pojem pro kos. Viz tamtéž, s. 100. Srov. Též ESJČ, s. 279, heslo kos.

³⁹⁶ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 157.

³⁹⁷ Rabl je obdoba slova Rábl, Raab či Rábl, jež odkazuje na německý A Rabe, tj. krkavec či havran. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 151.

³⁹⁸ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 157.

Vrabec,³⁹⁹ a Březina,⁴⁰⁰ Fiala,⁴⁰¹ Kapusta,⁴⁰² Kotačka,⁴⁰³ Křenek,⁴⁰⁴ Šípál,⁴⁰⁵ Vokurkář či Vosyka.⁴⁰⁶

Šestá skupina nesla příjmení jako Krejcar,⁴⁰⁷ Libra,⁴⁰⁸ či Pintar.⁴⁰⁹

Sedmá skupina symbolizovala vztah lidí k vlastnímu okolí a kraji, kde tito lidé žili. Odráželo se to v příjmeních jako Hofsteler,⁴¹⁰ dále příjmení Krajina,⁴¹¹ Pařízek,⁴¹² Procházka,⁴¹³ či Tonet.⁴¹⁴

Osmá skupina uchovala vlastnosti lidí v příjmeních jako Bumbrle,⁴¹⁵ Dejmek,⁴¹⁶ Doskočil, Hleděl, Holý, Kácal,⁴¹⁷ Knejsl,⁴¹⁸ Kročák,⁴¹⁹ Mátl,⁴²⁰ Nechvátal, Pikal, Pokorný, Porazil, Povolný, Semrád,⁴²¹ Spurný, Širůček,⁴²² Švehla,⁴²³ Tichota, Tuhý či Vyhybal.

---

³⁹⁹ Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 215.

⁴⁰⁰ Březina, tj. bříza. Viz tamtéž, s. 34. Též březový háj, les, porost.

⁴⁰¹ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 155.

⁴⁰² Viz tamtéž, s. 156.

⁴⁰³ Původ tohoto příjmení může mít více výkladů, tj. plod lopuchu, máčka či štetka obecná. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 92. Kotík jej zařadil mezi *Nábytek a nářadí domácí*. Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 162.

⁴⁰⁴ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 156.

⁴⁰⁵ Vodní rostlina. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 183.

⁴⁰⁶ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 154.

⁴⁰⁷ Viz tamtéž, s. 168.

⁴⁰⁸ Viz tamtéž, s. 167.

⁴⁰⁹ Viz tamtéž. Beneš uvedl příklad z Kardašovy Řečice v podobě Pinter, Pintíř. Nejčastěji je spojováno s povoláním Binder, tj. bednář. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 86 a 263.

⁴¹⁰ Pravděpodobně šlo o funkci v rámci dvora či gruntu. Podle Beneše, s. 234, slovem Hof se označovala i selská usedlost, - stellen značí „stavět, postavit“, snad tedy majitel usedlosti. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 234.

⁴¹¹ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 153.

⁴¹² Viz tamtéž, s. 156.

⁴¹³ Viz tamtéž, s. 80.

⁴¹⁴ Mohlo pocházet z něm. A ton (hlína) nebo z OJ Antonín. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 198.

⁴¹⁵ Viz J. HRUBÝ, *Místopis Kardašovy Řečice I-III*, KŘ 1929 – 1934.

⁴¹⁶ Dým, kouř či snad kudrnatý člověk. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s.

⁴¹⁷ Cákat. Viz tamtéž, s. 79.

⁴¹⁸ Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 288. Význam příjmení definoval nositele dle bavorského nářečí jako malého, přesto jako vzhledného člověka.

⁴¹⁹ Ten, kdo dělá velké kroky. Viz tamtéž, s. 96.

⁴²⁰ Příjmení Mátl pravděpodobně vycházelo z německé varianty příjmení Mot(t)l, jež mohlo odkazovat na sloveso „motat“ či na české varianty příjmení Motl, Motlíček, Motlík a Motloch, které mohly odkazovat na pošetilce či pomateného člověka. Viz tamtéž, s. 151.

⁴²¹ Čilá osoba. Viz tamtéž, s. 166.

⁴²² Širůček neboli široký. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 183.

⁴²³ Švehlat nebo šveholit. Viz tamtéž, s. 193.

Devátá skupina byla zastoupena příjmeními Balnar,⁴²⁴ Bezemek,⁴²⁵ Dvořák,⁴²⁶ Mlynář,⁴²⁷ Novák,⁴²⁸ pravděpodobně Rejchmon (z něm. Reichmann),⁴²⁹ dále příjmení Starej,⁴³⁰ Sedláček,⁴³¹ Šlechta,⁴³² Vejvoda,⁴³³ Zahradník,⁴³⁴ Zeman.⁴³⁵

V desáté skupině se objevila příjmení, která uchovávala výrazné fyzické rysy daného nositele. Zastupovala je příjmení jako Bílek,⁴³⁶ Červenka,⁴³⁷ Rezek,⁴³⁸ Ryšavej.⁴³⁹

Jedenáctá skupina odkazovala na časový aspekt, zejména denní fázi či roční období. Byla to příjmení Kratochvíle,⁴⁴⁰ Poledne,⁴⁴¹ Studenej⁴⁴² či Zima.⁴⁴³

Dvanáctá a poslední skupina sdružovala příjmení, jež mohla mít význačný původ příjmení Bejsa,⁴⁴⁴ Buchta, Faitl, Hejda, Hlaváček, Hlavička, Hnilička, Jarolím, Karásek,

---

⁴²⁴ Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 250. Toto příjmení mohlo znamenat obyvatele lesa či lesníka, a proto jej zařazuji do této skupiny, neboť pozice lesníka vyjadřovala postavení daného člověka.

⁴²⁵ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 127.

⁴²⁶ Dvořák neboli svobodník, velký sedlák či hospodář velké usedlosti. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 46.

⁴²⁷ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 124.

⁴²⁸ Viz tamtéž, s. 55.

⁴²⁹ Reich neboli bohatý. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 154.

⁴³⁰ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 40.

⁴³¹ Viz tamtéž, s. 127.

⁴³² Viz tamtéž.

⁴³³ Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 207.

⁴³⁴ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 123.

⁴³⁵ Viz tamtéž, s. 127.

⁴³⁶ Viz tamtéž, s. 38.

⁴³⁷ Viz tamtéž, s. 39.

⁴³⁸ Význam odkazoval na rezavé vousy a vlasy či zrzka. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 156.

⁴³⁹ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 39.

⁴⁴⁰ Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 169-170.

⁴⁴¹ Viz tamtéž, s. 168.

⁴⁴² Viz tamtéž, s. 54.

⁴⁴³ Viz tamtéž, s. 153.

⁴⁴⁴ Objevovale se i varianta Vejsa, a proto lze předpokládat, že se jednalo o německou variantu příjmení Bílý, tj. Weis či Veis. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 207. V tomto kontextu by byla příjmení Vejsa či Bejsa zkomoleninou původního příjmení.

Khan,⁴⁴⁵ Kotačka, Kotraba, Maruna, Neýhart,⁴⁴⁶ Rapata,⁴⁴⁷ Skalník, Sulík,⁴⁴⁸ Štrouf,⁴⁴⁹ Telemony či Tylman.

V otázce onomastiky lze v první řadě na příkladu Kardašovy Řečice zmínit otázku příjmení, především posuny v tvaru příjmení. V první řadě chci upozornit, že podoba příjmení nebyla pevně ustálená, a proto chci uvést některé příklady. Písař ke gruntu č. 1 na Horní straně zapsal hospodáře Martina s příjmením Vokurkár a později s variantou příjmení Vokurka.⁴⁵⁰ U gruntu č. 5 na Horní straně bylo uvedeno příjmení Tůma či Tůmů.⁴⁵¹ Při gruntu č. 7 se vyskytoval Jakub, u nějž se objevilo příjmení Záveskej a Závižskej.⁴⁵² Při gruntu č. 12 se připomínal hospodář Pavel, u nějž se vyskytovalo příjmení Kulánek či Kulhánek.⁴⁵³ Při gruntu č. 14 na Horní straně byl hospodář Mikuláš zaznamenán pod příjmením Reihman, Reychmon a Raychmon.⁴⁵⁴ Ke gruntu č. 25 na Horní straně byl hospodář Vondra znám pod příjmením Kroček či Kročák.⁴⁵⁵ Na gruntu č. 14 na Dolní straně se připomínal Jan Hnilička či Jan Hniličků.⁴⁵⁶ Při gruntu č. 15 na Dolní straně byl připomínán Joachym Šmídů či Šmíd.⁴⁵⁷ Obdobná situace se vyskytovala při gruntu č. 17,⁴⁵⁸ respektive na č. 39 na Dolní straně,⁴⁵⁹ kde se připomínal Ambrož Khácal, Kácal či Brožek Khácalů,⁴⁶⁰ respektive Matouš Říhů či Říha.

---

⁴⁴⁵ Toto příjmení mohlo mít hned několik vysvětlení. Nejpravděpodobněji se jeví to, že příjmení se do Řečice dostalo z Jindřichova Hradce, kde byl jakýsi Rudolf Khan (sic Khom). K němu se v literatuře uvádělo: „hlásný na věži, chaloupka mizerná.“ Viz F. TEPLÝ, *Dějiny města Jindřichova Hradce I*, sv. 3, Jindřichův Hradec 1935, s. 338. Další variantou mohla být ves Khan neboli Chánov u Horažďovic. Viz mjc.ujc.cas.cz/ heslo Chanovice a Chánov, Khan; též kott.ujc.cas.cz/ heslo Chánov, dále www.augustsedlacek.cz/ heslo Z Dlouhé Vsi Wolfgang na Chanovicích (1. 10. 1523). Též mohlo jít o příjmení, které odkazovalo na postavení daného nositele (na úrovni příjmení Král či Císař) či cizí etnicitu. Viz mjc.ujc.cas.cz/ heslo Chánov.

⁴⁴⁶ Pravděpodobně šlo o variantu příjmení Neyhardt. V tomto případě se mohlo jednat příjmení vzniklá z OJ Neidhart. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 293. Též mohlo vzniknout jako příjmení, které vzniklo z osobních jmen ze základu -hart. Viz tamtéž, s. 186.

⁴⁴⁷ „Rapaša je příjmi moravské: od neštovic dolíčkovatý, souvisí se slovem vrapa“. Viz A. KOTÍK, *Naše příjmení*, s. 51.

⁴⁴⁸ Viz tamtéž, s. 31-32.

⁴⁴⁹ Toto příjmení popsal jak Beneš, tak i jeho dcera Dobrava Moldanová. Beneš uváděl, že mohlo mít význam „přísný“, nebo „punčocha“. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 327. Taktéž mohlo jít o výraz pro pokárání či trest. Viz tamtéž. Variantou je také střhněm. stroufe, tj. škoda. Viz tamtéž, s. 339. Naproti tomu Moldanová uvedla, že příjmení Štrouf mohlo vycházet ze slovesa štroufát, tj. pižlat pro oblast Písecka či z A Strof, tj. pokuta. Viz D. MOLDANOVÁ, *Naše příjmení*, s. 191.

⁴⁵⁰ Viz edice (grunt č. 1 na Horní straně).

⁴⁵¹ Viz edice (grunt č. 5 na Horní straně).

⁴⁵² Viz edice (grunt č. 7 na Horní straně).

⁴⁵³ Viz edice (grunt č. 12 na Horní straně).

⁴⁵⁴ Viz edice (grunt č. 14 na Horní straně).

⁴⁵⁵ Viz edice (grunt č. 25 na Horní straně).

⁴⁵⁶ Viz edice (grunt č. 14 na Dolní straně).

⁴⁵⁷ Viz edice (grunt č. 15 na Dolní straně).

⁴⁵⁸ Viz edice (grunt č. 17 na Dolní straně).

⁴⁵⁹ Viz edice (grunt č. 39 na Dolní straně).

⁴⁶⁰ Brožek je příklad hypokoristika ze jména Ambrož. Viz tamtéž (grunt č. 17 na Dolní straně).

V otázce příjmení žen se první příklad dochoval při gruntu č. 2 při Horní straně,⁴⁶¹ kde se připomínala macecha Šustarka, při č. 14 na Horní straně se připomínala Pekařka,⁴⁶² při č. 22 na Horní straně se připomínala Mandelína Barvířka,⁴⁶³ při gruntu č. 14 ½ na Dolní straně se připomínala Anna Zimová,⁴⁶⁴ při č. 23 na Dolní straně se připomínala Barbora Bláhová.⁴⁶⁵

Křestní jména od jednoho nositele je možné doložit v několika podobách. Při gruntu č. 2 na Horní straně se připomínal Šimon Poledne, jenž byl znám i pod jménem Šíma či přezdívkou Šimek.⁴⁶⁶ Při gruntu č. 5 na Horní straně se zachovala zmínka k Maruši či Marušce,⁴⁶⁷ při č. 6 tamtéž byly zmínky k Lidmile,⁴⁶⁸ jež byla v prameni označována i jako Lída. Grunt č. 9 tamtéž připomínal Alžbětu označovanou i jako Běta.⁴⁶⁹ Grunt č. 10 tamtéž zmiňoval Řehoře, jenž byl znám i jako Říha.⁴⁷⁰ Grunt č. 16 při Horní straně připomínal Bartoloměje, jenž se označovaného i jako Bartoš.⁴⁷¹ Při č. 24 tamtéž se připomínali Jakub a Prokop, kteří se v prameni objevili i jako Prokeš a Kuba.⁴⁷²

Další variantou byla pojmenování po chalupě či bývalém hospodáři. Při gruntu č. 28 na Horní straně se připomínal „*Jan Pavlů jinak Bartošů*“,⁴⁷³ na č. 42 tamtéž byl zmiňován „*Jan Pekař jinak Hála*“.⁴⁷⁴ Při č. 14 na Dolní straně se objevil „*Jan Matoušů jinak Chmelář*“,⁴⁷⁵ při č. 29 tamtéž se připomínal „*Pavel Polák na Špičkově*“,⁴⁷⁶ při č. 32 tamtéž „*Jiřík na Jarolímově*“.⁴⁷⁷

Nelze nezmínit ani jméno Jan, jež se v prameni vyskytuje na více místech. Jiří Hlaváček z gruntu č. 4 na Dolní straně „*odevzdal polovic statku svého Janovi Studenýmu, zeti svýmu*“.⁴⁷⁸ Při gruntu č. 14 tamtéž byl zmiňován „*Jan Hnilička*“.⁴⁷⁹ Když k roku 1657 na témže gruntě umřel hospodář Jíra Chmelář, zachovala se následující zmínka: „*Šacován ten grunt Janovi*

---

⁴⁶¹ Viz edice (grunt č. 2 na Horní straně).

⁴⁶² Viz edice (grunt č. 14 na Horní straně).

⁴⁶³ Viz edice (grunt č. 22 na Horní straně).

⁴⁶⁴ Viz edice (grunt č. 14 ½ na Dolní straně).

⁴⁶⁵ Viz edice (grunt č. 23 na Dolní straně).

⁴⁶⁶ Viz edice (grunt č. 2 na Horní straně).

⁴⁶⁷ Viz edice (grunt č. 5 na Horní straně).

⁴⁶⁸ Viz edice (grunt č. 6 na Horní straně).

⁴⁶⁹ Viz edice (grunt č. 9 na Horní straně).

⁴⁷⁰ Viz edice (grunt č. 10 na Horní straně).

⁴⁷¹ Viz edice (grunt č. 16 na Horní straně).

⁴⁷² Viz edice (grunt č. 24 na Horní straně).

⁴⁷³ Viz edice (grunt č. 28 na Horní straně).

⁴⁷⁴ Viz edice (grunt č. 42 na Horní straně).

⁴⁷⁵ Viz edice (grunt č. 14 na Dolní straně).

⁴⁷⁶ Viz edice (grunt č. 29 na Dolní straně).

⁴⁷⁷ Viz edice (grunt č. 32 na Dolní straně).

⁴⁷⁸ Viz edice (grunt č. 4 na Dolní straně).

⁴⁷⁹ Viz edice (grunt č. 14 na Dolní straně).

Matoušovým“.⁴⁸⁰ Kontrast u tohoto jména se dochoval v zápise z gruntu č. 42 na Horní straně, kdy se uvádí „Jan Pekař“ a naproti němu „Hanz Ligler“.⁴⁸¹

Zmínku také zaslouží křestní jméno Daniel, jež se zachovalo zmínkou z gruntů č. 10, 11 a 30 na Horní straně a z gruntů č. 9, 16 a 18 z Dolní strany.⁴⁸² Nejvíce zmínek se dochovalo z gruntů č. 30 na Horní straně, respektive 9 a 16 na Dolní straně.⁴⁸³ Grunt č. 30 zachoval zmínku o jménu Daniel: „Umřel [Jan Hes], nechal po sobě si[rotky] Danyhele, Václava, Jiříka, Adama, Jana, Kateřinu, Alžbětu, Annu, Markytu a mateř Kateřinu. Šacován týž gr[unt] Danyhelovi si[rotkovi] za 550 kop“.⁴⁸⁴ Tentýž grunt zachoval i zmínku k roku 1636, kdy „Danyel Hes umřel“.⁴⁸⁵

Náznaky trvání jednoho příjmení jakožto rodového dědictví dochovaly grundy č. 24 na Dolní straně,⁴⁸⁶ kde se vyskytovali Jiřík Peřka, Ondřej Peřka a Bartoloměj Peřka. Tatáž situace byla na č. 30 na Horní straně,⁴⁸⁷ kde bydlel rod Hesů.

Grunt č. 14 ½ na Dolní straně dochoval jména Řehoř Kubeš v podobě „peníze od Řehoře Kubše“⁴⁸⁸ k roku 1636 a Jan Vaněk k roku 1642,⁴⁸⁹ což svědčí o zisku příjmení na základě křestního jména některého z předků.

5.8) Hospodáři a jejich schopnost splácení gruntů

5.8a) Šacuňky, veruňky, frejmarky a závdavky

Šacuňky byl výraz pro vydírání, vykořisťování či odhad berně.⁴⁹⁰ Objevily se na Horní straně nejvíce jedenkrát ve dvaceti jedna případech, dvakrát v deseti případech, třikrát ve dvou případech, čtyřikrát v jednom případě. Na Dolní straně se šacuňk se neobjevil v asi patnácti případech, jedenkrát v patnácti případech, dvakrát v sedmi případech, třikrát v čtyřech případech a pětkrát v jednom případě.⁴⁹¹

---

⁴⁸⁰ Viz tamtéž.

⁴⁸¹ Viz edice (grunt č. 42 na Horní straně). Beneš zmiňuje pekařského tovaryše Honse Liglera, zakladatele rodu, který se r. 1642 přiženil do Kardašovy Řečice. Viz J. BENEŠ, *Německá příjmení*, s. 45.

⁴⁸² Viz edice (grunt č. 10, 11 a 30 na Horní straně a grunt č. 9, 16 a 18 na Dolní straně).

⁴⁸³ Tamtéž.

⁴⁸⁴ Viz edice (grunt č. 30 na Horní straně).

⁴⁸⁵ Viz tamtéž.

⁴⁸⁶ Viz edice (grunt č. 24 na Dolní straně).

⁴⁸⁷ Viz edice (grunt č. 30 na Horní straně).

⁴⁸⁸ Viz edice (grunt č. 14 ½ na Dolní straně).

⁴⁸⁹ Viz tamtéž.

⁴⁹⁰ Šacuňk viz vokabular.ujc.cas.cz/ heslo šacuňk.

⁴⁹¹ Viz příloha pod podkapitolou.

Veruňky bylo označení pro dluh či složení určité dlužné částky.⁴⁹² se na příkladu Kardašovy Řečice objevily alespoň jednou na většině domů. Pramen je uváděl pod termíny „vejruňk, veruňk, veruňky, veruňků, veruňcích či veruňkův“⁴⁹³.

Frejmarek,⁴⁹⁴ frejmark, frajmark, frýmark či vrimarket označoval směnu, koupy směnou či výměnu majetku. V řečických reáliích se objevovaly pojmy frymark, frejmark, prodal grunt frejmarkem, zfrejmarčil. Horní strana nabídla tento jev dvakrát, Dolní strana pětkrát.⁴⁹⁵

Závdavek byl v minulosti charakterizován jako platba předem či záloha. Jednalo se o formu stvrzení obchodu, která daný obchod i legalizovala a kodifikovala.⁴⁹⁶ Závdavek byl v případě Kardašovy Řečice nejvíce zastoupen. V prameni se vyskytoval pod pojmy „zavdav, zavdal, zvdala, zavdati, zavdavku, závdavku“, též „bez závdavku či místo závdavku“.⁴⁹⁷ Na gruntu č. 10 na Horní straně se vyskytoval pod různými termíny až v 11 případech.⁴⁹⁸

Příloha č. 8 – Horní strana a šacuňky, veruňky a frejmarky

Horní strana a šacuňky, veruňky a frejmarky	
Šacuňky	
jedenkrát	1, 2, 3, 3 ½, 4, 5, 6, 9, 10, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 26, 29, 36, 37, 38, 43
dvakrát	11, 12, 19, 24, 25, 27, 31, 32, 40, 41
tříkrát	13, 30
čtyřikrát	17
Veruňky	
jedenkrát	3 ½, 4, 6, 7, 9, 16, 19, 23, 28, 29, 30, 37, 40
dvakrát	2, 8, 10, 11, 12, 18, 22, 31, 34, 42
tříkrát	24, 27, 33
čtyřikrát	5, 38, 41

⁴⁹² Veruňk či vejruňk viz nase-rec.ujc.cas.cz/ heslo veruňk či vejruňk.

⁴⁹³ Viz edice a příloha pod podkapitolou.

⁴⁹⁴ Viz vokabular.ujc.cas.cz/ heslo frejmark, též ssjc.ujc.cas.cz/ heslo frejmark. Jedním z dokladů tohoto typu obchodu dokládá i samotná krajina bývalého panství Kardašova Řečice. Historické bohatství v podobě rybníků zde dochovalo rybník s názvem Frajmarek. Ten se nachází u bývalé vesnice Vřesná ve vzdálenosti 4,6 km od Kardašovy Řečice.

⁴⁹⁵ Viz edice a příloha pod podkapitolou.

⁴⁹⁶ Pro běžnost tohoto jevu není pro závdavek vytvářena tabulka. Termín závdavek viz vokabular.ujc.cas.cz/ heslo závdavek, též ssjc.ujc.cas.cz/ heslo závdavek.

⁴⁹⁷ Viz edice a příloha pod podkapitolou.

⁴⁹⁸ Viz edice (grunt č. 10 na Horní straně).

Frejmarky	
jedenkrát	28, 40

Příloha č. 9 – Dolní strana a šacuňky, veruňky a frejmarky

Dolní strana a šacuňky, veruňky a frejmarky	
Šacuňky	
bez výskytu	2?, 5, 13, 18, 19, 21, 22, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, No. 40
jedenkrát	4, 7, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 23, 24, 24 ½, 26, 36, 38, 39
dvakrát	6, 8, 14 ½, 15, 25, 33, 37
tříkrát	1, 14, 20, 27
pětkrát	3
Veruňky	
jedenkrát	5, 6, 8, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 32, 37, 38, 39
dvakrát	3, 11, 14, 24, 27, 31, 33
tříkrát	7, 14 ½
pětkrát	34
Frejmarky	
jedenkrát	12, 29, 33, 35, 39

5.8b) Termíny splátek v pozemkových knihách

Jednou z dalších možností, jak nahlížet na problematiku vnímání času našich předků, je podívat se na dobu, kdy se museli obrátit ke svým povinnostem čelem a splnit svůj závazek vůči vrchnosti. Za svou vlastní poslušnost potom mohli očekávat pomocnou ruku v těžkých dobách.

Kardašova Řečice byla řečeno optikou pozemkových knih „skoupá na slovo“, co se týče informací ohledně přesných termínů splátek. A jakéže byly termíny? Odpověď jednoznačná úplně není. Vyskytovalo se hned několik. Patřily sem termíny „svatého Martina“, „svatého Jakuba“, dále „svatý Michal Archanděl“, „svatý Jan“, „svatý Jiljí“, „15. Maie“ či přímo při zápisu. Z těchto termínů byl nejčastější svatý Martin a svatý Jakub. Při gruntu č. 23 na Horní

straně kolem roku 1611 bylo uvedeno, že „*Pavel Machač položil závdavku v pondělí po sv[atém] Michalu Archandělu . . . . . 60 kop*“.⁴⁹⁹ Při gruntu č. 4 na Dolní straně k roku 1611 bylo uvedeno datum splacení takto: „*V pondělí po sv[atém] Jiljím a Jakubu*“.⁵⁰⁰ Pozornost si mimo tyto dva grunty též zaslouží grunt č. 14 na Horní straně, neboť je v otázce plateb překvapivě výřečný. K roku 1640 uvádí: „*Řehoř Kácal prodal grunt svůj Kašparovi Khandlovi za summu 110 kop. Závdavku 65 kop, a to na tři termíny. První termín toho dne totiž 15. Maie 25 kop, druhý termín při svatém Janu 20 kop a tře[tí] při svatém Martině též 20 kop v létu přítomném vše zapravil*“.⁵⁰¹ Lze též doložit, že jednota v tomto úplně nepanovala, a tudíž zde bylo možné splátky podle velikosti částky ke splacení uzpůsobit. Přihlíželo se zejména na solvenci daného jednotlivce.

5.8c) Rychlost splácení gruntů

Zaplacené grunty v podání Kardašovy Řečice se zapisovaly v mnoha případech formou fráze „*má grunt zaplacený*“. Horní strana takovouto zmínku nabízela ve třiceti dvou případech, Dolní strana ve dvaceti osmi případech. Některé grunty tuto informaci v průběhu let přinesly i vícekrát. V mnoha případech nelze přesně určit, ve kterých letech došlo přesně ke splátkám, neboť k tomuto procesu došlo již před rokem 1609. Splacení, respektive zaplacení gruntu mohlo být provedeno několika způsoby. První možností bylo zaplacení gruntu za hotové peníze, druhou častou variantou bylo splacení do několika málo let, pod deset let, případně od deseti až do třiceti let.⁵⁰²

Koupě gruntu za hotové v celé požadované částce reflektuje bohatší jednotlivce či rodiny. Takovéto koupě se vyskytovaly na domech č. 7 a 28 na Horní straně a č. 7, 19 a 26 na Dolní straně.⁵⁰³ Grunt č. 7 na Horní straně byl prodán k roku 1638, a protože „*Řehoř Kácal máje chalupu na tom gruntě vystavenou [...] Jírovi Kostrounovi za 20 kop hotových prodal*“.⁵⁰⁴ Na gruntu č. 28 se připomínal další prodej tohoto typu k 1675, kdy „*Kohout prodal Janovi Pavlovýmu za 30 kop míšeňských hotových, které se mu při soudech vymazati mají. Položil těch 30 kop, které se mu vypisují léta 1677*“.⁵⁰⁵ Na gruntu č. 7 na Dolní straně byl zapsán k roku 1663 prodej z rukou jakéhosi Matěje, který „*prodal gr[unt] tento Matějovi Smigmářovi za*

⁴⁹⁹ Viz edice (grunt č. 23 na Horní straně).

⁵⁰⁰ Viz edice (grunt č. 4 na Dolní straně).

⁵⁰¹ Viz edice (grunt č. 14 na Horní straně).

⁵⁰² Viz edice.

⁵⁰³ Viz edice (grunt č. 7 a 28 na Horní straně a grunt č. 7, 19 a 26 na Dolní straně).

⁵⁰⁴ Viz edice (grunt č. 7 na Horní straně).

⁵⁰⁵ Viz edice (grunt č. 28 na Horní straně).

hotovou sumu, a tak má též zaplaceněj“.⁵⁰⁶ Ke gruntu č. 19 na Dolní straně k roku 1623 písař zapsal, že „Matouš Šálek prodal grunt svůj Jírovi Peřkovi za summu 31 kop peněz hotových, tak má zaplaceno“.⁵⁰⁷ Při gruntu č. 26 na Dolní straně se k roku 1663 připomínal Matěj Pařízek, jenž „prodal tento gr[unt] Matějovi Smijmezrovi za hotovou sumu, a tak má grunt svůj zaplaceněj“.⁵⁰⁸

Tato varianta obnášela buď složení závdvaku a splátek, nebo složení části hodnoty domu ihned. Při gruntu č. 16 se k roku 1687 připomínal Matouš Pokornej, jenž „prodal dům svůj zeti svému Řehořovi Pokornýmu za summu 115 kop. Přijal ihned hotových 17 kop, placení po 4 kopách“.⁵⁰⁹ Dům č. 23 na Dolní straně byl roku 1689 koupěn Víten Hájkem, jenž „koupil ten gr[unt] od ouřadu za 90 kop 44 g[rošů] 2 d[enáry]. Zavdal ihned hotových 23 kop“.⁵¹⁰

Splacení domu pod deset let zaznamenala pozemková kniha u gruntu č. 30 na Dolní straně, kdy Martin Hes jako nový hospodář splácel předchozímu hospodáři mezi lety 1633 – 1639.⁵¹¹ Podobný případ nastal dle pozemkové knihy na téže straně města na gruntu č. 7, který byl po úmrtí hospodáře Tomáše Pařízka v roce 1620 splacen do roku 1627.⁵¹² Grunt č. 16 na Horní straně byl dle zápisů splácen asi od roku 1609, kdy bylo zapsáno, že „Vondra Švec doplatiti má na grunt svůj ještě 115 kop“.⁵¹³ Zápis z roku 1626 na témže gruntě uváděl splacení, když hospodář položil „Martinovi ostatních skoupených 25 kop, a tak má grunt zaplaceněj“.⁵¹⁴ Při gruntu č. 6 na Horní straně byl zapsán Vondra, jenž roku 1666 „prodal ten gr[unt] Janovi Hesovi zase za 110 kop“.⁵¹⁵ K roku 1689 byl grunt již splacen, a tak „Jan Hes za živobytí svého postoupil grunt tento synu se vším ouplně, co na něm vyplatili, a pročež se témuž synu Martinovi Hesovi za vyplacenej a jeho vlastní připisuje“.⁵¹⁶

5.9) Postavení žen v pozemkových knihách

Zcela logickou otázkou, kterou si člověku musí položit vzhledem k rejstříkům pozemkových knih Kardašovy Řečice a k textu samotnému, je postavení žen v rámci tehdejší

---

⁵⁰⁶ Viz edice (grunt č. 7 na Dolní straně).

⁵⁰⁷ Viz edice (grunt č. 19 na Dolní straně).

⁵⁰⁸ Viz edice (grunt č. 26 na Dolní straně).

⁵⁰⁹ Viz edice (grunt č. 16 na Horní straně).

⁵¹⁰ Viz edice (grunt č. 23 na Dolní straně).

⁵¹¹ Viz edice (grunt č. 30 na Dolní straně).

⁵¹² Viz edice (grunt č. 7 na Dolní straně).

⁵¹³ Viz edice (grunt č. 16 na Horní straně).

⁵¹⁴ Viz tamtéž.

⁵¹⁵ Viz edice (grunt č. 6 na Horní straně).

⁵¹⁶ Viz tamtéž.

společnosti. V kontextu toho je cílem této kapitoly zjistit, zda ženy mohly dědit, zda mohly samostatně hospodařit jakožto hospodářky, zda byly brány jakožto rovnocenné a důležité součásti daného domu a rodiny. Pozice ženy jakožto někoho, kdo není zachycen pouze jako rodička, může nejlépe v podmínkách Kardašovy Řečice pro 17. století odhalit právě pozemková kniha.

Rejstřík pozemkových knih ukázal, že žena-majitelka skutečně mohla reálně existovat bez větších potíží. Zde se vyskytovaly tři ženy, které v době vzniku pozemkové knihy byly brány jako majitelky. Z Horní strany se jednalo o Barboru Bláhovou z gruntu č. 23 a Mandelínu Barvířku z gruntu č. 28, z Dolní strany se jednalo o Annu Vondrovou z gruntu č. 21.⁵¹⁷ Situace, proč tomu tak bylo, lze pravděpodobně hledat v několika okolnostech. První okolností bylo úmrtí manžela hospodáře, kdy se žena stala hospodářkou z důvodu bezdětnosti. Druhá okolnost, proč byla žena hospodářkou, byla možnost, že žena zdědila jakožto jediný potomek grunt po rodičích, kteří neměli mužského potomka-následovnicka. Třetí okolnost naopak mohla počítat s variantou, že grunt zdědila vdova s potomky, kdy vystupovala v pozici jakési regentky pro své nedospělé potomky. Čtvrtá okolnost počítala s variantou, že vdova se později měla vdát, a proto byla dočasnou majitelkou. Tato okolnost mohla odpovídat dočasné roli hospodářky a správkyně majetku. Pátá okolnost také pamatovala na dědictví žen z širší rodiny, ta ovšem byla výjimečnější. Šestá okolnost mohla také počítat s variantou, že žena pocházela z nějak významnější rodiny, kde prvořadě mohlo být udržet majetek a postavení rodiny za jakékoliv situace.⁵¹⁸

Barbora Bláhová (grunt č. 23 na Horní straně) dle slov pozemkové knihy se stala hospodářkou po smrti hospodáře Bláhy, jenž po sobě zanechal Jakoba, Adama, Káču a matku Barboru. K Barboře se dále psalo: „*Táž Barbora až do smrti [zde] hospodařiti má*“.⁵¹⁹ Mezitím Barbora přišla o oba syny a z rodiny zůstala ona a její dcera Káča, po Jakobovi sirotek Martin a jeho matka Markyta Pekařová, po Adamovi sirotek Šimon. Osud gruntu byl datován k roku 1611, kdy bylo písařem zapsáno: „*Barbora Bláhová prodala grunt svůj Pavlovi Machačovi*“.⁵²⁰ Prodej proběhl i z důvodu podělení všech příbuzných o jejich podíly. Lze tudíž předpokládat, že hospodářka Barbora mohla grunt nějakou dobu vlastnit (nejvýše 2-3 roky).

---

⁵¹⁷ Viz edice (grunt č. 23 a 28 na Horní straně, grunt č. 21 na Dolní straně).

⁵¹⁸ Otázku vdov popsala například Markéta Skořepová. Ta mimo jiné uvedla, že ženy-vdovy v historii byly mnohdy více rozšířené než muži-vdovci. Fakt, proč tomu tak bylo, byl dán zejména věkovým rozdílem manželských párů. Viz Markéta SKOŘEPOVÁ, *Ovdovění a osiřené ve venkovské společnosti: Panství Nový Rychnov (1785 – 1855)*, České Budějovice 2016, s. 110-115.

⁵¹⁹ Zápis nedatován. Viz edice (grunt č. 23 na Horní straně).

⁵²⁰ Tamtéž.

Mandelína Barvířka (grunt č. 28 na Horní straně) byla uváděna jakožto majitelka, která měla povinnost doplatit 53 kop. Již v roce 1610 se zde objevil nový hospodář Jiřík Bílek. Kniha o této transakci informovala slovy: „*Mandelína Barvířka odevzdala grunt svůj se vším k tomu příslušenstvím kromě lesa odevzdaného Jiříkovi Bílkovému na ten způsob, aby z něho ještě vyplatil 61 ½ kop*“.⁵²¹ Následně zde byly vyjmenovány platby, které náležely Jeho Milosti Pánu, Bartovi Moravovi, a především Markytě sirotce „*n[ebožtíka] Jana Barvíře*“.⁵²² Zde už lze usuzovat s větší jistotou, že řečená Mandelína grunt musela držet minimálně jeden rok jakožto samostatná, na nikom nezávislá majitelka a vdova po předchozím majiteli.

Není to jen rejstřík, který vypovídal o hospodářkách, ale i zápisy samotné. Rejstřík jako takový dokázal jen více upozornit na dané hospodářky v období tvorby pozemkových knih. Situaci může nastínit několik příkladů, kde hlavní roli hrála žena-vdova jakožto dočasná správkyně. Vdova se poté znovu vdala, a tak grunt získal nový hospodář. Grunt č. 5 z Horní strany k roku 1679 uváděl rukou písaře, že „*Jan Tůma umřel, nechal po sobě sir[otka] Marianu a Kateřinu mateř, ku kterej se Jakub Štrouf a nyní již Tůma přiženil a ujal ten grunt na takovej způsob, aby na něm vyplatil Alžbětu po neb[ožtíkovi] Jiříkovi Tůmovi 48 kop, který tu ještě pohledávati má. I item Marianě po Janovi Tůmovi 27 kop, a Kateřině mateři taky 27 kop*“.⁵²³ Obdobná situace se odvíjela na gruntu č. 7 z Horní strany k roku 1618, kdy „*Jakub Záveskej umřel, nechal po sobě s[írotka] Matouše a mateř jeho Dorotu. Šacovati ten grunt Vondrovi Trsovi, který se vědomě přiženil, za 140 kop*“.⁵²⁴ Tato situace by mohla naznačovat i přes potenciálního mužského dědice, že nástupcem bývalého hospodáře a manžela Doroty byl řečený syn Matouš ve věku, kdy nemohl reálně grunt převzít. Opakující se situace se s přiženěním se vyskytuje na Horní straně taktéž na gruntu č. 12 k roku 1620 („*Pavel Kulhánek umřel, nechal po sobě Mandelýnu, Matouše, Annu a mateř též Annu. Šacován ten grunt Janovi Semrádovi, kterej se k vdově přiženil za 130 kop*“),⁵²⁵ grunt č. 16 na Horní straně k roku 1677 („*Bartoš Fentzl umřel, zůstaly sir[otek] Anna a Kačí mateř. Přiženil se k Anně Matouš Pokornej*“),⁵²⁶ grunt č. 17 na Horní straně k roku 1637 („*Martin Lučín umřel, zanechal po sobě sirot[ky] Daniele, Jakuba a Rejnu mateř. Ujal ten grunt podle prošacování a uznání Kryštof Dytrych, který se k Rejně přiženil za 200 kop mí[šeňských].*“),⁵²⁷ grunt č. 19 na Horní straně k roku 1687 („*Vavřina Stach umřel, zanechal sir[otky] Matouše, Alžbětu, Mandelýnu, Lídu a*

⁵²¹ K zápisu více viz edice (grunt č. 28 na Horní straně).

⁵²² Viz tamtéž.

⁵²³ Viz edice (grunt č. 5 na Horní straně).

⁵²⁴ Viz edice (grunt č. 7 na Horní straně).

⁵²⁵ Viz edice (grunt č. 12 na Horní straně).

⁵²⁶ Viz edice (grunt č. 16 na Horní straně).

⁵²⁷ Viz edice (grunt č. 17 na Horní straně).

Annū mater. Melichar Nekut přiženice se k Anně materi“).⁵²⁸ Roku 1679 se u gruntu č. 14 na Horní straně dochovala zmínka: „*Přiženil se k materi Kateřině Václav Švanda [...]*“.⁵²⁹ Ke gruntu č. 27 na Horní straně k roku 1666 se zachoval zápis ke vdově, která měla dva syny: „*Ambrož umřel, zanechal sir[otky] Tomše, Bartoše, Mandelýnu mater. Přiženil se k ní Říha Tkadlec*“.⁵³⁰ Grunt č. 28 z Horní strany naproti tomu k roku 1685 odkryl i sňatek vdovy na trase městečko-vesnice.⁵³¹

I nezávislé hospodaření v rukou žen byly grunty schopné ukázat. Záznam gruntu č. 8 z Horní strany z roku 1685 zachytil v jednom zápisu realitu doby následovně: „*Dorota Spurná hospodařice po manželci svém Matějovi Spurným přes 20 let, nyní pro sešlost věku svého nemoh[!]a delej hospodařiti. Pustila ten gr[unt] Matějovi synu svému za 60 kop [...]*“.⁵³² Grunt č. 2 na Dolní straně k roku 1685 uváděl: „*Matěj Zahradník ušel od manželky svy beze vší příčiny, pročez ta Anna s pozůstalejma sirotky [!] po ne[božtíkovi] Pavlovi Tuhým hospodařila na tomto gr[untu] přes 16 let*“.⁵³³

Další zmínky se týkaly prodeje gruntu od paní domu další straně. Z roku 1612 ke gruntu č. 10 na Horní straně se uvádělo: „*Háta manželka jeho prodala grunt svůj dobrovolně se vším, co k tomu náleží, Adamovi Struhadlovi za 127 kop*“.⁵³⁴ Dále se to týkalo gruntu č. 14 k roku 1620, kde v tomto ohledu byl zajímavý i zápis k roku 1641: „*Kateřina prodala ten grunt Janovi Terovi zase za summu 114 kop*“.⁵³⁵ Grunt č. 22 z Horní strany k roku 1645 byl výjimečný zejména absencí potomků („*Jiřík umřel, nezanechal po sobě žádných sirotků nežli toliko Dorotu manželku, kterážto pro sešlost věku prodala ten grunt Štefanovi Balnarovi [...]*“).⁵³⁶

Grunt č. 10 z Horní strany nabídl dochovaný zápis, jenž uváděl ženu jako kupce: „*Šacován ten g[runt] Salomeně Hauškovy za 127 kop*“.⁵³⁷ Obdobnou situaci poukázal i následující grunt č. 11 na Horní straně k roku 1620: „*Jan Matoušů umřel, nechal po sobě si[rotka] Jana, Markytu a mater Annu. Šacován ten grunt Anně materi za 400 kop*“.⁵³⁸ Grunt č. 24 na Horní straně k roku 1620 též uváděl: „*Šacován ten grunt máteri Dorotě za 150 kop*“.⁵³⁹

---

⁵²⁸ Viz edice (grunt č. 19 na Horní straně).

⁵²⁹ Viz edice (grunt č. 14 na Horní straně).

⁵³⁰ Viz edice (grunt č. 27 na Horní straně).

⁵³¹ Viz edice (grunt č. 28 na Horní straně).

⁵³² Viz edice (grunt č. 8 na Horní straně).

⁵³³ Viz edice (grunt č. 2 na Dolní straně).

⁵³⁴ Viz edice (grunt č. 10 na Horní straně).

⁵³⁵ Viz edice (grunt č. 14 na Horní straně).

⁵³⁶ Viz edice (grunt č. 22 na Horní straně).

⁵³⁷ Viz edice (grunt č. 10 na Horní straně).

⁵³⁸ Viz edice (grunt č. 11 na Horní straně).

⁵³⁹ Viz edice (grunt č. 24 na Horní straně).

Dále žena byla v situaci, kdy držitelkou mohla být dočasně, a v dohledné době se znovu vdala a grunt přešel formálně na jejího nového muže. To naznačuje zápis z gruntu č. 19 na Horní straně k roku 1620 („*Vondra Sulík umřel, nechal po sobě si[rotky] Markytu a mateř též Markytu, šacován ten grunt Matějovi Vyhybalovi, který se s mateří přiženil, za 195 kop*“).⁵⁴⁰ Ke gruntu č. 22 na Horní straně k roku 1652 se psalo: „*Štefan Balnar umřel, zanechal po sobě sirotka Marianu a mateř Annu. Šacován týž grunt Vítovi Hinterešferovi, který se k mateři Anně přiženil, za 330 kop*“.⁵⁴¹ Grunt č. 26 z Horní strany k roku 1620 obsahoval záznam, ve kterém dědila matka zároveň se svým synem: „*Šacován ten grunt mateři Markytě a Janovi oboum spolu za 140 kop*“.⁵⁴²

5.10) Zápisy svatební a mortalitní povahy

Zápisy této povahy v pozemkových knih jak obecně, tak na ukázce knih z Kardašovy Řečice byly v dané době přirozeným vedlejším efektem doby. V případě menších měst obzvlášť.

Svatební prvky v zápisech mohly být jen přirozený důsledek některých procesů související s pozemkovou držbou. Mělo to v zásadě dvě roviny. První mohl být sňatek buď jediného potomka, jenž shodou okolností nebyl synem. Naopak to mohl být signál, že se dcera vdávala na cizí grunt. V tomto ohledu proto dávají smysl zmínky o svatbě, svatební smlouvě, svatební vejpravě či s tím spojené testamenty, které i tuto problematiku částečně obsahovaly. V druhé rovině zmínky o svatbě mohly mít ryze prozaický smysl, kdy mohl být zájem, aby takováto událost byla alespoň zmínkou zanesena a tím legalizována.

V případě svatby pozemkové knihy nabídly jen pomálu zmínek. Zmínky se objevily na gruntu č. 28 a 43 na Horní straně, na gruntech č. 14, 18 a 29 na Dolní straně.⁵⁴³ Grunt č. 28 zmiňoval, že k roku 1613 bylo „*vydáno z truhlice Markytě [sirotce] k svatebnímu veselí 12 kop*“⁵⁴⁴ a zápis gruntu č. 43 odhalil úmrtí Řehoře Pikala, kterého k roku 1620 jako nástupce vystřídal jeho syn.⁵⁴⁵ Na druhou stranu měl Řehoř ještě dvě dcery, a proto k jedné z nich byl mířen zápis k dědictví a směrem k svatbě. „*Totýž 30 kop, a kdyby k místu přijíti měla, má ji*

---

⁵⁴⁰ Viz edice (grunt č. 19 na Horní straně).

⁵⁴¹ Viz edice (grunt č. 22 na Horní straně).

⁵⁴² Viz edice (grunt č. 26 na Horní straně).

⁵⁴³⁵⁴⁴ Viz edice.

⁵⁴⁴ Viz edice (grunt č. 28 na Horní straně).

⁵⁴⁵ Viz edice (grunt č. 43 na Horní straně).

vydati jednu krávu a jalovici a vejpravu svadební“.⁵⁴⁶ Písař zaznamenal při gruntu č. 14 na Dolní straně kolem roku 1620 úmrtí hospodáře Jana Hniličky, jehož grunt byl šacován. Slova padla nejen o dlužích, ale také o podělení potomků. Mimo jiné se psalo: „*Míně, že jesti ji otec její svadební veselí napravil [...]*“.⁵⁴⁷ Grunt č. 18 a 29 byl písařem zmíněn v souvislosti se svatební smlouvou. U gruntu č. 18 byl zapsán vůbec první nedatovaný zápis (před rokem 1622) o rozdělení dědictví slovy: „*Jiřík Kháczal umřel, nechal po sobě si[roty] Mandelýnu a máteř její Kateřinu, vedle svadebních smluv, aby po smrti jeho v pozůstalosti, kterou po sobě zanechal s Mandelýnou a Kateřinou manželkou jeho rovným dílem podělení byli*“.⁵⁴⁸ Grunt č. 29 k roku 1687 uváděl: „*a to dokavadž by ten gr[unt] u přítomnosti ouřadu městys Řečice dle smluv svadebních dotčenému synu svému neodevzdal*“.⁵⁴⁹

Mortalitní zápisy v tomto prameni nebyly výjimkou, a naopak byly časté téměř jako zápisy o veruňkách, šancuňku či splátkách. Mortalita byla všudypřítomná a výskyt v pozemkových knihách byl téměř stejně častý jako v matrikách a několikrát vyšší než v testamentech, kterých bylo co do počtu méně, pouze pro jednoho nebožtíka, zatímco pozemkové knihy byly schopné jen na jednom gruntu tuto skutečnost zdokumentovat i několikrát. Mortalita opět nabízela několik typů zápisů. Základním typem byla již uvedená informace o úmrtí hospodáře. Druhý podružný typ obsahoval formulaci o odchodu z tohoto světa.

Pramen poskytl k otázce mortality slova jako „*umřel*“, „*zemřel*“, „*smrt*“, „*vůle*“, „*kšaft*“, „*oumrť*“ či fráze se zesnulým hospodářem spojené.⁵⁵⁰ Nejstarší nedatovaný text na gruntu č. 18 z Dolní strany uváděl k manželce a dceři, že „*po smrti jeho v pozůstalosti, kterou po sobě zanechal, s Mandelínou a Kateřinou manželkou jeho rovným dílem podělení byli*“.⁵⁵¹ Zápis ke gruntu č. 41 na Horní straně uváděl: „*Vedle správy ouřadu zdejšího žádal ležíc na smrteľnej posteli Adam Sulík, aby z pozůstalosti jeho se zaplatilo [...]*“.⁵⁵² Pojem smrt byla používána ve frázích jako „*při sobě smrti dochoval*“, „*před smrtí svou přijmouce od téhož Matěje velké dobrodiní odpustil a daroval jemu těch 60 kop*“, „*po smrti jeho prodala ten gr[runt]*“,⁵⁵³ též „*Pakli by tu do smrti se společně schraniti mohli, tehdy takových 60 kop, aby moc měla odkázati podle líbezné vůle své, ostatních pak 240 kop 31 g[rošů] 5 d[enárů] na*

---

⁵⁴⁶ Viz tamtéž.

⁵⁴⁷ Viz edice (grunt č. 14 na Dolní straně).

⁵⁴⁸ Viz edice (grunt č. 18 na Dolní straně).

⁵⁴⁹ Viz edice (grunt č. 29 na Dolní straně).

⁵⁵⁰ Viz edice.

⁵⁵¹ VIZ edice (grunt č. 18 na Dolní straně).

⁵⁵² Viz edice (grunt č. 41 na Horní straně).

⁵⁵³ Viz edice.

svrchu psané si[rotky] s máteří přicházejí“.⁵⁵⁴ Grunt č. 15 na Dolní straně po smrti hospodáře k nedatovanému záznamu psanému před rokem 1622 uvedl pozůstalé sirotky a jejich mateř Annu. Dle nařízení hospodáře mělo dojít k tomu, „aby moc měla [mateř Anna] odkázati podle libezné vůle své ostatních pak 240 kop 31 g[rošů] 5 d[enárů] na svrchu psané si[rotky] s máteří přicházejí“.⁵⁵⁵ Zápis z gruntu č. 22 na Dolní straně k roku 1644 uváděl: „Takový grunt jest odevzdala Martinovi Mlynáři [...] svému na ten a takový způsob, abych do smrti její při sobě schranil, opatroval a zanechal, pokudž by ji toho potřeba [...] a jej kdy [...] žádala, nemařil, pouštěti a ji sobě do smrti poručitou míti“.⁵⁵⁶ Nacházela se zde mimochodem i fráze odkazující na pohřební záležitosti spojené s nebožtíkem. Grunt č. 20 na Horní straně uvedl: „Léta 1685 Štěpán pozůstalý syn zdědil ten grunt, kterýž otce mateř [k] smrti dochoval, náležitě i pohřbiti dali“.⁵⁵⁷ Grunt č. 43 na Horní straně k roku 1661 byl výmluvný nejen z pohledu pohřbu, ale přinesl informaci i o Praze. Řečeno bylo: „Umřouce Tomáš v Praze, vedle kšaftu a poznamenání outraty s pohřbem těla jeho mrtvého připisují se tu Matějovi Maříkovi řemesla ševcovského z Prahy, kterej jest na takovej pohřeb nakládal“.⁵⁵⁸ V kontextu mortality lze uvést poznámku, že pozemkové knihy měly funkci matriky zemřelých pro hospodáře v době předmatriční, funkci soupisu poddaných v době před chronologicky vedenými soupisy ve městě a na panství a částečně funkci knih svatebních, kde se sice nedozví čtenář datum, ale zná v některých případech jméno matky.

5.11) Testamenty kontra testamentární zápisy pozemkových knih

Základní myšlenka této kapitoly vychází podkapitoly již bakalářské práce na téma Testamenty Kardašovy Řečice 17. – 18. století. Předmětem komparace bude testátoři z mé bakalářské práce, kteří jsou zaznamenáni i v pozemkových knihách.⁵⁵⁹ Pro rekapitulaci se jednalo o testátory Václava Kováře (1652), Víta Bumbrole (1657) a Matěje Šípala (1659).

Václav Kovář dle starého číslování v pozemkových knihách bydlel v gruntu č. 32 na Dolní straně (Jiřík na Jarolímově) a jeho testament byl datovaný k 27. září 1652. K řečenému

---

⁵⁵⁴ Viz edice (grunt č. 15 na Dolní straně).

⁵⁵⁵ Viz tamtéž.

⁵⁵⁶ Viz edice (grunt č. 22 na Dolní straně).

⁵⁵⁷ Viz edice (grunt č. 20 na Horní straně).

⁵⁵⁸ Viz edice (grunt č. 43 na Horní straně).

⁵⁵⁹ Jedná se o výčet dochovaných testamentů ke zkoumanému období. Pro potřeby diplomové práce bude použita první tři testátorů z bakalářské práce na srovnání s časovou osou diplomové práce. Viz příloha *Výčet testátorů* v Milan HEJDA, *Testamenty Kardašovy Řečice 17. – 18. století*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2020, s. 40.

roku se v pozemkových knihách se psalo: „*Díl Václava hospodáře 24 kop se vypisuje*“.⁵⁶⁰ Testament byl publikován 6. ledna 1653. Hospodář byl taktéž ještě veden v Berní rule. Rokem úmrtí byl ovšem až rok 1657, kdy „*učinivše pořizení umřel*“.⁵⁶¹ Z tohoto příkladu už je zcela patrné, že existovala logicky určitá časová prodleva, než došlo k zápisu do pozemkových knih, jak o úmrtí, tak i o oficiálním převedení gruntu na nového hospodáře a s tím souvisejícímu vyrovnání v rodině. Společné prvky testamentu i zápisu testamentárního charakteru z pozemkové knihy byly ve vyjmenování členů rodiny, tj. sirotků Lukáše, Matouše, Anýžky (Anny) a Mariany. Současně zde v obou případech byla zmínka o 200 kopách míšeňských. Rozdíly se ukázaly ve veruňkách v testamentu, kde se mluvilo o kladení po 4 kopách, pozemková kniha ovšem uváděla roční veruňky po 5 kopách. Další rozdíl byl u ženy, která v testamentu získala logicky několik zmínek jako manželka či matka. Naproti tomu v pozemkových knihách se k ní žádná zmínka neobjevila. Testament obsahoval řadu zmínek o členech rodiny, majetku a jeho inventáři, penězích a především dobytku. To zápisy v knize nenabídlly v takové míře, neboť zde rodina dostala další informace pouze výjimečně, dále zde byly zanesena jména majitelů či finanční transakce.

Vít Bumbrle z testamentu byl „rodným“ příjmením Řehořů. Jeho testament byl datován k 14. březnu 1657. Přípis na testamentu jeho skon popsal slovy: „*Léta páně 1657 a dne 14. Marcy totiž března život svůj dokonal etc*“.⁵⁶² Zde projevil výraznější časový nesoulad více než u příkladu prvního. Pozemková kniha totiž skon hospodáře Víta „Bumbrle“ Řehoře popsala až v době pozdější, kdy grunt získal nový hospodář. Úmrtí Víta pozemková kniha zaznamenala k roku 1666 slovy „*Vít Řehoř umřel*“.⁵⁶³

Třetí zástupce z testátorů v pozemkových knihách nebyl jednoznačně identifikován. Dle testamentu se jmenoval Matěj Šípál, měl syny Jiříka, Jana a Marka.⁵⁶⁴ Manželka se pravděpodobně jmenovala Mariana. U Matěje Šípálů nelze s jistotou označit grunt, jehož se testament týkal. Mohlo to být dáno dvěma faktory. Zaprvé tento problém mohl nastat mezerovitostí u daného gruntu, kterého se to týká. Zadruhé mohlo dojít ke změně křestního jména či příjmení hospodáře Šípála. Berní rula v Kardašově Řečici evidovala Tomáše Šípála a šest různých Matějů, které se nepodařilo spojit s řečeným Matějem Šípalem. Pojítkem také může být testament, kde bylo řečeno, že každý ze synů měl podíl o 20 kop na Hločákovském

---

⁵⁶⁰ Viz edice (grunt č. 32 na Dolní straně).

⁵⁶¹ Viz Milan HEJDA, *Testamenty Kardašovy Řečice*, s. 87; SOkA Archiv města KŘ, *Poslední vůle 1652 – 1839*, inv. č. 452, kart. 9.

⁵⁶² Viz tamtéž, s. 89.

⁵⁶³ Viz edice (grunt č. 32 na Horní straně).

⁵⁶⁴ Viz M. HEJDA, *Testamenty Kardašovy Řečice*, s. 90-91.

gruntě v Drahově. Jediným alespoň částečně záchytným orientačním bodem v testamentu jsou jména svědků Bartoloměje Kácala a Víta Dvořáka.⁵⁶⁵ Vít Dvořák byl identifikován na od roku 1636 do roku 1652 na gruntu č. 29 na Dolní straně,⁵⁶⁶ poté koupil v roce 1652 grunt č. 17 na Horní straně.⁵⁶⁷ Bartoloměj Kácal se původně jmenoval Fencel a příjmení Kácal fakticky převzal jakožto jméno po gruntu předchozího hospodáře (Řehoř Kácal) jehož grunt koupil roku 1642. Tímto gruntem bylo č. 16 na Horní straně.⁵⁶⁸

Z těchto srovnání můžeme vybrat vzorové složky zápisů, které musely a případně v nadstavbě mohly obsahovat informace dle uvážení hospodáře. Základní forma zápisu nesměla pominout výčet sirotků, hodnotu domů či závdavky, veruňky a frejmarky.

V knihách existují i zápisy, které si pro svůj obsah zaslouží jistě zmínku. Prvky testamentárního charakteru v sobě nesly zápisy u gruntů Horní strany č. 22, 23, 38 a 43.⁵⁶⁹ Na Dolní straně grunt č. 14 (nejreprezentativnější vzorek vůbec), 14 ½, 38 či 39.⁵⁷⁰

5.12) Pozemkové knihy a odkazy k záduší

Odkaz k záduší byl jeden z nejběžnějších jevů v pozemkových knihách. Pro člověka tehdejší doby byla běžná vysoká zbožnost. Odkazy věnované oltářům představovaly cestu ke spáse duše a nalezení posmrtného klidu.

Panství Kardašova Řečice bylo v tomto ohledu dost propojené, a proto se objevovaly odkazy k záduší řečickému, záduší drahovskému, záduší veselskému či špitálu hradeckému.⁵⁷¹ Řečická záduší se v pozemkových knihách vyskytovala ve více než padesáti případech, tj. nejvíce odkazů k záduší z jednoho gruntu byla evidována na č. 14, 18 a 35 na Horní straně a na č. 11, 28 a 35 na Dolní straně.⁵⁷² Ke gruntu č. 18 bylo k roku 1689 zapsáno: „*Položil po Salomyně k záduší řečickému 2 kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu*“.⁵⁷³ V případě odkazů k drahovskému záduší se vyskytovaly tři zápisy na gruntu č. 5 na Horní straně k roku 1689 a k č. 11 na Horní straně k roku 1682 a k roku 1687. Finanční výše odkazů byla v Drahově

⁵⁶⁵ Viz M. HEJDA, *Testamenty Kardašovy Řečice*, s. 90.

⁵⁶⁶ Viz edice (grunt č. 29 na Dolní straně).

⁵⁶⁷ Viz edice (grunt č. 17 na Horní straně).

⁵⁶⁸ Viz edice (grunt č. 16 na Horní straně).

⁵⁶⁹ Viz edice.

⁵⁷⁰ Viz edice.

⁵⁷¹ To dokazuje nejen provázanost v rámci panství Kardašova Řečice, ale také vazby v rámci bývalého panství pánů z Hradce. Odkazy k záduší veselskému dokazují vazby rodin z řečického panství na bývalé panství Rožmberků.

⁵⁷² Viz edice (grunt č. 14, 18 a 35 na Horní straně a grunt č. 11, 28 a 35 na Dolní straně).

⁵⁷³ Viz edice (grunt č. 18 na Horní straně).

v zaznamenaném rozmezí v pozemkových knihách od 1 do 2 kop. Dochovaný zápis uváděl „*a položil k záduší drahovskému 1 kopu 30 g[rošů]*“.⁵⁷⁴ Zmínka odkazu k veselskému záduší byla v pozemkové knize zapsána v jednom případě. K roku 1652 písař zapsal, že „*Matouš m[a]je spravedlnosti své 62 kopy 44 ½ g[rošů]*, z toho náleží k záduší vesel[ské]mu 10 kop 42 g[rošů]“.⁵⁷⁵ Spravedlnost byla též odkázána k špitálu hradeckému z gruntu č. 19 na Horní straně. K roku 1659 se zde vyskytly dvě zmínky. Písař zapsal: „*Pavel Březina majíce tu ještě spravedlnosti 96 kop, ty [má] prodat špitálu hradeckému*“.⁵⁷⁶ Tyto příklady dokazují propojenost panství po stránce odkazů.

5.13) Rekonstrukce zápisu do pozemkových knih na příkladu Kardašovy Řečice

Důvodem rekonstrukce je snaha se opět dostat blíže ke každodennosti člověka 17. století. V bakalářské práci jsem téma zpracoval zejména z pohledu testamentární praxe a z ní plynoucích skutečností. Na tomto místě je cílem udělat podobné z pohledu pozemkových knih. Na příkladu pozemkových knih této doby je nezbytné si uvědomit, že knihy měly komplexnější funkci. Primární funkce pozemkových knih byla vypisování splátek, dále se zde vyskytovaly informace o majetku rodiny, dědické posloupnosti, hospodářích, výjimkou nebyly ani záznamy testamentárního charakteru. Výše bylo také různými přístupy ukázáno i na skutečnosti statistického rázu, pozici žen a obtíže první poloviny 17. století.

Otázkou, kterou se na následujících řádcích budu zabývat, je, jaký byl postup při zápisu do pozemkových knih na příkladu zkoumané lokality. Pokud má být tato otázka zodpovězena, je nutné vše brát více v kontextu. Otázku nejstarších pozemkových knih v Řečici naznačovala již literatura. V pramenech nespočet zmínek a „drobečků“ naznačovaly nejstarší dochované pozemkové knihy pro Horní a Dolní stranu. Nejlépe vše popsala zmínka ke gruntu č. 17 na Horní straně, jež byla nedatována před zápisem roku 1609: „*Nachází se v knihách starých*“.⁵⁷⁷ Totéž jinými slovy potvrzoval grunt č. 19 na Horní straně před rokem 1610. Zápis uváděl, že „*v starých registrech o tom širěji napsáno náleží*“.⁵⁷⁸ Na gruntu č. 13 z Dolní strany nejstarší nedatovaný zápis před rokem 1610 uvedl obsáhlejší formulaci, jež shrnovala především slova „*příležitý registřík ukazuje*“,⁵⁷⁹ která se vztahovala k dluhům. Toto nebyly jediné zmínky

---

⁵⁷⁴ Viz edice (grunt č. 11 na Horní straně).

⁵⁷⁵ Viz edice (grunt č. 7 na Horní straně).

⁵⁷⁶ Viz edice (grunt č. 19 na Horní straně).

⁵⁷⁷ Viz edice (grunt č. 17 na Horní straně).

⁵⁷⁸ Viz edice (grunt č. 19 na Horní straně).

⁵⁷⁹ Viz edice (grunt č. 13 na Dolní straně).

k registříku, dochovaly se ještě zmínky pro 40. a 80. léta 17. století. Ty ovšem nedosahují takového významu jako tyto zmínky, které potvrzují starší evidenci.

Základem je zjištění, že pozemkové knihy Kardašovy Řečice musely být v jakési symbióze s dalšími pozemkovými knihami bývalého dominia pánů z Hradce, jež musely následně pokračovat pod hlavičkou slavatovské vrchnosti. Naznačuje to vznik pozemkových knih, kdy pozemková kniha pro rychtu Jarošov nad Nežárkou (tj. pozemkové knihy pro panství Jindřichův Hradec) byly datovány k letům 1580-1609⁵⁸⁰ a 1610-1709⁵⁸¹, pozemková kniha města Stráže nad Nežárkou byla datována k letům 1609-1676⁵⁸² a města Jindřichův Hradec měl pozemkových knih k 16., respektive 17. století vícero. V tomto případě ovšem datace nijak nebyla v symbióze s Kardašovou Řečicí. Za zmínku stojí vznik nových pozemkových knih v Jindřichově Hradci k roku 1604.⁵⁸³ Komparace knih z Jarošova, Stráže, Kardašovy Řečice a Jindřichova Hradce ukázala, že vznik knih měl patrně souvislost s událostmi souvisejícími s panujícím rodem nad dominiem. Na den svatého Václava 28. října 1604 byla založena nová pozemková kniha v Jindřichově Hradci za písařství Pavla Šviha z Písku. Nejstarší kniha v pro rychtu v Jarošově nad Nežárkou byla vedena v letech 1580-1609.⁵⁸⁴ Nová kniha byla založena pro roky 1610-1709.⁵⁸⁵ Kniha pro Stráž byla v neposlední řadě vedena v letech 1609-1676.⁵⁸⁶ Datace těchto knih ukazuje jasný vzor v zakládání pozemkových knih na slavatovském dominiu. Datace nové pozemkové knihy pro Jindřichův Hradec naznačuje, že nový vlastník musel provádět jakousi revizi svých měst a obcí. Při pohledu na jednotlivé knihy to naznačuje i fakt, že tyto nové knihy měly rejstřík všech současných hospodářů s umístěním v knize, dále jako v předchozí době zvýraznění prvního majitele na daném gruntu, podobnost naznačují i zápisy po stránce obsahu i písařské ruky v jednotlivých knihách.⁵⁸⁷

---

⁵⁸⁰ Viz SOA JH, Velkostatek JH, *Pozemková kniha panství Jindřichův Hradec 1580 – 1609, část 2*, kn. 234, inv. č. 234, fol. 57.

⁵⁸¹ Viz SOA JH, Velkostatek JH, *Pozemková kniha panství Jindřichův Hradec 1610 – 1709, část 1*, kn. 235, inv. č. 235, fol. 1.

⁵⁸² Viz SOKA JH, Archiv města SnN, *Pozemková kniha města Stráž nad Nežárkou 1609 – 1676*, kn. 9, inv. č. 26.

⁵⁸³ Viz SOKA JH, Archiv města JH, *Knihy trhová (1600) 1604 – 1753*, kn. 89, inv. č. 159.

⁵⁸⁴ Viz SOA JH, Velkostatek JH, *Pozemková kniha panství Jindřichův Hradec 1580 – 1609, část 2*, kn. 234, inv. č. 234, fol. 57.

⁵⁸⁵ Viz SOA JH, Velkostatek JH, *Pozemková kniha panství Jindřichův Hradec 1610 – 1709, část 1*, kn. 235, inv. č. 235, fol. 1.

⁵⁸⁶ Viz SOKA JH, Archiv města SnN, *Pozemková kniha města Stráž nad Nežárkou 1609 – 1676*, kn. 9, inv. č. 26.

⁵⁸⁷ Bakalářská práce Aleny Binderové uváděla náplň práce písaře v Jindřichově Hradci: „*Městský písař měl na starosti písemnosti a knihy dotýkající se městské správy a soudnictví. Obstarával zápisy do městských knih z projednávání městských rad, zapisoval výsledky svědků i samotné soudní jednání.*“ Viz Alena BINDEROVÁ, *Soudnictví a kriminalita v Jindřichově Hradci na počátku 17. století*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2012, s. 6.

Praxe zápisu do pozemkových knih byla dle zmínky z domu č. 12 na Horní straně v předstoupení, prohlášení a také účasti při soudech, kde se splácely částky na dům či dosvědčoval stav splacených povinností. Zde „*Anna pozůstalá vdova po neb[oztíkovi] Janovi Wejzwaldovi předstoupivše před knihy. Učiní za dobrovolné přiznání*“.⁵⁸⁸ Při domě č. 13 na Horní straně bylo zapsáno, že bude nutné „*placení po 3 kopy při soudech*“.⁵⁸⁹ Při č. 17 na Horní straně bylo uvedeno: „*Zavdal na to 17 kop, placení po 6 kopách při soudech. Ostatní budou náležitosti podle rejstříků*“.⁵⁹⁰ Při č. 18 na Horní straně bylo zapsáno, že „*i dluhové se žádný nenachází kromě do důchodův, kteréž se v dlužných rejstřících najdou, totiž 15 kop*“.⁵⁹¹ V poslední řadě se na č. 19 na Horní straně zachovala zmínka: „*Zavdati má o soudě 25 kop, veruňky po 5 kopách*“.⁵⁹² Při č. 22 na Horní straně bylo předmětem zápisu narovnání majetkových náležitostí. Zápis zněl následovně: „*Rozdělení komu tu, co patřiti bude, učiní se při soudech, když nápadníci pospolu budou*“.⁵⁹³

Tuto skutečnost taktéž naznačoval vznik urbáře z roku 1613, jenž zahrnoval všechna panství a rychty, tj. všechna města a vesnice. Viz SOA Třeboň, Rodinný archiv Slavatů z Chlumu a Košumberka, *Urbář slavatovských panství 1613*, inv. č. 184.

⁵⁸⁸ Viz edice (grunt č. 12 na Horní straně).

⁵⁸⁹ Viz edice (grunt č. 13 na Horní straně).

⁵⁹⁰ Viz edice (grunt č. 17 na Horní straně).

⁵⁹¹ Viz edice (grunt č. 18 na Horní straně).

⁵⁹² Viz edice (grunt č. 19 na Horní straně).

⁵⁹³ Viz edice (grunt č. 22 na Horní straně).

Závěr

Diplomová práce *Pozemkové knihy Kardašovy Řečice 17. století* si v mnoha ohledech prošla vývojem. Již při zadávání téma bylo pečlivě konzultováno, jaké téma a v jaké podobě bude zpracováno. Jistotou bylo téma navázané na dějiny Kardašovy Řečice. Mým cílem bylo opět představit pramen, jenž zájemcům o danou problematiku dokáže nastínit nové genealogické souvislosti a možnosti studia pramene. Přestože nebyla zpracována přímo kapitola, jež by reflektovala otázku genealogie, lze říci, že mnoho kapitol počínaje představením rejstříků a zpracováním tabulky hospodářů na jednotlivých domech jsou určitým východiskem, které doplňuje nejen již známé informace, ale dále je i rozšiřuje.

Přestože jsem jako autor toto téma měl v plánu v budoucnu projít, přišlo kvůli zájmu o jiná témata na řadu již nyní. Jako základní podmínku zpracování jsem si opět zvolil řečické témat. Když bylo téma určeno, bylo mou představou jít po dílčích otázkách, které by dokázaly odhalit jednotlivá specifika nejen města, panství, ale i doby a především jednotlivých domů s jejich majiteli a rodinami.

Pramen, respektive prameny se ukázaly jako dostatečně reprezentativní, aby podkryly pomyslný závoj, jež při prvním pohledu zakrýval dílčí problémy. Bylo to z důvodu prvotního pohledu na celek. Jakmile se ovšem začalo pohlížet na jednotlivé dílčí otázky, bylo zjištěno, že Kardašova Řečice byla město, jež bylo důležité jakožto centrum vlastního panství. Město, jež bylo propojeno s dominiem. Město, jež zaznamenávalo pozvolný příliv lidí jak z okolních vesnic, tak z Jindřichova Hradce či jiných míst. Řečice byla taktéž místo, jež zaznamenalo řadu chmurných chvil, ať z důvodu požárů, pustých gruntů či výjimečně odchodu některých poddaných.

Jako úspěch lze brát zjištění jednotlivých mechanismů, jež souvisely se vznikem pozemkových knih, jejich vedení či formou zápisů. Dále se to týká rozboru textu, tj. mortality, srovnání dat z pozemkových knih pro osoby, jež měly zároveň i dochovaný testament. Jako nečekaná, přesto naplno využitá otázka, byla otázka zaznamenaných žen v pozemkových knihách.

Jedna z věcí, která při zpracování autora utvrdila, byla možnost dalšího směřování. Ukázalo se, že pozemkové knihy byly, jsou a budou schopny z větší části osvětlit život lidí 17. století na daném panství. Jednou z věcí, která se potvrdila, je, že pozemkové knihy této doby částečně a celkem efektivně nahrazovaly matriky v době, ze které ještě nejsou dochovány. Na

malém prostoru přesto funkci matrik dokázaly nahradit alespoň do té míry, že jsou známa jména nejen hospodářů, ale členů jejich rodiny.

Jedna z možností pokračování by se mohla skrývat ve zpracování urbáře pro rok 1613 pro všechna města a obce z bývalého domina pánů z Hradce. Tento pramen by v případě absence či reálněji nepřítomnosti staršího pramene například v podobě starších pozemkových knih jako v případě Kardašovy Řečice mohl při detailní analýze odhalit další možnosti pohybu obyvatelstva v předchozích letech. V tomto ohledu by mohla mít význam komparace jmen z ostatních panství dominia, jehož součástí bylo i panství Kardašovy Řečice. Tím by se mohlo docílit zaprvé vytvoření databáze jmen a příjmení hospodářů v dané době, zadruhé prohloubení znalostí o odváděných poplatcích a surovinách.

Databáze by mohla vzniknout i na základě pozemkových knih z bývalého dominia pánů z Hradce. Kdyby byly všechny tyto knihy v úplnosti vytěženy v otázce jmen a především příjmení, mohla by vzniknout „vzorová mapa“ potenciálního pohybu některých rodů, a to za předpokladu, že již držely po generace stabilní příjmení.

Potenciál jakožto nejstarší pramen pro řečickou problematiku mají již jen řečické rejstříky odběratelů piva z 16. století.

Pramen dochovaný v historicky téměř nepoškozené a původní podobě byl zpřístupněn v podobě edice *in extenso*.⁵⁹⁴ Autor edice vycházel z obecně platných pravidel českého pravopisu, která byla aplikována pro lepší srozumitelnost i zájemcům z nevědeckých kruhů. Termíny, jež se opakovaly jako pojem *grunt*, *ouřad*, *veruňk*, *závdavky* a další byly zapsány jednotné podobě.

V případě pravopisu nelze nezmínit interpunkci, která byla v době zápisů neukotvená, a proto ji bylo nutné upravit či doplnit k obrazu dnešních pravidel. Latinské formulace z pramene byly bez zásahu ponechány v původní podobě.

Datace byla zapsaná dle tehdejší formy zápisu, což v reáliích řečické historie znamená zápis dle dnešní podoby s občasnými zmínkami s datací podle svátků. Ty byly převedeny na dnešní způsob zápisu.

Důležitou součástí edičních pravidel, práce a zásahu editora je a bylo doplnění hranatých závorek [ ], které značily doplnění zkrácených slov či chybějícího písmena ze slova. Hranaté závorky se využily též při užití vykřičníku [!], který upozorňoval na neobvyklý, přesto originální zápis v textu. Další variantou bylo použití otazníku [?], jenž upozorňoval na zápis slova, u kterého nebyla jistota správného přečtení z důvodu nečitelného textu, škrtnání v prameni, chybějící části stránky či poškození papíru z různých důvodů. Tři teček [...] bylo užito v případech, kde prokazatelně nebylo možné daný text za žádných okolností přečíst. V situaci, že byl text vícekrát přeškrtnán, a proto nemohl být přečten, bylo užito [#]. V neposlední řadě byly užity špičaté závorky < >, které byly aplikovány při přečtení textu, jenž byl přeškrtnut. Jako poslední byly použity závorky složené { }, které jednotlivé soubory pramenů obsahovaly prakticky bez výjimky. Ty byly využity pro vepsání textu, jenž se původně povětšinou vyskytovaly v boční části textu, v edici již byly zapsány do předem zamýšleného pořadí ve větách.

---

⁵⁹⁴ Edice byla zpracována dle zásad, které nastínil např. Ivan Šťoviček. Viz Ivan ŠŤOVÍČEK, *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16.-20. století pro potřeby historiografie*, Praha: Archivní správa Ministerstva vnitra ČR 2002. Pro potřeby edice bylo použita archivářská paginace, která se vyskytovala pouze u Horní strany.

Edice

1) Kniha 1 – Horní strana

Grunt č. 1

[1/7]⁵⁹⁵

Adam Koželuh má grunt zaplaceněj.

1623 Matěj Koželuh umřel, nechal po sobě s[írotky] Lydmilu [†], Marg[i]tu, mateř Kateřinu. Šacován ten grunt za 150 kop, závdavku 20 kop, placení po 4 kopy, dostane se jim po 75 kopách.

1628 Ján Kos přiženice se k Markytě ujal ten grunt v svrchu psaném šacuňků.

1629 Markyta maje svej spravedlnosti 75 kop, ta se držiteli gruntu vypisuje.

1630 Položil mateři 4 kopy.

1631 Položil mateři 4 kopy.

1633 Mateř umřela. Spravedlnost její na dceru Markytu připadla 67 kop. Ta se držiteli gruntu vypisuje, tak má grunt zaplaceněj.

1636 Jan Kos prodal ten grunt Matějovi Krejčímu za 100 kop. Zavdal mu hned 10 kop, placení po 4 kopách.

1637 Položil Janovi Kosovi 4 kopy.

1637 Položil Janovi Kosovi 4 kopy.

1639 Položil Janovi Kosovi 4 kopy.

1641 Položil Janovi Kosovi 4 kopy.

1642 Položil Janovi Kosovi 4 kopy.

1652 Položil Kosovi 4 kopy.

1652 Položil Kosovi 2 kopy.

---

⁵⁹⁵ Číslování gruntů dle stránkování. 1/7 je číslování stránek, kde číslice 1 uvádí mé číslování jako autora diplomové práce, 7 uvádí původní číslo strany, které bylo uvedeno v prameni. Protože každý dům měl v průměru tři vymezená folia, z nichž některá nebyla vůbec popsána, došel jsem k vlastnímu číslování, jež chronologicky navazuje dle popsaných stran. Číslování nepopsaných stran bylo vynecháno.

1658 Položil Janovi Kosovi 2 kopy.

1661 Položil Janovi Kosovi 2 kopy.

1669 Matěj Koželuh nechal gr[unt] pustej, ujal jej potom Jakub Kosů, syn předešlého Jana Kosa, [ten] jest mu nechán za 50 kop a nemajíce tu žádnéj nápad [...] neb [jim] předešej hospodář co vyplatil, protože gr[unt] nechal pustej, vše tratí, [grunt] jest mu jako zaplaceněj.

1672 Jakub Kos prodal ten grunt Martinovi Vokurkářovi za 70 kop. Závдавku má při soudech složití 20 kop. Přijal ten závдавек Jakub Kos.

A[nn]o 1679 Martin umřel, nechal po sobě sir[otka] Matouše, # [!]⁵⁹⁶ Šimona a matku jich Marianu. Ujal ten grunt Jan Nechvátal za 84 kop bez závда[vku]⁵⁹⁷, placení po 4 kopách při soudech. Odtud [...] ⁵⁹⁸ bude podle přiloženého rejstříku. Dal Mandelíně mateři 2 kopy.

[2/8]

Anno 1675 Martin Vokurka umřel. Zůstali po něm si[rotci] Matouš, Šimon, Mariana mateř. Prodal grunt Jakubovi Stachovi za 95 kop, závдавku 10 kop, placení po 4 kopách. Nevyplatil nic a umřel mimo závдавек[k].

A[nn]o 1677 Přiženil se tu k vdově Marianě Matouš Polák a ujímá ten gr[unt] zase za 95 kop, závдавku dal Jakubovi 5 kop, bude tu ještě míti 5 kop. Položí Mandelíně Kostkový [!] 1 kopu. # [!] Jest na druhej straně připsanej nynějšímu hospodáři.

1682 Položil⁵⁹⁹ Mandelíně Kosový 2 kopy.

1685 Položil Mandelíně 2 kopy.

1687 Položil Marianě mateři 2 kopy a Káče [?] 1 kopu.

1689 Položil Mandelíně 3 kopy.

---

⁵⁹⁶ Značka se nachází v levé části textu přímo pod rokem 1679. Viz SOkA JH, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Horní stranu Řečice (1609-1692)*, inv. č. 23, kn. 1.

⁵⁹⁷ Papír poškozen. Chybí část textu.

⁵⁹⁸ Totéž.

⁵⁹⁹ Pro rok 1682 – 1689 je první slovo ve zkratce, a proto bylo rozepsáno na „Položil“.

Grunt č. 2

[3/13]

Vít Šustar doplatiti má na grunt svůj 82 [?] kop, a více v truhlici leží 12 kop. Z toho náleží tímto Janovi [†] Polednovému - 33 kop, s[irotku] n[ebožtíka] Šimona Polednového – 33 kop a Blažkovi Linhartovému – 16 kop, placení po – 4 kopách.

1610 Položil Vít Šustar Blažkovi Linhartovému z osta[t]ních 16 kop. Více do truhlice položil – 3 kopy a přes rok položití má 5 kop.

Jan Poledne umřel, spadá spravedlnost jeho na Šimona bratra vlastního.

Šimon též umřel, nechal po sobě Šimona, Matěje, Marianu a mateř jich Kateřinu. Přijde každému po 16 kopách 30 gr[ošich].

1610 Dáno Matějovi z truhlice z poručení pana hejtmana ----- 6 kop.

1611 Vít Šustar položil do truhly 4 kopy.

1612 Položil do truhly 15 kopy.

1613 Položil do truhly ----- 4 kopy.

1614 Položil Kateřině 4 kopy.

1615 Položil Šimkovi 4 kopy.⁶⁰⁰

1616 Položil do [truhly] Šimonovi 4 kopy.

1617 Položil veruňk Marianě 4 kopy. A z truhly Matějovi dány 4 kopy.

1618 Položil Šimkovi 4 kopy.

1623 Položila macycha [!] Šustarka Šimonovi 4 ½ kopy a do truhlice 1 ½ kopy za 1619 [rok] a 1620 rok [!].

1623 Vít Šustar umřel, nechal s[irotky] Barboru, Mariánu † a mateř † Maryku † [!] ⁶⁰¹. Šacován ten grunt za 120 kop mateři [?] †, závdavku 26 kop, placení po 4 kopách. Mateř Kateřina umřela, spravedlnost na J[eho] M[ilost] P[ána] připadá.

1627 Z truhlice dáno Matějovi ostatních 6 ½ kop a Mariáně též vzato z truhly a dáno 12 kop 30 g[rošů].

---

⁶⁰⁰ V prameni je v tomto případě psáno slovo „Položil“ dvakrát. Viz edice (grunt č. 2 na Horní straně).

⁶⁰¹ Křížky se vyskytují na těchto místech ve všech případech, jež jsou uvedeny v edici:

1628 Ujal ten grunt pustý Vít Spurný. K vyplacení po materi Kačí umrlý [?] 12 kop 30 g[rošů] opatruje.

1666 Ujal ten gr[unt] Matěj Kusej, zato ale všem, kteří tu, co pohledávati mají, vyplatil po veruňcích 4 kopy.

[4/14]

1631 Položil Šimkovi po materi 4 kopy. Vzato z [tru]hlice a dáno Šimkovi 30 g[rošů].

1633 Položil Šimkovi 2 kopy.

1636 Položil Šimkovi 2 kopy.

1637 Položil Šimonovi 2 kopy.

1638 Položil Šimovi 2 kopy.

Má grunt zaplacený.

A[nn]o 1666 Ujal ten gr[unt] od Vondry Pečky, a kterej ho sobě připsati nedal, Matěj Kusý {za 88 kop}, aby sobě ví[ce] zaval [?] 7 kop, které jest Vondra vyplatil, a aby zaplatil ostatních <5 kop 30 gr[ošů]> sirotku Víta Spurného Barboře, totiž 81 kop. Těchto 81 kop dědí po Barboře <Mandelína> Matěj Kusej, a tak má gr[unt] zaplaceněj.

1669 Matěj Kusej prodal ten gr[unt] Václavovi Kostrounovi za 80 kop. Závдавku dal ihned prodávajícímu 11 kop, placení po 3 kopách.

1672 Položil Matějovi 2 kopy.

1677 Položil Matějovi 1 kopy.

A[nn]o 1679 Václav Kostroun prodal grunt svůj Urbanovi Cukrřigrovi Punčocháři za 80 kop m[íšeňských]. Zaval prodávajícímu 14 kop, které se vypisují, a tak tu nic víc nemá. Ostatní[ch] 66 kop patří Matějovi Kusýmu, placení po 3 kopách. Při soudech položil Matějovi 1 kopy.

A[nn]o 1682 Urban Cukrřigr prodal ten gr[unt] Pavlovi Vrabcovi za 80 kop m[íšeňských], zaval mu 15 kop. Více ji[ž] tu ničeho též nemá. Matějovi Kusýmu, pokudž se z Čech domů navrátí, bude mu 65 kop patřiti, placení po 3 kopách při soudech.

1685 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 2 kopy.

1687 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 2 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilos]t P[ánu] 2 kopy.

1689 Po smrti neb[ožtíka] Pavla Vrabce koupil ten gr[unt] Martin Tylman ze Samosol od Anny pozůstalý vdovy za předešlou summu 80 kop. Zaval 15 kop. Ty přijala vdova na vychování nezletilých – 3 děti, ještě jim tu na posledních penězích dle registříků – 6 kop a J[eho] M[ilosti] [...] Pánu 59 kop patří[ti] bude, placení při soudech po 3 kopách.

Grunt č. 3

[5/19]

Jiřík na Karáskově dopláceti má na grunt svůj - 55 kop 30 g[rošů]. Na to v truhlici leží – 7 kop. Z toho náleží tímto Dorotě po Šimkovi – 13 kop a Maruši s Lidmilou dcerou svou {po 17 kopách 30 g[roších] činí} 35 kop <30 g[rošů>, placení po - 2 kopách 30 g[roších] a Markytě nebožtíka Štěpena [!] – 10 kop 30 gr[ošů].

Lída se zmrhala. O spravedlnost její 17 kop 30 gr[ošů] J[ejí] M[ilosti] Pánu přijala.

1610 Položil Jiřík na Karáskově Jeho Mi[lost] Pánu po Lidmile veruňku – 2 ½ kopy a z truhlice k tomu vzato – 7 kop.

1611 Položil Dorotě Rosimkový [ourok] - 2 ½ kop. Dorota prodala spravedlnost svou 10 ½ kop k záduší řečic[kému].

1612 Položil k záduší 2 ½ kopy.

1613 Položil Jeho Mi[losti] Pánu 2 ½ kopy.

1614 Položil k záduší 2 ½ kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 2 ½ kopy.

1616 Položil Jeho Mi[losti] 2 ½ kopy.

1617 Položil Jeho Mi[losti] Pánu 2 ½ kopy.

1618 Položil Jeho Mi[losti] Páně 2 ½ kopy.

1627 Matěj Kolář vedle šacuňku ujal ten grunt za summu 40 kop. Z toho náleží předně k záduší [...] kop 30 g[rošů] a J[eho] M[ilosti] Pánu 34 ½ kop. Závдавku položil 5 kop, ty dány k záduší, placení po 3 kopách.

1628 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy 30 g[rošů] a k záduší ostatních 30 g[rošů].

1629 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1630 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1631 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1633 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1636 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1637 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1641 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1642 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy, a tak zůstává ještě platiti J[eho] M[ilosti] Pánu 7 kop.

1661 Matěj Kolář, jsouce věkem sešlý, prodal gr[unt] svůj Pavlovi Jarolímovi za summu 40 kop m[íšeňských]. Závavku při soudech složití má 4 kopy, placení po 2 kopách. Odtud po zaplacení starých nápadníkův prodávajícímu náležeti bude 32 kop.

1661 Položil Matějovi Koláři závavku 9 kop.

A[nn]o 1666 Položil v dluhy Janovi Polednovi 2 kopy a Bartošovi 1 kopu. Bude tu ještě Poledne pohledávati míti 1 kopu 40 g[rošů].

[6/20]⁶⁰²

A[nn]o 1669 Pavel Jarolím prodal grunt tento Danielovi Fleischerovi, někdy rejtharem pod šmíčovským regimentem, za 44 kop. Závavku položil ihned prodávajícímu 11 kop, placení po 2 kopách.

A[nn]o 1672 Daniel prodal ten grunt Matějovi Šustarovi za 44 kop. Závavku má položiti při soudech 11 kop. Přijal ten závavek Daniel.

Anno 1675 Matěj prodal Janovi Punčocháři za 44 kop. Zavadati má 11 kop.

1677 Dal ten závavek Matějovi. Položí Janovi Pilátovi 1 kopu.

1679 Položil Bartošovi 1 kopu a Danielovi 1 kopu. Anna pozůstalá vdova po neb[ožtíkovi] Janovi Punčocháři zůstavše na tomto gruntu hospodyní, a zdědí vše, co tak ma[n]žel její na něm vyplatil, totiž 14 kop. Ty Pavlovi Dvořákovi za jinejch 15 kop na gruntu sembrádovským v Dešným [!] postupuje.⁶⁰³

1682 Položil Pilátovi 1 kopu.

1687 Skoupil od Jana Piláta 5 kop ost[atních].

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu. Položil více Jiříkovi Bezemkovi, má skoupený díl Bartošů 1 kopu. Item skoupeno od Daňka Koláře 6 kop.

---

⁶⁰² Číslovka 20 pravděpodobně skryta pod ukazovátkem na digitalizátu. Následující strana po pravé straně již obsahuje číslovku 21.

⁶⁰³ Dešná je Deštná. Deštná se nechází 12, 1 km od Kardašovy Řečice. Viz <https://mapy.cz>.

[7/21]

G[run]t 3 ½ Pavel Hrnčič vyplatiti má na chalupu svou Markytě Štěpánový 12 kop a Dorotě Rasimkovej 14 kop, placení po 2 kopách [...].

1611 Položil Pavel Markytě 2 kopy.

1612 Položil Markytě 2 kopy.

1613 Položil Markytě 2 kopy.

1614 Položil Markytě 2 kopy.

1615 Položil Markytě 2 kopy.

1616 Položil Markytě 2 kopy.

< 1617 Položil Markytě 2 kopy. >

1618 Položil Vítovi 2 kopy.

1623 Položil 2 kopy za rok 1619, dány do truhly.

1624 Položil do truhly 2 kopy. Dorotha Rozsimková [!] umřela, 12 kop měla spraved[lnost]. Ty přidají na Kateřinu a Martina strejce. Je jí vzato z truhly a dáno Martinovi 2 kopy.

1625 Položila Kačí 2 kopy.

1626 Položil Martinovi --- 2 kopy.

1627 Položil Kateřině 2 kopy.

1628 Položil Kateřině ostatní 2 kopy.

1629 Položil Martinovi 2 kopy, tak má grunt zaplaceněj.

A[nn]o 1657 Pavel Hrnčič umřel, zanechal po sobě sirotkův Mandelínu a Dorotu mateř. Prošacována ta chalupa Bartošovi Hrnčiči, kterýž se k Dorotě přiženil, avšak k zápisu nepřišla. Dorota přechkajíc Bartoše živobytím, prodala tu chalupu Janovi Kosovi za 42 kop. Při soudech složití má 8 kop a veruňky po 2 kopách.

1658 Položil závdavku Dorotě 8 kop.

1661 Položil Mandelíně 2 kopy.

1666 Skoupil od Mandelíny ostatních 32 kop, a tak má grunt zaplaceněj.

A[nn]o 1666 Jan Kos umřel. Zanechal sir[otka] Jakuba a Markytu mateř. Vedle kšaftu zdědil Jakub ten grunt zouplna, aby toliko mateř smrti dochoval, a tak má též [grunt] zaplacenej. Pusta.

Grunt č. 4

[8/25]

Jíra Krejčí doplatiti má na grunt svůj --- 33 kop. Ty náležejí Vítovi Šustarovi, placení po 3 kopách.

1610 Položil Jíra Krejčí Vítovi Šustarovi 3 kopy.

1611 Položil Jíra Krejčí Vítovi 3 kopy.

1612 Položil Vítovi 3 kopy.

1613 Položil Vítovi 3 kopy.

1614 Položil Vítovi 3 kopy. 1615 Položil Vítovi 3 kopy.

1615 Položil Vítovi 3 kopy.

1617 Položil Vítovi 3 kopy.

1618 Položil Vítovi 3 kopy.

1623 Položil Vítovi ostatních 6 kop, a tak má grunt svůj zaplaceněj.

1629 Prošacován ten grunt skrze ouřad Mikulášovi Stachovi, který se k Lidmile přiženil za 100 kop. Z toho náleží si[rotku] Jiříka [Vávrovi], totiž Voršile, Lídě, Šimonovi a mateři Anně po 25 kopách. Přiměnky [!] se v rejstří[cí]ch nejdou [!]⁶⁰⁴. Zavdal hned 20 kop, z nich dáno Voršile 5 kop a mateři Anně 5 kop, placení po 3 kopách.

1630 Položil Voršile 3 kopy.

1631 Položil Voršile 3 kopy.

1633 Položil Voršile 3 kopy.

1636 Položil Voršile 3 kopy.

Lída maje spravedlnost 25 kop. Ta se držiteli gruntu připisuje.

1637 Položil Anně mateř 3 kopy.

1638 Šimon maje spravedlnosti svej 25 kop, tu jest držiteli gruntu sprodal, kteráž se jemu vypisuje.

1639 Položil Voršile 3 kopy.

---

⁶⁰⁴ Myšleno „najdou“ místo „nejdou“.

1641 Položil Voršile 3 kopy.

1642 Položil Voršile 3 kopy. Anna mateř maje spravedlnosti své 11 kop. Po smrti její připadla na sirotky, a kterýž se držiteli gruntu porovná, a tak se mu vypisují. Téhož léta položil Voršile ostatní 2 kopy, a tak má grunt zaplacenej.

A[nn]o 1657 Mikoláš Stach majíc ten grunt zaplacenej prodal jej Václavovi Zahradníkovi za 133 kop. Závadvku při soudech sloužiti má 15 kop, veruňky po 3 kopách.

1658 Položil Mikolášovi závadvku 15 kop.

1659 Václav umřel, odkázal na týmž gruntě k záduší řečickému 10 kop.

1666 Položil 2 kopy.

A[nn]o 1669 Václav Zahradník umřel, zanechal sir[otka] Barboru, ujal ten gr[unt] od svrchu psaného Stacha Martin Vokurkář za 90 kop bez závadvku, placení po 3 kopách. Václav Zahradník vyplatil 17 kop, ty zdědí dc[era] Barbora, a po ní nyní hospodář grunt její jejím [man]želem byl, pročez se mu vypisují. Ostatní patří Mikulášovi Stachovi, [totiž] 73 [kop].

[9/26]

A[nn]o 1672 Martin Vokurkář prodal ten grunt Vavřincovi Stachovi za 103 kop. Závadvku má složiti při soudech 12 kop. Martin přijal ten závadvek.

Anno 1675 Vavřinec prodal Jiříkovi z Dobšovýho zase za 103 kop, zavdati má 12 kop. Položil ten závadvek Vavřincovi léta 1677.

A[nn]o 1679 Položil Mikolášovi Stachovi 3 kopy.

1682 Položí Mikulášovi Stachovi 1 kopu.

1685 Položil Mikulášovi Stachovi – 2 kopy.

1687 Položil Mikulášovi Stachovi 2 kopy.

1689 Položil zase Mikulášovi 2 kopy. Item co slevuje držiteli gruntu 7 kop.

Grunt č. 5

[10/31]

Mikoláš Tůma doplatiti má na grunt svůj – 64 kop. Ty náleží Anně manželce n[ebožtíka] Bartoše Tůmy, placení po – 4 kopách.

1610 Položil Mikoláši Tůmů Anně – 4 kopy.

1611 Mikuláš Tůmů položil Anně 4 kopy.

1612 Položil Anně 4 kopy.

1613 Položil Anně 4 kopy 16 [grošů].

Jiřík Tůma vyp[psati] má Anně manželce ne[božtíka] Tůmy Bartoše 48 kop a si[rotce] ne[božtíka] Mikuláše Tůmy Maruši 56 kop a mateři Anně 56 kop.

1615 Položil Anně manželce Tůmy Bartoše 8 kop.

1616 Položil Jiřík Tůma Anně závdavku 20 kop. Z nich dáno do truhlice 10 kop, na ně manželce Bartoše Tůmy 10 kop.

1616 Položil Anně veruňk 4 kopy.

1617 Položil Anně veruňk 4 kopy.

1618 Položil Anně 4 kopy.

1623 Položil Anně za { 1619, 1620, 1621, 1622 } --- 4 veruňky 16 kop.

1624 Položil Anně ostatní 2 kopy. Anna manželka jeho maje spravedlnosti 56 kop, ty se držiteli gruntu vypisují.

1626 Položil do truhly 4 kopy.

1627 Položil do truhly 4 kopy.

1628 Položil do truhly 4 kopy.

1629 Položil do truhly 4 kopy.

1630 Položil do truhly 4 kopy.

1631 Položil do truhly 4 kopy. Téhož léta vydána truhlice ouřadu téhož města i peněz, co v ní leželo 23 kop 50 g[rošů] 2 ½ d[enárů], a tak zůstává se jim do truhlice sirot[čí] odvésti 10 kop 9 g[rošů] 4 ½ d[enárů] z [...] zaplatiti.

1636 Položil Maruši 4 kopy. Více z truhlice dáno Maruši 10 kop 9 g[rošů] 4 ½ d[enárů].

1637 Položil Marušce 4 kopy.

1637 Položil Marušce 4 kopy.

1639 Položil Maruši 4 kopy téhož. Bartoš Holej jsouc dluhu povinen ještě Maruši 18 kop 17 g[rošů] 5 d[enárů] zaplatit.

1641 Položil Marušce 4 kopy.

1642 Položil Bartoš Holej, co mu truhlice bylo pů[j]čeno, Maruši 5 kop 32 g[rošů] 4 d[enárů]. Téhož léta položil Maruši 2 kopy 32 g[rošů] 4 d[enárů], a tak má grunt zaplacenej.

1661 Jiřík Tůma, jsouce věkem sešlý, postupuje grunt svůj synu svému Janovi Tůmovi za 100 kop bez závdavku. Placení po 4 kopách odtud sobě Jiřík otec vymíní a 40 kop, které jemu držitel gruntu po veruňcích vyplácti na Janovi synu jakožto držiteli gr[untu] ode[vz]dává 30 kop a Alžbětě [d]ceři též 30 kop.

1661 Položil Jiříkovi Tůmovi 4 kopy.

1661 Držiteli gr[untu] jeho díl, totiž 30 kop, se vypisuje.

< 1666 Položil 4 kopy. >

[11/32]

1666 Jiřík Tůma umřel majíc spravedlnosti 36 kop, připadá na Jana 20 kop a na Alžbětu též 20 kop, a tak sobě dává svůj díl vymazati 20 kop.

1672 Položil Alžbětě 2 kopy.

A[nn]o 1679 Jan Tůma umřel, nechal po sobě sir[otka] Marianu a Kateřinu mateř, ku kterej se Jakub Štrouf a nyní již Tůma přiženil, a ujal ten grunt na takovej způsob, aby na něm vyplatil Alžbětu po neb[ožtíkovi] Jiříkovi Tůmovi 48 kop, který tu ještě pohledávati má. Item Marianě po Janovi Tůmovi 27 kop, a Kateřině mateři taky 27 kop. Položil Alžbětě 2 kopy.

1682 Položil Alžbětě 2 kopy.

1685 Položil Alžbětě 3 kopy.

1687 Dal sobě díl Kateřiny mateře, manželky své, 27 kop vypsati a položil Alžbětě 2 kopy.

1689 Položil Alžbětě 1 kopu a k záduší drahovskému 1 kopu.

Grunt č. 6

[12/37]

Václav Viturka má grunt zaplacený.

Václav Viturka přikoupil gruntu svému od Říhy Semráda ¼ rolí za hotových 60 kop.

1636 Václav Viturka umřel, zanechal po sobě si[rotky] Vondřeje, Marianu, Lidmilu, Annu, Dorotu. Šacován ten grunt za 110 kop Vondřeji sirotku, aby po veruňcích svrchu psaným sirotkům vyplatil. Příměňky se v rejstří[cí]ch nejdou!⁶⁰⁵

1637 Položil Marianě 4 kopy.

1639 Položil Lídě 4 kopy.

1641 Položil Anně 4 kopy.

1642 Lída majíce spravedlnosti svý 18 kop. Tu jest, držiteli gruntu prodala, a tak se mu vypisuje.

1643 Dorota maje spravedlnosti své 22 kop. Ty jesti sprodala držiteli gruntu, a tak tu nic více nemá.

1652 Skoupil od Anny 18 kop ostatních.

1658 Držitel gruntu dal sobě díl sumy 22 kop vymazati.

1661 Položil Marianě 2 kopy.

A[nn]o 1666 Vondra prodal ten grunt Janovi Hesovi zase za 110 kop. Bude platiti Marianě starému sir[otku] 16 kop. 94 kop dává sobě vypsati, poněvadž jest, jemu to Vondra dobrovolně postoupil.

1669 Položil Marianě 2 kopy.

1672 Položil Marianě 2 kopy.

1677 Položil Marianě 2 kopy.

1679 Položil Marianě 2 kopy.

1682 Položil Marianě 1 kopu.

1685 Položil Marianě 2 kopy.

---

⁶⁰⁵ „Nejdou“ opět ve smyslu „najdou“.

1687 Položil Marianě 2 kopy.

1689 Položil po Mariance synovi, že ji smrti dochoval, 3 kopy.

Anno 1689 Jan Hes za živobytí svého postoupil grunt tento synu se vším ouplně, co na něm vyplatili, a pročez se témuž synu Martinovi Hesovi za vyplacenej a jeho vlastní připisuje.

[13/43]

Jakub Záveskej doplatiti má na grunt svůj 34 kop 40 g[rošů], na to v truhlici leží 26 kop 40 g[rošů]. Náleží tímto Anně Kulhový 1 kopa 20 g[rošů] a Janovi Kulhovýmu 33 kop 20 g[rošů], placení po 4 kopách.

1609 Z truhlice vzato a dáno Janovi Kulhovýmu 4 kopy.

1610 Položil Jakub Záveskej do truhlice 4 kopy.

1611 Jakub Závižskej položil Anně Kulhový 1 kopy 20 g[rošů] ostatní.

1612 Položil do truhly ostatní 2 kopy 40 g[rošů], a tak má g[runt] svůj zaplacen.

1613 Dáno Janovi Kulhovéhomu 8 kop [...] z truhly.

1618 Jakub Záveskej umřel, nechal po sobě s[írotka] Matouše a mateř jeho Dorotu. Šacován ten grunt Vondrovi Trsovi, který se vědomě přiznal za 140 kop. Dluhův se našlo 14 kop 31 g[rošů]. Zavalil hned 26 kop, z nich dáno v dluhy 14 kop 31 g[rošů] a do truhlice dáno 11 kop 29 g[rošů], placení po 4 kopách. Matoušovi s[írotkovi], kdyby k místu přišel, má vydati 1 pár malé za 15 kop [#] za rok.⁶⁰⁶

1619⁶⁰⁷ 4 kopy dány do truhlice.⁶⁰⁸

1624 Dorota manželka držitele gruntu máje spravedlnosti 36 kop 4 ½ [grošů]. Ta se jemu vypisují.

1626 Vondra Záveskej prodal grunt svůj Řehořovi Kácalovi za summu 140 kop. Položil závdavku kupující 20 kop. Ty Vondra přijal, placení po 4 kopách.

1627 Položil do truhly 4 kopy. Vzato z truhlice [...] a dáno Janovi Kulhovi spravedlnosti jeho 21 kop 20 g[rošů] ostatních.

1628 Položil Vondrovi 4 kopy.

1629 Položil Vondrovi 4 kopy.

1630 Položil Vondrovi 4 kopy.

---

⁶⁰⁶ Nečitelný přeškrtnutý text.

⁶⁰⁷ Rok 1619 vypadá jako rok 1679.

⁶⁰⁸ Po této větě následuje nečitelný vyškrtnutý text.

1631 Řehoř Kancal prodal grunt svůj Matějovi Šálkovi za 160 kop. Zaval mu hned 20 kop, placení po 4 kopách.

1633 Matěj Šálek prodal grunt svůj Jiříkovi Kostrounovi za 160 kop, aby sobě jej po veruňcích vyplatil. Položil 4 kopy po ní Dorotě.

[14/44]

1636 Položil Vondrovi 4 kopy.

1638 Řehoř Kácal, maje chalupu na tom gruntě vystavenou, [...] Jírovi Kostrounovi za 20 kop hotových prodal.

1639 Položil Vondrovi 4 kopy.

1641 Položil Vondrovi 4 kopy.

1642 Položil Vondrovi 4 kopy.

1652 Matouš m[a]je spravedlnosti své 62 kopy 44 ½ grošů, z toho náleží k záduší vesel[ské]mu 10 kop 42 g[rošů]. Toho léta položil k záduší 4 kopy # [!].

A[nn]o 1657 Jiřík Kostroun postoupil gruntu tohoto Václavovi synu svému vyplativší na něm 44 kop. Ty synu svému vydává, aby ten zápis [...] při soudech sobě vypsati dal, a statek, aby jej sobě vyplatil.

[!] 1659 Položil Řehořovi 2 kopy.

1661 Položil Řehořovi 2 kopy.

A[nn]o 1666 Jiřík Kostroun umřel, zanechal sir[otky] Václava, Marianu, Salomynu, Markyту. Ujal ten grunt Tomáš Petrů za 160 kop. Zaval 20 kop, které jest, otec přijal, a zůstane na tyto sirotky postavených toliko 8 kop.⁶⁰⁹

A[nn]o 1669 Tento grunt shořel, jsouce od Tomáše Petrových nedopat[řením] zapálen, po složení ujal jej jako pustej Řehoř bednář panskej a neměl ho připsanej potom [...].⁶¹⁰

1667 Umřel, zanechal manželku Marianu a děti dva [!] Stanislava a Marianku. Přiženil se k vdově Marianě Petr Kostroun a ten má ostatním nápadníkům, co komu náleží, vyplatiti.

1669 Položil Kateřině 2 kopy.

1677 Položil Kateřině 1 kopy.

1679 Položil Kateřině po Řehořovi 2 kopy.

---

⁶⁰⁹ Po této větě následuje přeškrtnutý nečitelný text.

⁶¹⁰ Text na okraji strany. Nečitelný text.

- 1682 Položil Kateřině po Řehořovi 2 kopy.
- 1685 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 1 kopy a Kateřině po Řehořovi 2 kopy.
- 1687 Položil Kateřině po Řehořovi 2 kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopy.
- 1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy a Kateřině 1 kopy.

Grunt č. 8

[15/49]

Jan Spurný doplatiti má na grunt svůj Jírovi s[irotku] n[ebožtíka] Václava - 17 kop. Na to v truhlici leží 2 kopy, placení po 4 kopách.

Jíra nestavěl se od 19 let, a potom umřel. Spravedlnost jeho na Jeho Mi[los]t Pána připadá.

1610 Položil Jan Spurnej J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1611 Jan Spurnej položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy a z truhlice k tomu vzato 2 kopy.

1612 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1613 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] --- 3 kopy.

1614 Položil mu [...], a tak má gr[unt] svůj zap[lacenej].

1620 Jan Spurnej umřel, odevzdal kšaftem svým grunt svůj Matějovi synu svému, aby toliko Vítovi bratru svému a Markytě sestře vyplatil. Každému po 10 kopách [...] po 3 kopách po Margitě zběhlej připadlo J[eho] M[ilosti] Pánu 10 kop. Ty položil Matěj 1623.

1626 Pustil ten grunt Vítovi bratru vlastnímu k vyplacení Matějovi 40 kop, placení po 4 kopách. Vít maje své spravedlnosti 10 kop, ty se vypisují.

1627 Položil Matějovi 4 kopy.

1628 Matěj Spurnej nemohouc od Víta bratra svého pro nedostatečnost zdraví placení dostávat, ujal zase ten grunt, k vyplacení spravedlnosti bratru svému i 10 kop.

1629 Položil Vítovi bratru 3 kopy.

1630 Položil Vítovi bratru 3 kopy.

1631 Položil Vítovi bratru 3 kopy.

1633 Položil Vítovi bratru 7 kop ostatní[ch], tak tu nic víc nemá. Tak má [grunt] zaplacenej.

1685 Dorota Spurná hospodařice po manželci svém Matějovi Spurným přes 20 let, nyní pro sešlost věku svého nemoh[la] delej hospodařiti, pustila ten grunt Matějovi synu svému za 60 kop, aby sobě z nich místo závdavku 20 kop vypsati dal. Což ihned učinil ji 20 kop a Matoušovi Kouřilovi též 20 kop po veruňkách vyplácel. Veruňky po 4 kopách téhož léta položil Dorotě 3 kopy.

1687 Položil Dorotě 3 kopy.

1689 Položil Dorotě 3 kopy.

Grunt č. 9

[16/35]

Matěj Matlíček má grunt zaplacený.

1629 Vávra Matlíčků zdědil po otci Matlíčkovi ten grunt, umřel, nechal po sobě si[rotky] Kateřinu, Jakuba, Alžbětu mateř. Šacován ten grunt od ouřadu za 44 kop, z toho náleží v dluhy předně 5 kop a si[rotkům] svrchu psaným po 13 kopách, placení po 2 kopách.

1636 Položil Kateřině 13 kop. Ta se držiteli gruntu vypisuje.

1639 Položil Alžbětě 40 kop.

1641 Položil v dluhy 1 kopu a Bětě mateři 1 kopu.

1642 Položil Jakobovi 2 kop.

1643 Položil v dluhy 1 kopu.

1652 Jarolím Kusej prodal týž grunt Jiříkovi Ryšavému za 90 kop. Zaval mu ihned 8 kop, placení po 2 kopách. Téhož léta položil Jarolímovi 2 závdavky, 4 kopy a Jakobovi 2 kopy. Z toho náleží Jakobovi 9 kop, mateři Alžbětě 10 kop, v dluhy Šimkovi Polednovi 3 kopy a Jarolímovi 54 kop.

1652 Položil Jarolímovi 2 kopy.

1653 Položil Polednovi 3 kopy.

1658 Položil Jakobovi 2 kopy.

1659 Položil Jarolímovi 2 kopy.

1666 Položil Kateřině 2 kopy.

A[nn]o 1669 Jiřík Ryšavej vyhořel do gruntu. Ujal ten grunt po ohni Pavel Tichota tkadlec za 90 kop. Závdavku ihned položil prodávajícímu 4 kopy, které se mu vypisují, placení po 2 kopách. Jiřík Ryšašovej vyplativše 25 kop po [sražení] závdavku, bude tu mít ještě pohledávati 21 kop.

A[nn]o 1672 Pavel Tichota pustil tento gr[unt] Jiříkovi Šemberovi handlem na jiné v summě za 98 kop. Závdavku má položit Pavlovi 8 kop a 90 kop po veruňkách, vyplácti po 2 kopách. Přijal ten závdavek Pavel.

1677 Položil Alžbětě mat[eři] 1 kopu a Jakobovi 1 kopu.

1679 Položil Maruši po Alžbětě 2 kopy.

- 1682 Položil Maruši po mateři Alžbětě 1 kopu.
- 1685 Položil Pavlovi Hledělovi 1 kopu a Maruši po mateři Alžbětě 1 kopu.
- 1687 Položil Pavlovi Hledělovi 2 kopy.
- 1689 Položil Maruši po Alžbětě 2 kopy.

Grunt č. 10

[17/61]

Jan Červenka má grunt zaplacenj.

Léta 1612 [#] a Hata <manželka jeho> prodala grunt svůj dobrovolně se vším, co k tomu náleží Adamovi Struhadlovi za 127 kop. Na to Adam zavdal 23 kop míš[eňských], schovaný Jan do truhlice placený po 4 kopách míš[eňských]. Z toho náleží Řehořovi synu - 26 kop, Anně dceři ----- 4 kopy, a ostatek té summy [!] co máme, to přebývá, náleží Hatě [#] kromě co jest dluhův z truhle.

Tito z toho závdavku brali, panu Janovi Dráčovskému za jeden sud piva dáno ----- 3 kopy

It[em] Leksovi za dluhy -----2 kopy

It[em] Jiříkovi Kučerovi ----- 2 kopy 22 g[rošů]

It[em] Koželuhovi do Veselí ----- 1 kopa

It[em] z poručení urozeného Pana Linharta Kůrky Cholovského vydáno z truhlice Hatě Červenkovy ostatek závdavku 14 kop 38 g[rošů] na způsob ten, aby zase Řehoř čtyři veruňky pořád vzal a ona Hata témuž [Říhovi] 3 kopy [?] z[e] své oučásky předává dobrovolně.

1613 Položil Anně ostatní 4 kopy.

1614 Položil Řehoři 4 kopy.

1615 Položil Říhovi 4 kopy.

1616 Položil Řehoři 4 kopy.

1617 Položil Řehoři 4 kopy.

1618 Položil do truhlice 4 kopy. Na tomto gruntě ještě jest, kdo placení si[rotku] Jana Červenky Říhovi 13 kop, Hatě manželce Jana Červenky 71 kop. Na to v truhlici leží 4 kopy. Adam [...] nechal po sobě si[rotky] Bartoše, Kateřinu. Po něm se našlo peněz hotových vedle sečtení 13 kop 40 g[rošů] 6 denárů. Ty jsou odevzdány Tomšovi Šlechtovi na všech [?], jaké [?] vydání téhož gruntu z nich [...] [...].

1623 Šacován ten g[runt] Salomeně Hauškový za 127 kop. Z toho náleží Říhovi po n[ebožtíkovi] Červenkovi 13 kop, Hatě n[ebožtíka] Červenky manželce jeho 21 kop, Bartošovi a Kateřině s[irotkům] Spurného po 23 kopách 30 g[roších]. Na to v truhlici leží 4 kopy. Zavdala Salomena Hatě 15 kop.

[18/62]

Říha n[ebožtík] Červenky umřel, maje spravedlnosti své 13 kop, ta na Václava z dluhů Bezemky připadla, placení po [...] [kopách].

1623 Vzato z truhlice a dány Bezemkovi na dluh 4 kopy.

1630 Martin Drábků ujal to spáleníště vedle šacuňku od ouřadu za 40 kop, aby po veruňcích platil [...], a tak na půdnici pro zlehčení té chalupy musel hrnouti, vedly [!] malý kosti [?] a velikosti dostane se z toho Hatě manželce n[ebožtíka] Jana Červenky 32 kop 12 ½ g[rošů], k záduší za krávu 20 g[rošů], Václavovi Bezemkovi 7 kop 27 ½ g[rošů].

1633 Položil Hatě 2 kopy.

1636 Hata umřela maje spravedlnosti svý 30 kop 12 ½ g[rošů]. Ta připadla, že ji smrti dochoval, na Daniele Plocara a dítky jeho. Položil Danielovi 4 kopy. Položil více k záduší řeč[ickému] 20 g[rošů] ostat[ních].

1637 Položil Danielovi 2 kopy. J[eho] M[ilosti] ráčil skoupiti od Daniela Plocara, který je po Hatě tetě odkázané měl 24 kop 12 ½ g[rošů], a tak tu nic více nemá.

1638 Položil Bezemkovi 2 kopy.

1639 Položil Bezemkovi 2 kopy.

1641 Položil Bezemkovi 2 kopy.

1642 Položil Václavovi Bezemkovi ostatní 1 kopu 27 ½ g[rošů].

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

A[nn]o 1657 Martin Drábků prodal ten grunt Jakubovi Vondráčkovi za 130 kop. Závдавku při soudech složití má <30 kop>, placení každoročně po 3 kopách.

1658 Položil závдавku Martinovi 30 kop. Item [...] 3 kopy.

A[nn]o 1666 Jakub Vondráček prodal ten grunt Václavovi Porazil[ovi] za summu 107 kop. Zavdal ihned 10 kop, které prodávající přijal a postoupil kupujícímu za to ty [!] 33 kopy, které jest, tu vyplacené měl. Ty se vypisují.

A[nn]o 1669 Václav Porazil shořel, po shoření ujal jej Jiřík Ryšavej zase za nadepsanou summu za 107 kop. Přitom předně postupuje jemu kupujícímu 30 kop, z[e] svejch vyplacenejch za 6 kop, které on jemu na s[vatéh]o Pavla na víru obrácený složití má,⁶¹¹ a tak se mu 30 kop vypisuje, placení po 2 kopách.

---

⁶¹¹ Obrácení svatého Pavla neboli Paulstag, tj. 25. ledna.

1672 Položil k cechu řeznickému dluh 1 kopy.

[19/63]

Anno 1675 Jiřík Ryšavej prodal Václavovi Štroufovi zase za 107 kop. Má dáti závdavku 12 kop. Položil ten závdavek Jiříkovi. Koupil od Martina 10 kop 21 g[rošů] 3 d[enáry], od Štěpána 10 kop 21 g[rošů] 3 d[enáry], od Jiříka 10 kop 21 g[rošů] 3 d[enáry].

A[nn]o 1679 Václav Štrouf prodal tu chalupu Václavovi Kostrounovi zase za 107 kop. Zaval prodávajícímu 14 kop, který se vypisují, placení po 2 kopách. Při soudech položil Jiříkovi Ryšavému 1 kopy.

1682 Jakub Fitl skoupil od Václava Kostrouna za 107 kop. Zaval hotových Alyně manželce jeho 15 kop. Více ji tu nic nemá, placení po 2 kopách při soudech.

1685 Kašpar Nekut koupil od Jakuba Fitle chalupu tuto za summu 107 kop. Zaval hotových 15 kop prodávajícímu, kterýž se víceji nic nemá. Placeno při soudech po 2 kopách.

1687 Položil Jiříkovi Ryšavému 2 kopy.

1689 Položil po Ryšavým ženě 2 kopy.

[20/67]

Jan Matoušů doplatiti má na grunt svůj Barboře manželce n[ebožtíka] Jiříka Piláta --- 95 kop, placení po 5 kopách.

1610 Položil Jan Matoušů Barboře 5 kop. Jan Matoušů položil 1611 Barboře 5 kop.

1612 Položil Barboře 5 kop.

1613 Položil Barboře 5 kop.

1614 Po[ložil] Barbo[ře] 5 kop.

1615 Položil Barboře 5 kop.

1616 Položil Barboře 5 kop.

1615 [!] Položil Barboře.

1618 Položil Barboře 5 kop.

1620 Jan Matoušů umřel, nechal po sobě si[rotka] Jana, Markytu a mateř Annu. Šacován ten grunt Anně mateři za 400 kop. Zavdati má 40 kop, placení po 8 kopách. Z toho náleží předně Barboře manželce n[ebožtíka] Jíry Piláta 50 kop, ostatní[ch] 350 kop náleží sirotkům i s mateří, též dlužníkům, o kterých se neví [u] n[ebožtíka] Jana Matoušového. Tedy dluhův se nachází 112 kop 32 [½] gr[ošů] a s[irotkům] Jana Mathoušovýho Markytě, Janovi [a] Anně mateři po 95 kopách 50 g[rošů] 6 den[árů].

1623 Valenta Krejčí přiženice k též Anně, [on] nemoha závdavku klásti, položil [na] veruňcích Barboře 24 kop.

1628 Položil Barboře 8 kop.

1629 Položil Barboře 6 kop a Danyelovi Hesovi [...] [...] 2 kopy v dluhy.

1630 Položil v dluhy 15 kop.

1640 Prošacováno spáleníště matoušovské Urozenému Pánu Janovi Mistrovi Šlechtovi, toho času hejtmanu panství hradeckého, za summu 230 kop míš[eňských] bez závdavku. Veruňci po vyjítí 3 let po 6 kopách skládati se mají až do vyjítí té summy.

1641 Pan hejtman Jan Šlechta prodal to spáleníště s jednou čtvrtí rolí samejch Jakubovi Kováři za summu 120 kop. V letu 1642 má položiti 10 kop, placení po 3 kopách. Dotčený kovář bude povinen z téhož gruntu toliko z jedné čtvrti plásti staly a běžný J[eho] M[ilosti]

H[ejtmanovi] odvozovati s povolením vrchnosti. Vejš psané summy dostane se na sirotky svrchu psané po 58 kopách {49 g[roších] 2 ½ d[enářech]} a Barboře 8 kop. Barbora umřela, odkázala spravedlnosti své záduší 6 kop a v obci 2 kopy. Valenta Krejčí zdědil po Anně materi, kterou sobě za manželku pojal, 58 kop 49 g[rošů] 2 ½ d[enářů]. Valenta umřel, nechal po sobě manželky [!] Apolonu a sirotka Annu. Táž spravedlnost na ně připadá. Markyta a Jan sirotci majíce spravedlnosti své 117 kop 38 g[rošů] 5 d[enářů], prodaly ji Panu hejtmanu, kterej se jemu vypisuje.

1643 Položil 5 kop do truhlice. P[an] hejtman položil v dluhy Zapírákovi 7 kop 52 g[rošů] ½ d[enáru]. Dal p[anu] Šlechtovi závdavku 10 kop.

1649 Jakub Kovář prodal grunt svůj Urbanovi Kovářovi za summu 200 kop. Závdavku mu ihned složil 50 kop, placení po 3 kopách.

[21/68]

Anno 1657 Urban Kovář umřel, zanechal po sobě sirotkův Václava a mateř Dorotu. Šacován ten grunt od ouřadu Janovi Koberovi, který se k Dorotě přiženil za 178 kop. Závdavku při soudech složití má 26 kop, veruňky po 3 kopách. Odtud náleží J[e]ho M[ilosti] Pánu dluhův zdědilých po oumrti 6 kop, sirotkům Říhy Kubše 6 kop 40 gr[ošů], sirot[ce] po Anně Valenty Krejčího 29 kop 24 gr[ošů] 1 ¾ d[enářů], Anně dceři po Valentovi 29 kop 24 gr[ošů] 1 ¾ d[enářů], k záduší řečickému 33 kop, obci 2 kopy, v dluhy n[ebožtíka] Urbana Kováře 11 kop 17 gr[ošů] 1 d[enáru], sirotkům n[ebožtíka] Urbana Kováře Václavovi 20 kop, Dorotě máteři 15 kop, nápadníkům po ne[božtíkovi] p[anovi] Janovi Šlechtovi 24 kop 14 gr[ošů] 2 ½ d[enářů]. Ačkoliv se vynachází, že jest Jan Šlechta od sirot[ků] Markyty a Jana 117 kop 48 g[rošů] 5 d[enářů] skoupil a za ně 40 kop dal však, poněvadž od tohoto gruntu tři čtvrti k svému připojil, a tudy dvůr svůj znamenitý napravil, takže nynější držitel té čtvrtky toho gruntu vejše ujíti nechtěl, pročez nevidí se bejti s křivdou, že nápadníkům jeho nadepsaných 24 kop 14 gr[ošů] 2 ½ d[enářů] za těch 40 kop se připisují.

1658 Dal sobě díl ženy své Doroty [!] [...] [...] 25 kop a <odprodával ke gr[untu] Urbana Kováře, skoupil 25 kop, které se mu vypisují>.

1659 Položil v dluhy Kubšovi 2 kopy.

1661 Položil v dluhy 2 kopy.

1666 Dáno <v dluhy Barboře> po Říhovi Kubšovi 2 kopy 40 g[rošů].

1672 Položil k záduší 2 kopy.

1677 Položil Anně 1 kopu.

1679 Položil záduší 1 kopy.

1682 Položil k záduší drahovskému po Anně 2 kopy.

1685 Jan Kherber již věkem sešlý nemoha tomu gruntu práv býti, pustil ho Bartošovi Vranýmu, zeti svému, za s[umm]u trhovou 177 kop bez závdavku, placení při soudech po 3 kopách. Předěšlýmu hospodáři Janovi Kherberovi patří z nichž, co vyplatil 27 kop 40 gr[ošů] ostatních, 149 kop 20 gr[ošů] dle přiloženého rejstříku.

1685 Položil Jano[vi] Kherberovi 2 kopy.

1687 Skoupil od Vácslava sir[otka] Urbana Kováře 20 kop ost[atních] a položil k záduší drahovskému 1 kopy 30 g[rošů].

1689 Položil k záduší řeč[ickému] 1 kopy a Janovi Kherberovi 1 kopy.

[22/73]

Pavel Kulánek [!] má grunt zaplacený.

1620 Pavel Kulhánek umřel, nechal po sobě Mandelínu, Matouše, Annu a mateř též Annu. Šacován ten grunt Janovi Semrádovi, kterej se k vdově přiženil za 130 kop. Zavadati má 25 kop, placení po 4 kopách. Z toho náleží předně v dluhy 21 kop 47 g[rošů], ostatní na sirotky 108 [?] kop 12 g[rošů] 4 [denáry], {po 27 kopách 13 g[roších] 1 d[enáru]} dostane se na jednoho i s mateří po[tom].

1623. Zaval 21 kop 47 g[rošů], dány v dluhy.

1633 Prošacován ten grunt Václavovi Bezemkovi. K vyplacení předně v dluhy 28 kop, aby svrchu psaným po 15 kopách 30 g[roších]. Zaval na dlužníky 21 kop, jakž nahoře vloženo jest.

1636 Položil k záduší 1 kopu ostatní.

1637 Václav Bezemek prodal grunt svůj, spáleníště, Petrovi Kulhánkovi za 90 kop, aby jej po veruňcích vyplatil.

1639 Petr Krejčí prodal grunt svůj Jakubovi Kováři se vším příslušenství za summu 130 kop. Závadvku 18 kop, kterýž Petr přijal po veruňcích po 3 kopách plásti bude.

1641 Vypisuje se držiteli gruntu 13 kop 19 g[rošů] 2 d[enáry], kteréžto skoupil od Petra Krejčího.

1652 Václa[v] prodal týž grunt Janovi Wejzwaldovi za 105 kop. Položil závadvku v dluhy 6 kop, kterých více nejní, placení po 3 kopách. Z toho náleží starým sirotkům 62 kop a Petrovi Krejčímu 36 kop 40 g[rošů] 5 d[enárů] a Kateřině 19 g[rošů] 5 d[enárů]. Toho léta položil Kateřině 19 g[rošů] 5 d[enárů].

1653 Položil Anně 3 kopy.

1658 Položil Petrovi 3 kopy.

1659 Položil 3 kopy.

1661 Položil Anně 2 kopy.

1666 Položil Anně 3 kopy. Pustej.

Léta 1681 Anna pozůstalá vdova po neb[ožtíkovi] Janovi Wejzwaldovi předstoupivše před knihy. Učiní za dobrovolné přiznání, že jest těch od neb[ožtíka] manžela jejího na tomto

gr[untu] vyplacených 20 kop 19 g[rošů] 5 d[enárů] Pavlovi Dvořákovi za jiné 15 kop na gr[untu] semrádovským v [...] zouplna postoupila, kteréž i se mu tuto připisují.

[23/79]

Havel Kubů má grunt zaplaceněj.

1618 Havel Kubů umřel, nechal po sobě si[rotky] Martina, Kateřinu. Šacován ten grunt Martinovi si[rotkovi] za 160 kop. Zavdati má [při] soudě 20 kop, placení po 5 kopách. Položil Martin Kubů závdavku 20 kop, z nich dáno jeho mi[lo]sti po Kat[eřině] ženě zmrhané 10 kop a Martinovi Kubovému poroučeno na spravedlnost jeho 10 kop.

1623 Položil jeho mil[os]ti 5 kop.

1639 Šacován ten grunt, spáleníště, Vondrovi Drskovi za 90 kop, placení po 9 kopách.

1642 Položil Jiříkovi Kovaře za roli 4 kopy.

1652 Vondra Drsek umřel, zanechal po sobě sirotky Kaju, Žofii, Voršilu a mateři Marianu. Prošacován týž grunt Ondřejovi Dejmekovi za 120 kop. Zavdal mu ihned 10 kop, placení po 4 kopách. Z toho náleží J[eho] M[ilosti] Pánu 65 kop, Jiříkovi Kovářovi za roli 36 kop, na sirotky z máteři [!] po 2 kopách 15 g[rošů].

1653 Položil Marianě máteři 2 kopy 15 g[rošů].

1658 Položil Jiříkovi Kováři 4 kopy.

1659 [!]

1661 Položil Tomšovi po Kováři 2 kopy.

1666 Položil 34 kop.

A[nn]o 1679 Ondřej Dejmek vyhořel a prodal spáleníště Václavovi Štroufovi za 88 kop, a tak mu odpustil 32 kop, který jest prodávající. Tu vyplatil a obci řečickej, která od několika let contribuci za něho platila, postupuje 16 kop 15 g[rošů], pročez on tu nebude nic míti pohledávati. Z ostatních 71 kop 45 g[rošů] patří J[eho] M[ilosti] Pánu 65 kop, a sirotkům po nebo[žtíku] Vondrovi Drskovi 6 kop 45 g[rošů], placení po 3 kopy při soudech.

1682 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 1 kopu.

1685 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 2 kopy.

1687 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 2 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu po zběhlý Žofii 2 kop 15 gr[oších].

[24/85]

Martin Kovář má grunt zaplaceněj.

Mikuláš Reihman má vyplati[t] na grunt svůj 112 kop Martinovi Kováři. Zavedl mu 22 kop, placení po 4 kopách.

Martin Kovář prodal na témž gruntu 40 kop k záduší řečický[mu], za které mu dáno 20 kop.

1616 Položil k záduší Mikoláš 4 kopy.

1617 Položil k záduší 4 kopy.

1618 <Položil k záduší 4 kopy.> Nic nepoložil.

1620 Mikoláš Reychmon umřel, nechal po sobě si[rotky] Jakuba, Vávru, Mandelínu, Melichara a mateř jejich Dorotu. Šacován ten grunt Dorotě mateři za 150 kop. Zavedati má 15 kop, placení po 5 kopách. Z toho náleží Martinovi Kováři 50 kop, k záduší řečickému 32 [?] kop a si[rotky] Mikoláše Rejchmona i s mateří jednomu každému po 14 kopách 24 g[rošů].

1637 Mikoláš Tkadlec prodal to spáleníště Janovi Vejvodovi za 45 kop. Tak se sirotkům a jiným třetí díl nedostane, placení po 3 kopách. Z toho náleží předně k záduší 32 kop 20 g[rošů] a dluhu půjčeného neb[ožtíka] Mikuláše 4 kopy a sirotkům neb[ožtíka] Rajchmona po 2 kopách 44 g[roších].

1638 Jan Vejvoda prodal grunt svůj Řehořovi Kácalovi za 45 kop, placení po 2 kopách.

1639 Položil k záduší 2 kopy.

1640 Řehoř Kácal prodal grunt svůj Kašparovi Khandlovi za summu 110 kop. Závavku 65 kop, a to na tři termíny. První termín toho dne, totiž 15. Maie 25 kop,⁶¹² druhý termín při svatém Janu⁶¹³ 20 kop a tře[tí] při svatém Martině⁶¹⁴ též 20 kop v létu přítomném vše zapravil. Veruñci po 2 kopách každého roku, k záduší řečickému klásti se má.

1641 Kašpar Khandl umřel, nechal po sobě sirotkův Matěje a mateř Kateřinu. Kateřina prodala ten grunt Janovi Terovi zase za summu 114 kop. Závavku na dva termíny má položit

---

⁶¹² 15. Mai neboli 15. květen.

⁶¹³ Termín splátky na svatého Jana nelze spolehlivě určit pro více termínů souvisejícími se svatým Janem. V úvahu přichází ponejvíce svátek svátek Narození svatého Jana Křtitele (dle názvu řečického svatostánku). Termín na svatého Jana Křtitele byl 24. června či 25. června.

⁶¹⁴ Termín svatého Martina je 11. listopadu.

20 kop, cokoliv více Kateřině i sirotkům svým bráti má. Jest jí povinen to ročně po 10 kopách skládati. Záduší pak placení po 2 kopách.

1642 Položil zá[v]davku 20 kop. Ty přijala Kateřina Pekařka.

1643 Položil Kateřině 2 kopy.

1652 Položil Kateřině 10 [?] kop 30 g[rošů]. Toho léta položil záduší 2 kopy.

1658 Položil k záduší 2 kopy.

1661 Položil k záduší 2 kopy.

1666 Jan Terra prodal ten grunt Pavlovi Lexovi za 76 kop 30 g[rošů]. Zavdal mu ihned 5 kop.

1666 Položil k záduší 2 kopy.

1669 Položil k záduší 1 kopu.

[25/86]

A[nn]o 1679 Pavel Lexa umřel, nechal po sobě si[rotky] Václava, Voršilu, Bětušku a mateř Kateřinu. Přiženil se k mateři Kateřině Václav Švanda a ujal ten grunt za 76 kop 30 g[rošů] bez závdavku, placení po 2 kopách. Při soudech odtud náležiti bude, podle přiloženého rejstříku, díl manželky své Kateřiny dal sobě držitel gr[untu] vymazati 4 kopy 15 g[rošů] a [k] záduší položil 1 kopu.

1682 Položil k záduší 1 kopu.

1685 Položil Janovi Lexovi Johaně dceři 2 kopy. Zadal sobě vypsati oumrť po Václavovi, kterouž Kateřina mateř zdělila, totiž 4 kopy 15 g[rošů].

1687 Skoupil od Johany po Janovi Lexovi 31 kop 30 g[rošů] ost[atních].

1687 Skoupil též od Voršily Švandový 32 kop 30 gr[ošů] ostatní[ch] po Matějovi sirotku.

1689 Položil k záduší řečickému 2 kopy.

Grunt č. 15

[26/91]

Matěj Peřka doplatiti má na grunt svůj 110 kop a náleží tímto Dorotě a Markytě sestřám po 15 kopách a Anně materi své 70 kop a k záduší řečickému na posledních penězích 10 kop, placení po 6 kopách.

Anna matka Matěje Peřky odevzdala spravedlnosti své, totiž [a] to 70 kop, témuž Matějovi synu svému na ten způsob, aby ji při sobě náležitě smrti dochoval a pakli by týž Matěj Peřka dříveji z[e] světa sešel. Tehdy takových 70 kop z téhož gruntu ji zase dány býti mají.

1610 Položil Peřka Markytě sestře 6 kop.

1611 Položil Peřka Markytě 6 kop.

1612 Položil [...] Markytě vdově po 3 kopách.

1613 Položil Dorotě 6 kop.

1614 Položil do truhle 6 kop.

1615 Položil k záduší 10 kop a díl materi mé připadal, a tak má grunt svůj zaplacenj.

1618 Vzato z truhlice a dany Dorotě ostatní[ch] 6 kop.

1620 Matěj Peřška umřel, nechachal [!] po sobě si[rotky] Jiříka, Annu a mateř jich Anýšku. Šacován ten grunt Jiříkovi synu spolu s mateří za 200 kop. Zavdati mají 30 kop, placení po 5 kopách.

1623 Jíra Peřka odevzdal ten grunt v tej summě Matějovi Šálkovi, tak se dostane svrchu psaným sirotkům po 66 kopách 40 g[roších]. Zavdal 30 kop. Dány Anýžce mateři.

1633 Vít Knejsl napadem po manželce svy Anně a odkazem Jíry švagra svého ten grunt ujal za zaplacení, na kterýž spravedlnosti zůstávalo vyplatiti 170 kop. Ta se jemu vypisuje.

<1641 Vít Knejsl>

1661 Pavel Knejsl zděd'vší ten grunt po otcí svém prodal jej Ďurišovi Tuhýmu za 150 kop míšeňských. Závдавku při soudech složití má 15 kop, placení po 4 kopách, což vše prodávajícímu patřiti bude.

1661 Položil prodávajícímu závдавku 15 kop.

1666 Položil 4 kopy.

1672 Položil Pavlovi 2 kopy.

- 1677 Položil Pavlovi 1 kopu.
- 1679 Položil Pavlovi Knejslovi 1 kopu.
- 1682 Položil Pavlovi Knejslovi 1 kopu.
- 1685 Položil Pavlovi Knejslovi 3 kopy.
- 1687 Položil Pavlovi Knejslovi 2 kopy.
- 1689 Položil Pavlovi Knejslovi 2 kopy.

Grunt č. 16

[27/97]

Vondra Švec doplatiti má na grunt svůj ještě 115 kop. Z toho náleží Jeho Mi[los]ti Pánu 10 kop a Anně manželce n[ebožtíka] Vondry Holýho 8 kop, k Vondrovi Šlechtovi 97 kop, placení po 6 kopách.

1609 Vondra Švec položil dva veruňky, totiž to – 12 kop.

Z nich dáno Jeho Mi[los]ti Pánu – 10 kop a Anně manželce n[ebožtíka] Vondry Holýho 2 kopy.

1610 Položil Vondra Švec Anně n[ebožce] Vondry Holýho ostatních 6 kop.

1611 Ondra Švec položil Ondrovi Šlechtovi 6 kop.

1612 Položil Ondrovi 6 kop.

1613 Položil Ondrovi 6 kop.

1614 Položil Ondrovi 6 kop.

1615 Položil Ondrovi 6 kop.

1616 Položil Vondrovi 6 kop.

1617 Položil Vondrovi 6 kop.

1618 Položil Vondrovi 6 kop. Vondra Šlechta maje svou spravedlnost, připadá na Martina Hesa.

1619 Položil Martinovi 6 kop.

1620 Položil Martinovi 6 kop.

1621 Položil Martinovi 6 kop.

1622 Položil Martinovi 6 kop.

1626 Položil Martinovi ostatních skoupených 25 kop, a tak má grunt zaplacený.

1633 Prošacováno to spáleníště Řehořovi Kácalovi za 60 kop. Z toho náleží předně v dluhy 48 kop 20 g[rošů] a si[rotky] n[ebožtíka] Vondřeje Sedláčka, po buřce Havlovi hrnčíři Dorotě a mateři Marianě po 3 kopách 53 g[roších] 2 d[enárech], placení po 4 kopách.

1636 Řehoř Kácal prodal grunt svůj, spáleníště, Filipovi [Fejčarovi] za 60 kop. Závдавku jemu položil 15 kop, placení po 4 kopách. Více položil jemu 5 kop skoupených od n[ebožtíka] Tomáše Šlechty. Více položil k záduší 20 g[rošů] ostatních.

1639 Položil Marianě manželce neb[ožtíka] Vondry 4 kopy.

1642 Řehoř Kácal umřel, zanechal po sobě Kateřinu manželku. Prodán týž grunt Bartolomějovi Fencalovi za 115 kop. Závдавku při soudech složití má 15 kop, placení po 4 kopách. Dluhové se v rejstřících najdou.

1642 Položil závдавku 15 kop. Dávo v dluhy 13 kop 4 g[rošů] 2 d[enárů] a materi Marianě 1 kopu 55 g[rošů] 5 d[enárů].

1652 Vypisuje se držiteli gruntu 44 kop 57 g[rošů] 1 d[enáru] po Kácalova [!] manželce, kterou smrti odkazu dochoval, a nám je odkázala.

1653 Položil Dorotě ostatní 3 kopy 93 g[roše] 2 d[enáry].

1658 Položil Havlovi 1 kopu 57 g[rošů] 3 d[enáry] ostatní.

1659 V dluhu jsouce 2 kopy.

1661 Položil v dluhy 4 kopy.

1666 Položil v dluhy <[...]> 1 kopu 30 [grošů].

[28/98]

A[nn]o 1677 Bartoš Fentzl umřel, zůstali sir[otci] [Ann]u a Kačí mateř. Přiřzenil se k Anně Matouš Pokornej. Ujímá gr[unt] zase za 115 kop. Vypisuje se mu díl jeho manželky 24 kop 19 g[rošů] 5 d[enárů]. Item na co mu Kačí mateř dobrovolně slevila 16 kop 29 g[rošů] 1 ½ d[enárů].

1682 Položil Verunce 2 kopy.

1685 Položil do truhle sirotčí Veruně 2 kopy o[statní].

1686 Položil Veruně týž 2 kopy z truhly.

1687 Matouš Pokornej prodal dům svůj zeti svému Řehořovi Pokornýmu za summu 115 kop. Přijal ihned hotových 17 kop, placení po 4 kopách. Ještě prodávajícimu tu 27 kop 38 gr[ošů] 1 ½ d[enárů] v dluhy starý Ambrožovi Pirchanovi 25 kop s[irotkům] n[ebožtíka] Bartoše Fencle dle bedlivého přepočítání Kateřině Fenclový jinak Kácalový vdově 17 kop 11 g[rošů] 1 ½ d[enárů] Verunce vnučce, co od baby a matky její ji postoupeno a darováno bylo . . . . . 28 kop 9 gr[ošů] 6 d[enárů] téhož léta dal sobě díl manželky své Veruny vnučky 28 kop 9 g[rošů] 6 d[enárů] opsati.

1687 Položil Kateřině Kácalovej 2 kopy.

1689 Položil Kateřině [...] 2 kopy.

[29/103]

Vít Březina doplatiti má na grunt svůj 34 kop 20 g[rošů]. Z toho náleží Matoušovi Viturkovi do Mnichu – 1 kopa, Vondřejovi Rokycárovi 2 kopy dluhů a s[irotkům] n[ebožtíka] Václava Vondráška Apolonie a Janovi společně 31 kop 20 g[rošů]. Nachází se v knihách starých, pokudž by týž Apolona a Jan zemřeli, má 14 kop Matějovi Martinovému strejci jich spravedlnosti jich spadnouti, placení po 6 kopách.

1609 Apolona s[irotka] n[ebožtíka] Vondraška se zkurvila spravedlnosti její, totiž to z 15 kop 40 g[rošů]. Na Jeho Mi[losti] Pána připadá – 2 kopy 40 g[rošů] Jan učil se řemeslu tkalcovskému bez vůle, a co tu spravedlnosti jeho jest. Všechno Jeho Mi[los]ti připadá.

1610 Položil Vít Březina Jeho Mi[los]ti Pánu – 6 kop.

1612 má položit 12 kop.

1613 Položil Jeho Mi[los]ti Pánu 12 kop.

1614 Položil J[e]ho M[i]losti P[ánu] 6 kop.

1616 Položil Jeho Mi[los]ti Pánu 6 kop.

1617 Položil Jeho Mi[los]ti Pánu 6 kop. 1 kopa 20 g[rošů] a do truhle 3 kopy vzato z truhlice a dáno v ostatní v dluhy 3 kopy. Tak jest grunt zaplac[en].

1629 Vít Březina umřel, nechal po sobě si[rotky] Dorotu, Kateřinu, Pavla, Matěje. Šacován ten grunt spustlej i pohořalej od ouřadu Martinovi Lučinovi Žerovnickému za 150 kop. Z toho náleží předně v dluh J[e]ho M[i]losti Pánu hraběti 20 kop, aby svrchu psanému po 35 kopách, placení poznání léta 1632 po 6 kopách.

1630 Položil Kateřině spravedlnosti její, skoupil 35 kop.

1637 Martin Lučín umřel, zanechal po sobě sirot[ky] Daniele, Jakuba a Rejnu máteř. Ujal ten grunt podle prošacování a uznání Kryštof Dytrych, který se k Rejně přiženil za 200 kop mí[šeňských]. Z toho náleží předně starým sirotkům 45 kop a v dluhy neb[ožtíka] Martina Lučina, kterejchž se nachází více nežli pozůstalosti jeho o[sobní] 107 kop 25 g[rošů] 5 d[enárů], a tak věřitelové upustiti z toho jeden každý musejí. Zůstane se v dluhu naposled platiti 155 kop.

1638 Položil v dluhy 24 kop 20 g[rošů] 3 ½ d[enárů].

1639 Položil Dorotě 6 kop.

1641 Položil Dorotě 3 kopy.

1642 Položil Dorotě 3 kopy.

1652 Kryštof Dytrych umřel, prošacován týž grunt Vítovi Dvořákovi za 400 kop. Závědku položil Rejně manželce 90 kop, placení po 6 kopách. Z toho náleží starým sirotkům 33 kop v dluhy 221 kop 25 g[rošů] 5 d[enárů], sirotkům Danielovi a Jakubovi po 27 kop 47 g[rošů] 1 d[enár].

1653 Položil Tomšovi 6 kop.

1658 Položil Tomšovi 3 kopy.

1659 Položil Tomšovi 3 kopy ostatní.

1661 Položil Jakubovi 3 kopy, J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1666 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.

[30/104]

A[nn]o 1679 Po neb[ožtíkovi] Vítovi Dvořákovi jsouce ten grunt pohořalý, několik let pustej, prošacován od ouřadu Janovi Liglerovi za 287 kop. Zavedl na to 17 kop, placení po 6 kopách při soudech. Ostatní budou náležeti podle rejstříků.

1682 Položil Václavovi s[irotku] neb[ožtíka] Víta Dvořáka – 2 kopy.

1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a Aniče sirotku n[ebožtíka] Víta Dvořáka 2 kopy. Item skoupil od Václava s[irotku] n[ebožtíka] Víta Dvořáka 10 kop 40 g[rošů].

1687 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 1 kopu a Aniče 2 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu a po Pavlovi manželce 2 kopy.

A[nn]o 1690 Jakub Ligler koupil od bratra svého Jana Liglera grunt tento za summu trhovou 302 kop. Závědku ihned položil 15 kop, kteréž prodávající k sobě přijal ještě mu tu 47 kop 45 gr[ošů] 5 d[enárů]. Ostatních 239 kop 14 g[rošů] 2 d[enáry] starým nápadníkům dle přiloženého rejstříku patřiti bude, placení při soudech po 6 kopách m[íšeňských].

[31/109]

Vít Bláhů doplatiti má na grunt svůj 28 kop. Z toho náleží předně obci řečický na skoupené peníze 180 kop, Rejtlovi - 9 kop a s[irotku] n[ebožtíka] Adama Bláhy Šimkovi - 76 kop, Václavovi Hniličkovi - 10 kop a Markytě Hniličkové též – 10 kop placení po 10 kopách.

1610 Položil Vít Bláhů obci – 10 kop.

1611 Vít Bláhů položil k obci 10 kop a Rejtlovi ostatních 9 kop.

1612 Položil k obci 10 kop.

Vít Bláhů léta 1612 položil Václavovi Hniličkovi 10 kop.

1613 Položil k obci 10 kop.

1614 Položil k obci 10 kop.

1615 Položil k obci 10 kop a Markytě 10 kop ost[atních].

1616 Vít Bláhů umřel, nechal po sobě s[irotky] Voršilu, Lídu, Kateřinu a mateř jich Salomynu. Šacován ten grunt Vítovi Součkovi za 350 kop. Zavdati má o středě post[n]í 50 kop,⁶¹⁵ ženich v dluhy nebožtíka Víta jíti má ji 16 kop ostatních. 34 kop do truhlice, do ní býti mají placení po 10 kopách.

1616 Položil Vít Souček 10 kop k mateři [?].

1617 Položil mateři [?] Sirůček 10 kop.

1618 Položil Vít Souček na závdavek do truhlice 20 kop, ostatních 14 ji[ch] ještě položiti má. Též splatil v dluhy 16 kop, tak jich více není. Více položil k vobci veruňk 10 kop. Téhož léta položil Vít Souček ostatního závdavku do truhlice, které dány Jáchymovi Šmídovi 14 kop.

1619 Položil obci 10 kop.

1623 Vít Souček umřel, nechal po sobě s[irotka] Šimona a Salomynu mateř. Prodán ten grunt Václavovi Bejčkovi za summu 350 kop. Zavdal 35 kop k obci, z nich dáno za sodel [?] veruňky 20 kop Jírovi bratru jeho 9 kop a Salomeně po Vítovi Bláhovi 6 kop platiti po 10 kopách.

1627 Vzato z truhlice 68 kop. Z nich dáno k vobci řečické 48 kop a Šimkovi Adama Bláhy 20 kop. Více jemu dáno 1 kopa 24 g[rošů].

---

⁶¹⁵ Středa postní je začátek období půstu, tj. první středa před první postní nedělí. Jedná se tzv. o popelečnou středu.

1631 Položil k vobci 6 kop.

1637 Voršila a Salomýna umřeli, měli spravedlnosti svý 43 kop. Ta připadla na Lídu a Kateřinu po 21 kopách 30 g[roších]. Zase táž mateř Salomýna

[32/110]

po druhým manželi svým 34 kop 30 g[rošů]. Ta připadla předně k záduší s[vatého] Jana 6 kop ostatních, na Šimona 22 kop 30 g[rošů]. Co tu koliv po oumrtí na ty sirotky připadlo. Ta se držiteli gruntu Václavovi Bejčkovi z příčiny té, že po po 2krát shořel. Příměnky práv býti nemohl, jej raději upustiti chtěl, se jemu poráčí.⁶¹⁶

1639 Jakub Hejda z Pohoře koupil ten grunt spálenej [...] slove Houčkovskej⁶¹⁷ za 280 kop míš[eňských] bez závdavku. Veruňky po 6 kopách platiti má sirotkům. Totiž to Šimkovi, Lidmile a Kateřině i dluhové se žádný nenachází kromě do důchodův, kteréž se v dlužních rejstřících najdou, totiž 15 kop.

1641 Položil Lídě 6 kop.

1642 Položil Šimkovi 6 kop.

1652 Položil do dluhů [...] 9 kop.

1653 Položil [...] ostatních 6 kop.

<1658 Položil [...]>

<1659 Položil obci 2 kopy.>

1669 Položil [...] kop Mandelíně po Šimkovi 3 kopy.

1677 Položil po Lídě Marianě 2 kopy.

1679 K záduší řečickému 1 kopa a Marianě Lexovej 1 kopa.

1682 Dáno po Šimonovi Marianě 1 kopa a Lexovej – 26 kop.

1685 Položil k záduší řeč[ickému] 1 kopa a Pavla Janka synu Štěpánovi 1 kopy a Marianě dceři Pavla Janka 1 kopy.

1687 Položil k záduší řečickýmu 3 kopy ostatní.

1689 Položil po Salomýně k záduší řečickýmu 2 kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopy.

---

⁶¹⁶ Poroučí.

⁶¹⁷ Dle pramene, tj. celých pozemkových knih, se pravděpodobně jedná o „Houškovskej“.

[33/115]

Vondřej Sulík doplatiti má na grunt svůj – 195 kop. Z toho náleží Dorotě Brambůrkový i skoupenými penězi – 140 kop a Janovi Brambůrkovému nápadu po bratru Bartovi, že Doroty sestry svý mající do smrti chovati i chovati nechtěl, jakž v starých registrech o tom šířejí napsáno náleží – 30 kop a nej posléze pak Bartovi jemu náležící spravedlnosti náleží 25 kop, placení po 5 kopách.

1610 Položil Vondřej Sulík Janovi Brambůrkovému – 5 kop.

1611 Vondřej Sulík Janovi Brambůrkovému položil 25 kop, též Bartovi 5 kop.

1612 Položil Bartovi 5 kop.

1613 Položil Bartovi 5 kop.

1614 Položil Bartovi 5 kop.

1615 Položil Bartovi [...] 5 kop.

1616 Položil [...] Dorotě Brambůrkový.

1617 Položil Vondra do truhlice 5 kop. Šimona Holického Dorotě sirotku z pověření p[ana] <Gregora [...]> Holického vydáno z truhlice 5 kop míš[eňských] [...] 1618.

1620 Vondra Sulík umřel, nechal po sobě si[rotky] Markyту a mateř též Markyту. Šacován ten grunt Matějovi Vyhýbalovi, který se s mateří přizemil za 195 kop. Zavdati má o soudě 25 kop, veruňky po 5 kopách. Z toho náleží Dorotě si[rotku] Havla Brambůrkovýho 135 kop dlužníkům a sirotkům s mateří Vondry Sulíka ostatní. Položil Matěj Vyhýbal na závďavek Sulík[ovi] – 5 kop, které jest přijal, aby Dorotě si[rotku] pomalu vydával. Dorota umřela, maje spravedlnosti 135 kop, nemaje žádných nápadníků a soudů. Vychována, odkázána jest k záduší a na s[irotka] Vondry Sulíka po 21 kopách a dluhu Pavlovi Volkovi 8 kop.

1623 Položil v dluhy Pavlovi 8 kop tých v přijal.

1627 Šacován ten grunt shořelý Vondrovi Drskovi za 110 kop. Z toho náleží předně v dluhy Vondry Sulíka Pavlovi Volkovi 6 kop k záduší odkázaných 44 kop a s[irotky] téhož Vondry Sulíka Markytě dceři 30 kop a Markytě mateří její 30 kop, placení po veruňcích.

1628 Po 4 kopách.

1631 Položil Volkovi 4 kopy.

[34/116]

1633 Položil Volkovi ostatní 2 kopy a mateři Markytě 2 kopy.

1636 Vondra Drsek prodal grunt svůj Pavlovi Březinovi za 122 kop. Zavdal mu 20 kop, placení roční po 4 kopách.

1639 Položil k záduší 4 kopy.

1641 Položil k záduší 4 kopy.

1642 Položil k záduší 4 kopy.

1643 Položil k záduší 4 kopy.

1652 Pavel Březina prodal týž grunt Janovi Zemanovi za 265 kop. Závдавku položil Březinovi 65 kop, placení po 6 kopách. Z toho náleží k záduší 28 kop, Markytě 30 kop, mateři Markytě 48 kop, Pavlovi Březinovi 114 kop. Toho léta položil Březinovi 18 kop.

1659 Jan Zeman prodal gr[unt] svůj Mikolášovi Stachovi za 250 kop. Závдавku při soudech složití má 40 kop placení po 6 kopách. Mimo starý nápadníky má tu Zeman [...] 68 kop. Pavel Březina majíce tu ještě spravedlnosti 96 kop, ty [má] prodat špitálu hradeckýmu.

1659 Položil závдавku 40 kop dány Janovi Zemanovi a špitálu hradeckýmu [...] 18 kop.

1661 Položil špitálu 7 kop.

1666 Položil k záduší 4 kopy.

1669 Položil k záduší 2 kopy.

1672 Položil k záduší 2 kopy a Matěji týž. Jan Zeman maje tu ještě pohledávati 28 kop. Postupuje tak v J[eho] M[ilosti] P[ánu] v dluhu.

A[nn]o 1677 Mikoláš Stach pouští ten gr[unt] synu svému Vavřinovi zase za 250 kop. Bez závдавku položí k záduší 1 kopu.

1679 Položil [k] záduší [...] a Markytě 1 kopu.

1682 Položil k záduší 1 kopu a po Markytě Dorotě dceři 1 kopu.

1685 Položil k záduší řeč[ickému] 1 kopu, J[eho] M[ilos]t Pánu 1 kopu a k s[írotku] [...] s[vatého] Jana 2 kopy.

A[nn]o 1687 Vavřina Stach umřel, zanechal sir[otky] Matouše, Alžbětu, Mandelínu, Lídu a Annu mateř. Melichar Nekut přiženice se k Anně mateři ujal tu živnost za předešlou trhovou summu 250 kop, placení při soudech po 6 kopách. Závдавku položil Mikulášovi 5 kop. Téhož léta dala Anna mateř manželi vypsati její podíl vztahující grunt na summu 8 kopu 12 gr[ošů].

1689 Položil k záduší řečickému 1 kopu a Mikulášovi Stachovi 1 kopu. Item špitálu s[vaté]ho Jana v Hradci.

[35/121]

Jan Bláhů doplatiti má na grunt svůj Tomanovi Rezkovi – 6 kop.

1610 Doplatil Jan Bláhů Tomanovi Rezkovi 6 kop, a tak má grunt zaplaceněj.

1623 Jan Bláhů umřel, nechal po sobě s[írotka] Pavla a mateř Marianu. Šacován ten grunt za 200 kop, závdavku 30 kop, placení po 6 kopách.

1658 Má grunt svůj zaplaceněj.

Již ten Pavel Bláhů, maje ten grunt zaplacený, umřel. Zanechal po sobě sirotky Štěpána a Marianu dceru léta 1685. Štěpán pozůstalý syn zdědil ten grunt, kterýž otce mateř smrti dochoval náležitě i pohřbiti dali. A po shoření toho gruntu zase ho otcí svému vyzdvihnouti pomohal, pročez ouřad řečický takto [z]prostředkoval, aby jemu z toho gruntu 2 díly v tož 133 kop 20 gr[ošů] a Marianě sestře jeden díl, totiž 66 kop 40 gr[ošů], patřilo, placení po 4 kopách. Téhož léta dal sobě držitel gruntu z dílu svého, totiž 66 kop 40 gr[ošů], vypsati. Téhož léta dal sobě ostatních 66 kop 40 gr[ošů] vymazati, více skoupil od Mariany sestry její celý nápad na s[umm]u 66 kop 40 gr[ošů] se vztalující a [...] gr[unt] vyplacený.

[36/127]

Jíra Kučera má grunt zaplacený.

Umřel, budouce nemála dlužen obci za sůl. Pozůstalost jeho připadla na obec. Prodán ten grunt Jírovi Fenclovi za summu 450 kop. Zavdal 100 kop tý obci.

1622 Přijala více. 2 veruňky obci položil 20 kop.

1623 Položil obci 10 kop.

1633 Jíra Kučera umřel, nechal po sobě sirotkův Mikoláše, Vondřeje, Anýžku, Šimona a mateř Mandelínu. Šacován ten grunt za 360 kop Tomšovi Kučerovi. Z toho náleží předně k vobci řečický 300 kop a v dluhy n[ebožtíka] Jíry Kučery 64 kop, ostatní 2 kopy na si[rotky] p[ana] Jíry Kučery příminky se v rejstří[cích] nejdou,⁶¹⁸ placení po 8 kopách. Závдавku položil 40 kop. Ty dány ve dluhy vobci položil v dluhy 13 kop.

1639 Položil obci 6 kop.

1641 Položil obci 6 kop.

1642 Položil obci 6 kop.

1643 Položil obci 4 kopy.

1652 Položil obci 6 kop.

1658 Položil obci 3 kopy.

1659 Položil obci 10 kop.

Anno 1666 Tomáš umřel, zanechal sir[otky] Mikuláše a Annu. Mikuláš ujal ten gr[unt] za 366 kop. Bude tu náležeti obci 160 kop, Anně, který byl otčímem <ostatek po> 15 kop. Ostatek dědí držitel gr[untu], kterej jest ho [k] smrti dochoval, totiž 191 kop, které sobě dal vymazati.

1666 Položil Anně 8 kop.

1669 zaplaceno mimo knih [...]ičalce starej 15 kop dluhu.

1672 Položil obci 2 kopy a Anně 2 kopy.

A[nn]o 1677 Položil obci 2 kopy a Anně 1 kopu.

---

⁶¹⁸ Slovo „nejdou“ myšleno ve smyslu „najdou“.

- 1679 Skoupil od Anny 4 kopy ostatní a obci dal 1 kopu.
- 1682 Položil k obci 4 kopy a 40 kop mu [?] obec [...] z [...] [...], kterýž je mu vypěstují.
- 1685 Položil k obci 6 kop.
- 1687 Položil k obci 4 kopy.
- 1689 Položil k obci 4 kopy.

[37/133]

Jakub Švehla má grunt zaplacený.

Jakub Švehla odevzdal grunt svůj se vším. Přišla Fencslovým Jiříkovi zeti svému na ten způsob, aby ho při sobě do smrti dochoval, a pokadž by se z bytí nemohli. Má vydati mu z toho všeho statku 40 kop, jednu krávu. Nejprvnější veruňk 10 kop, a potom po 5 kopách do vyplnění summy dochovaje jeho smrti připadla spravedlnost na něho 1627.

1645 Jiřík umřel, nezanechal po sobě žádných sirotků nežli toliko Dorotu manželku, kterýžto pro sešlost věku prodala ten grunt Štefanovi Balnarovi za summu 330 kop závdavku na 2 termíny složití má 120 kop. První termín ihned při zápisu 60 kop a druhý termín při svatým Jakubu 60 kop placení po 10 kopách dluhův [...] registřích vydání. Též i přiminky položil při zápisu 70 kop. Z nich dáno do důchodův, co nebožtíkovi po vyhození na stavení půjčeno bylo 10 kop, v dluhy Zuzaně Barvířce 10 kop, Vítovi Pacholku 20 z[latých] 20 g[rošů], Jakubovi Tovaryši 6 z[latých] 30 g[rošů] a Dorotě vdově 27 kop.

1647 Položil v dluhy 45 kop 26 g[rošů] 4 d[enárů].

1652 Štefan Balnar umřel, zanechal po sobě sirotka Marianu a mateř Annu. Šacován týž grunt Vítovi Hinterefherovi, který se k mateři Anně přiženil za 330 kop. Položil Dorotě manželce v závdavku 15 kop 25 g[rošů] 5 d[enárů].

1652 Položil v dluhy 35 kop 42 g[rošů] 6 d[enárů]. Item položil starý Barvířce [...] bytí [...] ve[j]ruňku 15 kop 48 g[rošů] 5 d[enárů]. Item co [...] 10 kop položil v dluhy nebožtíka Štefana, kterých více nejní 19 kop 42 g[rošů] 6 d[enárů], sirotkům Štefana náleží Marianě 42 kop 52 g[rošů] 5 d[enárů], mateři Anně 47 kop 52 g[rošů] 5 d[enárů] a Dorotě vdově po Vilhelmovi 127 kop 36 g[rošů] 1 d[enár], k záduší řečickému 10 kop.

1658 Položil Dorotě 50 kop.

1661 Položil Václavovi Barvíři do Černovic [?!] 4 kopy.

1666 Položil k záduší 2 kopy a Koubovi do Hradce, kterej po Václavovi dědí 2 kopy.

Anno 1673 Budouce tento grunt po shoření pustej, ujal jej Martin Březina za 100 kop bez závdavku, placení po veruňky [!] po 5 kopách. Rozdělení komu tu, co patřiti bude, učiní se při soudech, když nápadníci pospolu budou.

1679 Jest na rejstříku napraveno, co komu patřiti bude [k] záduší 1 kopa.

[38/134]

1682 Položil Marianě 1 kopa.

A[nn]o 1683 Martin Březina prodal ten grunt Řehořovi Janouchovi za 200 kop. Závědku přijal 30 kop a 70 kop mí[šeňských] slevil, aby sobě role a louku, což tak rozdílným sousedům zastaveno bylo, vyplatil. Placení při soudech po 5 kopách.

A[nn]o 1685 Říha Janouch prodal zase ten grunt Martinovi Vranýmu za summu 206 kop. Závědku přijal 44 kop a 56 kop na vejplatu ostatních ustavených rolí mu slevil. Ještě témuž Říhovi Janouchovi tu – 6 kop na posledních penězích náležeti bude, ostatní summa patří dle přiloženého registříku, placení při soudech po – 5 kopách.

1687 Položil v dluhy Spěváčkovi 2 kopy 33 g[rošů] a Marianě 1 kopa.

1689 Položil k záduší řečickému 1 kopa.

[39/139]

Barbora Bláhová má grunt zaplaceněj.

Bláha umřel, nechal po sobě syna Jakoba, Adama, Káča a mateř jich Barbora. Táž Barbora až do smrti hospodařiti má. Jakob umřel majíce slib s Markytou Pekařovou [...] jesti syna Martina zplodila a podle přísudku duchovního práva totiž arcibiskupa pražského ji sobě za manželku vzíti měl [...] tu,⁶¹⁹ tak na toho Jakuba přijde. To ona Markyta s Martinem synem svejím zděditi má.

Adam též umřel a nechal po sobě Šimona syna svého a co tu tak jemu náleží. To Šimonovi [...].

Káča s tím způsobem děditi má.

Léta 1611 Barbora Bláhová prodala grunt svůj Pavlovi Macháčovi za 300 a dvaceti jedna kop míš[eňských] třiceti grošů, vše míšeňských placení po 8 kopách. Z toho náleží s [!] nebožtíka Adama Bláhy Šimonovi 81 kop 5 2 ½ grošů, Kačí s Blašky Bláhy 81 kop 5 2 ½ grošů, mateři Barboře 81 kop 52 ½ grošů a s [!] nebožtíka Jakuba Bláhy Martinovi a Markytě mateři jeho po 35 kopách 56 groších a strejci Šimkovi synu [...] měli, které jest, mu Jakub Bláha odkázal 10 kop.

Pavel Macháč položil závdavku v pondělí po sv[atém] Michalu Archandělu . . . . . 60 kop.⁶²⁰

[40/140]

Z toho závdavku vydáno Barboře Bláhovej na díl její.

S[írotkové] nebožtíka Jakuba Bláhy Martinovi . . . . . 5 kop

a Markytě mateři jeho též . . . . . 5 kop

a strejci Šimkovi synu Lidmily . . . . . 10 kop

a tak Šimek odtud vybit [?].

Ostatních peněz položeno do truhlice . . . . . 20 kop.

1612 Položil do truhle 5 kop.

1612 Vzato z truhly a dány Barboře.

---

⁶¹⁹ Po straně byl text: {[...] nevzal v tom svém chování umřel [...] J[eho] M[ilosti] připadla, náleží [...]}.
⁶²⁰ Svátek svatého Michaela Archanděla je 29. září.

- 1613 Položil Barboře 5 kop.
- 1614 Položil do truhle 5 kop.
- 1614 Vzato do truhle a dáno Adama Bláhy Šimonovi 10 kop.
- 1615 Položil do truhle 4 kopy a Kačí 4 kopy. Vzaty z truhle a dány Markytě materi 4 kopy.
- 1616 Položil Markytě 8 kop.
- 1617 Položil Kačí 8 kop.
- 1618 Položil do truhlice 8 kop.
- 1623 Položil Kačí dva veruňky 16 kop.
- 1628 Vzato z truhlice a dáno Šimkovi 6 kop 30 g[rošů] více vzato z truhlice a dáno Šimkovi 19 kop 30 g[rošů].
- 1652 Pavel Machač sešel z gruntu vyplatíce na něm 132 kop. Prošacována ta živnost Pavlovi Březinovi za 180 kop, a to bez závdavku placení po 6 kopách. Z toho náleží starým sirotkům Šimonovi 45 kop 52 ½ g[rošů] a J[eho] M[ilosti] Panu 134 kop 15 g[rošů], a tak tu Pavel Machač nemoce pohledávati Kačí 53 kop 52 ½ g[rošů].
- 1659 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1661 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 7 kop.
- 1666 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1677 Položil Martinovi po Kačí 2 kopy.
- 1679 Skoupil [!] od Matěje 13 kop 17 g[rošů] 2 d[enáry] a od Anny 15 kop 17 g[rošů] 2 d[enáry] k záduší položil 1 kopy.
- 1682 Dána lhůta.
- A[nno] 1683 Pavel Březina prodal grunt ten Martinovi synu svému za s[umm]u 300 kop závdavku přijal 30 kop, placení při soudech po 6 kopách.
- 1687 K záduší řeč[ickému] 2 kopy a Dorotě materi 2 kopy.
- 1689 J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy a k záduší řečickému 1 kopy. It[em] Dorotě materi 1 kopy.

[41/145]

Říha Semrád doplatiti má na grunt svůj 170 kop. Na to v truhlici leží 30 kop.

Náleží tímto: Petr Šedivej odkázal své spravedlnosti Anně dceři Markytě Šedivý 37 kop 53 g[rošů] a jeho mi[losti] Panu po též Markytě Šedivý, že se zmrhala 37 kop 53 g[rošů] a ostatních 94 kop 14 g[rošů] s[irotkům] n[ebožtíka] Víta Cvikara náleží. Placení po 6 kopách jest týchž sirotkův Cvikarových pět, totiž to Jakub, Pavel, Brožek, Bartoš a Prokop přijde na každého 18 kop 51 g[rošů] m[išeňských].

1609 Vzato z truhlice k ruce jeho mi[losti] po Markytě zmrhané 30 kop.

1610 Položil Říha Semrád za dílech⁶²¹ [?] veruňka za 3 léta 18 kop, z nich dáno ostatních jeho mi[losti] Pánu 7 kop 53 g[rošů]. A ostatních 10 kop 7 g[rošů] dáno Anně po Petrovi Šedivém.

1611 Říha Semrád položil Anně 6 kop.

1612 Položil Anně 6 kop.

1613 Položil Anně 6 kop.

1614 Položil Anně 6 kop.

1615 Položil Anně 3 kopy 4 [½] g[rošů] ost[atních] a Brožkovi 2 kopy 14 g[rošů].

1616 Položil Brožkovi 6 kop.

1617 Položil Prokšovi 6 kop.

1618 Položil Prokšovi 3 kopy a Kubovi 3 kopy.

1620 Říha Semrád umřel, nechal po sobě si[rotky] Jana, Annu, Marjanu, Jakuba, Havla a mateř jich Dorotu. Šacován ten grunt mateři Dorotě za 150 kop. Zavdati má o soudě 25 kop, veruňky po 5 kopách. S [!] toho náleží předně Víta Cvikhara 74 kop 1 g[roše], ostatní na si[rotky] n[ebožtíka] Říhy Semráda a dlužníky co se jich vynajde, náleží.

Ujal ten grunt Vít Starej za summu [!] 80 kop. Veruňky, placení po 5 kop, když se počine platí.

1629 Pavel a Barbora umřeli, měli spravedlnosti své 37 kop 42 g[rošů]. Ta připadla na Jakuba Brože a Prokopa po 12 kop 34 g[rošů].

1630 Položil Brožovi 5 kop.

---

⁶²¹ V originále psáno „*dieých*“.

1631 Položil Brožovi 5 kop.

1636 Vít Starej umřel, zanechal po sobě sirotkův Kristýnu, Dorotu, Julianu, Jíru a mateř Alžbětu. Šacován ten grunt Jírovi Švastovi za summu [!] 100 kop, z toho náleží předně Starým.

1658 Držitel.

[42/146]

Sirotkův 74 kop 1 g[rošů] a siro[tkův] n[ebožtíka] Říhy Semráda, že jest k způsobem a k spálení skrze mateř jejich přišel. Co jest kolivek [?!] na něm vyplatil. Nezůstalo nic po Vítovi Starým, pak vystavevší zas to spáleníště, náleží předně v dluhy jeho 4 kopy 34 g[rošů] 2 d[enáry] a sirot[ky] n[ebožtíka] téhož Víta svrchu psaným po 4 kopách 22 g[roších] 4 d[enárech] příměnky se v rejsší[cí]ch nejdou [!].

1639 Položil v dluhy Zapierákovi 2 kopy.

1641 Vypisuje se držiteli gruntu 2 kopy 22 g[rošů] 4 d[enáry] po Alžbětě manželce jeho ostatní.

1642 Položil Zapierákovi 2 kopy.

1652 Položil [...] 5 kop.

1653 Položil Kristýně 2 kopy.

1658 Držitel gruntu dal sobě díl ženě své Alžbětě vymazat, totiž 4 kopy 22 g[rošů] 4 d[enáry].

1661 Jiří Švasta prodal grunt svůj Vítovi Bednáři za sumu 100 kop m[íšeňských] bez závdavku. Placení po 9 kopách [...] po zaplacení starých nápadníkův prodávajícímu náležeti bude 17 kop 45 gr[ošů] 1 d[enáru].

A[nn]o 1669 Tento grunt shořel, do gruntu po ohni jej pustil držitel gruntu zeti svému Janovi Štroufovi ze Mnichu, který se k dceři Barboře přiženil, má zaplatit starým nápadníkům, co jim ještě patří a Jiříkovi Švastovi <tchánu svému> polovic toho, co jest vyplatil druhou polovicí zeti daruje totiž 9 kop, která se mu vypisuje [v] placení po 2 kopách. Staří sirotci mají tu ještě pohledávati 72 kop 23 g[rošů] 4 d[enáry].

1677 Položil Kristýně 2 kopy, díl Barbory ženy jeho se mu vypisuje 4 kopy, druhéj díl bude patřiti Kateřině 4 kopy 30 g[rošů].

1679 Položil Dorotě po Marušce 2 kopy.

1682 Položil po Vondřejovi Dorotě dceři 2 kopy a Matějovi 1 kopu.

1685 Položil Janovi, aneb již po něm Anně za ně 2 kopy a Matějovi 2 kopy.

1687 Položil k záduší řečickému 12 g[rošů] v dluhy ostatní.

1687 Položil po Janovi ženě a Jiříkovi a obci 1 kopy a po Vondřejovi, Martinovi synu 2 kopy.

1689 Položil po Anně [d]ceři Žofii 1 kopy a po Marušce Dorotě [d]ceři 1 kopy a Matějovi 2 kopy.

[43/151]

Jan Kotačka doplatiti má na grunt svůj Jeho Mi[los]ti Pánu 28 kop, placení po 4 kopách.

1610 Položil Jan Kotačka J[eho] M[ilosti] Pána 4 kopy.

1611 Kotačka položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1612 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1613 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1614 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1615 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1616 Položil Jeho M[ilosti] ostatní 4 kopy, a tak má již [grunt] svůj zaplacený.

1623 Jan Kotaček umřel, nechal po sobě s[írotky] Annu, Salomenu, mateř Dorotu. Šacován ten grunt Pavlovi Volkovi za 80 kop, zavadal 10 kop. Dány v dluhy placení po 3 kopách.

1625 Položil v dluhy 6 kop dluhův se naše 28 kop 23 g[rošů], a tak na s[írotky] dostane se na každého po 17 kopách 12 g[rošů]. Dorota maje spravedlivé 17 kop 12 g[rošů]. Ty od ní skupil držitel gruntu.

1627 Položil Anně skoupených držitel gruntu jejího dílu 17 kopy 12 g[rošů].

1630 Položil v dluhy 3 kopy. Salomýna maje tu spravedlnosti své 17 kop 2 g[roše]. Tý je držiteli gruntu prodala.

1631 Položil v dluhy 3 kopy. Položil vostatní v dluhy 3 kopy 26 g[rošů], tak má grunt zaplac[ený].

A[anno] 1657 Pavel Volek umřel, zanechal po sobě sirotkův Anýžku, Dorotu, Verunu a Dorotu mateř. Šacován ten grunt Matějovi Dvořákovi, který se k Dorotě mateři přiženil za 170 kop závdavku při soudech složití má 15 kop, placení po 4 kopách. Odtud nad dotčený sirotky přichází po 42 kopách 3 g[roších].

1658 Položil [...] závdavku [...] dal sobě díl ženy své Doroty, který se přiženil, vymazati. Item položil Aniče 42 kop 3 g[rošů]. Item Dorotě 42 kop 3 g[rošů].

1659 Položil Veruně 4 kopy.

1661 Položil Veruně 2 kopy.

- 1666 Položil Veruně 4 kopy. Item 2 kopy.
- 1669 Položil Veruně 4 kopy.
- 1672 Položil Veruně 6 kop.
- 1677 Položil Veruně 2 kopy.
- 1679 Položil Veruně3 kopy.
- 1682 Položil Veruně 3 kopy.
- 1685 Položil Veruně 3 kopy.
- 1687 Položil 3 kopy Veruně.
- 1689 Položil Veruně 3 kopy.

[44/157]

Vondra Kroček má grunt zaplacený.

1620 Vondra Kročák umřel, nechal po sobě si[rotky] Jana, Mandelýnu, Annu a mateř jich Markytu. Šacován ten grunt mateři Markytě a Janovi oboum spolu za 140 kop. Zavdati mají společně 20 kop, placení po 4 kopách. Ten grunt prodán Hledělovi. Spálený.

Ujal ten grunt Šimon Hleděl za 45 kop k následující[mu] svému gruntu.

1629 Položil Markytě 3 kopy.

1630 Položil Anně 3 kopy.

1631 Položil Anně 3 kopy.

1633 Položil Markytě mateři 3 kopy. Mateř umřela, maje spravedlnosti svý 5 kop. Ta připadá na Jana a Mandelínu po 1 kopě 30 g[roších] a Anně 2 kopy.

1666 Ambrož umřel, zanechal sir[otky] Tomáše, Bartoše a Mandelínu mateři při pustej [?].

[45/163]

Vít Hleděl doplatiti má na grunt svůj Jakubovi [...]orečkovi do Plavska a Barboře manželce n[ebožtíka] Jana Štanhouzara společně jim baum [?] 36 kop, placení po 4 kopách ----- 1610.

Položil Vít Hleděl Jakubovi 2 kopy a Barboře 2 kopy. 1611 Položil Vít Jakubovi 2 kopy a Barboře 2 kopy. Barbora umřela, i měla spra[vedlnosti] své 16 kop. Ty jest odkázala Matoušovi Šinerovi 10 kop, k záduší 4 kopy.

1612 Položil Matoušovi 2 kopy.

1613 Položil k záduší 2 kopy a Jakubovi 2 kopy.

1614 Položil [...] k záduší 2 kopy a Mathoušovi 2 kopy.

1615 Položil Jakubovi 2 kopy a Mathoušovi 2 kopy.

1616 Položil Jakubovi 2 kopy a Matoušovi 2 kopy.

1617 Položil Jakubovi 2 kopy a Matoušovi 2 kopy.

1618 Položil Jakubovi 2 kopy. Umřel Vít, nechaje po sobě s[irotka] Kateřinu. Ta vdaná za Šimona Hleděla, který všeckův na témž gruntě zdědil, z toho povinovati jest toliko k záduší 10 kop.

1623 Položil ostatních Jakubovi 4 kopy.

1625 Položil záduší 4 kopy.

1626 Jan Kročák prodal grunt svůj aneb spáleníště Šimonovi Hledělovi za summu [!] 45 kop po veruňcích platiti 3 kopy, a tak učinil sobě jeden grunt.

1627 Položil Janovi Kročákovi 3 kopy, více z toho náleží Janovi 3 kopy 15 g[rošů]. Mandelíně, Anně, Markytě materi po 12 kopách 15 g[roších].

1628 Položil Mandelíně 3 kopy, více k záduší položil ostatních 6 kop.

1639 Ujal to spáleníště Jiřík syn Václava Volfa ze vsi Roseče se vším příslušenstvím, co k tomu gruntu přináleží za 140 kop bez závdavku. Veruňky klásti bude po 5 kopách sirotkům Kašparovi, Jiříkovi, Marianě a Markytě matce a v dluhy [...].

9 ti v jaký se v dlužných rejstří[cí]ch *spevitice* najdou.

1641 Jiřík Volf na Hledělově vystavivše spáleníště, prodal to po smrti manželky své Pavlovi Hálovi za summu [!] 155 kop míšeňských. Závdavku položil ihned podle smlouvy 55 kop. Z

toho dáno v dluhy J[eho] M[ilosti] Pánu jal, byly v čem založen, byl 9 zlatých a 15 kop sirotků Kašparovi za pár bejků, kteréž mu, když by k místu přišel Jiřík [...]. Měl dáti ty dané do truhlice. Ostatní 32 kop 60 g[rošů] přijal dotčený i Jiřík gruntu prodavatel.

1642 Položil Janovi sirotku 3 kopy.

1643 Položil k záduší 2 kopy.

[46/164]

1652 Pavel Hála umřel, zanechal po sobě sirotku Voršilu a mateř Lídu. Prošacován ten grunt Janovi Němci, který se k mateři Lídě přiženil za 155 kop, a to bez závdavku. Placení po 5 kopách příměnků se v knihách najdou. Z toho náleží starým sirotkům 23 kop 15 g[rošů] a Voršile z mateři po 66 [?] kopách 13 g[rošů] 6 d[enárů] a sirotkům Šimona Hleděla po 33 kopách 5 g[roších] 5 d[enářech].

1653 Dáno Kašparovi z truhle za voly, které do truhle složené byly 15 kop.

1657 Jan Němec udělavše dluhův 13 kopách. Ty se mu odpisují na spravedlnost manželky jeho Lídy, a tak tu toliko 3 kopy 13 g[rošů] 6 d[enárů] pohledávati má.

A[nn]o 1657 Jan Němec byvše cizí poddanej vyzdvižen z toho gruntu, jest šacován zase Ambrožovi Vranýmu za 155 kop. Závdavku při soudech složití má 20 kop. Veruňky po 5 kopách odtud náleží v dluhy Němcovi 13 kop, ostatek nápadníkům nahoře psaným.

1658 Položil závdavku 20 kop. S [!] nich dáno v dluhy 13 kop a Anně položil 4 kopy a Kašparovi 3 kopy.

1659 Skoupil od mateři Markyty 33 kop 5 g[rošů] 5 d[enárů].

1661 Položil Anně 2 kopy a po Mandelíně Tichej [?] 3 kopy.

A[nn]o 1666 Ambrož umřel, zanechal sir[otky] Tomše, Bartoše, Mandelínu mateř. Přiženil se k ní Říha Tkadlec a ujal ten gr[unt] zase za 155 kop bez závdavku [...] vydán se v knihách. Platiti bude Anně dceři Jana, co jest z chalupy, jí se platiti mělo 8 kop. Mimo starých sirotkův přijde na tyto 58 kop, na každého po 19 kopách 20 g[roších]. Díl ženy své Mandelíny dá sobě vymazati a Anně položí 2 kopy.

A[nn]o 1672 Říha Tkadlec umřel, zanechal sir[otky] Verunu a Mandelínu mat[eř]. Přiženil se k tý Mandelíně a ujal tu živnost Pavel Kus a zase za 155 kop. Položil Anně 4 kopy.

1677 Položil Anně 2 kopy.

1679 Položil Anně 3 kopy.

1682 Položil Anně 2 kopy a Marianě 1 kopu.

1685 Položil Anně ostatní 2 kopy 30 g[rošů] a Václavovi po Kašparovi 2 kopy.

1687 Položil Marianě 3 kopy.

1689 Položil Dorotě materi 2 kopy a J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

[47/169]

Mandelína Barvířka doplatiti má na grunt svůj 53 kop. Na to v truhlici leží 8 kop, z toho náleží Jeho Mi[losti] Pánu 13 kop a Bartovi Moravovi 35 kop, placení po 4 kopách.

1609 Z truhlice vzato k ruce [?!] Jeho Mi[los]ti Pánu 8 kop.

1610 Položila Mandelína Barvířka Jeho Mi[los]ti Pánu 8 kop.

1610 Mandelína Barvířka odevzdala grunt svůj se vším k tomu příslušenstvím kromě lesa odevzdaného Jiříkovi Bílkovému na ten způsob, aby z něho ještě vyplatil 61 ½ kop. Z toho náleží předně J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy, Bartovi Moravovému 35 kop a Markyту s[írotku] n[ebožtíka] Jana Barvíře 24 kop 30 g[rošů]. Téhož léta položil Jiřík do truhlice Markytě sirotku 24 ½ kop, placení po 4 kopách.

1611 Jiřík Bílek položil J[eho] M[ilosti] Pánu ostatní 2 kopy a 2 kopy do truhle.

1611 Jsou vzaty z truhle 2 kopy a dány Bartovi Moravi.

1612 Jiřík Krejčí vyplatiti má na grunt svůj níže psaným osobou Bartovi Moravovi 33 kop, Markytě 24 kop 30 g[rošů] a Jiříkovi Barvíři 17 kop. Na to v truhle leží 24 kop 30 g[rošů].

1612 Položil Barvíři 4 kopy a odevzdal mu témuž Jiříkovi za ostatních 12 kop, zahrádku [?] od téhož [...] [...] by za své vlastní užívati a s tím jako svým činiti i [?] měl moc.

1612 Položil Bartovi 4 kopy.

1613 Týž vydáno z truhlice Markytě [sirotce] k svatebnímu veselí 12 kop.

1613 Položil Bartovi 4 kopy.

1613 Vydáno z truhlice Markytě ostatních 12 kop 30 g[rošů] do živnosti, a tak tu nic více nemá.

1614 Položil Bartovi 4 kopy.

1615 Položil Bartovi 2 kopy.

1616 Položil Bartovi 4 kopy.

1617 [!]

1617 Vít Holický prodal chalupu svou Matějovi Koláři za 40 kop. Zavdal mu hned 9 kop k sobě, Vít Holický k sobě přijal.

1617 Položil vedle smlouvy kupující i prodávající [...] první spolu 4 kopy.

1618 Naložiti má mateř Kolář 4 kopy.

1619 Tolikéž Matěj Kolář po letí má 4 kopy a potom teprve mateř Kolář klásti má veruňky po 3 kopách až do zaplacení té chalupy.

po 3 kopách až do zaplacení té chalupy.

1618 Položil k záduší 4 kopy.

1623 Položil k záduší 4 kopy.

[48/170]

1625 Položil k záduší 7 kop, ostatní více po Vítovi Holickým zůstává tu k doplacení 12 kop. Ty jsou odevzdány k záduší.

1639 Matěj Kolář spáleníště své prodal se vším k němu příslušenstvím Janovi Vejvodovi za summu [!] 18 kop závdavku, ostatních položil Kolářovi 6 kop. Placení po 2 kopách k záduší s[irotk] Jana.

1642 Jan Vejvoda prodal chalupu svou Jiříkovi Polákovi za 50 kop. Zavdati má při soudech 15 kop, placení po 2 kopách.

1642 Položil závdavku 15 kop. Ty jest Jan Vejvoda přijal.

1643 Jan Vejvoda maje tu ještě spravedlnosti svý 23 kop. Tu ještě prodal držiteli gruntu, a tak tu nic více nemá.

1652 Jiřík Polák odevzdává tuž chalupu Janovi Pilátovi za zaplacenou a [j]souce na něm platiti 12 kop k záduší. Ty přináší na chalupu Pilátovskou, kterou od něho frymarkem bere, a tak jest tato chalupa zaplacená.

1666 Jan Pilát prodal ten gr[unt] Matoušovi Kohoutovi za 34 kop. Zavdal ihned 4 kopy placení po 2 kopách a položil mu ihned taky 2 kopy.

1669 Skoupil od Piláta 28 kop, a tak má chalupu zaplacenou.

Anno 1675 Kohout prodal Janovi Pavlovýmu za 30 kop míšeňských hotových, které se mu při soudech vymazati mají. Položil těch 30 kop, které se mu vypisují léta 1677.

A[nn]o 1685 Jan Pavlů jinak Bartošů umřel, kterýž ten gr[unt] zaplacený měl, zanechaje po sobě sirotky Kateřinu, Matěje a Dorotu mateř. Bartoš Vondáček z Oujezdce přiženice se k Dorotě mateři, ujal ten gr[unt] za 50 kop bez závdavku placení po 2 kopách po tři z něho všecko

nadepsaným sir[orkům] n[ebožtíka] Jana Bartošovýho přijde na jednoho každého rovným dílem po 16 kopách 40 gr[oších]. Téhož léta položil Kateřině do truhle 2 kopy.

1687 Položil Matějovi do truhle 2 kopy. Téhož léta dala Dorota mateř mu svůj nápad, totiž 16 kop 40 g[rošů] vyplatí.

1689 Položil do truhle Kateřině 2 kopy.

[49/175]

Jan Kovář má grunt zaplacený.

1618 Vít Bezemek prodal grunt svůj Janovi Švandovi za 100 kop. Zaval mu hned 22 kop placení po 4 kopách.

1623 Položí Vítovi za 3 veruňky 12 kop.

1624 Položil Vítovi 4 kopy.

1629 Jan Švanda umřel, nechal po sobě si[rotky] Kateřinu, Šimona, Annu a mateř Mandelínu. Šacován ten g[runt] Janovi Procházkovi, který se Mandalíně přiženil za 119 kop, z toho náleží předně v dluhy 9 kop 52 g[rošů] 5 d[enárů] a {Vítovi zeti [?] 62 kop} a si[rotkům] svrchu psaným po 10 kopách 46 g[roších] 5 d[enářech] zaval 12 kop. Z nich dáno v dluhy 9 kop 52 g[rošů] 5 d[enárů] ostat[ní] a Vítovi 2 kopy 7 g[rošů] 2 d[enáry], placení po 4 kopách. Příměňky + [!] v rejstří[cí]ch zapsané jsou.

1630 Položil Vítovi Bezemkovi 2 kopy.

1639 Položil Vítovi 2 kopy.

1641 Držiteli gruntu vypisuje se 10 kop 7 g[rošů] 2 d[enáry] po Mandalíně manželce ostatní.

1642 Položil Vítovi Bezemkovi 2 kopy.

1652 Jan Kročák prodává týž grunt Šimonovi sirotku za 86 kop 14 g[rošů] a to bez závdavku, placení po 3 kopách. Z toho náleží Vítovi Bezemkovi 53 kop 52 g[rošů] 5 d[enárů], Kateřině, Šimonovi, Anně po 10 kopách 7 g[roších] 2 d[enářech].

1652 Díl Šimona hospodáře 10 kop 7 g[rošů] 2 d[enáry] připisuje. Item skoupil od Kateřiny 10 kop 7 g[rošů] 2 d[enáry].

1653 Skoupil od Kristýny 17 kop 6 g[rošů] 1 d[enár].

1658 Položil Alžbětě 3 kopy.

1659 Skoupil od Anny 10 kop 7 g[rošů] 2 d[enáry].

1661 Položil Tomšovi dluhu 2 kopy 34 g[rošů] 2 d[enáry] a mat[eři] Alžbětě 1 kopu.

1669 Šimon umřel, zanechal sir[otky] Václava, Frantzala [!], Marianku, Rozinku a Voršilu mateř. Majíc tu vyplaceno 54 kop, přijde na sir[otka] každýho i s mateří po 10 kopách 48 g[roších].

1679 Položil Barboře po Alžbětě 1 kopu.

1682 Položil Barboře 1 kopu.

1685 Voršila mateř hospodařice na tomto gruntu mnoho let pustila ho nyní. Nemohouce více hospodářství práva býti Janovi Daňkovi, kterýž se k Marianě dceři přiženil, za předešlou su[mmu] 84 kop 14 gr[ošů] 4 d[enáry]. Zaval Voršile mateři 4 kopy a díl manželky své Mariany dal sobě 10 kop 48 g[rošů] vypsati, placení při soudech po 3 kopách. Z toho gruntu patří dle přiloženého registříku téhož léta o soudě položil J[eho] M[ilos]ti Pánu 1 kopu a Kateřině 1 kopu.

1687 Položil Barboře 2 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a Voršile mateři 1 kopu. Item od Václava skoupil těch 10 kop 48 gr[ošů].

[50/181]

Jan Hes má grunt zaplacený. Umřel, nechal po sobě si[rotky] Danyhele, Václava, Jiříka, Adama, Jana, Kateřinu, Alžbětu, Annu, Markyту a mateř Kateřinu. Šacován týž grunt Danyhelovi si[rotkovi] za 550 kop. Dostane se na jednoho po 55 kopách. Zavalil hned milo[sti] 40 kop a [...] má dáti a s veruňkem 40 kop, placení po 10 kopách.

1612 Položil Václavovi, Jiříkovi, Kateřině a mateři též Kateřině po 10 kopách.

1614 Položil Adamovi a Kateřině po 5 kopách, Václavovi dáno závavku 20 kop, Jírovi 10 kop a mateř Kateřina 10 kop.

1615 Položil Václavovi 10 kop.

1616 Položil Václavovi 10 kop.

1617 Položil Kateřině mateři 10 [kop]. Markyта umřela, spravedlnost její na mateř Kateřinu totiž 55 kop připadla.

1618 Položil Kateřině, sirotku Václavovi každému po 5 kopách.

1623 Kateřině položil 10 kop, Elzbetě položil † [!] 40 kop, mateři Kačí 10 kop.

1625 Položil Elzbetě 10 kop.

1629 Držitel gruntu skoupil od Anny spravedlnosti její 40 kop, umřel maje tu spravedlnosti svý 55 kop. Ta se jemu vypisuje, více spravil Adamovi spravedlnosti jeho 50 kop ostatních, Anna maje tu spravedlnosti 15 kop. Ty k záduší odkázala. Položil Kateřině mateři 5 kop.

1630 [!]

1636 Danyel Hes umřel, zanechal po sobě sirotkův Tomáše, Kačí, Jakuba, Marianu, Annu, Alžbětu a mateř Markyту. Šacován ten grunt Janovi Jirsovému za summu 400 kop. Z toho náleží předně starým sirotkům 285 kop a v dluhy n[ebožtíka] Danyela Hesa 65 kop 531 [?] d[enárů] a sirotkům n[ebožtíka] Hesa po 35 kopách 19 g[roších], placení po 10 kopách.

1637 Jan Slepej prodal držiteli gruntu tohoto spravedlnost svou, a tak tu nic více nemá {55 kop}.

1639 Položil Kateřině mateři 5 kop, a k záduší 5 kop.

1641 Položil k záduší 5 kop a Alžbetě 5 kop.

1642 Položil k záduší 5 kop, pa[ní] mateři Markytě držiteli gruntu se vypisuje 10 kop.

1643 Položila Kačí 5 kop a Alžbětě 5 kop.

1652 Položil/a Alžbětě 10 kop <, záduší 5 kop ostatních>.

1653 Položil obci 6 kop a Vítovi 4 kopy.

1658 Položil v dluhy 2 kopy Dvořákovi.

1659 Díl ženy své Markyty dal sobě vymazati totiž 15 kop.

A[nn]o 1669 Tento gr[unt] byl mnoho let pustej, ujal gr[unt] léta tohoto Kašpar Slanec z Pohoře za 250 kop bez závdavku. Placení při soudech po 5 kopách, musí tu tratit nápadníci 150 kop.

1672 Položil k záduší 2 kopy a Janovi 2 kopy.

[51/182]

A[nn]o 1677 Koupil od Jana Krejčího 15 kop od Vondráčka a od Anny koupil 45 kop.

1677 Položil k záduší 2 kopy.

1679 Skoupil od Mariany 16 kop a od Běty po Jirsovi též 16 kop 40 g[rošů], k záduší položil 2 kopy. Více skoupil od Jana Krejčího po Alžbětě 10 kop.

1682 Položil k záduší 2 kopy a Vávrovi Kulhavému v dluhy 2 kopy. Více skoupil od Jiříka [...] co od mateře Doroty postoupeno měl 32 kop 20 gr[ošů].

1685 Kašpar Slanec umřel, zanechal po sobě sirotky, Václava, Kateřinu + [!], Marianu, Kašpara a Dorotu mateř. Ujal ten gr[unt] Václav syn, kterýž mu od ouřadu za 320 kop. Šacovány jest, zavdal mateři 30 kop, placení při soudech po 6 kopách, a jakož se ještě po zapraveným závdavku, kterýž Dorota mateř napřed zdělila nadepsaným Kašpara Slance sirotkům 200 kop patří, z těch přijde na jednoho každého rovným dílem po 40 kopách. Starým nápadníkům bude tu dle přiloženého registříku 100 kop předkem patřiti. Téhož léta dal sobě díl svůj po otci, totiž 40 kop vypsati.

1685 K záduší řeč[ickému] 2 kopy, Anně 2 kopy.

1687 Položil k záduší 2 kopy a Vávrovi Kulhovi do Pohoře 3 kopy.

1689 Položil k záduší řečic[kému] 2 kopy a Anně 1 kopy. It[em] Kašparovi 31 [?] kop.

[51/187]

Jan Macek má grunt zaplacenej.

1618 Jan Macek umřel <, nechal po sobě si[rotky]>. Šacován ten grunt Vítovi Bezemkovi zeti svému za 110 kop, z toho má vydati vedle přátelského porovnání Kateřině 31 kop, dceři Jana Macky Marianě manželce Petrova 20 kop s[irotky] nebožky dcery Juliany Jiříkovy a Zuzaně, každému po 14 kop. Podle odkazu Vondrovi a Urbanovi po 5 kopách, Barboře mateři 10 kop a v dluhy Jana Macka 7 kop a k záduší řečickému 4 kopy. Položil závdavku a veruňk 24 kop. Z toho dáno Barboře mateři 10 kop, v dluhy 7 kop, tak jich více není k záduší 4 kopy a Kateřině 3 kopy, placení po 4 kopách. Kateřina s[irotka] Jana Macky užívaje svej vůle stratila spravedlnost na J[eho] M[ilost].

1623 Položil Marianě 3 veruňky 12 kop.

1624 Položil Marianě 4 kopy.

1630 Položil Urbanovi 5 kop ostatních.

1636 Ujal ten grunt spáleníště Jan Vlach, vedle prošacování za 65 kop, placení po 3 kopách. Zuzana, Jiřík umřeli. Měli sví spravedlnosti 24 kop. Ta připadla na sirotky n[ebožtíka] Víta Starýho, totiž Kristýnu, Dorotu, Julianu, Jíru a mateř Alžbětu po 4 kopách 48 g[roších].

1639 Položil Bětě 3 kopy. Téhož léta 1639 s povolením J[eho] M[ilosti] Pá[nu] mezi rolymy [!] Šlechtovými rybníka jeho míry, záhony ležící prodal za 4 kopy Jan Vlach Šlechtovi za dědičný.

1641 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1642 Položil 3 kopy, z nich dáno 1 kopy 48 g[rošů] ostatních Alžbětě a 1 kopy 12 g[rošů] do truhlice.

1644 Dáno z truhlice Kristýně 1 kopy 12 g[rošů].

1644 Jan Vlach umřel, maje tu spravedlnosti své, co jesti vyplatil 9 kop. Šacován ten grunt Štěpánovi Jarošovskému za summu 80 kop, závdavku má položiti při zápisu 10 kop a při svatým Martině příštím 10 kop, placení po 3 kopách. Nápadníci jsou Jakub, Matouš, Vít, Kateřina a mateř Dorota dluhův se nachází 10 kop 30 g[rošů], a tak dostane se na jednoho každého sirotka po 2 kopách 42 g[roších]. Položil závdavku 10 kop, z nich dáno mateři Dorotě

2 kopy 42 g[rošů]. Ostatní v dluhy, který více není mimo Marunovi do Pohoře na vyplacení rolí 3 kop 39 g[rošů].

1652 Položil závdavku 10 kop, z nich dáno Marunovi 3 kopy 2 g[roše] 5 d[enárů], Dorotě 4 kopy 48 g[roše], J[eho] M[ilosti] Pánu po Kateřině 2 kopy 4 g[roše] 2 d[enáry].

1658 Položil Kristýně 3 kopy 36 g[rošů] ostatních.

1659 Položil Alžbětě oumrti 2 kopy.

1661 Položil Kristýně 2 kopy.

1666 Položil Marianě 2 kopy a Alžbětě 2 kopy.

1669 Položil Kristýně 2 kopy.

1672 Položil Kristýně 2 kopy 48 gr[ošů] ostatní.

[52/188]

1677 Položil k záduší 1 kopu.

1679 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

1682 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 1 kopu.

1685 Václav Bezemek koupil od Štěpána Vrabce gr[unt] tento za 80 kop 26 gr[ošů]. Zavdal 17 kop prodávajícímu, kterýž tu ještě 23 kop míti bude. Ostatních 40 kop 26 g[rošů] patří předtím starým sirotkům dle přiložených registříků sub litt[era] A[nno] d[omini], placení po 3 kopách.

1687 Položil J[eho] M[ilos]t Pánu 1 kopu a po Alžbětě dceři Barboře 1 kopu.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a po Alžbětě [d]ceři Dorně 1 kopu 48 g[rošů] ostatních.

[53/193]

Václav Vávrů doplatiti má na grunt svůj Anně mateři své 55 kop, placení po 5 kopách.

1609 Položil Václav Vávrů mateři své 5 kop.

1610 Položil Václav mateři 5 kop.

1611 Položil Václav mateři 5 kop. Anna matka umřela i měla spra[vedlnosti] své 40 kop a tu spra[vedlnost] připadla Vávry a má ze svý zaplacená Vávry.

1616 Václav Vávrů umřel, nechal po sobě s[irotky] Jakuba a Kateřinu a mateř jich Annu. Šacován ten grunt Vavřincovi Doskočilovi za 170 kop. Zavdati má při soudě 25 kop, placení po 5 kopách.

1618 Vavřinec Doskočil umřel a nepoložil žádného závdavku na svrchu psaný zápis. Ujal týž grunt v tomž šacuňku Jan Vejvoda za 179 kop. Zavdati má [...] 25 kop, placení po 5 kopách položil do {truhlice} <na dlužníky> s[irotky] n[ebožtíka] Václava Vávry [?] 25 kop závdavku dostane se s[irotkům] po 56 kopy 40 g[rošů].

1623 Položil spravedlnost Anny manželky své 56 kopách 40 g[rošů].

1630 Kateřina umřela, spravedlnost její na Jakuba bratra připadla vzato z truhlice a dáno Jakobovi 25 kop.

1636 Jan Vejvoda prodal grunt spáleníště své Vítovi Řehořovému za 120 kop. Položil 10 kop, ty přijal Jan Vejvoda placení po 5 kopách.

1639 Položil v dluhy 4 kopy.

1641 Položil Jakobovi 5 kop.

1652 Zůstává na tom gruntě platiti Jakobovi starýmu sirotku 82 kop 20 g[rošů], v dluhy J[eho] M[ilosti] Pánu 12 kop 5 g[rošů] [?], [...] 2 kopy 34 g[rošů] 2 d[enárů], Vejvodovi 3 kopy 5 g[rošů] 5 d[enárů].

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1653 Skoupil od Vejvody 3 kopy 5 g[rošů] 5 d[enárů].

1666 Vít Řehoř umřel, zanechal sir[otky] Ondřeje, Vávru a Jana. Ujal ten gr[unt] Ondřej zase za 120 kop bez závdavku, placení po 5 kopách. Jakub starej sirotek měl tu 82 kop 20 g[rošů] pohledávati. Postoupil dobrovolně k záduší řečickému 41 kop 10 g[rošů] a bratru svému

Kryštofovi 41 kop 10 g[rošů], však týž Jakub má se na gr[unt] J[eho] M[ilosti] Pana dostaviti aneb vyhostiti po Starejch nápadnicích zůstane těmto sir[otkům] 28 kop 26 g[rošů] přijde na každého 9 kop 28 g[rošů] 4 ½ d[enárů]. Díl Vondry Hospodáře se vypisuje.

1669 Položil Hledělovi 2 kopy 34 g[rošů].⁶²²

1672 Položil k záduší 4 kopy.

[54/194]

A[nn]o 1677 Koupil od Kryštofa 41 kop 10 g[rošů] a položí k záduší 1 kopu.

1679 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a záduší 1 kopu.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a k záduší 1 kopu.

1685 Položil k záduší 1 kopu, J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1687 Položil k záduší 2 kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu.

1689 J[eho] M[ilosti] Pánu položil 2 kopy ostatních a k záduší 1 kopu.

---

⁶²² Psáno jako kopa.

[55/197]

Martin Čáp má grunt zaplaceněj.

Šimon vypsati má J[eho] M[ilosti] Pánu 180 kop. Zavadal 30 kop Jeho M[ilosti] Pánu, veruňky po 5 kopách.

1616 Položil Šimek [...] J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1617 Položil Jeho Mi[losti] Pánu 5 kop.

1618 Položil Jeho Mi[losti] Pánu 5 kop.

1623 Šimon Čápů prodal grunt svůj Jakobovi Chlaňovi za sumu 180 kop. Zavadal 30 kop po 5 kopách. Platiti má z něho Jeho Mi[los]ti P[ánu] za 5 veruňků. Přijala 25 kop a Šimon Čápů 5 kop.

1623 Položil Šimonovi Polednemu 10 kop.

1630 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 6 kop. [...] [...] J[eho] Mi[losti] [...] [...] [...] [...].

1631 Položil Šimonovi 4 kopy.

1641 Jakub Chlaň umřel, nechal po sobě manželku Annu. Prodala ten grunt Matoušovi Kovářovi za summu 175 kop míše[ňských]. Zá[v]davku má složiti na 2 termíny 35 kop, placení po 5 kop. Příměny a dluhové se v registřích najdou.

1642 Matouš Kovář prodal grunt svůj Petrovi Kulhovi za 175 kop závdavku při soudech složiti má 35 kop veruňky po 5 kopách dluhové v registřích najdou z [!] těmi všem přiminkami jaký prve prodán byl.

1642 Položil závdavku 35 kop, ty jest, Anna přijala.

1652 Petr Kulha prodal týž grunt Říhovi Vavrovýmu za 185 kop závdavku. Položil 10 kop, ty přijala Anna manželka nebožtíka Jakuba Chlaně, a tak tu níž více nemá. Z toho náleží J[eho] M[ilosti] Pánu 104 kopy, Šimonovi Polednovi 26 kop a Petrovi Kulhovi, který týž grunt držel 45 kop a z něho [...] náleží těch 35 kop J[eho] M[ilosti] Pánu v dluch [!] 11 kop Matějovi Dvořákovi 12 kop 30 g[rošů] a Matoušovi Kovářovi 6 kop 30 g[rošů].

1661 Položil Šimonovi 2 kopy.

1666 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1669 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1677 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy.

1679 Položil Šimonovi 1 kopy.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy a po Šimonovi manželce 1 kopy.

1687 Již ten Říha Vávrů umřel, zanechal po sobě sir[otky] Jiříka, Marianu, Bětu, Rozinu, Žofku a Jakuba.⁶²³ Jiřík syn ujal ten grunt za předešlou summu 185 kop. Zanechal otci, byvše ještě živ, 4 kopy. Placení po 5 kopách, nás [!] dotčeným sirotkům patří. Tu ještě 28 kop přijde na ně [?] rovným dílem po 4 kopách 4 g[roších]. Téhož léta dal sobě držitel gruntu díl svůj, totiž 4 kopy 40 g[rošů], vypsati. Téhož léta položil Šimonovi 4 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy a Šimonovi ženě 2 kopy.

---

⁶²³ Po této větě následuje jednou tlustou čarou přeškrtnutý text, jenž není možné zrekonstruovat v úplnosti.

Grunt č. 34

[56/203]

Vondra Rokyčar doplatiti má na grunt svůj 107 kop. Na to leží v truhlici 15 kop. Náleží všeckna ta summa [!] dlužníkům Nyklovejm, placení po 5 kopách.

Téhož 1609 léta vyzdvihnuto z truhlice 15 kop. Ty dány v dluhy, více položil v dluhy 3 kopy 34 g[rošů] 4 d[enáry], a tak ještě na týž grunt zůstane Vondra Rokyčar, Adamovi Sulíkovi dluhu 88 kop 25 g[rošů] 3 d[enáry].

1610 Položil Vondra Rokyčar Sulíkovi Adamovi 5 kop.

1611 Položil Vondra Sulíkovi 5 kop.

1612 Položil Sulíkovi 5 kop.

1613 Položil Sulíkovi 5 kop.

1614 Položil Sulíkovi 5 kop.

<1615 Položil Sulíkovi 5> kop.

Václav doplatiti má na g[runt] svůj za 155 kop. Z toho náleží Sulíkovi 63 kop 25 g[rošů] 3 d[enáry] a Ondrovi 95 [?] kop 94 g[rošů] 4 d[enáry]. Zaval Ondrovi 23 kop a veruňky po 5 kopách.

1615 Dal veruňk Sulíkovi 5 kop.

1616 Položil Sulíkovi 5 kop.

1617 Položil Sulíkovi 5 kop.

1618 Položil Sulíkovi 5 kop. Vondra Vondráčků maje svej spravedlnosti 68 kop 34 g[rošů] 4 d[enáry]. Umřel, nechal s[irotky] Alynu, Barboru, mateř Barboru. Dostane se po 22 kopách 51 g[roších] 4 d[enárech].

1623 Položil Sulíkovi 25 kop.

1625 Položil Sulíkovi 10 kop.

1636 Položil Sulíkovi 8 kop 25 g[rošů] ostatních.

A[nn]o 1666 Ujal ten gr[unt] Vít Vondráček a za 68 kop 35 gr[ošů]. Skoupil od Alyny 22 kop 51 g[rošů] 4 d[enáry], a tak tu nic nemá.

1666 Položil Barboře máteři 2 kopy.

1669 Položil Starej [...] Anně v dluhy 10 kop.

1669 a matce Barboře 2 kopy.

1672 Položil zděduje po obouch [!] Barborách 41 kopách 43 g[rošů] 1 d[enárů], které se [...] vypisují, zaplatil a předal 10 kop.

1682 Vít Vondráček umřel, maje ten grunt zaplacený, zanechal po sobě sirotkův Evu, Bětu, Vávru, Šimona, Jiříka, Jana a Annu mateř. Ujal ten grunt Martin Vejvoda za 78 kop, placení po 2 kopách. Přijde sir[otkům] rovným dílem po [...] 6 kop závdavku, ještě po 10 kopách 17 g[roších] 1 d[enáru]. Více o soudech položil Anně mateři 1 kopu.

[57/204]

1687 Jakub Polák koupil od Martina Vejvody ten grunt za 78 kop. Zavdal hotových 7 kop Martinovi Vejvodovi a víc ji tu nic nemá. Ostatní summa patří, totiž 71 kop, dle přiloženého registříku, kteréž při soudech po 2 kopách vypláceti má.

1689 Již ten Jakub Polák umřel, zanechal po sobě sirotkův Václava, Dorotu, Kateřinu, Rozinu, Julianu a Anýžku mateř. Vyplatíce na tom gruntu 7 kop, přijde jim rovným dílem po 1 kopě 10 gr[ošů]. Kašpar Jirsa příženice se k Aničce mateři ujal ten grunt předešlou summu 78 kop bez závdavku, placení při soudech po 2 kopách. Téhož léta dal sobě díl manželky své Aničky mateře 1 kopu 10 gr[ošů] vypsati.

1689 Položil Evě 1 kopu a J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu a co skoupil od Jiříka 10 kop 17 gr[ošů] 1 d[enár].

[58/209]

Matěj Martinů doplatiti má na grunt svůj Vítovi Březinovi 50 kop, placení po 10 kopách.

1610 Položil Matěj Martinů Vítovi Březinovi 10 kop.

1611 Matěj položil Vítovi 10 kop.

1612 Položil Vítovi 10 kop.

1613 Položil Vítovi 10 kop.

1614 Položil Vítovi 10 kop, více mu dal 10 kop.

1615 Položil Vítovi 10 kop, více mu dal 10 kop ost[atních].

Jan vyplatiti má Pavlovi bratru 110 kop, Lydmile sestře 70 kop, Vavře má položiti 20 kop.

1616 Položil Jan Lydmile z nich 20 kop závdavku.

1617 Položil Jan Lídě 10 kop.

1618 Položil Lídě 10 kop.

1623 Položil Pavlovi 10 kop a Lydmile 20 kop.

1624 Položil Pavlovi 10 kop. Pavel umřel maje spravedlnosti 90 kop, z toho odkázal k záduší řečickému 10 kop a Janovi Martinovému 80 kop.

1658 Položil k záduší 12 kop.

1661 Položil k záduší 2 kopy.

A[nn]o 1666 Jan umřel, zanechal sir[otky] Martina a Mariánu za 180 kop. Ujal ten grunt Martin, bude platiti předně k záduší 28 kop, Lydmile 10 kop, Mariáně 30, ostatek totiž 112 kop dědí Martin držitel gruntu, které sobě vypsati dal.

1669 Položil k záduší 2 kopy. Item zapravil Starej [...]ičalce dluhu 15 kop mimo knih.

1672 Položil k záduší 4 kopy od Lydmily koupil 10 kop.

1677 Položil k záduší 1 kopu a Mariáně 1 kopu.

1679 Položil záduší 1 kopu a Mariáně 1 kopu.

1682 Položil Mariáně 1 kopu.

1682 Martin Martinů prodal grunt svůj Václavovi Nekutovi za summu 250 kop, závdavku 30 kop a 50 kop prodávající na vyplacení jedné odprodané roli, kupujícímu Levi [?], placení při soudech po 6 kopách. Ještě tu po starých nápadnících témuž Martinovi Martinovému 126 kop náležeti bude.

1685 Václav Nekut prodal ten grunt zase Martinovi Martinovému za předešlou summu 250 kop. Přijal závdavku 20 kop, ještě mu tu 10 kop a záduší řeč[ické] 17 kop a Říhovi Bednáři po Mariáně manželce zděděných 27 kop patřiti bude. Placení při soudech po 6 kopách téhož léta dal sobě držitel, co tak na tom gruntu vyplaceného k pohledávání měl, totiž 176 kop vypsati.

1687 Václav Nekut daroval držiteli gruntu 10 [?] kop ost[atních] a položil po Marianě Říhovi Bednáři 2 kopy.

1689 Položil záduší řeči[ckému] 2 kopy a Říhovi Bednáři 2 kopy.

[59/215]

Bárta Morava doplatiti má na grunt svůj 145 kop, z toho náleží Anně mateři 24 kop, Markétě sestře dceři 5 kop 30 g[rošů], Anně sestře dceři 10 kop a Barboře manželce Václava Moravy s Annou sirotkem 105 kop 30 g[rošů], placení po 5 kopách.

1610 Položil Bárta Morava Anně mateři 5 kop.

1611 Bárta položil Markytě 5 kop. Anna mateř umřela, a i měla spravedlnosti 19 kop, z nich odkázala záduší řeč[ickému] 5 [?] kop a Markytě dceři své [...] ji smrti dochovala 14 kop.

1612 Položil Anně 5 kop.

1613 Položil 5 kop Markytě.

1614 Položil Markytě a Anně po 2 ½ kopách.

1615 Položil k záduší 5 kop.

1616 Položil Markytě a Anně po 2 ½ kopách.

1617 Položil Markytě 5 kop.

1618 Položil Barboře 5 kop.

1620 Bárta Morava umřel, nechal po sobě si[rotky] Matěje, Dorotu, Pavla, Vávru, Václava a mateř jich Mandelínu. Šacován ten grunt Matějovi Moravovému spolu s mateři za 150 kop. Zavdati mají společně 30 kop, zavdati má placení po 5 kopách. Z toho náleží předně Anně si[rotku] Václava Moravého 100 kop 30 g[rošů] a si[rotky] n[ebožtíka] Bárty Moravového i dlužníkům co pozůstave k podělení.

1623 Anně položil závdavku 15 kop.

1624 Položil k záduší 6 kop.

1627 Matěj Morava nemohouce na tom gruntě právě bejti, odprodal, z něho zapsal gruntu jednu starost roli, a to Pavlovi Křižanovi k[e] gruntu jeho za 70 kop, placení po 4 kopách. Zavdal mu hned 22 kop, který Matěj Morava přijal.

1628 Položil k záduší 4 kopy.

1630 Položil Anně 4 kopy.

1631 Položil Anně 4 kopy.

1636 Položil Anně 4 kopy.

1637 Položil Anně 4 kopy.

1639 Položil Anně 4 kopy.

1641 Položil Anně 4 kopy.

1642 Položil Anně 4 kopy.

1643 Položil Anně 4 kopy.

1652 Matěj Morava prodal týž grunt Kryštofovi zeti svému za 50 kop. Položil závdavku [...] v dluhy 7 kopy, ostatních 43 kop náleží starýmu sirotku Anně a jsouce Pavel Krisan [!] za roli ještě povinovat 48 kop, z toho náleží týž Anně 8 kop a sirotkům Bártovým 40 kop, placení po 2 kopách.⁶²⁴

1652 Položil Anně starýmu sirotku 6 kop.

1658 Položil Anně 1 kopu.

1659 Položil Anně 1 kopu.

1661 Položil Anně 1 kopu.

1666 Položil Anně 2 kopy.

1669 Položil Anně 2 kopy.

1672 Položil Anně 2 kopy.

1677 Položil Bětě po Anně 1 kopu.

1679 Položil Lídě 2 kopy.

1685 Položil Markytě 2 kopy.

[60/216]

A[nn]o 1688 Kryštof Vejvoda, jsouce věkem sešlý, prodal ten grunt Jiříkovi synu svému za summu trhovou 80 kop. Závdavku přijal 20 kop, placení při soudech po 2 kopách. Patří z něho předně po Anně starým sirotkům Bětě 8 kop 20 g[rošů], Lídě 7 kop 20 gr[ošů] a Markytě 7 kop 70 gr[ošů]. It[em] prodávajícímu Kryštofovi Vejvodovi 37 kop.

1689 Položil Lídě 1 kopu a Markytě též 1 kopu.

---

⁶²⁴ Na straně je text, jenž zní: „{který se na Křižanů gruntu přenesly} [?]“.

[61/221]

Petr Krajina doplatiti má na grunt svůj Vondřejovi Marunovi 136 kop, placení po 6 kopách.

1610 Položil Petr Krajina Vondrovi Marunovi 6 kop.

1611 Položil Petr Marunovi 6 kop.

1612 Koupeno k záduší 100 kop od mateři.

1612 Dáno k záduší 6 kop. Více prodal 24 kop.

1613 Položil díl k záduší 6 kop.

1614 Položil k záduší 6 kop.

1615 Položil k záduší 6 kop.

1616 Položil k záduší 6 kop.

1617 Položil k záduší 6 kop.

1618 Položil k záduší 6 [kop].

1620 Petr Krajina umřel, nechal po sobě žádného tolik manželku svou Barboru, kteráž tolikož umřela. A majice svou vlastní dceru Annu, ji pozůstalost její jakožto dcery své odkázala, aby toliko s [!] toho gruntu vyplatila k záduší řečické[mu] 82 kop.

1623 Položil k záduší po 6 kopách za 3 veruňky 18 kop, tak zůstává k záduší 58 kop.

1625 Vít Krajina umřel, nechal po sobě s[irotky] Mariánu a mateř Annu.

1626 Jíra Kuneš ujal ten grunt za summu 170 kop, z toho náleží k záduší řečickému 58 kop a Marianě s[irotku] n[ebožtíka] Víta Krajiny 56 kop a Anně mateři její 56 kop, placení po 6 kopách.

1630 Položil k záduší 6 kop.

1631 Položil k záduší 6 kop.

1637 Položil k záduší 6 kop.

1638 Položil k záduší 3 kopy.

1639 Položil k záduší 6 kop.

1642 Položil k záduší 6 kop.

1652 Jíra Kuneš umřel, zanechal po sobě sirotkův Bětu, Lídu, Markyту a mateř Annu. Prošacován týž grunt Adamovi, který se k Anně mateři přiženil za 235 kop. Závдавku položil k záduší 12 kop, Mariáně starému sirotku 56 kop, Anně mateři 56 kop a novým sirotkům z mateři po 19 kopách 30 g[roších] 9 d[enárů], více k záduší 19 kop 37 g[rošů].

1653 Díl mateře Anně dostali gruntu 13 kop 35 g[rošů] 5 d[enárů] se vypisuje.

1658 Položil k záduší 3 kopy.

1659 Položil k záduší 2 kopy.

1661 Položil k záduší 2 kopy.

1661 Položil Bětě 1 kopu.

1666 Dal sobě vymazati díl Anny ženy své 56 kop, a co jest po Mariáně zdědila též 56 kop a položí 1 kopu.

1669 K záduší 2 kopy.

1672 Položil k záduší 3 kopy ost[atní].

[62/222]

A[nn]o 1675 Adam umřel, nezanechal z vidných sirotkův, kromě přátel jeho, pokud se jaký najdou. Ujal ten grunt Jan Krb za 200 kop, placení po 6 kopách.

1677 Položil Bětě 2 kopy. Maje tu Adam Krb vyplacených peněz 116 kop, z těch se pouští Juditě sestře 20 kop a dětem Anny manželky jeho po 10 kopách. Díl Markyты se držiteli gruntu vypisují 10 kop. Item co se jemu po Adamovi slevilo 66 kop.

1679 Skoupil od Judity 20 kop a záduší položil 1 kopu. Item Bětě 1 kopu.

1682 Položil Lídě 3 kopy. Více jest držiteli gr[untu] díl manželky Markyты 19 kop 35 g[rošů] 5 d[enárů] se vypisuje.

1685 Položil k záduší 2 kopy, k obci 1 kopu a Matějovi 1 kopu.

1687 Položil k obci 2 kopy a k záduší 2 kopy.

1689 Položil k záduší 1 kopu a Lídě 2 kopy.

[63/227]

Tomáš Šlechta má grunt zaplacený.

1636 Tomáš Šlechta umřel, zanechal po sobě sir[otky] Jana, Matěje, Markyту, Jiříka a mateř Voršilu. Šacován ten grunt za 650 kop Janovi sirotku n[ebožtíka], z toho předně náleží v dluhy 13 kop a sirotkům svrchu psaným po 127 kopách 24 g[rošů]. Závďavku položil po 50 kopách, z nich dáno v dluhy 13 kop a ostatních držiteli gruntu se porazí {37 kop dílu jeho}, placení po 10 kopách. Příměnky se v[e] vej[ročních] trzích nejdou [!].

1637 Položil Voršile mateři 5 kop a Markytě 5 kop.

1638 Položil Voršile mateři 5 kop a Markytě 5 kop.

1639 Položil mateři Voršile 5 kop a Markytě sirotků 5 kop.

1641 Položil <Markytě> 10 kop, více téhož léta dáno Markytě 5 kop.

Více téhož léta Voršile položil Jiří i sirotků 20 kop. Téhož léta mateř Voršila umřela, maje spravedlnosti své 102 kop 24 g[rošů]. Ta jest připadla na držitele gruntu, že jest ji smrti dochoval náležitě poctivě pochybiti dal, však z lásky bratrský Jírovi, Markytě po 12 [?] kopách z též spravedlnosti po veruňkách platiti se uvoluje a více 5 [?] kop Martinovi dítěti Markyты.

1642 Položil Markytě 10/16 kop, více položil Jírovi 10 kop.

1643 Položil Jírovi 5 kop a Markytě 5 kop.

1648 Položil Jírovi 30 kop a Markytě 55 kop.

1651 Položil Jírovi 30 kop a Markytě 20 kop.

1653 Položil Jiříkovi 10 kop.

1658 Položil Jiříkovi 12 kop. Po máteři který jim Jan [...] [...] pouští.

1660 Složil Jiříkovi 50 kop.

1660 Díl hospodáře téhož 120 kop 15 g[rošů] se vypisuje.

Anno 1675 Jan Šlechta umřel, zanechal po sobě sirotkův Jana, Anýžku, Marii, kterýž společně ten grunt v užívání měli a nyní jej prodali Vítovi Petrovým z Klenového za summu 750 kop bez závďavku, však veruňky má každoročně po 10 kopách platiti začnouc při sv[atém] Martinu roku příštího.

1676 Z té summy patří tu sir[otkům] starým Markytě 71 kop 52 g[rošů], Jiříkovi 14 kop 52 g[rošů], Martinovi 5 kop,

[64/228]

ostatních 658 kop 16 g[rošů] budou náležeti jmenovaným nápadníkům Jana Šlechty, přijde na každého po 219 kopách 25 g[roších] 2 d[enárech].

1677 Koupil od Martina, Štěpána a Jiříka 43 kop 7 g[rošů] 3 d[enáry].

1677 Položil Janovi 13 kop 20 gr[ošů] a Marii 6 kop 40 gr[ošů].

1679 Položil Janovi 10 kop.

Léta 1681 produciroval [...], že jest 3 veruňky položil z nichž Pavlovi Librovi na místě neb[ožtíka] manželky jeho Marie 10 kop a Judytě Fleiserovej na místě předešlého manžela jejího Jana Šlechty 20 kop přišlo.

1685 Při soudě prokázal pořadnejma kvitancemi, že ještě 3 veruňky položil z nichž P[anu] Pavlovi Librovi 10 kop a paní Juditě Fleiserovej na místě předešlého manžela jejího Jana Šlechty 20 kop odvedeno jest.

1687 Dle kvitancí a pravil P[anu] Pavlovi Librovi za rok 1685 10 kop.

1689 Položil paní Juditě Šlechtovej nyní Fleiserovej 20 kop a p[anu] Librovi 10 kop.

Den 22. Juli 1701 [...] [...] durch ordentliche [...]

Quit [tung] 19. Martii 1689 Paul Libra 10 kop.

Quit [tung] 10. Novembris 1690 Johann [...] 10 kop.

Besag quit [...] Martius 1691 Libra 10 kop.

22. April 1692 Fleischer 10 kop.

14. Decembris 1693 Fleischer 10 kop.

14. Novembris 1696 Fleischer 10 kop.

Eodem Anno Fleischer 10 kop.

4. Novembris 1696 Libra 10 kop.

1697 Libra 10 kop.

1699 Libra 10 kop.

Eodem Anno Fleischer 10 kop.

1700 Fleischer 10 kop.

[65/229]

Anno 1701 Fleischer bezahlt 10 kop.

1702 Jan [...] 10 kop.

1703 Fleischer 10 kop.

1704 Fleischer 10 kop.

1705 Jan [...] 10 kop.

1706 Fleischer 10 kop.

[66/233]

Ondřej Holickej má grunt zaplaceněj.

1666 Kateřina držitelkyně gruntu tohoto umřela, zanechala dvě dcery Lydmilu [a] Alžběta. K Alžbětě přiženil se Jan Holickej, ujal ten grunt za 35 kop. Přijde na každou dceru po 17 ½ kopách, díl Alžběty se vypisuje 17 ½ kopy.

1669 Položil Lydmile 2 kopy.

1672 Položil Lydmile 2 kopy.

1677 Položil 2 kopy Lídě.

1679 Položil Lydmile 1 kopu.

1682 Položil Lydmile 2 kopy.

1685 Položil Lydmile 2 kopy.

1687 Marek Vrabec koupil ten gr[unt] od Jana Holickýho za předešlou summu 35 kopu. Zavdal mu ihned 15 kop, placení po 2 kopách. Patří z něho s[irotkům] Lídě 6 kop a Janovi Holickýmu 13 kop 30 gr[ošů].

1687 Dána lhůta že nový hospodář.

1689 Položil Lídě 2 kopy.

[67/239]

Václav Kolář doplatiti má na grunt svůj k záduší řečickému 10 kop, placení po 5 kopách.

1610 Položil Václav Kolář k záduší 5 kop.

1611 Položil ostatních 5 kop, a tak má grunt zaplac[ený].

1623 Václav Kolář umřel. Šacován ten grunt Václavovi Fenclovi za summu 100 kop, z toho náleží Jírovi Kučerovi synu n[ebožtíka] Václava Koláře. Zavdal hned 32 kop, ty Jíra přijal, placení po 4 kopách.

1639 Položil si[rotku] n[ebožtíka] Jíry Mandelíně 4 kopy.

1641 Vypisuje se držiteli gruntu 25 kop, kteréž mu dobrovolně odevzdal.

1642 Položil Mandelíně 4 kop.

1652 Václav umřel, zanechal po sobě sirotkův Matěje, Víta, Havla, Voršilu, Marianu. Šacován týž grunt Vondřejovi Kocábovi za 80 kop. Závдавku položil nebožtíkovi 10 kop, placení po 4 kopách. Z toho náleží Mandelíně starýmu sirotku 35 kop a novým sirotkům po 7 kopách.

165[.] Položil Mandelíně 45 kop.

A[nn]o 1657 Ondřej Kocáb prodal ten grunt Pavlovi Vranýmu za 120 kop. Závдавku při soudech složití má 30 kop, veruňky po 4 kopách až do vyjití summy týž. Pavel Vrannej frejmarkem postoupil zase ten grunt Janovi Bícovi zase v tom trhu, jak jej sám ujal kromě jsouce ten grunt lepší [...] jednu [...], 15 kop míš[eňských] Pavel Vrannej Bícovi při soudech vymazati dáti má.

1658 Položil závдавku 30 kop Kocábovi.

1659 Položil Mandelíně 2 kopy.

1661 Jan Bíca prodal grunt svůj Matějovi Pokornýmu za summu 113 kop m[íšeňských]. Závдавku při soudech složití má 25 kop, placení po 4 kopách. Odtud prodávajícímu [...] dluh vše [?] ten grunt a 9 kop náležiti bude toliko 23 kop.

1661 Položil Janovi Bícovi závдавku 25 kop.

1666 Položil Mikolášovi 4 kopy.

1669 Položil Anně 4 kopy.

- 1672 Položil Mikulášovi 2 kopy.
- 1677 Položil Mikolášovi 2 kopy.
- 1679 Položil Anně 3 kopy.
- 1682 Položil Mikulášovi 2 kopy a Anně 1 kopu.
- 1685 Položil Mikulášovi 3 kopy m[íšeňský].
- 1687 Položil po Matějovi Kučerovi odkazu 3 kop.
- 1689 Položil Kučerovi 2 kopy a J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

[68/245]

Adam Sulík na Pilátově doplatiti má na grunt svůj Markytě Mátlový 14 kop, placení po 6 kopách.

1610 Položil Adam Sulík Markytě Mátlový 8 kop.

1611 Položil 6 kop, a tak má g[runt] svůj zaplacený.

1623 Adam Sulík umřel a kšaftem odkázal Anně manželce své tento grunt, který šacován za 400 kop, z toho summa vyplatiti předně v dluhy 100 kop a s[írotkům] [...] Mandalíně a Margitě po 50 kopách zavdala v dluhy 100 kop, placení po 8 kopách.

1623 Spravedlnost její 200 kop se vypisuje.

1625 Položil Margith 8 kop.

1628 Položil Markytě 8 kop.

1629 Položil Markytě 2 kopy.

1630 Položil Markytě 4 kopy.

1631 Václav Sulík umřel, nenechal po sobě si[rotky] kromě Anny manželky. Šacován ten grunt Vondrovi Vybrálovi [!] za 300 kop, z toho náleží předně svrchu psaným si[rotkům] v dluhy a na [...] 75 kop a ostatní Anně manželce položil závdku 60 kop, kteréž k rozdělení P[an] hejtman přijal, placení po 8 kopách. Z nich vydáno na vystavení školy odkazu 15 kop, Janovi Hálovi 6 kop, na vystavení pazderny obecní 10 kop, pacholku služby 10 kop, Anně Sulíkovy 15 kop veruňku Markytě 4 kop.

1633 Položil 8 kop, z nich dáno na školu 5 kop a Markytě 3 kopy.

1638 Vedle správy ouřadu zdejšího žádal ležíc na smrtdlnej posteli Adam Sulík, aby z pozůstalosti jeho se zaplatilo Jiříkovi Strakovi do Hradce za [...], kteréž on od něho, když při našem byl, k potřebě obecní vzal 9 kop 24 g[rošů] 4 d[enáry], který s[e] z podílu Anny vdovy vydati má.

1639 Položil Anně vdově po Sulíkovi 5 kop ase záduší 3 kopy.

1642 Položil k záduší 8 kop. Markyta své spravedlnosti pouští k záduší řečickému 10 kop.

1643 Položil Pavlovi 4 kopy.

1652 Vondra Sulík prodal týž grunt Janovi Tonetovi za 360 kop. Závdavku mu položil 100 kop, placení po 8 kopách. Z toho náleží starým nápadníkům 233 kop a Ondřejovi Sulíkovi 27 kop, z toho je Sulík dlužen J[eho] M[ilosti] Pánu 17 [?] kop 25 g[rošů] 5 d[enárů], a tak zůstává Sulíkovi 9 kop 39 g[rošů] 2 d[enáry].

[69/246]

1655 Jan Tonet prodal grunt svůj Janovi Zemanovi za 400 kop. Grunty [?], který jsou z něho zastavený, aby kupující byl povinen sobě vyplatit. Závdavku při soudech složití má 80 kop, placení roční [?!] po 8 kopách.

1659 Položil Tonetovi závdavku 8 kop, [...] a Kateřině veruňky 4 kopy.

1661 Skoupil od Toneta ostatních 58 kop 17 g[rošů] 1 d[enár].

1666 Položil <Markytě >3 kopy k záduší.

1669 Položil k záduší 3 kopy a Pavlovi bratru 2 kopy, jsouce držitel gruntu tohoto do důchodu J[eho] M[ilosti] Páně za voly dlužen a neplatíce více [?] pro nemocnost a něco taky nedbalosti, pročež bude z [!] detky, z toho, co jest týž Zeman platil, Jeho M[ilosti] Pánu náležití mimo těch 28 kop, které jest na gruntě 19 též od dávna Sulíkovským vykázal 33 kop 48 gr[ošů].

A[nn]o 1679 Jan Zeman prodal grunt svůj Bartoloměji Krejcarovi, maje ho sám za 400 kop, slevil mu 58 kop 12 gr[ošů], z toho, co na něm vyplatil, a to z té příčiny, aby mu kupující jistý 3 kousky rolí do své smrti toliko k užívání nechal, a tak kupující ujímá grunt tento za 341 kop 48 g[rošů]. Zavalil ihned 3 kopy, který se vypisují. Placení po 4 kopách při soudech, z kterýžto summy po srážce starých nápadův patřiti bude J[eho] M[ilosti] 51 kop 13 g[rošů] 55 d[enárů] a Janovi Zemanovi 57 kop.

1682 Bartoloměj Khan ujal ten grunt po smrti Bartoloměje Krejcara za předešlou summu 348 kop 48 gr[ošů] s tou patrnou [?] veruňkou, aby ty 3 vejš vymíněny kousky role Jan Zeman do své smrti užívati mohl. Závdavku nedal [...] veruňky po 4 kopách pokládati bude. Patří z toho gr[untu] na posledních penězích s[írotkům] n[ebožtíka] Bartoloměje Krejcara Pavlovi, Lorenzovi, Rozině, Veruně, Bětě a Markytě. 3 kopy přijde na ně po 30 gr[oších].

[70/247]

1687 Bartoloměj Khan nemoha z té živnosti bejti, prodal ji Bartošovi Kováři za předešlou summu 348 kop 18 gr[ošů] bez závdavku, placení při soudech po 4 kopách. Patří z něho dle přiloženého registříku starým nápadníkům a v dluhy rozdílný všecko.

A[nn]o 1689 Položil k záduší 2 kopy a J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

[71/251]

Adam Sulík z druhého gruntu má zaplaceněj.

1616 Adam Sulík prodal grunt svůj Janovi Pekaři jinak Hálovi za 80 kop. Zavdati má při soudě 30 kop, placení po 4 kopách.

1617 Položil Adamovi 4 kopy.

1618 Položil Adamovi 4 kopy.

1623 Položil Adamovi na, zase dělí, veruňky 14 kop. Týž umřel, kšaftem odevzdal manželce svej na gruntě tomto [...] 28 kop Anně Jan Pekař položil Sulíkovi ostatní, tak ty nic nemá.

1642 Jan Pekař prodal grunt svůj Honsovi Líglerovi za summu 100 kop. Zavdati má na dva termíny 40 kop. Při zápisu složil ihned 27 kop a 13 kop ostatních má položiti při příštích svátcích vánočních, placení po 4 kopách. Jan Pekař psaných 27 kop k sobě přijal.

1643 Položil Janovi ostatních závdavku 13 kop, více položil Janovi Pekaři veruňk 4 kopy.

1644 Položil Janovi 4 kopy.

1645 Položil Janovi 4 kopy.

1646 Položil Janovi 4 kopy.

1647 Položil Janovi 4 kopy.

1648 Položil Janovi 4 kopy.

1649 Položil Janovi 4 kopy.

1650 Položil Janovi 4 kopy.

1652 Položil Janovi 8 kop.

1653 Položil Janovi 4 kopy, dány do truhle.

1658 Položil do truhle 2 kopy.

1661 Položil do truhle 2 kopy. Po Janovi dědí Pavel a po Pavlovi Lída 20 kop, na to leží v truhle 8 kop.

1666 Položil Lídě 2 kopy. Item dáno jí kopy.

1668 Položil Lídě ostatní 4 kopy z truhle.

1669 Položil Lídě materi 4 kopy.

A[nn]o 1672 Položil Lídě 4 kopy.

1677 Položil Lídě 2 kopy. [...] z toho grunt leží v truhly 4 kopy. Ty náleží držiteli gruntu, který omylem tam předal.

1679 Vydáno mu z truhle zase ty 4 kopy, a tak má grunt zaplaceněj.

1686 Hanz Lígler jsouce věkem sešlý, pustil ten grunt Jakobovi synu svému za předešlou trhovou summu 100 kop. Závavku přijal 5 kop. Ještě mu tu 95 kop patří, placení při soudech po 4 kopách.

1689 Položil Janovi Líglerovi 2 kopy.

[72/257]

Říha Pikal doplatiti má na svůj grunt 17 kop 58 [?] g[rošů], z toho náleželo Kateřině Bartošce, kteráž umřela. 6 kop 58 [?] g[rošů] ty ráčí [?] býti dány za 20 let od podružství [!] Janovi Knejslovi, Adamovi Laškovkovi též náleží 10 kop a ostatní 1 kopa náleží Anně Strakový, placení po 5 kopách.

1609 Adam Laštovka přijal na dluh svůj 6 kop.

1610 Položil Adamovi Laškovkovi 4 kopy.

1611 Položil Hansovi Knejslovi 6 kop 26 [?] gr[ošů].

1612 Položil ostatní 1 kopy Anně, a tak má gr[unt] svůj zaplacen.

1620 Řehoř Pikal umřel. Podle poručení otce, ujal ten grunt Urban Pikal, syn jeho, aby toliko vydal Anně sestře své, Marianě ročně po 5 kopách. Totýž 30 kop, a kdyby k místu přijíti měla, má ji vydati jednu krávu a jalovici a vejpravu svadební. Mariana umřela, připadla spravedl[nost] její na bratra, tak má zaplacenou.

1652 Urban Pikal umřel, zanechal po sobě sirotkův Tomše a mateř Marianu. Prošacován týž grunt Václavovi Skalníkovi za 90 kop. Závdku položil Anně vdově 10 kop, placení po 4 kopách, z toho náleží k záduší 11 kop 17 g[rošů] 6 d[enárů] a na sirotky z mateří po 39 kopách 21 g[rošů] ½ d[enáru].

1652 Položil Anně mateři 2 kopy.

1653 Položil Anně 2 kopy.

1657 Položil Anně 4/2 kopy.

1658 Položil Anně 2 kopy.

1659 Skoupil od Tomše 34 kop 21 g[rošů] 2 d[enáry] ostatních.

1661 Položil Tomšovi po Marianě 2 kopy. Byl tu omyl, nebo přišlo na každého sir[otka] totiž na Tomše 39 kop 1 g[roš] 2 d[enáry] a na mateř též tolik, a tak tu ještě zůstává Tomášovi jeho podíl 5 kop a co po matce zdědil 29 kop 21 g[rošů] ½ d[enáru].

1661 Položil Tomšovi 5 kop, umřouce Tomáš v Praze vedle kšaftu a poznamenání outraty s pohřbem těla jeho mrtvého připisují se tu Matějovi Maříkovi řemesla ševcovského z Prahy,

ktorej jest na takovej pohřeb nakládal, a za jeho [...] sem 10 kop, 5 kop má jemu držitel gruntu ihned položiti a 5 kop v roce, a tak nápadníkům po Tomšovi nebude tu [...] nežli 19 kop.

1669 Zdědil držitel gr[untu] po Tomášovi, jenž v Praze umřel, všecko, totiž 27 kop 21 g[rošů] 1 ½ [denárů], což se vypisuje. N toto dědicti jest omylný [?], a protož ničímž neb držitel gruntu dal omylnou zprávu. Dle spravedlnosti ale a bedlivého rozvážení pak kšaftu neb[ožtíka] Tomáše Pikala tak jiných důvodů patří tu po něm Matějovi Maříkovi ševci v Praze 19 kop.

1672 Václav Skalník umřel, zanechal sir[otky] Pavla, Voršilu, Mandelínu mateř. Ujal ten gr[unt] Lukáš Pilát za 120 kop. Závďavku má položiti Mandelíně mateři napřed 10 kop. Položil ten závďavek.

1672 Položil k záduší 2 kopy.

1677 Položil k záduší 1 kopu.

1679 Položil k záduší 1 kopu. Více dal sobě vymazati 9 kop 30 g[rošů], který zdědil po Mandelíně.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu k záduší řečickému 2 kopy.

1685 Položil k záduší řeč[ickému] 1 kopu a Voršile 2 kopy.

1687 Položil k záduší 2 kopy.

1689 Položil k záduší 1 kopu a Voršile 1 kopu.

2) Kniha 2 – Dolní strana

A[nn]o 1628

Die andere [...] in Kardas Retzitz.

Anno 1618 bey Tadigung der [...] ist festlich wege billiche [...]

Registra za kteréž obdarovaný oumrti nemají.

Strana druhá [...]

Léta 1618 přidržení lidských soudů řečických z jistých příčin nařízeno, aby nad skutečným trestáním nápadu bude veruňky si[rotkům] [...] ani k záduší jakémukoliv bez dovolení a jistého vědomí vrchnosti prodávání změnování [!] a co [...] nebyl. Tak dále na [...] z Dolní strany.

Jmenný rejstřík majitelů gruntů⁶²⁵

Grunt č. 1

[73]

Vondřej Maruna doplatiti má na grunt svůj 30 kop. Ty náleží Janovi Hniličkovi, placení po 4 kopách.

1610 Položil Vondřej Maruna Janovi Hniličkovi 4 kopy.

1611 Položil Janovi H. 4 kopy.

1612 Položil Janovi H. 4 kopy.

1613 Položil Janovi 4 kopy.

1614 Položil Janovi 4 kopy.

1615 Položil Janovi 4 kopy.

1616 Položil Janovi 4 kopy.

1617 Položil Maruna ostatních 2 kopy, a tak má grunt zaplacený.

---

⁶²⁵ Viz tabulky a přílohy.

1627 Ten grunt shořel. Pošacováno to spáleníště Janovi Křižanovi jinak Bubeníčkoví za 80 kop.⁶²⁶ Na splacená veruňkův po 4 kopách, z toho náleží v dluhy 20 kop a J[eho] M[ilosti] Pánu hraběti 59 kop 20 g[rošů].

1628 Položil v dluhy 4 kopy. Jan Pařízek maje tu spravedlnosti své 7 kop. Ty podal k záduší řečickému.

1629 Položil k záduší 4 kopy. Jiřík Hes měl tu spravedlnosti svý 5 kop. Ty k záduší řečickému odkázal.

1630 Položil k záduší 2 kopy a Janovi Pekaři 2 kopy.

1631 Jan Křižan jinak Bubeníček prodal ten grunt Pavlovi Vrabci za 70 kop. Zavalil hned 8 kop. Ty přijal Jan Bubeníček, placení po 4 kopách. Položil veruňku k záduší 2 kopy a Janovi Pekaři 2 kopy.

1639 Položil k záduší 2 kopy.

1641 Položil k záduší 1 [?] kopu 40 g[rošů], J[eho] M[ilosti] P[ánu] 20 g[rošů].

1642 Položil k záduší poslední 1 kopu a J[eho] M[ilosti] P[ánu] jednu [!] kopu.

1652 Pavel Vrabec umřel, zanechal po sobě sirotkův Erazima, Dorotu a mateř Kateřinu. Prošacován týž grunt Pavlovi Chmelaři za 70 kop. Závavku položil Kateřině vdově 10 kop, placení po 2 kopách. Z toho náleží J[eho] M[ilosti] Pánu 58 kop a sirotkův z mateři po 4 kopách.

1653 Položil Kateřině 2 kopy.

1659 Dorna vdova nemohouce na gr[untu] obstáti. Prošacován od purkmistra a konšelův Bartošovi Krejcarovi za 70 kop. Závavku při soudech složití má 10 kop, placení po 2 kopách. Odtud náležeti bude J[eho] M[ilosti] P[ánu] 58 kop a Dorně vdově 12 [?] kop.

1659 Položil závavku Dorně 10 kop.

1661 Položil Dorně 2 kopy ostatních.

1666 Položil Štěpánovi 2 kopy.

1669 Položil Štěpánovi 2 kopy.

1672 Položil Štěpánovi 2 kopy.

1677 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu a Erazimovi 1 kopu.

---

⁶²⁶ Křižan psán v originále jako Krýzan.

A[nn]o 1679 Bartoloměj Krejcar pustil tu živnost handl Janovi Zemanovi v 80 kopách bez závdavku, placení po 2 kopách. Při soudech odtud náležeti bude z 46 kop Bětě po Erazimovi 4 kopy a Bartoloměji Krejcarovi 30 kop. Položil Bětě po Erazimovi 2 kopy.

1682 Položil Bětě po Erazimovi 2 kopy ostatní.

1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1687 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

A[nn]o 1689 Jan Zeman prodal ten grunt zeti svému Andresovi V[...]nickýmu za předešlou summu 80 kop bez závdavku. Placení po[tom] patří z něho dle přiloženého registříku.

1689 [Prodloužen]a lhůta.

Grunt č. 2

[74]

Šimon Kapusta doplatiti má na grunt svůj 60 kop 30 g[rošů], z toho náleží k záduší řečickému 23 kop a Tomášovi Kunšovi 37 kop 30 g[rošů], placení po 4 kopách.

1610 Položil Šimon Kapusta 4 kopy. Vydány k záduší Janovi Zahradníkovi.

1611 K záduší položil 4 kopy.

1612 Položil k záduší 4 kopy.

1613 Položil k záduší 4 kopy. Tomáš Kuneš umřel, nechal po sobě Annu a Jiříka. Měl spra[vedlnost] 37 kop 30 g[rošů] stran díl svůj prodala k záduší za 6 kop.

1614 Položil k záduší 4 kopy.

1615 Položil k záduší 4 kopy.

1616 Položil k záduší 4 kopy.

1617 Položil k záduší 4 kopy.

1618 Položil k záduší 4 kopy.

1624 Položil k záduší 4 kopy.

1626 Položil k záduší 4 kopy.

1627 Položil Jiříkovi Kunšovi 4 kopy.

1628 Položil Jiříkovi 4 kopy.

1629 Položil Jiříkovi 4 kopy.

1630 Položil Jiříkovi 4 kopy. Položil ostatních 30 g[rošů], tak má grunt zaplacenej.

A[nn]o 1666 Tento gr[unt] držel Pavel Kapusta, jsouce věkem sešlý, pustil ho Matějovi Zahradníkovi za 60 kop. Před smrtí svou přijmouce od téhož Matěje velké dobrodiní odpustil a daroval jemu těch 60 kop. Vše na ten způsob, aby taky manželku jeho při sobě smrti dochoval. [...] ta manželka majíc jinde lepší příležitost, vzala za to 20 kop m[íšeňských], která taky ji [j]sou.

1669 Dopracený, a tak jest tento grunt zapl[acenej].

1685 Matěj Zahradník ušel od manželky své beze vsí příčiny, pročež ta Anna s pozůstalejma sirotky [!] po ná[padníkovi?] Pavlovi Tuhým hospodařila na tomto gruntu přes 16. let. Nyní

pustila ho Pavlovi Pintarovi za předešlou summu 60 kop, kterej se k dceři její Kateřině přiženil. Držitel gruntu položil 10 kop. Ty dány v dluhy. Ostatních 50 kop přichází na 4 sirotky a nadepsanou Annu mateř totiž rovným dílem po 10 kopách. Téhož léta dal sobě díl Kateřiny manželky své 10 kop vypsati. Itt[em] dal Bětě sir[otce], když jse vdávata, vejpravu za 2 kopy, placení po 3 kopách. Téhož léta o soudě skoupil od Voršily 10 kop ostatní.

1689 Položil držitel gruntu dochovaje Annu mateř smrti zdědil po ní 10 kop.

[75]

Jiřík Bíca má grunt zaplacenej.

1619 Jiřík Bíca umřel, nechal po sobě si[rotky] Šimona, Annu, Mandelínu, Lucii a mateř jich Dorotu. Šacován ten grunt Šimonovi si[rotku] za 150 kop. Závdati má o soudě 20 kop, placení po 4 kopách. Dostane se na sirotky i s mateří po 30 kopách.

1638 Ujal to spáleníště od sirotkův n[ebožtíka] Jiříka Bícy Martin Hes za 90 kop k vyplacení každoročně počnouc [?] 1640 léta po 5 kopách. Náležeti bude z té summy s[irotkům] Václavovi, Šimkovi a Lucii sestře přijde na každého po 30 kopách. Od toho gruntu jest louka gruntovní od předešlých držitelův Janovi Haladovi do Roseče zůstavena, kteráž věc se psaní sirotky vyváděti po věnu [?] budou. Nacházejí se při tom gruntě 3 kostelní krávy, z kterých Martin Hes [...] se i budoucími svými na vžitý plat odvozovati.

1640 Léta po 5 kopách náležeti bude z té summy s[irotkům] Václavovi, Šimkovi a Lucii sestře přijde na každého po 30 kopách. Od toho gruntu jest louka gruntovní od předešlých držitelův Janovi Haladovi do [...] zůstavena, kteráž [...] psaní sirotky vyváděti po věnu [?] budou. Nacházejí [?] se přitom gruntě 3./3 kostelní krávy, z kterých Martin Hes nemohl se [...] [...] [...] mi svými na [...] plat odvozovati.

A[nn]o 1657 Martin Hes umřel, zanechal po sobě sirotkův Pavla, Tomáše a Jana. Šacován ten grunt Janovi Hejdovému z Jarošova za 115 kop. Závдавku při soudech složití má 15 kop, veruňky po 3 kopách. Odtud náleží starým sirotkům Jiříka Bíci, Šimonovi, Anně a Lucii, každému po 30 kopách a v nadepsaným sirotkům Hesovým po 8 kopách 20 g[roších].

A[nn]o 1666 Žofie prodala 20 kop, Jan prodal 22 kop 30 g[rošů]. Item složice závдавku 15 kop a taky 20 kop mimo veruňku v dluhy Evě Epenaurový [?] v takových 17 kop 42 g[rošů] se jí vypisuje, totiž Lídě držitelce gruntu tohoto, protože jest držitelce gruntu více v dluhy položila, nežli její grunt šacován byl, musela ona tu i staří sirotci [...].

A[nn]o 1668 Jan Hejda umřel i Lída manželka jeho. Zanechali po sobě sirotků Martina, Jakuba, Havla, Alžbětu a Markytu. Šacován ten grunt od obce Martinovi Lexovi za 132 kop. Závдавku ihned položiti má 10 kop, placení po 3 kopách. Bude z toho náležet Dorotě, která zdělila po Václavovi 16 kop 30 g[rošů] a sir[otky] n[ebožtíka] Hesa 19 kop ostatní, všecko těmto nahoře psaným novým sir[otkům].

1668 [!]

[76]

A[nn]o 1669 Martin Lexa nebyl dlouho na tomto gruntu a nevyplatil nic. Umřel zanechajíc sir[otka] Matouše a ten tu rovně nic míti nebude. Šacován ten grunt] od ouřadu Vondrovi Dejmkovi za 134 kop 15 g[rošů]. Závдавku do roka složití má 13 kop, placení po 3 kop.

1669 Složil závдавku těch 13 kop, z nich dáno v dluhy Jana Hejdy 9 kop 59 g[rošů] 3 d[enáry]. Ostatní položeny do truhle k ouřadu pro mladší sirotky, a tak tu mají nejmladší sir[otky] ještě po 17 kopách 9 gr[ošů].

1672 Položil Dorotě 3 kopy.

1677 Položil Dorotě 2 kopy.

1679 Položil 2 kopy Dorotě.

Vondra Dejmek umřel, maje tu 20 kop vyplacených, zanechal po sobě sir[otky] Matěje, Justýnu a Lydmilu. Přijde jim rovným dílem po 6 kopách 40 gr[oších]. Léta 1682 Matěj pozůstalý syn ujal ten gr[unt] za předešlou summu 134 kop 15 gr[ošů] bez závдавku, placení při soudech po 3 kopách. Téhož léta k soudě dal sobě dílu svého po otci 6 kop 40 g[rošů] vypsati a položit Janovi Hesovi 2 kopy.

1685 Položil po Dorotě Václavovi 2 kopy a Janovi Hesovi 1 kopy.

1687 Matěj Dejmek umřel, zanechal po sobě jedinou manželku jménem Juliánu, kteráž ten gr[unt] Martinovi Zahradníkovi prodala za předešlou s[umm]u 134 kop 15 gr[ošů]. Závдавku přijala což neb[ožtík] manžel její byl vyplatil 11 kop 40 gr[ošů] více ji tu [...], placení při soudech po 3 kopách.

1689 Položil po Dorně synovi 3 kopy.

[77]

Jiřík Hlaváček má grunt zaplacený. Odevzdal polovici statku svého Janovi Studenému zeti svého na způsob ten, aby on Hlaváček do života svého má jiné vládl. Plata [?] všelijakého jedna každá strana [?] polovici platiti a co spolu vyplácí [?] o to se děliti mají. Stalo se A[nn]o 1611 v pondělí po sv[atém] Jiljím a Jakubu.⁶²⁷

1611 V pondělí po sv[atém] Jiljím a Jakubu.

1617 Jiřík Hlaváček umřel, nechal po sobě si[rotka] Dorotu. Šacován ten grunt. Jan Studenej, kterej se k sirotku přiženil, za 100 kop, z toho náleží po Dorotě s[irotku] Jiříka Hlaváčka Jeho Mi[los]ti Pánu 44 kop 18 g[rošů] {v dluhy [...] Haračka 11 kop 24 g[rošů]}. Však vyšetřující hospodáře z milosti jemu mimo jiné ten grunt jeho mi[losti] pan jej pouští. Zavdal hned 20 kop, z nich v dluhy dáno 11 kop 24 g[rošů] a jeho mi[losti] pánu 8 kop 36 g[rošů], placení 4 kopy.

1618 Položil Hlaváček jeho mi[losti] pánu 4 kopy.

1624 Položil jeho mil[osti] 4 kopy.

1626 Položil jeho mil[osti] 4 kopy.

1627 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1628 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1629 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1630 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1637 Položil J[eho] M[ilosti] 4 kopy. Více položil 3 kopy 42 g[rošů], a tak má grunt svůj zaplacený.

1641 Jan Hlaváček umřel, zanechal po sobě Dorotu manželku, kterážto grunt svůj prodala Ambrožovi Ročolkovi za 210 kop míš[eňských]. Závдавku na dva termíny {má položiti} 100 kop míš[eňských], při zápisu 50 kop a při svatým Jakubě velkým příštím 50 kop. Placení po 5 kopách dluhové se v registřích dlužních najdou. Složil závдавku prvního při zápisu, složil 50 kop, z toho dáno v dluhy J[eho] M[ilosti] Pánu 20 kop, ktyž [!] Dorotě vdově 30 kop. Téhož léta položil závдавku druhých 50 kop, z nich dáno v dluhy J[eho] M[ilosti] Pánu hraběti za piva 35 kop a Dorotě Hlaváčkovy 20 kop.

---

⁶²⁷ Svátek svatého Jiljí a Jakuba je 1. září.

- 1642 Položil 5 kop, dány pozůstalý vdově Dorotě.
- 1643 Položil Dorotě 5 kop.
- 1652 Položil v dluhy 16 kop 46 g[rošů] 4 d[enáry].
- 1653 Položil v dluhy 5 kopy.
- 1658 Sirotky [!] Auftiferovští mají na tom gr[untě] podle kšaftu pohledávati 40 kop.
- 1658 Položil sirotkům Auftiferovským 10 kop.
- 1659 Položil v dluhy 2 kopy 30 g[rošů] 2 d[enáry].
- 1661 Položil v dluhy 5 kop. Zdědil od starý Hlaváčkový 17 kop 43 g[rošů] 6 d[enárů]. Ty se mu vypisují. A položil J[eho] M[ilosti] Pánu 10 kop, položí J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop, <a tak bude tu ještě zůstávati J[eho] M[ilosti] Pánu 8 [?] kop a sir[otky]> Auftiferovým 35 kop.
- 1669 J[eho] M[ilosti] P[ánu] 5 kop.
- 1671 Položil sir[otkům] Auftiferovští 5 kop.
- 1677 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy ostatních.

Grunt č. 5

[78]

Jan Bednář doplatiti má na svůj grunt Adamovi Laštovkovi 5 kop, placení po 4 kopách.

1610 Doložil Jan Bednář ostatních Adamovi Laštovkovi 8 kop, a tak má grunt zaplacený.

1623 Jan Bednář prodal grunt svůj Václavovi Bejčkovi za summu 90 kop. Zaval jemu 22 kop, placení po 4 kopách, tak čas veruňků 4 kop prodal více z téhož času] spravedlnosti k záduší 30 kop.

1627 Obrácen ten grunt pro příležitost k [...] J[eho] M[ilosti] P[ánu] řečickému koupen za 54 kop, z toho náleží Janovi Rablovi 12 kop a Václavovi Býčkovi 12 kop. Naposledy k záduší 30 kop, placení po 4 kopách. Zavadav z důchodův J[eho] M[ilosti] Páně 24 kop. Ty dány nadepsaným dvěma osobám, tak tu nic nemají.

1628 Položil k záduší řečickému 4 kopy. Více dáno ostatních k záduší řečickému 26 kop, a tak jest zaplacená nyní Bečvarna [?].

[79]

Václav Bíca doplatiti má na grunt svůj 125 kop, z toho náleží Barboře Mácový 39 kop 30 g[rošů], Vandě Mátlový 39 kop 30 g[rošů] a Bártovi Moravovi 46 kop, placení po 5 kopách.

1610 Položil Václav Bíca veruňk 5 kop, z toho dáno Barboře a Vandě po 2 kopách a Bartovi Moravovi 1 kopu.

1611 Václav položil Báře 4 kopy a Bártovi 1 kopu.

1612 Položil Báře 2 kopy, Vandě 2 kopy a Bártovi 1 kopu.

1613 Položil Báře 4 kopy a Bártovi 1 kopu.

1614 Položil Báře 2 kopy a Bártovi 1 kopu a Vandě 2 kopy.

1615 Položil Bártovi 1 kopu a Barboře a Vandě po 2 kopách.

1616 Barbora umřela, spravedlnost její na jeho mi[lost] pána připadla totiž 23 kop 30 g[rošů].

1616 Položil Jeho mi[losti] pánu 3 kopy a z milosti dáno Marianě sestře 2 kopy.

1617 Položil Václav by za jeho mi[lost] Pánu 3 kopy, Vandě 1 kopu a Moravovi 1 kopu.

1618 Položil jeho mi[losti] panu 3 kopy, Vandě 1 kopu a Bártovi 1 kopu.

1642 Václav Bíca umřel, zanechal po sobě sirotkův Jana a Dorotu a mateř umřela. Šacován týž grunt Janovi Vejvodovi za 210 kop 8 [?] g[rošů]. Závďavku placení po 5 kopách, v dluhy k záduší se nachází 10 kop 2 g[roše] 2 d[enáry].

1642 Položil k záduší 2 kopy.

1652 Jan Vejvoda prodal týž grunt Pavlovi Salavovi za 222 kop. Závďavku položil 11 kop, placení po 4 kopách. Z toho náleží starým nápadníkům a J[eho] M[ilosti] Pánu 80 kop, sirotkům Píčovským 119 kop 57 g[rošů] 5 d[enárů] a Janovi Vejvodovi 11 kop 2 g[roše] 2 d[enáry].⁶²⁸

1653 Položil Janovi 5 kop.

1658 Položil Janovi Býčkovi 2 ½ kopy.

---

⁶²⁸ Jedná se obec Píčov, kterou nelze dnes bezpečně lokalizovat. V úvahu by dnes vzhledem k časovému rozmezí přicházela obec zvaná Suchý, která se v minulosti jmenovala Píčov. Tato obec se nachází na Boskovicku na Moravě. Viz Jaroslav DAVID, *Suchý nebo Píčov? (k jednomu místnímu jménu z Boskovicka)*. In: Sborník Muzea Blansko 8, 2002, s. 89-91. Taktéž se k tématu vyjádřil jazykovědec Vít Boček. Viz <https://ohlasy.info/clanky/2019/07/suchy-picov.html> či <https://ohlasy.info/clanky/2019/10/picov-2.html>. Stručný popis se nachází také na stránkách obce, kde jsou uvedeny i prameny. Viz <https://www.obecsuchy.cz/obec-7/z-historie-obce/>.

1659 Položil Janovi 2 kopy.

1660 Položil Dorotě 6 kop a Janovi 5 kop.

1661 Pavel Salava pustivše ten grunt. Prošacován od ouřadu řečického Tomášovi Spěváčkovi za sumu 190 kop bez závdavku, placení po 7 kopách. Odtud náležeti bude Janovi 45 kop 28 g[rošů] 6 d[enárů], Dorotě 53 kop 28 g[rošů] 6 [denárů], záduší řečickému 11 kop 29 g[rošů] 2 d[enárů] a J[eho] M[ilosti] P[ánu] 80 kop a Salava spustnoše ten gr[unt], nic nemám, pohledávati nemá. Téhož léta skoupil Tomáš od Jana ostatní jeho díl totiž 45 kop 28 g[rošů] 6 d[enárů] ostatních.

1666 Položil Dorotě 17 kop 9 gr[ošů].

1669 Položil Dorotě 4 kopy.

1672 Položil Dorotě 4 kopy a k záduší 4 kopy.

1677 Položil Dorotě 2 kopy a k záduší 2 kopy.

1679 Položil záduší 2 kopy a Dorotě 1 kopu.

1681 [!]

[80]

A[nn]o 1682 Již ten Tomáš Spěváček umřel, zanechal po sobě sir[otky] Fra[n]tiška, Matěje, Tomáše, Danniele, Mařenku a Kateřinu mateř. Po smrti jeho prodala ten gr[unt] Jiříkovi Kratochvílovi pozůstalá vdova za summu 235 kop. Zavdal jí po 3. kráte 45 kop, placení po 4 kopách bude odtud předně Dorotě Bícovej 34 kop 19 g[rošů], k záduší řečickému 3 kopy 2 g[roše] 2 d[enáry], J[eho] M[ilosti] Pánu 40 kop a sirotkům Spěváčkovským rovným dílem maje tu 70 kop 37 g[rošů] 6 d[enárů] po 12 kopách 36 gr[oších] 5 d[enárů] patřiti.

1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu k záduší řečickému 2 kopy.

1687 Položil po Dorotě Bícovej synu 1 kopu.

1689 Položil k záduší řeč[ickému] 1 kopu 2 gr[oše] 2 d[enáry] ostatní.

[81]

Toman Pařízek má grunt zaplaceněj.

1620 Toman Pařízek umřel, nechal po sobě si[rotka] Jana a mateř jeho Mandelínu. Šacován ten grunt mateři synem za 400 kop. Zavdati mají, aby společně 50 kop, placení po 8 kopách.

1621 Shořel.

1627 Díl jeho a po mateři J[eho] M[ilosti] Pánu hraběti náležející maje milost vedle supli[ky] [?] pasírovati v čí se vypisuje, a tak má grunt zaplaceněj. Po Janovi pozůstal sirotek.

1663 Matěj prodal grunt tento Matějovi Smigmářovi za hotovou sumu, a tak má též zaplaceněj.

1680 Pan Matěj Smigmarig umřel, zanechal po sobě Voršilu manželku, ku který se p[an] Ludvík Telemony přiřezil.⁶²⁹ Od něho koupila ten grunt milostivá vrchnost a zase jej Janovi Martinovi Hesovi ihned odejmouce od téhož gruntu všecky role a pole připojíce je k rolím pivovaru řečickýho. Prodala toliko samé stavení shodnou st[ranou] dolní za městečkem ležící za s[umm]u trhovou 50 kop. Závдавku položil ihned při konci toho roku do důchodu 15 kop. Ostatních 35 kop bude ročně bud[oucími] soudy držány býti neb ne, a to vždy při s[va]tým Jiří po 4 kopách pokládati.⁶³⁰

1682 Při s[va]tým Jiří položil první veruňk 4 kop.

1683 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu do důchodů hrad[eckých] 4 kopy.

1684 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu do důchodů hrad[eckých] 4 kopy.

Léta Páně 1685 Jan Hes předstoupíce před knihy, učinil dobrovolně přiznání, že jest, Martinovi synu svému tento grunt pustil, tak jakž jej sám měl, a co na něm vyplatil, totiž 27 kop. Ty mu z obzvláštní lásky otcovský darem dal, aby toliko ostatních 23 kop po veruňkách jakž na hoře obmezené milostivé vrchnosti vyplatiti hleděli. 1685 Složil do důchodu J[eho] M[ilos]ti Páně 4 kopy.

1685 Složil do důchodu J[eho] M[ilos]ti Páně 4 kopy.

---

⁶²⁹ Pavel Ludvík Telemony byl pravděpodobně tentýž Pavel Ludvík Telemon, jenž se vyskytoval v Jindřichově Hradci kolem roku 1682. Viz Martin TALIÁN, *Majitelé domů na jindřichohradeckém náměstí v raném novověku (1500-1700)*, Diplomová práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2007, s. 99.

⁶³⁰ Svátek svatého Jiří je 23. dubna.

Léta 1686 položil zase do důchodu 4 kopy.

1687 Položil do důchodu J[eho] M[ilos]t Páně 4 kopy.

1688 Položil do důchodu J[eho] M[ilos]t Páně 4 kopy.

1689 Položil zase J[eho] M[ilos]t Pánu 4 kopy.

1691 Položil poslední veruňk skrze 3 kopy.

A tak má grunt zaplacený ..... za 23 kop.

Grunt č. 8

[82]

Vávra Širůček doplatiti má na grunt svůj 252 kop 38 g[rošů] 3 d[enáry]. Na to v truhlici leží 49 kop 38 g[rošů] 3 d[enáry], z toho náleží tímto s[írotkům] n[ebožtíka] Ondřeje Širůčka Tomášovi 75 kop 16 g[rošů] 1 d[enár], Barboře 75 kop 16 g[rošů] 1 d[enár] a Anně materi 75 kop 16 g[rošů] 1 d[enár]. Placení po 6 kopách a Šimonovi Konopižkému též náleží na posledních penězích 26 kop 50 g[rošů].

1610 Položil Vávra Širůček do truhlice 6 kop.

1611 Položil Vávra Širůček Šimonovi Konopiž[skému] 6 kop a [do] truhly ostatní[ch] 20 kop 50 g[rošů].

1612 Položil do truhle 6 kop.

1613 Položil do truhle 6 kop.

1614 Položil do truhle 6 kop.

1616 Položil do truhlice 15 kop. Vzato z truhlice po Anně materi <24 kop> 30 kop a z truhlice též vzato k ruce jeho mi[losti] páně 34 kop 48 g[rošů] 3 d[enáry] míš[eňské].

1618 Položil jeho mi[losti] pánu 4 kopy 25 g[rošů] 5 d[enárů] a do truhlice 1 kopy 23 g[rošů] 2 d[enáry], zuostava J[eho] M[ilosti] 6 kop.

Vávra Širůčeků zemřel. Šacován ten grunt Janovi Kulhovi za 162 kop, placení po 6 kopách. Z toho náleží s[írotkům] Vondřeje Širůčka Vondrovi, Barboře po 75 kopách a Jeho mi[los]ti Pánu 6 kop v dluhy Vávry Širůčka 6 kop 1626 položil.

1627 Položil do truhlice 6 kop J[eho] M[ilost] Pánu.

1628 Položil Barboře 6 kop.

1629 Položil Barboře 6 kop.

1630 Položil Barboře 6 kop.

1633 Jan Širůček umřel, nechal po sobě sirot[ka] Jíru a mateř Mandelínu. Ujal ten grunt svůj, placení Řehoř Fejtčar za 136 kop 36 g[rošů] 5 d[enárů]. Příměňky se v rejstří[cí]ch nejdou, placení po 4 kopách.

1637 Položil Barboře 4 kopy.

1638 Položil v dluhy 4 kopy.

1639 Položil Barboře 4 kopy.

1640 Řehoř Fejtčar prodal grunt svůj Matějovi Březinovi za summu 140 kop. Zavdal ihned 20 kop, [na] veruňcí[ch] každoročně po 4 kopách.

1640 Řehoř Fejtčar podle šacuňku měl dáti pár bejčků Jírovi sirotku. Složil mu za ně, kteréž jeho máti [?] přijala 10 kop.

1642 Položil Barboře 4 kopy.

1653 Položil Barboře 4 kopy.

1658 Položil Barboře 10 kop. Item skoupil ostatní [ch] 106 kop, které se mu vypisují.

1659 Položil v dluhy 2 kopy ostatní, a tak je zaplac[ený].

[83]

Anno 1675 Matěj umřel, zanechal sir[otky] Martina, Václava, Bětu, Dorotu, Juliánu, Kateřinu, Rozinu ma[nželku] [?]. Ujímá tu živnost Martin zase za 140 kop, přijde na každého po 20 kopách, díl Martina držitele gr[untu] 20 kop a co po mateři <20> zdědil. 20 kop se mu vypisuje.

1679 Položil Bětě 1 kopu.

1682 Položil Dorotě 2 kopy.

1685 Položil Bětě 1 kopu a Dorotě 1 kopu.

1687 Položil Julianě 2 kopy.

1689 Položil Julianě 2 kopy.

[84]

Matěj Peřka má grunt zaplaceněj.

1620 Matěj Peřka umřel, nechal po sobě si[rotky] Jiříka, Annu a mateř jich Anýšku. Šacován ten grunt Jiříkovi synu jeho s mateří za 200 kop. Zavadati mají společně 35 kop, placení po 5 kopách.

1621 Shořeli. Anýška mateř umřela, maje spravedlnosti 66 kop 40 g[rošů]. Ta připadá na Jeho mi[los]ti Panu.

1625 Položil závdavku 35 kop, ten dceři Anně.

1626 Jiřík maje spravedl[nosti] své 66 kop 40 [grošů]. Ta se vypisuje k tomu. Položil Anně 5 kop.

1627 Položil Anně 5 kop.

1628 Položil Anně 5 kop.

1629 Položil Anně 5 kop.

1630 Položil Anně 5 kop.

1631 Položil Anně 5 kop.

1633 Položil Anně 1 kopu 40 g[rošů] ostatní a J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy 20 g[rošů].

1636 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 10 kop.

1637 Položil J[eho] M[ilosti] 5 kop.

1638 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1639 Položil J[eho] M[ilosti] 5 kop.

1641 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1642 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1643 Jiřík Peřka prodal grunt svůj Danyelovi Koláři za summu 210 kop, a to bez závdavku, placení po 5 kopách.

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1653 Položil Jiříkovi [?!] 5 kop.

1658 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 ½ kopy a Peřkovi 2 ½ kopy.

1659 Položil Peřkovi 2 kopy.

<1661 Položil Peřkovi 4 kopy.>

A[nn]o 1666 Danyel umřel, zanechal sir[otky] Matěje, Jíru, Jana, Dorotu, Alžbětu, Annu mateř. Přiženil se k ní Matěj Hejda a ujal ten gr[unt] za 210 kop. Položil závdavku 4 kopy, které přijal Peřka, náleží J[eho] M[ilosti] Pánu. Ještě po Anně mateři 25 kop 50 g[rošů] položí J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.

1669 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.

1672 Položil, koupil od sirotkův Danhelových polovic podílu totiž 8 kop 30 g[rošů], a tak tu bude míti ještě Jan 2 kopy 50 g[rošů], Dorotě 2 kopy 50 g[rošů] a Bětě 2 kopy 50 g[rošů], položí J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1677 Položí Vondrovi 1 kopu a Markytě po Říhovi 1 kopu.

1679 Položil Dorotě 2 kopy.

1682 Položil po Řehořovi Markytě v[dově] [?!] 2 kopy.

[85]

Léta 1685 Tomáš Spěváček koupil od Matěje Hejdy grunt tento za předešlou summu 210 kop. Zavdal hotových 18 kop, přijal je Matěj Hejda ještě mu tu 10 kop 30 gr[ošů] patřiti bude. I placení při soudech po 5 kopách z ostatní summy patří předně J[eho] M[ilosti] Pánu, po Anně mateři 10 kop, s[irotků] n[ebožtíka] Jiříka Peřky Vondrovi 55 kop 3 g[roše] 2 1/3 d[enáru], Řehořovi 53 kop 3 g[roše] 2 1/3 d[enáru], †† [!] Dorotě 54 kop 3 g[roše] 2 1/3 d[enáru]. It[em] neb[ožtíka] Danyele Koláře Janovi, Dorotě a Bětě po 2 kopách 50 g[roších]. Téhož léta skoupil po Řehořovi od Markyty manželky, kteráž na místě dětem neb sir[otkům] Řehoře Vondráčka ve Pleších, tolik co by jim tu patřilo, totiž 39 kop 47 g[rošů], vykázati a vynahraditi chce.

1687 Položil Dorotě 3 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

[86]

Matouš Siner doplatiti má na grunt svůj Jeho mi[los]ti Pánu 40 kop, placení po 2 kopách.

1610 Položil Jeho mi[los]ti Pánu Matouš Siner 2 kopy.

1611 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1612 J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1613 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1614 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1615 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1616 Položil jeho mi[losti] pánu 2 kopy.

1617 Položil jeho mi[losti] pánu 2 kopy.

1618 Položil jeho mi[losti] pánu 2 kopy.

Matouš Siner umřel, zůstalo po něm spáleniště, prodáno Novotnému Šimonovi Pekaři za 30 kop, z toho náleží J[eho] M[ilosti] 2 kopy.

1628 Ujal ten grunt Urban Pikal za 25 kop. Šimon umřel, nechal po sobě si[rotky] Alžbětu a Kateřinu. Po vyplacení J[eho] M[ilosti] Pánu hraběti ostatní jim náleží. <1629>

<1629> 1637 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy. Šimon maje tu spravedlnosti své 8 kop, tu od něho držitel gruntu skoupil, kteráž se mu tuto vypisuje.

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy <nekladla>.

1661 Prošacován ten grunt od ouřadu na místě sirotkův neb[ožtíka] Urbana totiž Tomáše, Kačí a Bětu Matoušovi Hrnčíři za sumu 15 kop m[íšeňských]. Závдавku při soudech složití má 5 kop, placení po 2 kopách J[eho] M[ilost] Pán tu [má] bráti ještě 20 kop, ostatní nadepsaným sirotkům totiž Kačí a Bětě po 17 kopách 30 g[rošich] náležiti bude. Tomáš jest již prvé [...] [...] pohledávati nemá.

1661 Položil Bětě závдавku 5 kop.

1666 Položil Bětě 2 kopy.

1669 Položil Bětě 8 kop, co na díle dal *in natura*, dílem v šatech a obuvi.

1672 Položil Bětě 2 kopy 30 g[rošů].

1677 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu.

1679 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy 1682.

Léta Páně 1682 Matouš Hrnčír umřel, maje tu vyplacených 20 kop 30 g[rošů]. Zanechal po sobě Apolenu vdovu ku kterýž se Matěj Fencel jinak Bubeníček přiženil, ujnouce ten grunt za předešlou trhovou summu 55 kop, placení po 2 kopách.

1685 Položila vdova 1 kopa.

1687 Apolena pozůstalá vdova po n[ebožtíkovi] Matějovi Bubeníčkovu prodala grunt svůj za 65 kop Matoušovi Kácalovi. Závavku přijala 17 kop. Ještě ji tu po J[eho] M[ilosti] Pánu 14 kop 30 g[rošů] patřiti bude, placení při soudech po 2 kopách.

[87]

A[nn]o 1690 Matěj Rapata bednář panský koupil od Matouše Kácala za summu trhovou 70 kop. Závavku položil 24 kop, kteréž prodávající k sobě přijal a víc ji tu níže téhož nemá. Placení při soudech po 2 kopách, ostatních 46 kop patří dle přiloženého registříku.

A[nn]o 1692 Václav Chmelař koupil tento <chalupu> [!] od Matěje Rapaty za předešlou summu 70 kop. Závavku položil ihned hotových 24 kop prodávajícímu, kterýž dobral a více tu ničehož pohledávati nemá. Ostatních 46 kop bude při soudech po 2 kopách vypláceti.

[88]

Křížan Starej má grunt zaplaceněj.

1613 Koupil od Maruny grunt[ovní] roli vyškovský [?] <panství> platný[mi] berněmi, co z ní Maruna dával za 40 kop. Zaval 20 kop a veruňk položil 4 kopy.

1614 Položil Marunovi 8 kop.

1616 Položil Marunovi 4 kopy.

1617 Položil Marunovi 4 kopy, a tak má grunt zaplacený.

1623 Prodán grunt tento po složení spáleníště pozůstalý Janovi Bubeníčkovvi za 90 kop, z něho k záduší vyplatiti má po 2 kopách.

1625 Položil k záduší dva veruňky 4 kop.

1626 Položil k záduší 2 kopy.

1627 Položil k záduší 2 kopy.

1628 Položil k záduší 2 kopy ostatní.

<1629 Položil k záduší 2 kopy.> A tak má grunt zaplacený.

1652 Jan Bubeníček umřel, zanechal po sobě sirotků Rozinu, Marijanu a mateř Marijanu. Prošacován týž grunt Matějovi Fenclovýmu, který se k mateři Marijáně přiženil za 200 kop. Závadku položil v dluhy jich též je nejní 19 kop 30 g[rošů] 6 d[enárů], placení po 4 kopách, z toho náleží sirotkům z mateři po 60 kopách 7 g[rošů] 2 d[enáry]. Toho léta položil Rozině 4 kopy 29 g[rošů] 1 d[enár] a mateři Marijaně 12 kop.

1652 Díl Marijany manželky 58 kop 7 g[rošů] 2 d[enáry] se vypisuje.

1653 Položil Rozině 4 kopy.

1658 Položil Rozině 4 kopy.

1659 Položil Rozině 2 kopy.

1661 Položil Marianě 2 kopy.

16[.] Rozině 1 kopy.

1666 Položil Rozině 2 kopy.

1672 Položil 4 kopy Rozině.

1677 Položil Marianě 4 kopy.

A[nn]o 1677 Matěj prodal Vavřincovi Bubelovi za 200 kop. Zavdal mu ihned 12 kop, které se vypisují, a přijme je prodávající.

1679 Položil Marianě 1 kopu a Rozině 1 kopu.

1682 Vavřinec Bumberle maje tu 14 kop vyplacených, zanechal po sobě Anežku a Kateřinu mateř. Přijde jim po 7 kopách. Ujal ten gr[unt] Pavel Zahradník příženice se k[e] Kateřině mateři za 200 kop. Místo závdavku dal sobě díl manželky své vypsati 7 kop, ostatní patříc dle registříku, placení po 4 kopách.

[89]

Vít Vojta na Říhově. Šacován mu grunt za 300 kop. Zavdati má léta 1609 80 kop, z toho náleží tímto Janovi 52 kop, k záduší řečickému 5 kop, Anně mateři 118 kop 15 g[rošů], Kateřině 124 kop 45 g[rošů], placení po 10 kopách.

1610 Položil Vít Vojta Janovi, co tu měl spravedlnosti své 52 kop a k záduší řečickému, kderéž [!] kostelníci přijali 5 kop.

1611 Položil Vít Vojta do truhle 10 kop.

1612 Položil do truhle 10 kop. Anna mateř umřděla [!] a měla spra[vedlnosti] své 118 kop 15 g[rošů]. <[...] Dorota 20 kop, Tomášovi synu 20 kop.> Ta připadla na J[eho] M[ilosti] Pána.

1614 Položil J[eho] m[ilosti] Pánu 10 kop.

1615 Položil J[eho] m[ilosti] Pánu 10 kop.

1616 Vít Vojta prodal grunt svouj Václavovi Bezemkovi frejmarkem, cokoliv má na něm doplatiti ten, aby vyjišel [?].

1617 Položil jeho mi[lo]sti pánu 10 kop.

1617 Václav Bezemek položil Kateřině zakoupeně [?] peníze 124 kop 45 g[rošů], a tak Kateřině tu nic více nemá.

1618 Položil jeho mi[lo]sti pánu 10 kop, k tomu s [!] truhlice vzato 20 kop.

1629 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 10 kop.

1637 Položil 6 kop J[eho] M[ilosti] Pánu.

1638 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 6 kop.

1639 Položil J[eho] M[ilosti] 6 kopu, a tak má grunt svůj zaplacenej.

A[nn]o 1666 Václav Bezemek umřel, zanechal sir[otky] Tomáše, Matěje, Mariánu. Ujal tu živnost Matěj za 200 kop. Jedno sto kop se jemu napřed vypisuje, protože jest, dlouhej čas s otcem hospodařil. Tomáš a Mariána budou tu míti po 50 kopách.

A[nn]o 1672 Matěj prodal tu živnost Jiříkovi Daňkovému za 300 kop. Zavdati má ve dvouch letech 15 kop. Na porážku dolů Matějovi přináležejí mu, bude sobě mocti rybník zastavenej vyplatiti, totiž 40 [nebo 80] zlatých, {což učiní 34 kop 20 g[rošů],} a tak bude ještě platiti

předně Tomášovi 50 kop, dětem Mariániným 50 kop, Matějovi 150 kop 40 g[rošů]. Tento Matěj objednal sobě to, že jsou jemu tito nápadníci jemu, protože jest

[90]

otce smrti dochoval dobrovolně z[e] svých dílův postupují. Totiž bratr jeho Tomáš 12 kop, Ondřej 5 kop, Řehoř 5 kop a Dorota 5 kop, a tak on Matěj bude tu míti 177 kop 40 g[rošů], Tomáš 38 kop, Ondřej 11 kop 40 g[rošů], Řehoř 11 kop 40 g[rošů] a Dorota též 11 kop 40 g[rošů].

1677 Vypravil Matějovi 6 kop, od Doroty koupil 11 kop 40 g[rošů]. Položí Pavlovi 1 kopu a Markytě 1 kopu.

1679 Položil Matějovi 3 kopy a od Maruši po Řehořovi skoupil 11 kop 40 g[rošů] a z [...] Matěje dal sobě 8 kop vymazati, s kterými sobě musel vyplatiti kus rolí, který dotčený Matěj z té živnosti zastavil.

1682 Položil Ondřejovi 2 kopy a Pavlovi 2 kopy.

1685 Položil Ondřejovi 2 kopy, Pavlovi 2 kopy a Šimonovi 2 kopy, více skoupil od Jana Petrovýho po Matějovi Bezemkovi 40 kop ostatních a od Václava sir[otka] Matěje Bezemka <smrti> po mateři 44 kop 20 gr[ošů], též jeho vlastního Václava dílu 7 kop 40 g[rošů].

1687 Položil Pavlovi 2 kopy a Václavovi 3 kopy.

1689 Položil Ondřejovi po Marianě 2 kopy a Šimonovi 2 kopy. Item téhož roku skoupil od Václava 49 kop 40 gr[ošů]. Ty se vypisují.

[91]

Matěj Bílek doplatiti má na grunt svůj 88 kop m[íšeňských], z toho náleží v dluhy n[ebožtíka] Pavla Vejsového 61 kop 7 g[rošů] 3 d[enáry], jakž příležitostný registřík ukazuje, a tak na sirotky n[ebožtíka] Pavla Vejsa přijde 26 kop 52 g[rošů] 4 d[enáry], k tomu Jan Pilát <ty vy> sirotkům Bílkovejm položiti má 20 kop. Sirotci Vejsovi jsou tito: Šimek, Dorota a mateř jich Kateřinu přijde z vejšpsaných 26 kop 52 g[rošů] 4 d[enáry]. Na každého po 8 kopách 57 g[roších] 3 ½ d[enárů] a sirotci Matěje Bílka Kateřině a mateři její Dorotě po 10 kopách, placení po 5 kopách.

1610 Matěj Bílek umřel, nechal po sobě sirotkův Kateřinu a mateř její Dorotu a prodán týž grunt Jáchymovi Šmídovému za summu 120 kop, s kderážto summy [!] náleží, jakž *ut supra* psáno. Totiž to v dluhy n[ebožtíka] Pavla Veisového 61 kop 7 g[rošů] 3 d[enáry] a s[ummu] jeho Šimkovi, Dorotě a mateři jich Kateřině po 8 kopách 57 g[roších] 3 ½ d[enárů], s[irotkům] n[ebožtíka] Matěje Bílka Kateřině a mateři Dorotě mimo těch 20 kop, kderěz jim Jan Pilát položiti má po 11 kopách 10 g[rošů] a v dluhy téhož n[ebožtíka] Matěje Bílka Janovi Hronovi 9 kop 40 g[rošů]. Zavalil hned 10 kop, kderěz dány v dluhy totiž to Hronovi, co mu náleželo 9 kop 40 g[rošů] a 20 g[rošů] v dluhy n[ebožtíka] Vejsa.

1611 Joachym Šmíd položil v dluhy 5 kop.

1613 Položil v dluhy 5 kop.

1613 Položil v dluhy 25 kop.

Nykodým Bílek dopla[titi] má na gr[unt] svůj 120 kop 7 g[rošů], z toho náleží {n[ebožtíka] Pavla Bijsa} v dluhy 25 kop 47 g[rošů] 3 d[enárů] Šimkovi, Dorotě a mateři Kateřině po 8 kopách 57 g[roších] 3 ½ d[enárech] {si[rotkům]} Matěje Bílka Kateřině a mateři Dorotě po 11 kopách 10 g[roších] a Joachymovi 45 kop. Zavalil 20 kop, ty sir[otkům] Joachym přijal, placení po 4 kopách.

1614 Položil Dorotě 4 kop.

1615 Položil Šimkovi 2 kopy a J[eho] m[ilosti] Pánu 2 kopy po mateři Kateřině.

1616 Položil po {po mateři Kateřině} <Šimkovi> J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopách.

1617 Položil Nikodým Bílek Kateřině, které jeho mi[lo]sti pánu po ní náleží 4 kopy.

1618 Položil jeho mi[lo]sti pánu 2 kopy a Dorotě 2 kopy.

1628 Po Jáchymovi Šmídovi <[...]> daných náleží 25 kop k záduší.

- 1628 Položila k záduší 4 kopy.
- 1629 Položila Dorotě ostatních 2 kopy 57 g[rošů] 3 ½ d[enáry].
- [92]
- 1629 K záduší 1 kopu 2 g[roše] 3 ½ d[enáry].
- 1630 Položil k záduší 4 kopy.
- 1631 Položil k záduší 4 kopy.
- 1636 Matouš Hlavička koupil spáleniště od Anny Bílkové za 40 kop. Zavdal hned Anně 6 kop, placení po 2 kopách.
- 1639 Položil k záduší 2 kopy.
- 1641 Položil k záduší 2 kopy.
- 1642 Položil k záduší 2 kopy.
- 1643 Položil k záduší 1 kopu.
- 1652 Matouš Hlavnička prodal týž grunt Janovi Beránkovi za 45 kop. Zavdal Hlavničkovi 18 kop, placení po 2 kopách. Týž Jan prodal týž grunt Ondřejovi Sulíkovi za 23 kop. Zavdal Beránkovi 26 kop, placení po 2 kopách. Z toho náleží J[eho] M[ilosti] Pánu 22 kop 2 g[roše] 3 ½ d[enárů], záduší 4 kopy 57 g[rošů] 3 ½ d[enárů], Janovi Beránkovi 20 kop.
- A[nn]o 1669 Ondřej Sulík prodal gr[unt] tento Janovi Pilátovi za summu 56 kop. Na závdavku ihned položil Sulíkovi 6 kop, kterej se mu vypisuje, placení po 2 kopách. Ondřej Sulík z téhož vše gruntu tratí tu 17 kop, a tak po přijetí závdavku nebude mu tu nejvíce patřit jen 3 kopy.
- 1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy. Položil Dorotě 1 kopu 30 g[rošů].
- 1679 Položil záduší 1 kopu.
- 1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu.
- A[nn]o 1682 Jan Pilát pustil ten grunt Martinovi synu svému za předešlou summu 56 kop bez závdavku, placení po 2 kopách při soudech.
- 1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a k záduší 1 kopu, více položil <závdavku> Janovi Pilátovi 6 kop.
- 1687 Položil k záduší 1 kopu.
- 1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

[93]

Jan Hnilička má grunt svůj zaplacený, však v truhlici leží 4 kopy 20 g[rošů]. Ty náležejí Václavovi s[irotku] n[ebožtíka] Jecha z Nítovice.

Odevzdal grunt svůj Janovi synu, aby z něho vyplatil Kubšovi 6 kop 30 g[rošů], Slámcovi 4 kopy, Kučerovi 7 kop, Křižanovi 5 kopy 30 g[rošů], Tomšovi [?] 3 kopy 40 g[rošů], koželouchům do Hradce 10 kop, Chrápalovi 5 kop 44 g[rošů], Hlavičkovi do Hradce 1 kopu 20 g[rošů] jest zaplaceno.

1613 Položil Kubšovi 3 kopy.

1614 Kubšovi 3 kopy 30 g[rošů].

<Jan Hnilička umřel, nechal po sobě s[irotky] Johanu, Zigmunda [!], Pavla a Joachima [a] {matku Marjanu}. Šacován ten grunt {svršky} [...] dílnici, kotel kudy a jiný nádobí v týž dílnici Zigmundovi.>

1620 Jan Hnilička umřel, nechal po sobě si[rotky] Zigmunda, Johanu, Joachima, Pavla a mateř jich Marjánu. Šacován ten grunt Václavovi Součkovi za 330 kop. Zavdati má 60 kop, placení po 7 kopách. Více se našlo k moci vydělaných za 131 ½ kop a peněz k tomu hotových 35 kop 18 g[rošů] činí obojího 166 kop 48 g[rošů] až do prázdného gruntu 330 kop. Činí v jedné summě 496 kop 48 g[rošů], z toho náleží v dluhy Jana Hniličky starého 35 kop 54 g[rošů]. Zuostane na podělení 460 kop 54 g[rošů]. Dostane se Zigmundovi, Joachymovi, Pavlovi a mateři Marjáně po 100 kopách 30 g[rošů] a Johaně 58 kop 48 g[rošů], a to proto Míne, že jesti ji otec její svadební veselí napravil [?] Zigmund na svojoj díl přijal k moci za 100 kop, v dluhy po sobě zanechal, jakž [...] z nich [...] poznamenáno jest 43 kop 22 g[rošů]. Mateř Marjána [ve] vdovství svém umřela, spravedlnost její na jeho mi[los]ti Pána připadla za Jáchymem Šmídem zuostává, co jest, za sádlo přijal 20 kop a za kuože, které Šimonovi Kapustovi prodané byli 11 kop 30 g[rošů]. Ty povinen Kapusta zaplatiti takových svrchu psaných 35 kop 18 g[rošů] [j]sou [...] truhle vyzdvizeny a do truhle hradecké položeny.

1623 Položil Václav Souček závdavku 40 kop. Dány Johaně s[irotce] Jana Hniličky 10 kop a jeho mil[osti] Pánu po Marianě [...] 30 kop.

1624 Pavel umřel, měl spravedlnost 100 kop 30 g[rošů]. Týž Pavel budouc u synáčka Kubše schraňujíc jich do smrti pošť se z tej spravedlnosti 7 kop ostatní přichází na jeho mil[ost].

1626 Vzato z truhle, dáno jeho mil[osti] Pánu 35 kop 18 g[rošů].

- 1627 Položil Johance 7 kop. Dáno do truhlice s[irotku] n[ebožtíka] Jana Hniličky Joachimovi za 5. krávě k panský ruce obrácených 6 kop 30 g[rošů].
- 1628 Položil Joachymovi 7 kop.
- [94]
- 1629 Položil Johance 7 kop. Vzato z truhlice a dáno Joachimovi Hniličkovi 6 kop 30 g[rošů].
- 1630 Položil Johance 7 kop.
- 1631 Položil Johance 7 kop.
- 1636 Jíra Chmelář {jinak Hnilička} ujal ten grunt od Václava Hniličky, aby jej sobě po veruńcích vyplatil po 5 kopách.
- 1639 Položil Joachimovi 5 kop.
- 1641 Položil v dluhy Ambrožovi Pirchanovi [?] 3 kopy.
- 1642 Položil do truhlice 3 kopy.
- 1653 Položil Johaně 2 ½ kopy a Brejchovi [?] 2 ½ kopy.
- A[nn]o 1657 Jíra Chmelař umřel, nechal po sobě sirotkův Kačí, Lídu, Rozinu a Markyту mateř. Šacován ten grunt Janovi Matoušovému, který se k[e] Kačí sirotku přiřzenil na ten způsob, aby závdavku složil 14 kop, ostatek má ročně platiti, komu tu, co náležiti po 4 kopách.
- 1658 Položil závdavku 14 kop, s [!] nich dal mateři <10 kop a Joanně 4 kopy> 4 kopy, Rozině 2 kopy, Lídě 4 kopy, Kačí 4 kopy. Item položil veruńku Joanně 2 kopy.
- 1661 Položil Johanně 2 kopy.
- 1669 Položil Tůmovi 3 kopy 40 g[rošů].
- 1672 Položil Lexovi [?] 2 kopy.
- 1679 Položil Mikolášovi po Johance 1 kopu.
- 1682 Položil Mikolášovi 1 kopu a Lexovi po Jáchymovi 1 kopu.
- 1685 Položil J[eho] M[ilos]ti Pánu 1 kopu.
- 1687 Jan Matouš jinak Chmelař, jsouce věkem sešlý, prodal ten gr[unt] Jakubovi synu svému za s[umm]u 320 kop. Závdavku přijal 3 kopy placení při soudech po 4 kopách. Téhož léta položil po Johanně Mikulášovi 2 kopy.
- 1689 Položil Mikulášovi po Julianě 2 kopy.

[95]

Dílnice

14 ½ g[runt]

Která po nebožtíkovi Janovi Hniličkovi zuostala. Ta šacována Vondrovi Sedláč<kovi> za 90 kop. Zavdati má 15 kop, placení po 3 kopách. Však s tý dílnice [...] [...] každého půl léta 15 g[rošů] se dáti má, a taková dílnice bez sobet[ctví] zůstává. S toho náleží v dluhy n[ebožtíka] Jana Hniličky dčeládce služebné, které Jachymova Šmídova vykázati má {jest jich} ostatní na si[rotky] Zigmunda, Johanu, Jáchyma, Pavla a na místě Marjanu mateře J[eho] M[ilosti] P[ánu] připadá.

1623 Našlo se dluhův 34 kop 40 g[rošů] ostatní summy na s[irotky] 55 kop 20 g[rošů] položil Vondra závdavku 15 kop a dva veruňky 6 kop. Ty dány v dluhy. Vondra Sedláček odevzdává svou dílnici Anně Zimové, aby sobě ji po verouňcích vyplatila.

1624 Položila v dluhy 3 kopy.

1626 Položila v dluhy 3 kopy.

1627 Položila k cechu 1 kopu a Barboře 2 kopy, a tak cech tu [...] nemá.

1628 Položila Johance 3 kopy.

1629 Položila Barboře 3 kopy, více vzato z truhle a dáno jí 2 kopy.

1630 Položil Johance 3 kopy. Zigmund maje tu spravedlnosti svý 11 kop 5 g[rošů]. Ty prodal Řehořovi Kubšovi.

1631 Položil Johance 3 kopy.

1633 Položil Johance 2 kopy 5 g[rošů] ostatní.

1636 Anna Zimová skoupila zase ty peníze od Řehoře Kubše, totiž 11 kop 5 g[rošů]. Více položila Joachimovi 3 kopy.

1637 Položil Jáchymovi 3 kopy.

1638 Položil Joachimovi 3 kopy. Pavel a Mariana zemřeli, měli spravedlnosti svých po 11 kopách 5 g[roších]. Ta připadla po oumrti na J[eho] M[ilost] Pána 22 kop 10 g[rošů].

A[nn]o 1639 Jáchym Hnilička koupil od vdovy Šímovej Anny domeček za summu 70 kop. Závдавku položití má 10 kop, na to odvedl jí 6 kop při výročních [?] soudech má odvésti 4 kopy ostatní, pak peníze mají se po veruńcích po 3 kopách klásti.

1639 Položil závдавku ostatní 4 kopy.

1642 Jáchym Hnilička umřel, zanechal po sobě sirotka Marijanu. Šacována ta dílnice Janovi Vańkovi za 70 kop. Závдавku položil 10 kop. Z nich dáno sirotku do truhlice 5 kop, Anně Zimový 5 kop, placení po 3 kopách. Téhož sirotka spravedlnosti se nachází 12 kop 5 g[rošů].

1644 Položil Zimce 3 kopy.

1646 Položil Zimce 3 kopy.

1647 Položil Zimce 3 kopy.

1650 Položil Zimce 3 kopy.

1652 Položil Zimce 3 kopy. Item dala Zimce 3 kopy.

1653 Položila Zimce 6 kop.

1654 Jan Vańků umřel, zanechal po sobě sirotka Kateřinu. Prodán týž grunt Matějovi Zahradníkovi za 70 kop, z toho náleží starým nápadníkům 36 kop a Kateřině 34 kop. Toho léta prodala Kateřina Matějovi Zahradníkovi 34 kop, které se mu vypisují, placení po 3 kopách.

1655 Dáno z truhle Marijaně sirotku 5 kop.

1658 Položil [...] [...] [...] kop ostatní.

[96]

1664 Matěje [!] Zahradník prodal ten grunt neb tu dílnici Jiřimu Šemberovi bez závдавku za 75 kop, ročně placení po 2 kopách m[íšeńských].

1666 Položil J[e]ho M[i]losti P[ánu] 1 kopu a Barboře 1 kopu.

1669 Položil Marianě 2 kopy. [...] cokoliv tu Matěj Zahradník pohledávati má po zaplacení starejch nápadníkův. To odkázal na mše svatý p[anu] farářovi řečickému, tak aby z toho ročního veruńku těch 2 kop, každého roku 4 mše svatý ctěny byli za jeho mrtví přátelé, a tak jsouc p[anu] faráři již vyplaceno 10 kop, ty se vypisují.

1672 Položil p[anu] faráři 1 kopu. Koupil od Lexy 10 kop a položil Hlaváč[ovi].

A[nn]o 1672 Jiří Šembera prodal tu dílnici Martinovi Březinovi za 75 kop místo závдавku položí p[anu] faráři 2 kopy.

A[nn]o 1675 Březina prodal Urbanovi Cukrrýgroví za 75 kop. Zavdati má 10 kop.

1677 Dal ten závdavek, který se mu vypisuje. Vyplatil až do toho roku 1677 p[anu] faráři 5 kop 30 g[rošů] a J[eho] M[ilosti] P[áně] položil 1 kopu.

1679 Urban Cukrrýgl prodal Vavřinovi Polákovi za 75 kop. Zaval hned 6 kop, který se vypisují, placení po 2 kopách při soudech. Více se mu vypisují 4 kopy, který mu prodávající dobrovolně sleví. Ostatek bude patřiti vedle přiloženého rejstříku na mše s[va]té položil 2 kopy.

1682 Položil Jiříkovi Šemberovi 1 kopu.

1685 Položil Panu faráři na mše s[va]tý 2 kopy.

1687 Položil na mše s[va]tý 1 kopu a Jírovi Šemberovi 1 kopu.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

[97]

Joachim Šmídů má grunt svůj zaplacený.

[...] [...] Bejsovský s jednou 4 [...] [...] [...] kromě [...] dobrovolně paloučku a 2 Koubů roli Nykodýmovi Bytkovi za 120 kop. Zavadali hned 20 kop, placení po 4 kopách.

15 g[runt] Jáchym Šmíd umřel, nechal po sobě si[rotky] An[n]u, Rozinu a mateř jich též An[n]u. Šacován ten grunt Bartošovi Holýmu za 350 kop. Dluhův se nachází po nebožtíkovi 49 kopách 28 g[rošich] 2 d[enárů], a tak zuostává [...] 300 kop 31 g[rošů] 5 d[enárů]. S [!] toho náleží Mandelíně mateři jeho 60 kop, kdyby se zbýti nemohli s nevěstou a manželkou Bartoše Holého, má ji ta suma vydána býti při [...] odstoupeny 30 kop a ostatních 30 kop v roce a každoročně po 1 kopě žita. Pakli by tu do smrti se společně schraniti mohli, tehdy takových 60 kop, aby moc měla odkázati podle líbezné vůle své ostatních pak 240 kop 31 g[rošů] 5 d[enárů] na svrchu psané si[rotky] s mateří přicházejí. Dostane se na každého po 80 kopách 10 g[rošů] 4 d[enárech]. Příměňky se v knihách vejždou. Zavadati má 50 kop, veruňky po 8 kopách.

1622 Položil Mandaleně náležejících 60 kop, krávu k tomu.

1623 Položil závdavku 50 kop, z nich dáno v dluhy 49 kop 28 g[rošů] 2 d[enáry] a do tuhle 31 g[rošů] 5 den[árů]. Přitom poručí sobě spravedlnost Anny mateře a manželku jeho 80 kop 10 g[rošů] 4 d[enáry].

1624 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 8 kop.

1625 Položil jeho mil[osti] Pánu 8 kop. Z truhlice vzato k [...] jeho mil[osti] Pánu 31 kop 5 d[enárů] a to po Anně a Rozině s[irotky] n[ebožtíka] Joachima Šmída.

1627 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 8 kop.

1628 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 8 kop.

<1629> 1630 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 8 kop.

1631 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 8 kop.

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1661 Bartoš Holý umřel, zanechal po sobě sir[otky] Pavla, Voršilu a mateř Dorotu. Šacován ten grunt od ouřadu Janovi Bícovi za sumu 200 kop. Závdavku při soudech složití má 10 [po] kopách, placení po 5 kopách. Odtud po zapravení dluhův Bartoše Holého jichž jest 7 kop 25 g[rošů]. Item starých nápadníkův a odkázavše Pavlovi sirotku napřed o 10 kop víc, přijde

nadepsaným sirotkům, totiž Voršile a mateři Dorotě [...] vše ten grunt o 150 kop. Přijde na ně po 25 kopách a Pavlovi 35 kop.

1661 Položil mateři Dorotě závdavku 10 kop a v dluhy 2 kopy 34 g[rošů] po Voršile dal sobě vymazati 25 kop.

1669 Dal sobě vymazati po Pavlovi star[ýmu] sirotku jeho díl, že ho smrti dochoval totiž 35 kop m[išeňských].

1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu].

[98]

A[nn]o 1679 Jan Bíca prodal tu živnost Pavlovi Polednovi za 190 kop. Závdavku položil 3 kopy, který se vypisují. Placení po 3 kopách při soudech. Odtud patřiti bude J[eho] M[ilosti] P[ánu] po sir[otcích] Šmídovských ještě 103 kop 49 g[rošů] 3 d[enáry] a Dorotě po Bartošovi Holým 15 kop v dluhy Bartoše Holého ještě 4 kopy 51 g[rošů] 5 d[enárů] a prodávající [...] 63 kop 18 [nebo 28] g[rošů] 6 d[enárů], z toho se připisuje J[eho] M[ilosti] P[ánu] za [...] dluh, a co do důchodu hradeckýho povinen byl 4 kopy 8 g[rošů] 4 d[enár], a tak Janovi Bícovi zůstane toliko 18 kop 10 g[rošů] 2 d[enáry].

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1685 Položil Janovi Bíczovi 3 kopy.

1687 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu po Bíczovi 2 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

[99]

Faiitl Tkadlec doplatiti má na grunt svůj k záduší řečickému 36 kop, placení po 3 kopy.

1610 Položil Feitl Tkadlec k záduší 3 kopy.

1611 Položil k záduší 3 kopy.

1612 Položil k záduší 3 kopy.

1613 Položil k záduší 3 kopy.

1614 Po[ložil] k záduší 3 kopy.

1615 Položil k záduší 3 kopy.

1616 Položil k záduší 3 kopy.

1617 Položil k záduší 3 kopy.

1618 Položil k záduší 3 kopy.

1623 Položil 6 kop, dány k záduší.

1624 Položil k záduší 3 kopy, a tak zaplacen.

1637 <Ma> Faytl Tkadlec umřel, nechal po sobě sirotkův Danyele, Marianu, který jsou zdědili. Díly spolu se srovnaly ost[atní]. Chalupu, takže má aneb ten, který se k Marianě přiřezil Vondra Drsek, po veruňcích po 2 kopách Danyelovi vyplatiti 8 kop.

1638 Položil Danyelovi 4 kopy. Zaplacena.

1642 Vondra Drsek prodal domek svůj Petrovi Rapatovi za 60 kop. Závavku ihned položil 15 kop, placení po 3 kopách.

1643 Položil Vondrovi Drskovi 3 kopy.

1658 [!]

1658 Petr Rapata umřel, zanechal po sobě sirotkův Matěje [?], Dorotu, mateř Marianu. Prošacován ten grunt od ouřadu Janovi Novákovi za 60 kop. Závavku při soudech složití má 12 kop, placení po 2 kopách. Odtud naležeti bude v dluhy obci 9 kop, Duškovi 39 kop a nadepsaným sirotkům po 3 kopách.

1658 Položil závavku 9 kop. Ty vzala obci v dluhy.

1659 Jan Novák prodal grunt svůj Vavřincovi Bednáři za 63 kop. Závдавku při soudech složití má 12 kop, placení po 3 kopách. Odtud mimo starých nápadníkův Janovi Novákovi náležití bude 12 kop.

1659 Položil závдавku 12 kop. Dány Janovi Novákovi.

1659 Položil Vondrovi Drskovi 2 kopy.

1661 Položil Drskovi 2 kopy.

A[nn]o 1666 Vavřinec prodal ten gr[unt] Matějovi Hájkovi za 61 kop. Zavdal mu ihned 5 kop.

1669 Položil Matějovi 1 kopy a Vavřincovi prodávajícímu 1 kopy.

1672 Položil Dorně 2 kopy.

<1679 Položil Dorně po Vavřincovi 1 kopy a Matějovi též 1 kopy.>

[100]

A[nn]o 1675 Matěj Hájek umřel, zanechal sir[otky] Víta, Říhu, Maryanu, Mandelínu a Maryanu mateř. Prodaná ta živnost Matějovi Zemanovi za 61 kop, zavdati má 6 kop. Dal ten závдавек Hájkovi.

A[nn]o 1677 Matěj Zeman prodal zase Matějovi Daňkovi za 61 kop. Zavdal mu taky 6 kop.

1679 Položil Dorně po Vavřincovi 1 kopy a Matějovi 1 kopy.

1682 Položil Dorně po Vavřinovi Bednáři 2 [nebo 1] kopy.

1685 Položil po mateři Maryaně, Matějovi synu, kterouž smrti dochoval 2 kopy. It[em] skoupil od Jiříka Salavy, co po Dorně starý Bednáře dohovajíce jí smrti zdědil totiž 5 kop.

1687 Položil Dorně 1 kopy ostatní a po Maryaně synu 1 kopy, více Matějovi 1 kopy a skoupil Hájkovi [...] 3 kopy ostatní.

1689 Položil [...].

[101]

Ambrož Khácal doplatiti má na svůj grunt 21 kop 32 g[rošů] m[íšeňských], z toho náleží s[írotkům] n[ebožtíka] Jana Višky Adamovi 2 kopy 8 g[rošů] Vítovi 12 kop 8 g[rošů], Kateřině Viškovy materi jich 2 kopy 8 g[rošů] Janovi Pekaři 5 kop 8 g[rošů], placení po 4 kopách.

1610 Položil Brožek Khácalů 4 kopy. Vydány Janovi Pekaři.

1611 Koupil Ambrož Khácal od Víta švagkra [!] svého 42 kop 8 g[rošů].

A[nno] 1612 Položil materi ostatní 2 kopy 5 g[rošů] a Adamovi 2 kopy.

1612 Položil Adamovi 8 g[rošů], Kateřině 8 g[rošů] a Pekaři 1 kopu 8 g[rošů], a tak má grunt svůj zaplacený.

1642 Ambrož Kácal prodal grunt svůj Vavřincovi synu svému za 100 kop. Zádavku ihned složil, které Ambrož Kácal přijal 10 kop, placení po 3 kopách.

1643 Položil otci 3 kopy.

1644 Vavřinec Kácal umřel, zanechal po sobě sirotkův Jakuba, Voršilu, Marijanu a Lidmilu mateř. Šacován ten grunt Matoušovi Kalanovi [?] za summu 130 kop míš[eňských]. Závďavku na dva termíny složiti má 20 kop, placení po 4 kopách míš[eňských]. Z toho náleží starýmu sirotku Dorotě dle odkazu Ambrože Kácala vlastního otce jejího 27 kop míše[ňských], kteréž jí pořád po veruňcích jítí mají a druhým sirotkům po dluzích náleží, kterýchžto dluhů se nachází 8 kop 24 g[rošů] 6 d[enárů], a tak na každého sirotka dostati se přijde po 21 kopách 11 g[roších] 2 d[enářech]. Kromě Voršile sirotku dle odkazu dítku jejího o 10 kop více ji mimo druhé sirotky vydati přijde. Zavdal ihned 10 kop, z toho vydáno v dluhy Petrovy Krejčímu 54 g[rošů] 6 d[enárů] a Dorotě starýmu sirotku 5 kop 15 g[rošů] 1 d[enáru] a Lydmile materi 4 kopy míše[ňských].

1652 Matouš umřel, zanechal po sobě sirotku Lucii a mateř Kateřinu. Prodán týž grunt Říhovi, který se k materi Kateřině přiženil za 130 kop. Závďavku složiti má 10, placení po 4 kopách. Položil zádavku materi Lydmile 10 kop, z toho náleží po starých sirotce Lucii a materi Kateřině po 5 kopách.

1653 Položil Dorotě 2 kopy.

1658 Položil Dorotě 2 kopy.

1659 Položil J[e]ho M[ilosti] P[ánu] 2 kopu.

1661 Položil Dorotě [...] sir[otky] ostatní 1 kopa 2 g[roše] a J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy.

A[nn]o 1666 Říha umřel, zanechal sir[otka] manželku svou Kateřinu. Koupil ten grunt Jiřík Buchtou zase za 130 [kop]. Položil závdavku Kateřině 2 kopy.

1669 Položil 2 kopy.

1672 Položil Voršile 2 kopy.

[102]

A[nn]o 1675 Jiřík Buchta umřel, zanechal sir[otky] Říhu, Matěje, Bártu, Alžbětu, Dorotu, Annu, Dorotu m[ateř]. Prodán ten gr[unt] Václavovi Kotrabovi za 130 kop. Zavdati má 6 kop, který přijal Jiřík Buchta a položil mu 3 kopy. Item položil 1677 Kateřině 1 kopy.

1679 Položil Voršile 2 kopy.

1682 Položil Voršile 1 kopy a po Kateřině Mikulášovi 1 kopy.

1684 Položil po Voršile [...] 1 kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopy.

1687 Položil po Kateřině ležící 1 kopy a po Voršile [...] 1 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

[103]

Jiřík Khácal má grunt svůj zaplaceněj.

Jiřík Khácal umřel, nechal po sobě si[rotky] Mandelínu a mateř její Kateřinu vedle svadebních [!] smluv, aby po smrti jeho v [?] pozůstalosti, kterou po sobě zanechal s Mandelínou a Kateřinou manželkou jeho rovným dílem podělení byli. Dluhův předně s téhož s tátou[?] vyplatiti se mají 17 kop. Dostane se na jednoho po 21 ½ kopách.

1622 Říha pojmuoce sobě za manželku Kateřinu, ujal grunt ten za sumu 60 kop. Zavadati má 10 kop, placení po 3 kopách. Z toho náleží v dluhy 17 kop a s[irotky] po 21 ½ [?] kopami potom.

1623 Položil závdavku v dluhy 10 kop.

1624 Položil v dluhy 3 kopy.

1626 Ujal ten grunt Danel Fejthů k vyplacení Joachimovi Šmídovi dluhu 2 kopy 42 g[rošů]. Mandelíně dceři Jiříka Khácal[a], Kateřině mateři po 17 kopách 30 g[roších] a Říhovi [...] 14 kop 18 g[rošů]. Přijal Říha závdavku 10 kop.

1627 Dáno v dluhy 3 kopy.

1628 Položil v dluhy 3 kopy.

1629 Položil v dluhy 3 kopy.

1630 Položil v dluhy 3 kopy.

1631 Položil v dluhy 3 kopy Kateřině.

1633 Položil Kateřině 3 kopy.

1636 Položil Kateřině 3 kopy.

1637 Položil Kateřině 3 kopy.

1638 Položil Kateřině 3 kopy.

1639 Položil Kateřině 2 kopy.

1641 J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu.

1642 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1653 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1658 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1661 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

A[nn]o 1669 Danyel Feitlů umřel, maje vyplaceno 53 kop, zanechal sir[otky] Julianu, Voršilu a mateř Marušku. Prodán gr[unt] Václavovi Porazilovi za summu 60 kop. Závadvku složil, ihned prodávajícímu Danyelovi 6 kop, placení po 2 kopách. Z toho náleží v dluhy Václavovi sir[otku] do Štěpánova 2 kopy,⁶³¹ starejm nápadníkům J[eho] M[ilosti] P[ánu] po Mandelíně 3 kopy a Říhovi Kácalovi 4 kopy, ostatní nadepsaným sir[otkům] s mateří přijde na jednoho po 17 kopách.

1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1677 Položil Julianě 1 kopy.

1685 Položil Voršile 2 kopy.

1687 Položil Julianě 2 kopy.

1689 Položil Voršile 2 kopy.

---

⁶³¹ Pravděpodobně se jedná o Štěpánov vzdálený od Českých Budějovic 15,6 km.

[104]

Matouš Šálek doplatiti má na chalupu svou 25 kop, z toho náleží s[irotkovi] Martinovi 5 kop. Ite[m] Šťastnému 10 kop a materi jich 10 kop, placení po 2 kopách.

1610 Položil Matouš Šálek do truhlice 2 kopy.

1611 Položil do truhle 2 kopy.

1612 Položil Šťastnému 2 kopy a z truhle [...] též 2 kopy.

1613 Položil Šťastnému 6 kop [...].

1614 Položil do truhle 2 kopy.

1615 Položil Martinovi 2 kopy.

1616 Položil Šálek Martinovi ostatních 4 kopy, a tak má grunt svůj zaplacen.

1623 Mathaus Šálek prodal grunt svůj Jírovi Peřkovi za summu 31 kop peněz hotových, tak má zaplacen.

1627 Ujal ten grunt Jíra Chmelář od Jíry Peřky za 54 kop. Závadvku položil Jírovi 6 kop, placení po 2 kopách.

1628 Položil Jírovi Peřkovi 2 kopy.

1629 Položil Jiříkovi Peřkovi 2 kopy.

1630 Položil Jiříkovi Peřkovi 2 kopy.

1631 Položil Peřkovi 2 kopy.

1633 Položil Peřkovi 2 kopy.

1636 Ujal tu chalupu Václav Souček od Jíry Chmeláře, aby ji sobě po veručních vyplatil.

1637 Václav Škarda koupil ten grunt od Václava Hniličky za 62 kop. Zavdal mu hned 14 kop, placení po 2 kopách. Z toho náleží Jírovi Peřkovi. Položil Peřkovi 2 kopy.

1639 Položil Peřkovi 2 kopy.

1652 Položil Peřkovi 2 kopy.

1653 Položil Peřkovi 2 kopy.

1658 Položil Peřkovi 2 kopy.

1659 Položil Peřkovi 2 kopy.

1661 Položil Peřkovi 2 kopy.

1669 Položil Peřkovi 2 kopy.

A[nn]o 1672 Václav Škarda umřel, zanechal sir[otky] Řehoře, Kateřinu, Voršilu m[ateř].
Přiženil se k Voršile Řehoř Neýhart. Ujal ten gr[unt] za 54 kop.

1672 Položil Mandelíně po Hniličkovi 2 kopy.

1677 Položil Peřkovi 1 kopu.

1679 Položil Jiříkovi Peřkovi 1 kopu a Mandelíně po Václavovi též 1 kopu.

1687 Dal sobě díl Voršily mateře, manželky své vypsati 7 kop 20 gr[ošů].

Léta 1685 Tomáš Kotraba ze Michu pod s[va]tou Pannou Barborou ujal ten grunt od
Řehoře Škardy za předešlou summu 54 kop bez závdavku, placení po 2 kopách. Téhož léta dal
sobě díl manželky své Kateřině vypsati totiž 7 kop 20 g[rošů]. Patří z toho gr[unt] předně
Peřkovi 6 kop, Hniličkovi 21 kop, s[irotku] Václava Škardy {Řehořovi Němýmu} 7 kop 20
g[rošů] a Řehořovi Škardovi 12 kop 20 g[rošů].

1685 Položil Peřkovi 4 kopy a Mandelíně po Václavovi 4 kopy a Škardovi 2 kopy.

1687 Položil po Peřkovi Ondřejovi 1 kopu.

1689 Položil Lídě 1 kopu.

[105]

Jan Zahradník doplatiti má na grunt svůj Jakubovi sirotku 20 kop. Na to v truhlici leží 11 kop 40 g[rošů], placení po 5 kopách.

1610 Položil Jan Zahradník do truhlice 5 kop.

1611 Položil Jan do truhle 50 kop. Jan Zahradník předal 1 kopu 40 g[rošů], které [!] mu zase z truhlice vydány [...], a tak má grunt svůj zaplacen.

1615 [...] dáno [...] [...] jeho na [...] Jakuba 10 kop 6 [grošů].

1616 Dáno švagru jeho po Jakubovi z truhlice 3 kopy a jeho mi[losti] pánu ostatních 2 kopy.

[nedatováno] Jan Zahradník umřel, nechal po sobě si[rotky] Annu, Maryanu a mateř jich Dorotu. Šacován ten grunt Šimonovi Bejsovi, který se k si[rotku] Maryaně – [!] přiřel za 150 kop. Zavadati má 20 kop, placení po 5 kopách. Dostane se na jednoho po 50 kopách. Dorotha mateř umřela máje spravedlnosti své 50 kop, podle odkázání odvésti má Šimon Bejs. K záduší 10 kop Mathoušovi manželé svému 10 kop, Anně dceři 20 kop a Marianě ostatní 10 kop.

1623 Položil závdavku 20 kop, dány Mathoušovi 10 kop a J[e]ho M[i]losti po Anně 10 kop. Mariana máje spravedlnosti 60 kop umřela, ty na co, podaří se, vypisují.

1624 Dorotha též umřela. Ta spravedlnost na jeho mil[osti] připadá.

1626 Položil k záduší 5 kop.

1628 Šimon Zahradník umřel, nechal po sobě si[rotky] Alynu, Víta, Jiříka a mateř jich Dorotu. Šacován ten grunt Janovi Kováři, který se k Dorotě přiřel za 150 kop. Zavadati má 15 kop, z toho zase dílčích veruňkův a v dluhy po n[e]božtíkovi Šimonovi.

1629 Položil k záduší ostatních 5 kop.

1630 Dorotha mateř máje tu spravedlnosti své 18 kop 56 g[rošů] 5 ½ d[enárů]. Ta se držiteli gruntu vypisuje.

1631 Položil v dluhy 5 kop.

1639 Položil v dluhy 2 kopy.

1652 Jan Kovář umřel, zanechal po sobě sirotků Matěje, Jana, Víta, Marijanu. Šacován ten grunt Blažejovi Stachovi za 180 kop. Položil závdavku v dluhy 10 kop, placení po 4 kopách. Z toho náleží J[e]ho M[i]losti Pánu 60 kop, sirotkům Šimona Zahradníka 56 kop 50 g[rošů] 2 ½

d[enárů], sirotkům Jana Kováře po 3 kopách 18 g[roších], v dluhy 39 kop 57 g[rošů] 3 d[enáry], které v knihách zapsané jsou.

1653 Položil v dluhy 4 kopy.

1658 Položil Petrovi v dluhy 2 kopy.

1659 Položil v dluhy 2 kopy.

1661 Položil Matějovi 2 kopy.

1666 Položil Matějovi Buchtovi 1 kopu 42 g[rošů] 6 d[enárů] a v dluhy Šlechtovi do Nítovic 1 kopu.

1672 Položil v dluhy 4 kopy.

[106]

A[nn]o 1677 Položil v dluhy Medkovi 2 kopy.

1679 Položil Medkovi do Pitiny [!] položil v dluhy 2 kopy, a tak tu ještě bude míti 3 kopy Medek.

1682 Položil Medkovi do Pitiny 2 kopy.

1685 Položil v dluhy Medkovi 1 kopu ostatní.

Léta 1687 Blažej Stach umřel, zanechal po sobě sir[otky] Pavla, Marianu, Vondru, Martina, Rozinu, Jiříka a Justýnu mateř. Maje tu 33 kop 42 g[rošů] 2 [?] d[enáry] vyplaceno přijde jim rovným dílem po 4 kopách 48 g[roších] 6 6/7 d[enáru]. Jiřík syn ujal ten gr[unt] za 180 kop bez závdavku placení. Při soudech po 4 kopách téhož léta dal sobě díl svůj po otci zděděnej vypsati 4 kopy 48 g[rošů] [...]. Ostatní su[mm]a patří dle přiloženého registříku sub litt[era] [...].

1687 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy a po Petrovi synu jeho 1 kopu.

1689 Jiřík Stach umřel, zanechal po sobě sir[otku] Aničku a Dorotu mateř. Maje vyplaceno 7 kop 48 gr[ošů] 6 6/7 d[enárů], přijde sir[otkům] 3 kopy 54 gr[ošů] 3 3/7 d[enárů]. Klement Kočí přijmouce se k Dorotě mateři, ujal ten gr[unt] za předešlou s[umm]u 180 kop bez závdavku, placení po 4 kopách. Téhož léta dal sobě díl Doroty mateře manželky své vypsati 3 kopy 54 gr[ošů] 3 3/7 d[enárů].

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

[107]

Anna Vondrová na obci dopláceti má ještě na grunt svůj Vondrovi Rozmeštilovi krejčí[m]u 30 kop m[íšeňských], placení po 2 kop.

1612 Položila Vondrovi [...] 6 kop.

1614 Po [...] 2 kopy.

1615 Položil [...] 2 kopy.

Tomeš vyp[latiti] má Tomšovi Rozmeštilovi 20 kop, Anně † [!] Vondrovi 40 kop.

1615 Zavdal 17 kop, z nich dáno Vondrovi 3 kopy a [...] 4 kopy.

1616 Položil [...] 2 kopy.

1617 Položil Rozmeštilovi 2 kopy.

1618 Položil Rozině Rozmeštilovi 2 kopy a ma[teř] Vondrová umřela. I měla spravedlnosti své 27 kop. Ty na jeho mi[lo]sti Pána připad[ne].

1620 Tomeš Krejčí umřel, nechal po sobě toliko Maryanu manželku svou maje vyplatiti ještě na ten grunt svrchu psaným po veručích 37 kop.

1623 Pavel Zaperák [!] manžel Marijánu prodal grunt tento Mandalíně Šmídově za 60 kop, z toho náleží Rozmeštilovi 10 kop a po Anně Jeho mi[los]t 6 kop a Pavel 5 kop.

1627 Ujal tu chalupu zase Pavel Zapierák k vyplacení Rozmeštilovi, a po Anně J[eho] M[ilosti] Pánu položil Rozmeštilovi 2 kopy.

Prodal tu chalupu zase Petrovi Šnejderovi za 49 kop, z toho předně náleží Rozmeštilovi 4 kopy a J[eho] M[ilosti] Pána 27 kop a ostatní Pavlovi Zapírákovi 18 kop. Závдавku položiti má při soudě 20 kop, placení po 2 kopách.

1628 Položil závдавku 10 kop, z nich dáno Rozmeštilovi 4 kopy a Pavlovi Zapírákovi 6 kop.

1629 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1630 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1631 Položil Pavlovi Zapierákovi 2 kopy.

1646 Petr Ssneyder prodal chalupu, tuto byvše spálená, toliko samé místo Mathoušovi Kováři na ten způsob, aby Petrovi Krejčímu 21 kop, a potom co se více při rejstří[cí]ch vynajde,

vyplatil, placení po 2 kopách. Na týž chalupě jsou též 2 krávy kostelní, kteréž Matouš na sebe přijal. Matouš Kovář dal závdavku Petrovi 8 kop hotových a krávu za 4 kopy 17 g[rošů] 4 d[enáry].

1659 Soudila se Anna manželka Matouše Kováře s Petrem Krejčím, že by s tím zápisem [...] 46. učiněným [?] ji křivda se stala, pročez a cokoliv tu Petr Krejčí na ty 21 kop bráti má to bráti koliko [...] tu 23 kop a Pavel 10 kop bráti má.

1661 Položil Pavlovi 2 kopy.

1666 Položil Pavlovi 1 kopy.

[108]

A[nn]o 1669 Tento gr[unt] měli dva hospodáři pořád a žádnej sobě ho nedal připsati. Nyní jest prodanej Janovi Křenkovi, aby starý nápadníky doplatil, k tomu poslední hospodář Kostroun, co tu vyplatil, daruje kupujícímu totiž 5 kop, a ty se mu místo závdavku a vypisuje J[eho] M[ilosti] P[ánu] tu ještě má 23 kop. Item Martinovi Tichotovi 7 kop, sic tu žádnej nic nemá.

1672 Položil Dorotě po svých před[e]šlých 1 kopu.

A[nn]o 1677 Jan Křenek prodal Jakobovi Polákovi za 36 kop. Položil závdavku Janovi 6 kop, a tak tu nic více nemá.

1679 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu.

1685 A dáno J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

A[nn]o 1687 Jakub Fitl koupil gr[unt] tento od Jakuba Poláka za 37 kop. Zavdal Polákovi 10 kop, placení při soudech po 1 kopě. Patří z něho J[eho] M[ilosti] Pánu 20 kop, Martinovi [...] 6 kop a Janovi Křenkovi 1 kop.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopu.

[109]

Pavel Zapírák doplatiti má na grunt svůj 36 kop, z toho náleží tímto Janovi [...] podle odkazání Jana Hrnčíře 20 kop, Kateřině vnučce [?] 6 kop a Martinovi Smejkačovi 10 kop, placení po 3 kopách.

1613 [...] má veruňky Pavel Zapíral po 3 kopách klásti.

1613 Položil [...] 3 kopy do truhle.

1614 Položil [...] [...] [...] 3 kopy.

1615 Též jim 3 kopy položil.

1616 Položil do truhlice 3 kopy.

1617 Položil Zapíral do truhle 3 kopy.

1618 Položil Janovi 3 kopy a z truhlice mu k tomu dáno 5 kop a jeho mi[lo]sti pánu 4 kop, ostatních 12 kop od něho skoupil.

1623 Položil Kateřině v mateře 6 kopy, a tak má grunt zaplacený.

1644 Pavel Zapírák umřel, zanechal po sobě manželku Marijánu, kteráž to ten grunt po něm zdělila a přijdouc skrze oheň, [...] a schoření [?]. Takový grunt jest odevzdala Martinovi Mlynáři [...] svému na ten a takový způsob, abych do smrti její při sově [?] schranil, opatroval a zanechal, pokudž by ji toho potřeba [...] a jej kdy v čem žádala. Nemařil [?] pouštěti a ji sobě do smrti poručitou míti.

A[nn]o 1675 Martin Mlynář umřel, zanechal si[rotky] Jana, Lukáše, Matouše, Pavla, Dorotu mateř. Ujal ten gr[unt] Pavel Morava za 40 kop. Má zavdati 7 [kop], placení po 2 kopách. Položil ten závdavek těm sirotkům, mají tu ještě 33 kop, přijde na jednoho po 8 kopách 15 g[roších].

1677 Položil Matoušovi 2 kopy.

1679 Položil Matoušovi po mateři Dorotě 1 kopu.

1682 Položil <Pavlovi> 2 kopy Janovi.

1687 Pavel Morava umřel, zanechal po sobě sir[otky] Jirku, Verunu, Jáchyma, Lídu a Alžbětu mateř. Maje tu 12 kop vyplacených přejde na ně rovným dílem po 2 kopách 24 g[roších]. Kašpar

Šindelář přiženice jse k Alžbětě mateři. Ujal ten grunt za 40 kop bez závdavku, placení při soudech po 2 kopách.

1687 Položil Matoušovi 1 kopu.

1689 Položil Janovi 1 kopu.

[110]

Václav Hnilička má grunt zaplac[enej].

1618 Jan Hnilička zdědil grunt po Václavovi otci svém a co tu z toho jemu tu podle poručení [...] svého vydati a dluhy platiti měl to jesti vše[c]hno nekonal, a též grunt sobě více šel.

Takovej pak grunt jesti prodal bez rolí a rybníčku Havlovi Hrnčíři za 100 kop. Zavdati má při soudech 1619, totiž 30 kop. Veruňky klásti má ročně po 4 kopách až do vyplacení <soudu> svrchu psaný sumy, však z něho z toho jemu tu dávatí má ouroku každého po 6 g[roších] a [...] též po 6 g[roších]. Položil závdavku 30 kop, které Jan Hnilička přijal. Jan Hnilička umřel, nechal po sobě s[irotky] Johanu, Zigmunda, Pavla, Joachima a {matku Maryanu}. Takových 70 kop na jich [...] připadli dostavše na 1 po 14 kopách míš[eňských] matku vrozené [...]zala spravedlnosti její na <[...] [...] [...] její vlastní připadli [...] po 10 kopách jeho mi[lo]sti Pána připadla, dostane se v jednoho po 14 kopách>.

1623 Položil Johance 8 kop a J[eho] M[ilosti] na místě mateři 8 kop.

1624 Položil jeho mil[osti] 4 kopy.

1626 Položil Johance 6 [nebo 4] kopy ostatních.

1627 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1629 Položil Joachymovi 4 kopy.

1630 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy. Zigmund maje tu spravedlnosti své 14 kop. Ty jest s [?] prodal Řehořovi Kubšovi, tak tu nic nemá.

1631 Položil Řehořovi Kubšovi skoupených 4 kop.

1633 Položil Joachymovi 4 kopy.

1642 Havel Hrnčíř umřel, zanechal po sobě sirotkův Václava a Marijánu manželku, kteráž jemu macocha byla. Šacován týž grunt Petrovi Krejčímu za 70 kop. Zádavku při soudech složití má 30 kop, placení po 4 kopách. Dluhové se v registřích najdou, dostane se Václavovi sirotku po dluzích 17 kop 52 g[rošů] 1 d[enár] a mateři též 17 kop 52 g[rošů] 1 d[enár]. Václav sirotek prodal spravedlnosti své Petrovi Krejčímu 17 kop 52 g[rošů] 1 d[enár], a tak tu [...] více nemá díl matere, který se Petr Krejčí přiznil. 17 kop 52 g[rošů] 1 d[enár] se vypisuje.

1658 Položil Václavovi 17 kop 52 g[rošů] 1 d[enár] a Mariany ženě svý díl se jemu vypisuje, totiž 17 kop 52 g[rošů] 1 d[enár].

1659 Položil Voršile 3 kopy 20 g[rošů] ostatních a Markytě 20 g[rošů] osta[tních], Johance též 20 g[rošů] ostatních.

1661 Položil k záduší 3 kopy, ještě má záduší 11 kop.

A[nn]o 1666 Petr Krejčí prodal ten gr[unt] Janovi Fijalovi za 90 kop. Závдавku má mu položit při soudech 20 kop. Dál těch 20 kop Petrovi, které se vypisují a položí k záduší 1 ½ kopy.

1669 Položil k záduší 2 kopy.

1672 Položil k záduší 1 kopu 30 g[rošů] ostatní.

1679 Položil Urbanovi po Petrovi 1 kopu.

1682 Položil Urbanovi 1 kopu.

1687 Položil Urbanovi 1 kopu.

[111]

Léta Páně 1689 Jan Fijala umřel, zanechal po sobě sirotkův Martina, Jana, Matouše a Matěje. Vít Hájek koupil ten gr[unt] od ouřadu za 90 kop 44 g[rošů] 2 d[enáry]. Zavdal ihned hotových 23 kop. Ty dány v dluhy neb[ožtíka] Jana Fialy, ještě tu pro nadepsané sir[otky] zůstalo 5 kop. Přijde jim rovným dílem po 1 kopě 15 gr[oších], placení při soudech po 4 kopách.

[112]

Jan Křižanů doplatiti má na grunt svůj otci svému starému Křižanovi 19 kop, placení po 3 kopách.

1610 Položil Jan Křižanů otci svému 3 kopy.

1611 Položil otci 3 kopy.

1612 Položil otci 3 kopy.

1613 Položil otci 3 kopy.

1614 Položil otci 3 kopy.

1615 Položil otci ost[atní] 4 kopy, a tak má grunt svůj zap[lacenej].

1627 K témuž gruntu Jan Křižan přikoupil jednu čtvrt roli od Matěje Moravce, jakž v rejstřících na 36. gruntu se nachází. A to s povolením vrchnosti, že jest spustla [!]. Jan Křižan umřel, zanechal po sobě sirotky Pavla a mateř Annu, kterouž Pavel smrti dochoval, a tak všecku svou spravedlnost po rodičích zdědil.

1641 Pavel Křižan umřel, nechal po sobě sirotkům Šimona, Dorotu a mateř Barboru. Šacován ten grunt mateři Barboře, [ke] který se přiznil Jiřík Peřka za summu 300 kop míš[eňských]. Závдавku při soudech složití má 60 kop, placení po 6 kopách. Dluhové <a příměny v> registří[cí]ch se najdou.

1642 Položil z[á]davku 60 kop, z nich dáno v dluhy 21 kop 46 g[rošů] 6 d[enárů]. Anně sirotku veruňk na tu čtvrt přikoupenou 4 kopy do truhlice 17 kop 6 g[rošů] 5 ½ [denárů] a mateři Barboře 17 kop 6 g[rošů] 5 ½ d[enárů].

1649 Dáno do truhlice Dorotě 6 kop.

1652 Položil Anně za roli 6 kop.

1653 Položil záduší Anně 4 kopy.

1654 Položil Dorotě 6 kop.

1656 Dáno Dorotě z truhle 5 kop.

1658 Položil za [...] roli Dorotě sirotku na 36 gr[unt] 6 kop 40 g[rošů].

1659 Položil Dorotě 6 kop.

1661 Peřka položil Matějovi 4 kopy a Dorotě 2 kopy.

1662 Dáno Šimonovi s truhle ostatních 6 kop 6 g[rošů] ½ denáru. Skoupil léta 1666 od Matěje ostatních 16 kop a dal sobě vypsati spravedl[nost] Barbory 75 kop.

1669 Skoupil od Pavla po Václavovi 10 kop a od Kryštofa 10 kop, kteréž se mu vypisují.

Léta 1670 Šimon starej sirotek jsouce vyhoštěn na <panství J[eho] M[ilosti] h[raběte] [...]> a maje spravedlnosti své ještě 86 kop. Tu prodal Partlovi Krejčerovi kováři a Vavřinci Kusyslovi [!] oboum sousedům městys Řečice, kterýmž se připisuje.

1672 Položil po Šimonovi [...] 2 kopy.

1677 Položil kováři 2 kopy.

1679 Položil Dorotě 2 kopy.

1682 Položil po Dorotě Janovi Kováři 2 kopy.

1685 Skoupil po Dorotě od Jana Kováře držitel gruntu ostatních 63 kop 7 g[rošů] 3 d[enáry].

1687 Položil po Pavlovi Křižanovi na mše s[va]tý 1 kopu 50 g[rošů] 6 d[enárů] ostat[ních].

Položil po Anně za roli Krajnovi, kterouž smrti dochoval 2 kopy.

[113]

V létu 1663 Jiřík Peřka byvše již věkem sešlý, pustil tento grunt, maje na něm 94 kop 40 gr[ošů]. Vyplaceno Ondřejovi synu svému za 368 kop 38 gr[ošů] 2 d[enáry], placení při soudech po 6 kopách. Z těch vyplacených 94 kop 40 gr[ošů] odevzdal mu z lásky otcovské 54 kop 40 gr[ošů] a Bětě manželce své 40 kop, aby je po veruňcích brala. Týž Ondřej Peřka neměvše, posouval grunt připsaný, dal sobě ho nyní. Teprve, to jest léta 1688 připsati a sedíce na něm 25 let vyplatil z něho 185 kop 58 gr[ošů] 2 d[enáry] a z dědice po otci jemu za života odevzdaných 54 kop 40 g[rošů]. Již tu všeho 240 kop 38 g[rošů] 2 d[enáry] vyplaceno má, ještě na témž gruntě patří Partlovi Kováři a Vávrovi Knejslovi. Od Šimona skoupil 82 kop po Anně 3 sirotkům 6 kop a Bětě manželce neb[ožtíka] Jiříka Peřky 40 kop.

1689 Bartoloměj Peřka koupil od otce svého <Jiříka> Peřky Ondřeje grunt tento za předešlou s[mm]u 368 kop 38 gr[ošů] 2 d[enáry] bez závdavku, placení při soudech po 6 kopách.

1689 Položil Vávrovi Knejslovi 2 kopy.

[114]

24 ½

Jiřík [Spoláček?] vyplatiti má na ch[alupu] 30 kop [...] {[...] [...] hraběti [...] bez [...] } si[rotku] Ma[těje?] Hrnčíře Kačí a materi Dorně po 15 kopách. Zavdal 10 kop, dány do truhle. Placení po 2 kopách.

1615 Položil do truhle 2 kopy.

1616 Položil Jiřík Tkadlec do truhly 2 kopy. Téhož léta vzato z truhlice a dány Dorně materi 6 kop.

1617 Polož [!] Herka do truhlice 2 kopy.

1618 Položil do truhlice 2 kopy.

1623 Položil do truhle 4 kopy.

1626 Z truhlice dáno Dorně materi ostatních 9 kop. Taková tu nic více nemá.

1628 Jiřík Herka umřel, nechal po sobě si[rotka] Barboru. Šacován ten grunt Václavovi Škardovi [?!] za 30 kop. Zavdal 5 kop, ty dány v dluhy n[ebožtíka] Jiříka Herky. Placení po 2 kopách, vzato z truhlice 7 kop a dány J[eho] M[ilosti] Pánu. Dostane se na toho si[rotka] 6 kop 30 g[rošů] a J[eho] M[ilosti] Pánu 8 kop 30 g[rošů], má na předešlých 7 kop.

1629 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1631 Pustej.

[115]

Viatl Liška má grunt svůj zaplaceněj.

Jan Liška umřel, nechal po sobě si[rotky] Annu, Matouše, Havla. Šacován ten grunt Jírovi Slancovi za 115 kop. Zavdati má o soudě 15 kop, placení po 3 kopách. S [!] toho náleží v dluhy Jana Lišky předně 33 kop 15 g[rošů]. Dostane se na sirotky po 27 kop 15 g[rošů].

1624 Ten grunt jest z puoštěn [?]. Šacován Jírovi Kováři za 40 kop, z nich má dáti s[irotkům] Jana Lišky Anně, Mathoušovi, Havlovi po 6 kopách 40 g[roších] a v dluhy 20 kop, placení 2 kopy. Položil v dluhy 2 kopy.

1626 Položil v dluhy 2 kopy.

1627 Položil v dluhy 2 kopy.

1628 Položil v dluhy 2 kopy, více maje tři krávy zádušní. Při témž gruntě plat spravovati poráčí [?] se jemu s [!] sirotcích 3 kopy.

1629 Položil v dluhy 2 ½ kopy.

1629 Jíra Kovář prodal grunt ten Vincencovi za 70 kop. Zavdal mu hned 10 kop.

1630 Položil v dluhy 2 kopy.

1631 Položil v dluhy 2 kopy.

1633 Položil Bartošovi Holýmu 1 kopu 20 g[rošů] ostatní a Janovi Křižanovi ostatní 25 g[rošů] a Pavlovi Zapierákovi 15 g[rošů], více položil Kováři 2 kopy.

1639 Vincenc Mátlů prodal svůj domeček Vavřinovi Šípalovi za summu 70 kop. Položil jemu Vincencovi 20 kop, placení ročně po 2 kopách.

1641 Položil v dluhy Janovi Pekaři 1 ½ kopy.

1642 Položil Matoušovi 2 kopy.

1649 Vavřinec Šípalů prodal svůj domeček Řehořovi Polákovi za 85 kop. Závдавku mu ihned položil 15 kop, placení po 2 kopách.

1650 Položil Šípalovi 5 kop.

1650 Jiřík Kovář maje tu bráti 39 kop 30 g[rošů]. Ty jest prodal držiteli gruntu, které se mu vypisují.

- 1652 Položil Zapierákovi ostatní 2 kopy a Šípalovi 10 kop a Matoušovi 3 kopy 40 g[rošů].
- 1653 Položil Matoušovi 2 kopy.
- 1658 Položil Matoušovi 2 kopy.
- 1659 Položil Matějovi Cvikarovi 2 kopy.
- 1666 Položil Matoušovi 2 kopy.
- 1669 Položil Matějovi Cvikarovi 2 kopy.
- 1672 Položil Cvikarovi 2 kopy.
- 1677 Položil Matějovi Cvikarovi poslední 2 kopy 50 g[rošů].
- 1679 Položil Šípalovi 3 kopy ostatních, a tak má zaplaceněj.

[116]

Toman Pařízek druhého gruntu slove na Pekařově. Doplatiti má ještě na týž grunt 26 kop 50 g[rošů], z toho náleží Barboře Sulíkové 8 kop a Jiříkovi Lehnarovi [?] 18 kop 50 g[rošů], placení po 4 kopách.

1610 Položil Toman Pařízek Barboře Sulíkový 4 kopy.

1611 Položil Barboře 4 kopy ostatní.

1612 Položil do truhle 14 kop.

1613 Položil do truhle 4 kopy 50 g[rošů], a tak má g[runt] svůj zaplaceněj.

1613 Vzato z truhle a dány Jiříkovi Lehnarovi 18 kop 59 gr[ošů] [...].

1620 Tomáš Pařízek umřel, nechal po sobě si[rotka] Jana a mateř jeho Mandelínu. Šacován ten grunt synu spolu s mateří jeho za 130 kop. Zavdati mají oba společně 20 kop, placení po 4 kopách. Zaplaceněj. <Jan umřel, po něm zůstali [sirotci]>.

1663 Matěj Pařízek prodal tento gr[unt] Matějovi Smijmezrovi za hotovou sumu, a tak má grunt svůj zaplaceněj.

1678 Pan Pavel Ludvík Telemony předešlý držitel gruntu tohoto, kterýž od neb[ožtíka] Pavla Hofštelerera koupený měl, a takový jemu hotovejma [!] penězi zaplatil. Prodál jej zase Urbanovi Povolnému někdejšímu mistru sládku hamerskýmu za 120 zlatých hotových, a tak měl ten gr[unt] zaplacený.

1682 Mariana Povolná po smrti neb[ožtíka] Urbana Povolného manžela svého prodala ten gr[unt] Josefovi Máchovi z Pleší za 150 kop. Závдавku přijala hotových 27 kop, placení při soudech po 4 kopách, a tak tu ještě dotčená vdova 123 kop k pohledávání má.

1687 Položil Mariáně Povolnej 4 kopy.

1687 Položil Mariáně Povolnej 3 kopy.

1689 Položil Mariáně 2 kopy.

[117]

Pavel Kovář doplatiti má na grunt svůj 18 kop 30 g[rošů]. Na to leží v truhlici 16 kop 30 g[rošů]. Z toho náleží Jindrovi 7 kop 30 g[rošů], Zuzaně 3 kop 30 g[rošů] a Anně macoše 7 kop 30 g[rošů], placení po 3 kopách.

1610 Položil Pavel Kovář do truhlice ostatní 2 kopy, a tak má grunt svůj zaplacen.

Téhož léta vzato z truhlice k ruce Jeho Mi[lo]sti Pánu po Anně maceše od oumrți 7 kop 30 g[rošů].

1620 Pavel Kovář umřel, nechal po sobě si[rotky] Jana, Štěpána a mateř jich Barboru. Šacován ten grunt Janovi Kováři synu jeho za 60 kop. Zavdati má o soudě 8 kop, placení po 3 kopách. Jindra a Zuzana nestaví se od mnoha let. Ty na J[eho] M[ilost] připadají, z truhlice vzato k ruce J[eho] M[ilost] 11 kop zaplacen.

1623 Jan Kovář umřel, nechal po sobě s[irotky] Salomenu, Lídu, Urbana, mateř Mariánu. Šacován ten grunt Marijaně za 30 kop. Na veruňcích má platiti po 2 kopách.

1629 Václav Cihlář manžel její ujal týž grunt za svrchu psanou summu k vyplacení z něho sirotkům tou příčinou jest zlehčen [?], že grunt způsob, a tak svrchu psaným si[rotkům] n[ebožtíka] Pavla Kováře Janovi, Štěpánovi a Barboře toliko po 10 kopách. Štěpán a Barbora umřeli, spravedlnost jich na J[eho] M[ilost] připadla a s[irotkům] n[ebožtíka] Jana Kováře Salomýně, Lídě, Urbanovi a mateři Marianě po 2 ½ kopách.

1637 Václav Cihlář umřel, nechal po sobě si[rotky] Vondru a mateř Mariánu. Prošacován ten grunt za 35 kop Janovi Zimovi. K vyplacení po veruňcích po 2 kopách, z toho náleží předně Jeho mi[lo]sti po Štěpánovi a Barboře po 20 kopách, si[rotkům] Jana Kováře 16 kop a Vondrovi s[irotkovi] n[ebožtíka] Cihláře 5 kop.

1642 Položil Vondrovi 2 kopy.

1652 Položil Lídě 2 kopy 30 g[rošů], Barboře 2 kopy 30 g[rošů], mateři Marianě 2 kopy 30 g[rošů].

1653 Položil Vondrovi 3 kopy.

1653 Jan Zima prodal týž grunt Havlovi Vosykovi za 100 kop. Závavku položil Janovi Zimovi 25 kop, placení po 13 kopách. Z toho náleží J[eho] M[ilosti] Pánu 22 kop 30 g[rošů] a Janovi Zimovi 52 kop 30 g[rošů].

1656 Dal Zimovi 3 kopy.

[118]

Štefl Lokner doplatiti má na grunt svůj N[umer]o [!]. Odevzdal grunt svůj Janovi Pekaři, na kderej [!] jest ještě doplacený 155 kop. Náleží tímto, však na to v truhlici leží 5 kop. Nejprve Tomanovi Pařízkovi 4 kopy, k záduší řečickému 6 kop 30 g[rošů], Václavovi s[irotku] Jarolímovu 5 kop, s[irotkům] n[ebožtíka] Bartoše Pekaře Jindrovi, Anně a Bartošovi otčímovi každému po 20 kopách 52 ½ g[roších] a s[irotkům] n[ebožtíka] Václava Rosívky Dorotě, Voršile, Lídě. Každý po 2 kopách 20 g[roších] a Maruši Dudovi 59 kop 52 ½ g[rošů] a Štefloví Loknerovi na posledních penězích 10 kop, placení po 8 kopách.

1609 Jan Pekař položil dva veruňky 16 kop, z nich dáno k záduší řečickému 6 kop 30 g[rošů] a na dluh Bartoše otčímá 9 kop 30 g[rošů], a tak je tu Bartoš otčím, ještě má totiž 11 kop 22 ½ [?] g[rošů]. To všechno náleží Tomanovi Pařízkovi.

1610 Položil Jan Pekař Anně s[irotce] n[ebožtíka] Bartoše Pekaře 8 kop, a tak těch ostatních 12 kop 52 ½ g[roše], co tu ještě témuž Anně s[irotku] náleželo již. K záduší řečickému náleželo a to, protože je od ní skoupili.

1611 Položil Jan Pekař k záduší 4 kopy Tomanovi Pařízkovi 4 kopy.

1612 Položil k záduší 4 kopy a Janovi Pařízkovi 4 kopy a Štefloví Loknerovi 10 kop a Václavovi si[rotkovi] Jarolímova z truhle dáno 5 kop.

1613 Položil Pařízkovi 4 kopy, k záduší 4 kopy.

1614 Položil k záduší [...] 52 ½ g[rošů] a Pařízkovi 7 kop 7 ½ g[roše].

1615 Položil Pařízkovi [...] 3 kopy 22 ½ g[roše] a J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy 44 ½ g[rošů].

1616 Jan Pekař prodal grunt svůj Jiříkovi Kováři za 271 kop. Zavdal mu hned 101 kop, placení po 8 kopách.

1616 Položil Jíra Kovář jeho mi[losti] pánu 8 kop. Položil Jíra Kovář Janovi Pekaři na závdavek 49 kop.

1617 Položil Jiřík Kovář do truhlice 8 kop.

1617 Položil Jíra Kovář Janovi Pekaři ostatních 49 kop, a tak tu Pekař nic více nemá.

1618 Položil do truhlice 8 kop <vzato z truhlice a dány>. Jiřík Kovář vyplatiti má <J[eho] M[ilosti] P[ánu] Jindrovi 8 kop 11> g[rošů], s[irotkům] Václava Rosívky Dorotě, Lídě, Voršile po 2 kopách 20 g[roších], Maruši † [!] Dudový 59 kop 52 ½ g[rošů]. Na to v truhlici leží 16

kop <Janovi Pekaři 299 kop 51 ½ g[rošů]. Na to přebral> z Michu psaní s[irotci] zemřeli na J[eho] M[ilost] připadl.

[119]

Léta <1623 [?]> 1628 vzato z truhlice a dáno J[eho] M[ilosti] Pánu 16 kop.

1629 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu, který gr[unt] ráčil pasírovati držiteli gruntu 8 kop.

1630 Maruše umřela, maje svý spravedlnosti 59 kop 52 ½ g[rošů]. Ta po oumrti na J[eho] M[ilost] připadla, však z milosti manželu jejímu [...] [...] {šenkýři ze vsi Vřesce} na přimluvou vrchnosti jeho 8 kop jest propuštěno.

1636 Jiřík Kovář prodal to spáleníště Tomšovi Bezemkovi za 100 kop, placení po 5 kop. Zavdal mu hned 30 kop, který Jíra Kovář přijal.

1639 Položil Jírovi 50 [?] kop.

1641 Položil Jírovi 5 kop.

1642 Položil Jírovi 3 kopy.

1652 Položil Jírovi 15 kop.

1652 Položil na dluch [!] J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

Po Jírovi zdědil držitel grunt ostatních 35 kop, které se jemu vypisuje, a tak má grunt zaplacený.

A[nn]o 1672 Tomáš pouští ten grunt Šimonovi synu svému za 100 kop. Místo závdavku slévaje [?] mu otec dobrovolně 30 kop, které se vypisuje a položí mu 3 kopy. Otec umřel, po něm dědí děti jeho Pavel 20 kop, Šimon 27 kop a Markyta 20 kop, díl Šimona se vypisuje 27 kop. Položí Pavlovi 3 kopy.

1679 Skoupil od Pavla bratra 17 kop ostatních a Markytě dal 1 kopy.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1687 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy.

[120]

Pavel Polák na Špičkově doplatiti má na svůj grunt 114 kop m[íšeňských]. Z toho náleží tímto Tomášovi Pařízkovi dluhu 3 kopy, Adamovi Sulíkovi dluhu 5 kop, Vítovi Březinovi dluhu 5 kop, Ondřejovi Marunovi dluhu 3 kopy, { záduší 3 kopy } a s[írotkům] n[ebožtíka] Jana Špičky Bartovi 19 kop 36 g[rošů], Ondřejovi 19 kop 36 g[rošů], Anně 18/19 [?] kop 36 g[rošů], Alžbětě 18/19 [?] kop 36 g[rošů] a Markytě materi jich 18/19 [?] kop 36 g[rošů], placení po 4 kopách.

1610 Položil Pavel Polák Marunovi 3 kopy.

<1611 Položil Pavel Polák k záduší řeč[ickému] 3 kopy Pařízkovi 3 kopy.> Bárta jest propuštěn Pánu Janovi Vratislavovi bez spravedlnosti z [...] [...] [...] se od mnoha let nestaví spravedlnost J[eho] M[ilosti] Pánu.

1611 Též dal Březinovi 5 kop, Sulíkovi 5 kop a Pařízkovi 3 kopy.

1612 Položil k záduší ostatní 3 kopy a do truhle 1 kopy.

1613 Dáno z truhle Markytě 1 kopa.

1614 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1615 Položil 1615 J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1616 Položil Alžbětě 4 kopy.

1617 Položil jeho mi[los]ti Pánu po Bártovi 4 kopy.

1618 Položil jeho mi[los]ti pánu 4 kopy.

1628 Ujal ten grunt Říha Polák za 100 kop, z toho se dostane, aneb náleží předním nápadníkům 68 kop. Více dlužníkům po n[ebožtíkovi] Polákovi 16 kop a si[rotkům] n[ebožtíkovi] Říhovi Dorotě, Jiříkovi a materi Mariáně po 3 kopách 4 g[roších], placení po 4 kopách. Říhů díl se vypisuje, Alžběty díl skupil držitel gruntu 14 kop 36 g[rošů].

1636 Ujal ten grunt Vít Dvořák za 120 kop. Závavku položil 10 kop, ty mateř Mariána přijala, placení po 3 kopách.

1639 Položil v dluhy 6 kop Pavlovi Křížanovi.

1641 Položil Mariáně materi 3 kopy 24 [grošů].

1642 Položil Jiříkovi 3 kopy 24 g[rošů] ostatní.

1643 Položil Dorotě ostatních 3 kopy 24 g[rošů].

1652 Vít Dvořák prodal týž grunt Janovi Bícovi za 200 kop. Závadvku položil Vítovi 30 kop, placení po 3 kopách. Z toho náleží J[eho] M[ilosti] Pánu 35 kop 48 g[rošů], mateři Markytě 17 kop 36 g[rošů], v dluhy Pavla Křížana 10 kop a Vítovi Dvořákovi 96 kop 36 g[rošů], Říhovi Polákovi 10 kop.

A[nn]o 1657 Jan Bíca postoupil toho gruntu frejmarkem Pavlovi Vranýmu, aby na něm vyplatil to, co komu náleží, však davše lepší grunt svůj Pavlovi Vranýmu, přijal nádavku 15 kop.

1658 Položil toho nádavku Bícovi 15 kop. Item zádavku položil Bícovi 30 kop a Dvořákovi veruňku rozdílně 15 kop. Item Říhovi Polákovi 3 kopy.

1659 Položil Dvořákovi 2 kopy a Řehořovi 1 kopu.

1661 Skoupil od Dvořáka 14 kop a Říhovi Polákovi 3 kopy. Item od Dvořáka skoupil ostatních 65 kop 36 g[rošů].

1666 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 3 kopy.

1669 Položil Říhovi Polákovi 3 kopy a skoupil od Nepraše po Pavlovi 10 kop a od starýho Poláka po Markytě 17 kop 36 g[rošů].

[121]

A[nn]o 1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ána] 3 kopy.

1677 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1679 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.

Léta 1687 Pavel Vranej učinil při knihách gruntovních přiznání, že jest, Martinovi synu svému grunt svůj za 200 kop bez závadvku. Postoupil však sobě, ale přitom vyměnil, aby z ohledu syna svého jako i nevěsty [?], mladých let při nich dokavadž by se mi[losti] vidělo a líbilo, na témž gruntu předce zůstávati a jako předešlé k své ruce hospodařiti a těžiti mohl. Zavazuji se se naproti tomu všeliký břemena městys jako kdy předešlé vystávati, a to dokavadž by ten grunt u přítomnosti ouřadu městys Řečice dle smluv svadebních dotčenému synu svému neodevzдал. V létu 1685 koupil Pavel Vranej Martinovi synu svému na místě tohoto gruntu jm[énem] si slove Barvírovský. Zase mu se tento grunt připisuje. Téhož léta o soudě položil J[eho] M[ilos]t Pánu 3 kopy.

1687 Pavel Vranej umřel, zanechal po sobě sirotkův Martina, Jana, Kateřinu, Maří a Verunu mateř. Ujal ten grunt Jan syn z [?] kšaftu n[ebožtíka] otce svého za summu 200 kop bez

závdavku, placení při soudech po 3 kopách. Patří z něho J[eho] M[ilosti] P[ánu] 20 kop 48 g[rošů] tímto nadepsaným sirotkům 179 kop 12 gr[ošů]. Přijde na ně rovným dílem po 35 kopách 50 g[roších] $2\frac{3}{4}$ d[enárů]. Držiteli gr[untu] se mu díl jeho totiž 35 kop 50 gr[ošů] $2\frac{3}{4}$ d[enárů] vypisuje.

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy a Martinovi 1 kopu.

Grunt č. 30

[122]

Tomáš Holej má grunt svůj zaplacenej.

Tomeš Holej umřel, nechal po sobě syna samotnýho Bartoše, který ten grunt zdědil, a tak má grunt zaplacenej.

1633 Bartoš Holej prodal grunt svůj Martinovi Hesovi za 205 kop. Zaval mu hned 25 kop placení po 6 kopách. Položil Bartošovi 6 kop.

1636 Skoupil držitel gruntu od Bartoše Holých spravedlnosti jeho 14 kop. Ty se jemu vypisují. Více za rok 1635 položil Bartošovi 6 kop.

1639 Skoupil držitel gruntu od Bartoše Holejch spravedlnost ostatní 94 kop, tak tu nic nemá. Držitel pak [?] má jej zaplacenej.

A[nn]o 1666 Jan Hes koupil ten grunt za 140 kop. Zaval při trhu Tomášovi 17 kop. Platiti bude po 5 kopách. Bude tu patřiti Tomášovi 53 kop a Pavlovi 70 kop.

1669 Skoupil od Tomáše bratra 53 kop a Pavel mu taky daroval svůj díl, totiž 70 kop, a tak se mu ob[o]j[i] vypisuje. A on má grunt tím způsobem zaplacenej.

[123]

Jan Knejsl doplatiti má na grunt svůj 55 kop. Ty náležejí rovným dílem, totiž to dětem Matěje Martinového Janovi, Pavlovi a Lidmile každému po 18 kopách 20 gr[oších], kderéžto [!] peníze odkázané a odevzdané jsou jim od Barbory Knejslový a Jíry Tlachny [?], placení po 5 kopách.

1610 Položil Jan Knejsl Matějovi Martinovému na místě dětí jeho 5 kop.

1611 Položil Matějovi 5 kop.

1612 Položil Matějovi 5 kop.

1613 Položil Matějovi 5 kop.

1614 Položil Matějovi 5 kop.

1615 Položil ost[atním] sirotkům 25 kop, a tak má grunt svůj zaplacen.

1618 Jan Knejsl umřel, nechal po sobě toliko Annu manželku. Proдалa ten grunt Vítovi Marunovi z Pohoře za 240 kop. Zavdati má 50 kop, placení po 5 kopách. Téhož léta položil Vít Maruna závdavku 50 kop. Ty dány do truhlice na placení dluhův.

1623 Položil veruňku v dluhy 15 kop. Vzaty z truhlice a dány v dluhy 35 kop 55 g[rošů].

1624 Položil v dluhy 5 kop.

1626 Položil v dluhy 2 kopy a jeho mil[osti] Pánu 3 kopy. Z truhlice vzaty jeho mil[osti] Pánu 14 kop 5 g[rošů], tak J[eho] M[ilosti] více dluhův není nic.

1627 Položil v dluhy 5 kop.

1628 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop po Anně [...].

1629 Nahoře svrchu psaným si[rotkům] zůstává se ještě podle přehli [...] grunt toho 5 kop. Položil držitel gruntu veruňku 5 kop. Ty dány těm sirotkům ostatní všeckny náležejí J[eho] M[ilosti] Pánu kromě v dluhy Mikulášovi ještě za službu 10 kop.

1630 Položil v dluhy Mikolášovi za službu 5 kop.

1631 Položil v dluhy Mikulášovi 5 kop ostatních.

1633 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

1639 Položil J[eho] M[ilosti] 5 kop.

1641 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.

- 1642 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.
- 1643 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.
- 1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.
- 1653 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 5 kop.
- 1661 Vít Maruna, jsouce věkem sešlý, postoupil grunt svůj synu svému Vavřincovi za sumu 200 kop. Závadku při soudech složití má 20 kop, placení po 5 kopách. Odtud prodávajícímu [...] vše ten grunt [...] 40 kop náležiti bude 95 kop.
- 1666 Zdědíce po Vítovi 75 kop. Dal sobě je vypsati ostatní. Všecko patří J[eho] M[ilosti] P[ánu], totiž 105 kop.
- 1669 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1677 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1676 Skoupil od J[eho] M[ilosti] P[ánu] 93 kop ostatní skrze 36 kop 5 gr[ošů] [?], a tak má grunt zaplaceněj.

[124]

Jiřík na Jarolímově doplatiti má na grunt svůj 189 kop. Na to v truhlici leží 24 kop. Náleží tímto s[írotkům] n[ebožtíka] Jarolíma Václavovi, Mikulášovi, Tomášovi, Anně, Mandelíně a Markytě manželce své po 31 kopách 30 g[roších], placení po 5 kopách.

1609 Jiřík na Jarolímově položil do truhlice 10 kop. S[írota] Anna umřela, její spravedlnost totiž 31 kop 30 g[rošů] připadá na Jeho mi[lost] pána.

1610 Položil Jiřík na Jarolímově Jeho mi[losti] Pánu 5 kop.

1612 Položil Jiřík nic.

1612 Vzato z truhle J[eho] M[ilosti] Pánu 26 ½ kop ostatní[ch].

1614 Dáno z truhle Václavovi 7 ½ kop.

1615 Položil Mikulášovi 5 kop.

1616 Položil Markytě 5 kop.

1616 Jiřík Jarolímů prodal grunt svůj Václavovi Kovářovi za 200 kop. Zavdal mu hned, kter[é] přijal 30 kop, placení po 5 kopách.

1617 Položil Mandelíně 5 kop.

1618 Položil Markytě 5 kop.

1625 Položil Mandelíně 15 kop.

1627 Položil Markytě 5 kop.

1628 Položil Mandelíně 5 kop.

1629 Položil Mandelíně 5 kop.

1630 Položil 5 kop, z nich dáno Mandelíně 1 kopu 30 g[rošů] ostat[ních] a J[eho] M[ilosti] Pánu po Markytě 3 kopy 30 g[rošů].

1638 Tomeš si[rotek] n[ebožtík] Jarolíma odkázal z[e] spravedlnosti své, která na tomto gruntu má na oltář do kostela Panny Marie na/v městys Řečici 10 kop.

1639 Položil k záduší 5 kop.

1641 Položil ostatní k záduší 5 kop.

1652 Díl Václava hospodáře 24 kop se vypisuje.

A[nn]o 1657 Václav Kovář učinivše pořizení umřel, zanechal toho gruntu Lukášovi synu svému za 200 kop, aby toliko po veruňcích vyplatil ročně po 5 kopách. A to co na něm vyplaceno má, rovným dílem aby přišlo sirotkům Lukášovi, Matoušovi, Rozině, Anně a Marianě totiž po 21 kopách 48 gr[oších]. Při soudech má sobě dáti vypsati Lukáš svý spravedlnosti místo závdavku 21 kop 48 gr[ošů].

1658 Držitel gruntu dal sobě díl svůj místo závdavku vymazati, totiž 21 kop 45 g[rošů].

1659 Držitel gruntu dal sobě po Mikolášovi vymazat 5 kop 18 g[rošů].

1661 Položil Rozině 5 kop 18 g[rošů] ostatních.

1666 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy.

1669 Položil 3 [kopy] zase J[eho] M[ilosti] P[ánu].

1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy.

1677 Koupil od Roziny 21 kop 48 gr[ošů].

1679 Položil Anně 1 kopu a Marianě též 1 kopu, více dala sobě vdova po Lukášovi držiteli gruntu oumrť vymazati, který na něho připadl po Matoušovi.

1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy a Anně 1 kopu.

1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 1 kopu a Anně 1 kopu.

[125]

1687 Položil po Tomšovi synu Řehořovi 21 kop 30 g[rošů], kteréž skoupil a více skoupila od Anny i s oumrťm 30 kop 46 gr[ošů] 3 ½ d[enárů] ostat[ních].

1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy ostatní.

[126]

Jiřík Holej má grunt svůj zaplaceněj.

1616 Jiřík Holej umřel. Pošacován ten grunt Václavovi synu jeho za 500 kop, z toho náleží Anně mateři, Dorotě do Pleší a Václavovi synu, který na gruntě každému 166 kop 40 g[rošů] míš[eňských]. Zavdal hned 50 kop, z nich dáno léta 1617 Anně mateři a Dorotě každý po 25 kopách. Díl Václavovi se porazí, totiž 166 kop 40 g[rošů], placení po 8 kopách.

1618 Položil Anně 8 kop.

Václav Holej umřel, nechal po sobě toliko Johanu manželku svou. Šacován ten grunt Řehořovi Dvořákovi jinak Kubšovi, kterej se k vdově přizemil za 480 kop. Zavdati má 40 kop, veruňky po 8 kopách. S toho náleží předně Anně manželce n[ebožtíka] Václava Holýho 93 kop 35 g[rošů] a jeho mi[los]ti Pánu po témž Václavovi Holým 93 kop 15 g[rošů]. Dluhův se nachází <na jistotách> 17 kop 30 g[rošů]. Více se nachází na jistotách, že hošíkovi Václavovi Holýmu povinovat byli 219 kop. Přijde na Johanu manželku 109 kop 30 g[rošů] dána jeho mi[los]ti Pána 109 kop 30 g[rošů].

1623 Položil závdavku v dluhy 10 kop 30 g[rošů] a Dorotě 29 kop 30 g[rošů].

1624 Položil jeho mil[osti] Pánu 8 kop.

1625 Položil Dorotě 8 kop. Johanka maje spravedlnosti 93 kop 35 g[rošů]. Ta se hospodáři vypisuje.

1626 Položil Dorotě 8 kop.

1627 Položil J[e]ho M[ilosti] Pánu 8 kop.

1628 Položil Dorotě 8 kop.

1629 Položil J[e]ho M[ilosti] Pánu 8 kop.

1630 Položil Dorotě 8 kop.

1631 Položil Dorotě 8 kop.

1639 Umřel Řehoř Kubeš, jehož to grunt prošacován Ondřejovi Kováři [?] po neb[ožtíkovi] Štichovi ze vsi Ratiboře se všim příslušenstvím, tak jak jest, ho jeho předešlé užíval, a v dřívích [?] i měl za summu 400 kop. Závdavku, totiž 20 kop, na takovej způsob pohledá, že spravedlnosti manželky své Johanky veruňky klásti bude po 8 kopách.

- 1641 Položil Dvořákovi 8 kop.
- 1645 Položil Dvořákovi 4 kopy.
- 1652 Položil Dvořákovi [...] kop záduší 1 kopy [...] 2 kopy.
- 1653 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 6 kop.
- 1658 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy.
- 1659 Ondřej Kovář sfrejmarčil grunt tento a odevzdal jej Jiříkovi Polákovi předávajícímu všecko, co na něm vyplatil toliko, aby na něm to, co ještě dopláceti jest vyplatí. I vynaše se léta 1661, že mu přijde platiti 35 kop 34 kop 59 g[rošů] 5 d[enárů] totiž J[eho] M[ilosti] P[ánu] po Anně Holý 124 kop 40 g[rošů], Dorotě Holý 72 kop 10 g[rošů], J[eho] M[ilosti] P[ánu] po Václavovi 69 kop 35 g[rošů], Markytě a Voršile dcerám po 39 kopách 11 g[roších] 4 d[enárů] a mateři Johance 3 kopy 11 g[roše] 4 d[enáry].
- 1661 Položil Polák Markytě 2 kopy a Voršile 2 kopy.
- [127]
- 1666 Koupil od Johany 3 kopy 11 g[rošů] 4 d[enáry] ostatní.
- 1666 Položil Voršile 3 kopy a Markytě 3 kopy.
- 1669 Skoupil od Markyty ostatní všecka 34 kop 11 g[rošů] 4 d[enárů] a položil Voršile 2 kopy.
- 1672 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy a Voršily [!] 1 kopa.
- A[nn]o 1677 Jiřík Polák umřel, zanechal sir[otky] Jana, Jakuba, Matouš, Vavřinec, Dorota, Běta, Judita mat[eř]. Ujal ten gr[unt] Řehoř Polák za 317 kop 59 g[rošů]. Budou tu tito si[rotci] míti 22 kop 22 g[rošů] 2 d[enáry], předně na jednoho 3 kopy 11 g[roše] 5 d[enárů].
- A[nn]o 1682 Řehoř Polák, jsouce věkem sešlý, nevyplatíce na tomto gruntu ničehož, pustil ho Ondřejovi synu svému zase za předešlou summu 317 kop 59 g[rošů] bez závdavku, placení při soudech po 6 kopách. Téhož léta položil Voršile 3 kopy.
- 1685 Položil Voršile 2 kopy a J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.
- 1687 Položil Vavřincovi 2 kopy a Voršile 2 kopy.

[128]

Jan Pekař doplatiti má na grunt svůj 90 kop m[íšeňských]. Náleží tímto Anně manželce Bícové 25 kop, Jírovi Matoušovému 50 kop a k záduší řečickému 15 kop, placení po 6 kopách.

1609 Jan Pekař odevzdal grunt svůj Valentinovi Krejčímu, aby svrchu psanejm [...] 90 kop po veruňcích vyplatil, čemu Janovi Pekaři neposledních veruňcích 72 kop vypláceti má veruňky po 6 kopách pět kop.

Svrchu psaným [...] 1 kopu témuž Janovi Pekaři.

1610 Položil Valentin Krejčí Anně Bícový 5 kop a Janovi Pekaři 1 kopu.

Valenta Krejčí prodal gr[unt] svůj Jiříkovi [...], aby z něho vyplatil Anně Bícový 20 kop, Jírovi Matoušovému 150 kop, k záduší řeč[ickému] 15 kop a Janovi Pekaři 31 kop a [...] Valentovi Krejčímu 34 kop, placení po 6 kopách. Totiž 5 kop horním psaným [...] a 1 kopu Pekaři.

1611 Jiřík [...] položil Anně Bícový 5 kop a Pekaři 1 kopu.

1612 Pekaři 1 kopu položil a do truhly 5 kop.

A[anno] 1612 Jiřík z [?] [...] prodal grunt svůj Janovi Tkadleci, aby s něho vyplatil Anně Bícový 15 kop, Jírovi Matoušovému 50 kop, k záduší 15 kop a Janovi Pekaři 69 kop a naposledy Valentovi Krejčímu 34 kop, placení po 6 kopách.

1613 Položil Anně 6 kop.

1614 Položil Jírovi 6 kop.

1615 Položil Anně Bícový 5 kop, Pekaři 1 kop a z truhle vzato a dáno Jírovi Matoušovskému 5 kop.

1616 Položil Anně Bícový 5 kop.

1617 Položil Jan Tkadlec Anně Bícový 2 kopy, Jírovi Matoušovi 2 kopy, k záduší 1 [kopu], Halovi Pekaři 1 kopu.

1618 Položil Jiříkovi 5 kop a Janovi Pekaři 1 kopu. Jíra Matoušů maje tu spravedlnosti své 32 kop a Jan Pekař 65 kop a Valenta 34 kop. Tu jest koupil Řehoř Kubeš, kterých učiní v summě 131 kop, a tak na tom gruntě nezůstává se naž [?] k záduší 14 kop. Ty placeny po 1 kopě.

1630 Položil k záduší 1 kopu.

1640 Jan Kos prodal grunt svůj Řehořovi Fejčarovi za summu 60 kop míše[ňských]. Z toho ihned zaval 10 kop, veruñci po 2 kopách každá ročně.

1642 Položil k záduší 2 kopy.

[129]

1631 Položil k záduší 1 kopu.

1633 Jiřík Kubeš koupivší to spáleníště chalupu Řehoř[ovu] vystavěl a Filipovi Kajderovi [?] za 60 kop ji prodal. Placení po 2 kopách, zaval mu ihned 1 kopu.

1636 Prodal Řehoř Kubeš to spáleníště s tím příslušenství, jakého sám prvé [...] Janovi Kosovi za 40 kop, J[eho] Mi[losti] zaval 5 kop. Ty přijal Řehoř Kubeš placený ročně po 2 kopách.

1639 Položil k záduší 1 kopu.

1641 Položil k záduší 2 kopy.

1643 Položil k záduší 2 kopy.

1640 Jan Kos prodal grunt svůj Řehořovi Fejčarovi za 60 kop. Na to ihned zaval 10 kop, placení po 2 kopách.

1642 Položil k záduší 2 kopy.

1652 Řehoř Fejčar prodal tuž chalupu Janovi Kolářovi za 66 kop, a to bez závdavku, placení po 2 kopách. Z toho náleží k záduší 10 kop, Řehořovi Kubšovi 37 kop a Fejčarovi 7 <19> kop a Kosovi Janovi 12 kop.

1652 Položil k záduší 2 kopy.

A[nn]o 1657 Jan Kolář prodal grunt tento Janovi Zimovi za 70 kop. Závdavku při soudech složití má 15 kop, veruňky po 2 kopách.

1658 Položil Koláři závdavku 15 kop.

1658 Položil k záduší 1 kopu.

1659 Řehoř Kubeš maje tu spravedlnosti ještě 37 kop. Ty připadají na Markytu, Voršilu dcery a mateř Johannu po 12 kopách 20 g[roších] [...] od Fejčara ostatní 2 kopy.

1661 Jan Šíma jsouce nedostatečný, prodal grunt svůj Pavlovi Moravovi za sumu 71 kop míš[eňských]. Závdavku při soudech složití má 23 kop, placení po 2 kopách. Ostatní prodávajícímu náležeti bude 23 kop.

1661 Položí závdavku Janovi Zimovi 23 kop, a tak tu nic více není [?!]. Johana prodala k záduší 12 kop.

1666 Položil k záduší 2 kopy.

1669 Položil Markytě 1 kopu.

1672 Položil k záduší 1 kopu.

A[nn]o 1675 Pavel Morava prodal Jakubovi Kosovi za 71 kop. Zavdal mu ihned 12 kop, které se vypisují. Ten Kos umřel, zanechal sir[otky] Václava, Říhu, Kačí, Markytu, Mandelínu m[ateř]. Koupil ten grunt Řehoř Krejčů zase za 71 kop. Zavdati má 6 kop. Závdatek přijala Mandelína a položí Markytě 1 kopu.

1679 Položil Markytě 1 kopu.

1682 Položil Markytě 1 kopu.

1685 Položil Markytě 1 kopu a k záduší 1 kopu.

1687 Položil 1 kopu k záduší.

1689 Položil Markytě 1 kopu.

[130]

Jan Pilát doplatiti má na grunt svůj 31 kop 20 g[rošů]. Na to leží v truhlici 32 kop. Náleží tímto Nykodýmovi synu Melichara Bílka 28 kop, Matoušovi synu Václava Bílka 16 kop 40 g[rošů], Anně dceři Václava Bílka též 16 kop 40 g[rošů], placení po 4 kopách. Více vyplatiti má s[írotkům] n[ebožtíka] Matěje Bílka Kateřině a m[ateři] Dorotě po 10 kopách.

1610 Položil Jan Pilát do truhlice 4 kopy.

1611 Jan Pilát do truhle 4 kopy.

1612 Položil do truhle 4 kopy.

1613 Položil Anně 4 kopy.

1613 Dána Nykodýmovi synu z truhle 28 kop ost[atní].

1614 Položil Anně 4 kopy a z truhle 4 kopy.

1615 Položil Anně ost[atní] 4 kopy 40 g[rošů].

1616 Položil do truhlice 3 kopy 40 g[roše].

1617 Položil Jan Pilát do truhle 4 kopy.

1618 Položil do truhle 4 kopy.

1623 Položil Dorotě 8 kop.

1627 Vzato z truhlice J[eho] M[ilosti] P[ánu] 18 kop 40 g[rošů].

1628 Vzato z truhlice 4 kopy 34 g[rošů] a dány J[eho] M[ilosti] Pánu. Po Kateřině tý položil držiteli gruntu do truhle.

1629 Položil ostatních J[eho] M[ilosti] P[ánu] 26 g[rošů], tak má grunt zaplaceněj.

1641 Jan Pilát umřel, nechal po sobě sirotka Annu, kteréžto kšaftem odkázal na tento způsob ten grunt, aby Matoušovi Kulhánkovi 4 kopy, a k[dyby] obyv[atelé] [?] řečický 6 kop a k záduší řečickému též 6 kop míše[nských] byla povinna vydati. Ty 1642 položil Matoušovi 4 kopy.

1643 Tyto dluhy [j]sou přeloženy po Barboře manželce ne[božtíka] Piláta na gruntu slove Matoušovským, z kterého rodila, byla 11 z druhé strany, a tak má grunt svůj vyčištěnej a zaplaceněj.

1652 Jan Pilát odevzdává, tuž chalupu zaplacenou, Jiříkovi Polákovi a bez ní toliko vyplatil k záduší 12 kop, které na tuto chalupu z 28 [kop] chalupy přenáší.

1659 Jiřík Polák zfrejmarčil chalupu svou a odevzdávají Andrzejovi Kováři, aby nám vyplatil to, co ještě vypláceti jest.

1659 Položil k záduší 1 kopu.

1661 Položil k záduší 1 kopu.

A[nn]o 1666 Ondřej umřel, zanechal po sobě vdovu Lucii, ku které se přiženil Mikoláš Chmelíček. A ujal tu chalupu, zato aby toliko ostatních 10 kop k záduší vyps[at].

1666 Položil k záduší 2 kopy.

1669 Položil k záduší 1 kopu.

1672 Dáno k záduší 1 kopu.

[131]

A[nn]o 1677 Mikuláš prodal Jakobovi Vávrovi tu chalupu za 60 kop a kus pole od jinýho gruntu mu připrodal za 6 kop. Zavdal mu ihned 12 kop.

A[nn]o 1679 Jakub Vávra umřel, zanechal po sobě sir[otky] Víta a Kateřinu mateř, ku kterej se přiženil Ondřej Zahradník a ujal tu chalupu zase za 60 kop bez závdavku, placení po 1 kopě. Při soudech odtud patřiti bude k záduší řečickému ještě 6 kop, Vítovi s mateří, co otec tu vyplatil po 6 kopách a ostatní 42 kop Mikulášovi Chmelíčkoví. Položil záduší 1 kopu.

1682 Položil k záduší 1 kopu.

1685 Položil k záduší 1 kopu.

A[nn]o 1688 Ondřej Zahradník umřel, pozůstala po něm vdova Kateřina. Prodala tu chalupu Matějovi Zemanovi za summu 63 kop 30 g[rošů]. Závdavku přijala 18 kop 20 gr[ošů], placení při soudech po 1 kopě. Patří z ní ještě k záduší řečickému 2 kopy a Mikulášovi Chmelíčkoví 42 kop. Téhož léta skoupil od téhož Mikuláše Chmelíčka 20 kop. Ještě mu tu 22 kop patřiti budou.

1689 Položil k záduší řečick[ému] 1 kopu a Mikulášovi 1 kopy [...] [...] dokázáno jest zaplaceno.

[132]

Karel Dejmek doplatiti má na grunt svůj 37 kop 25 g[rošů] m[išeňských]. K tomu na to v truhlici leží 17 kop, náleží všechny 54 kop 25 g[rošů] Pavlovi synu Urbana Dejmká, placení po 5 kopách.

1610 Pavel Dejmek položil do truhlice 5 kop.

1611 Pavel Dejmek Pavlovi 5 kop.

1612 Položil Pavlovi 5 kop.

1613 Položil Pavlovi 5 kop, a tak má grunt svůj zaplacený.

Co tu v truhlici leželo, to Pavel syn Urbana Dejmká k sobě přijal.

1633 Karel Dejmek prodal grunt svůj Řehořovi Krejčímu za 100 kop. Zavdal mu hned 10 kop, placení po 5 kopách.

1636 Více mu položil 20 kop, více mu položil 5 kop. Pavel Dejmek umřel. Anna manželka zdělila po něm spravedlnosti na tom gruntu 64 kop.

1637 Položil Anně 5 kop.

1638 Položil Anně 5 kop.

1639 Položil Anně 5 kop.

1641 Řehoř Krejčí Lukášovi synu svému pustil ten grunt za summu 180 kop bez závdavku, placení po 5 kopách. Příмінky se v registrí[cí]ch najdou.

1641 Položil Anně 5 kop.

1642 Položil Anně 3 kopy.

1642 Položil Anně 5 kop.

1653 Položil Anně 2 ½ kop.

1658 Položil Anně 4 kopy.

1661 Řehoř Dejmek, jsouce věkem sešlý, postupuje grunt svůj zeti svému Tomášovi Jílkovi, aby na něm vyplatil, co dopláceti jest a Řehoře spolu z [!] manželkou, aby smrti dochoval a Havlovi synu dle mocnosti, kdyby toho potřeboval, vejpravu dal.

1661 Položil Anně 2 kop.

A[nn]o 1666 Tomáš umřel, zanechal sir[otky] dvouch, kterých se jména neví. Šacován ten grunt Pavlovi Skalníkovi za 140 kop.

A[nn]o 1675 Pavel Skalník ujal jako zrádce s penězi cizími. Ujal ten grunt Pavel Brožků, jsouce pustej, za 120 kop. Musí nápadníci tratiti rovným dílem.

1677 Položil k záduší 1 kopu.

1679 Položil záduší 1 kopu a Ondřejovi též 1 kopu.

1682 Položil k záduší 2 kopy.

1685 Položil k záduší 2 kopy.

1687 Položil k záduší 2 kopy.

1689 Položil k záduší řečick[ému] 2 kopy.

[133]

Jiřík Struhadlo doplatiti má na grunt svůj 31 kop 8 g[rošů] 4 d[enárů]. Z toho náleží Adamovi 28 kop 34 g[rošů] 2 d[enáry] a Jírovi Jatherkovi [!] 2 kopy 34 g[rošů] 2 d[enáry], placení po 6 kopách.

1610 Položil Jiřík Struhadlo <Adamovi> veruňk 6 kop, z toho Adamovi dáno 3 kopy 25 g[rošů] 5 d[enárů] a Jírovi Jatherko [!] ostatních 2 kopy 34 g[rošů] 2 d[enáry].

1611 Struhadlo položil Adamovi 6 kop.

1612 Položil Adamovi 6 kop.

1613 Položil Adamovi 6 kop.

1614 Položil Adamovi 6 kop.

1615 Položil Adamovi ost[atní] 1 kopy 9 g[rošů] 2 d[enáry], a tak má grunt svůj zap[lacenej].

1625 Jiřík Struhadlo umřel, nechal po sobě s[irotky] Martina, Jiříka, Markyту, Víta. Šacován ten grunt Martinovi za 150 kop. Zavdati má 10 kop, placení po 4 kopách.

1643 Položil Markytě 4 kopy.

1652 Položil Markytě 4 kopy.

1653 Položil Markytě 4 kopy.

1658 Položil Markytě 4 kopy.

1661 Martin Struhadlo umřel, zanechal po sobě sir[otku] Marianu. Prošacován ten grunt Pavlovi Struhadlovi, který se k sirotku Marianě přiznal za 150 kop bez závdavku, placení po 4 kopách, a tak odtud náležiti bude sirotku Marianě 16 kop a po otci Martinovi jeho starýho podílu, který sobě vymazati nedal 37 kop 30 g[rošů].

1661 Skoupil od Jiříka 37 kop 30 g[rošů] ostatních a Vítovi položil 7 kop a držitel grunt dal sobě svůj své [!] všecek vymazati 53 kop 30 g[rošů].

1666 Koupil od Víta 33 kop 30 g[rošů].

1666 Položil Markytě 4 kopy.

1669 Položil Markytě 4 kopy.

1672 Položil Markytě 4 kopy.

1679 Položil [a] skoupil od Maruši 9 kop 30 g[rošů] ostatních, a tak má zaplaceněj.

[134]

Jakub Poledne doplatiti má na grunt svůj 157 kop 50 g[rošů]. Na to v truhlici leží 35 kop 50 g[rošů], náleží tímto v dluhy n[ebožtíka] Slance Václavovi Jarolímovému 10 kop, Plívovi 3 kopy 55 g[rošů], Staňkovi 3 kopy 55 g[rošů], Jírovi Slancovi 3 kopy 10 g[rošů] a s[irotkům] n[ebožtíka] Polednového Šimona Šimonovi, Matějovi, Marianě a mateři Kateřině. Každému po 34 kopách 12 ½ g[roších], placení po 4 kopách. Šimon utekl, spravedlnost jeho 34 kop 12 ½ g[rošů] na J[eho] M[ilosti] pana připadá.

1610 Položil Jakub Poledne Plívovi 3 kopy 55 g[rošů] a Slancovi 5 g[rošů]. Více vzato z truhlice a dáno témuž Slancovi ostatní 3 kopy 5 g[rošů] a jeho mi[los]ti Pánu po Šimonovi 32 kop 45 g[rošů].

1611 Jakub položil J[eho] M[ilosti] Pánu ostatní 7 kop 27 g[rošů] 3 ½ d[enárů] a do truhle 2 kopy 32 g[rošů] 3 ½ d[enárů].

1612 Položil Václavovi 4 kopy a z truhle vzato [...] Stachovi 2 kopy 2 ½ g[rošů].

1613 Položil Václavovi 4 kopy.

1614 Položil Václavovi 4 kopy a díl mateři Kateřině se srazí.

1615 Položil do truhle 4 kopy.

1616 Položil do truhlice 4 kopy.

1617 Položil Matějovi 4 kopy.

1618 Položil Marianě 2 kopy a do truhlice 2 kopy.

1620 Jakub Poledne umřel, nechal toliko po sobě Kateřinu manželku svou. Šacován ten grunt Kateřině manželce za 200 kop, kteréžto má svrchu psaným vyplatiti 53 kop 40 ½ g[rošů]. A na Kateřinu manželku přijde 73 kop 6 g[rošů] 3 ½ d[enárů] a na jeho mi[los]ti Pána jakožto po odoumrti, poněvadž týž Poledne bez dědiců umřel též 73 kop 6 g[rošů] 3 ½ d[enárů].

1623 Kateřina po n[ebožtíkovi] Jakubovi Poledným umřela, puoští ten grunt Šimonovi synu n[ebožtíka] Poledne k doplacení za 200 kop. Na to v truhlici leží 10 kop, z toho náleží Staňkovi n[ebožtíkovi] Plívy s[irotka] 1 kopy 22 ½ [?] g[rošů], Matějovi 30 kop 12 ½ g[rošů], Marianě 32 kop 12 ½ g[rošů], Jeho mil[osti] Pánu po Jakubovi † [!] a Kateřině † [!] Poledným 146 kop 12 ½ g[rošů], placení po 4 kopách.

1625 Položil Marianě dva veruňk 8 kop.

- 1625 Matěj maje své spravedlnosti 30 kop 12 ½ g[rošů]. Tu ješ[tě] Šimonovi držiteli gruntu sprodal.
- 1626 Položil Marianě 4 kopy.
- 1627 Položil Marianě 4 kopy.
- 1628 Položil Marianě 4 kopy.
- [135]
- Vzato z truhlice a dány J[eho] M[ilosti] Pána 10 kop.
- 1629 Položil Marianě 4 kopy.
- 1630 Položil Marianě 4 kopy.
- 1631 Položil J[eho] M[ilosti] pánu 4 kopy.
- 1633 Položil Marianě 4 kopy 12 g[rošů] ostatní.
- 1636 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.
- 1637 Šimon Poledne položil J[eho] M[ilosti] 4 kopy.
- 1638 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.
- 1639 Dal J[eho] M[ilosti] 4 kopy.
- 1641 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.
- 1642 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.
- 1643 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.
- 1652 Šimon Poledne postupuje týž grunt Janovi synu svýmu, aby na něm vyplatil, co dopláceti jest totiž J[eho] M[ilosti] Pánu 104 kop 12 g[rošů] 3 ½ d[enárů], Staňkovi nebožtíka Plívy 1 kopy 22 g[rošů] 3 ½ d[enárů].
- 1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kop.
- 1653 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 4 kopy.
- 1658 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.
- 1661 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy.
- 1660 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 3 kopy.
- 1669 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy.
- 1677 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy.

- 1679 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy.
- 1682 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.
- 1685 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.
- 1687 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy.
- 1689 J[eho] M[ilosti] P[ánu] 1 kopy 22 gr[ošů] 3 ½ d[enárů] ost[atní].

[136]

Matouš Říhů doplatiti má na svůj grunt Janovi Karáskovi 126 kop, placení po 7 kopách.

Jan Karásků umřel, nechal po sobě těchto sirotků Víta Rendlíčka, Pavla, Marianu, Annu a co mu tam nahoře, totiž to 126 kop náleželo. To připadlo na jeho sirotky Randlíčkovi 30 kop, Marianě Anně po 32 kopách a manželce n[ebožtíka] Pavla s [d]cerou jeho Lidmilou, každé po 16 kopách.

1609 Matouš Říhů položil 1 veruňk Vítovi Rendlíčkovi 7 kop.

1610 Položil Matouš Říhů Vítovi Randlíčkovi 7 kop.

1611 Položil Matouš Říhů Vítovi 7 kop.

1612 Položil Vítovi [7 kop?]

1613 Položil Vítovi 2 kopy ost[atní].

1613 Položil Marianě 5 kop.

1614 Položil Anně 7 kop.

1615 Položil Marianě 7 kop.

1616 Položil Jeho mi[los]ti pánu 7 kop po Maruši.

1617 Položil Anně 3 ½ kopy a Lídě 3 ½ kopy.

1618 Položil jeho mi[lo]sti pánu 5 kop, Marianě 1 kopu a Anně 1 kopu.

1619 Mariana umřela, měla [?] spravedlnosti své 19 kop. Ty připadli na <J[e]ho M[i]lost P[ána] dáti její [...] Jáchyma, kderé jesti měla. Z n[ebožtíka] Janem Hniličkou přijde [...] jedny [...] [...]>. Mathouš Říhů umřel, nechal po sobě s[irotky] Tomše, Vávru, Štěpána, Barboru, Voršilu a mateř Dorothu. Šacován ten grunt Tomšovi s[irotku] za 24 kop, z toho náleží s[irotku] Jana Karásky Anně 20 kop 30 g[rošů], Jeho mi[los]t po Marianě umřelé 19 kop a po Maruši též jeho mi[los]ti Pánu 4 kopy, Lidmile 12 kop 30 g[rošů] a s[irotkům] Mathouše Říhy Tomšovi, Vavřincovi, Štěpánovi a [...] {Dorotě}, mateři Barboře po 40 kop 40 g[rošů]. Zavdati má 20 kop, placení po 4 kopách.

1626 Položil závdavku 20 kop, z nich dáno jeho mil[ost] Pánu 16 kop, Anně 4 kopy.

1627 Položil Anně 4 kopy.

1628 Položil Anně 4 kopy.

1629 Položil Anně 4 kopy.

1630 Položil Anně 4 kopy.

1631 Položil materi Dorotě 4 kopy.

1633 Položil Anně ostat[ních] 30 g[rošů] a Barboře 3 kopy 30 g[rošů]. Tomšovi díl 30 kop 40 g[rošů] držiteli gruntu se vypisuje.

[137]

1636 Dorota umřela, maje spravedlnosti svý 26 kop 40 g[rošů]. Ta připadla na bratry a sestry po 4 kopách a na Tomáše, že jí předně schraňoval 10 kop 40 g[rošů]. Ty se jemu vypisují. Více položil Barboře 4 kopy.

1637 Položil Barboře 4 kopy.

1638 Položil Voršile 4 kopy. Voršila maje spravedlnosti svý 30 kop [...] držitel gruntu se <vypisuje> prodala, ta k té nic více vyhledá[vati] renty nemá.

1639 Skoupil od Vávry spravedlnosti, kderá [!] se jemu vypisuje 34 kop 40 g[rošů].

1639 Položil Báře 4 kopy.

1641 Položil Báře 4 kopy.

1642 Položil Báře 4 kopy.

1652 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 4 kopy.

1653 Položil Barboře 4 kopy.

1658 Položil J[eho] M[ilosti] Pánu 2 kopy a Barboře 2 kopy.

1659 Tomeš Říhů zfrejmarčil grunt svůj a odevzdal jej Matějovi Kusýmu s tím způsobem, aby to, co ještě na něm vypláceti jest, vyplatil.

1659 Položil Tomšovi po Štěpánovi oumrți 6 [?] kop 40 g[rošů]. Po Dorotě též oumrť 16 kop 40 g[rošů].

1661 Matěj umřel, zanechal po sobě sirotkův Matouše, Pavla, Josefa, Matěje, Víta, Anně, Lídu, mateř Mandelínu, která hospodařiti má. Přijde na mě po starých nápadnících po 25 kopách 75 g[roších].

A[nn]o 1666 Matěj umřel, ujal ten gr[unt] Pavel Dvořák za 240 kop. P[o]ložil [!] závdavku Mandelíně 4 kopy, slevila mu Mandelína 15 kop a položil Barboře 2 kopy.

1669 Položil Barboře 4 kopy ostat[ní].

- 1672 Položil Dorotě po Vávrovi 2 kopy a Mandelíně 2 kopy.
- 1677 Položil Dorotě 2 kopy a Tomášovi po Voršile 2 kopy.
- 1679 Položil Tomášovi oumrť po Voršile 2 kopy 13 g[rošů] a Vávrovi 1 kopy.
- 1682 Položil po Dorotě Hrobaři Michalovi 2 kopy, který ji smrti [...] a po Barboře Janovi Kováři 2 kopy.
- 1685 Položila lhůta se teprve [...].
- 1687 Položil Hrobaři po Dorotě 1 kopy a Janovi Kováři po Barboře 2 kopy.
- 1689 Položil J[eho] M[ilosti] P[ánu] 2 kopy a Dorotě 40 g[rošů] ost[atních].

[138]

N[umer]o 40 Chalupa Na Vobecnici

A[nn]o 1669 Tuto chalupu měli Židé. Poslední nynější hospodář jmenuje se Michal Cukr Pekh. Ten ji koupil od ouřadu za padesáte kop míš[eňských], až do po smrti jeho [...] smrti položí. Závдавku položil 4 kopy, kteří se mu vypisují, placení po 2 kopách. Přitom mimo *contractu*, zakázal se za roboty dávat obci do jejich důchodu každoročně 3 kopy mí[šeňský].

A[nn]o 1672 Položil 4 kopy.

1677 Položil k obci 2 kopy.

1685 Položil k obci 2 kopy.

1687 Položil k obci 2 kopy.

1689 Položil k obci 2 kopy.

---

⁶³² Tento grunt pravděpodobně dopsán zpětně. Písmo a ruka písaře byla mladší než všechny předchozí zápisy. Jako jediný dům/domek měl na začátku zápisu napsáno „N[umer]o“.

Seznam zkratk

A – apelativum, obecné jméno

AR – Archivní časopis

AM – Archiv města

č. – číslo

ČČH – Český časopis historický

ESJČ – Etymologický slovník jazyka českého

fol. – folio inv. č. – inventární číslo

HG – Historická geografie

JnR – Jaroměř nad Rokytnou

JH – Jindřichův Hradec

kart. – karton

kn. – kniha

KŘ – Kardašova Řečice

MJ – místní jméno

OJ – osobní jméno

PSJČ – Příruční slovník jazyka českého, Praha 1935 – 1957; <https://bara.ujc.cas.cz/psjc>

roč. – ročník

s. – strana

SOA – Státní oblastní archiv

SOkA – Státní okresní archiv

sv. – svazek

VVM – Vlastivědný věstník moravský

Seznam pramenů a literatury

Prameny nevydané

SOKA Jindřichův Hradec

SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova 1407 – 1945 (1973) Řečice, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Horní stranu (1609-1692)*, inv. č. 23, kn. 1.

SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973), *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Dolní stranu (1609-1692)*, inv. č. 24, kn. 2.

SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města JH, *Knihy trhová (1600) 1604 – 1753*, kn. 89, inv. č. 159.

SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Stráž nad Nežárkou, *Pozemková kniha Stráže nad Nežárkou 1609 – 1676*, kn. 9, inv. č. 26.

SOA Třeboň

SOA Třeboň, Rodinný archiv Slavatů z Chlumu a Košumberka, *Urbář slavatovských panství 1613*, inv. č. 184.

SOA Třeboň, Kardašova Řečice, *Matrika N 1850-1860*.

SOA Třeboň, Kardašova Řečice, *Index matriky N 1700 – 1914*.

SOA Třeboň - oddělení Jindřichův Hradec

SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, *Velkostatek Kardašova Řečice 1565 - 1944*, Mapy, NAD 194.

Prameny vydané

ČADKOVÁ, Iva - ZAHRADNÍKOVÁ, Magda, *Berní rula 4 – 7*, Kraj Bechyňský I – III, Praha 2013 – 2017.

Literatura

- BALATKA, Tomáš, *Táborská invaze na Valašsko na sklonku 16. století*, in: Táborský archiv: sborník Státního okresního archivu v Táboře 11, 2002, s. 187-190.
- BENEŠ, Josef, *Německá příjmení u Čechů I*, Ústí nad Labem 1998.
- BENEŠ, Josef, *Německá příjmení u Čechů II*, Ústí nad Labem 1998.
- BÍLEK, Tomáš Václav, *Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618 I-II*, Praha 1882 – 1883.
- BINDEROVÁ, Alena, *Soudnictví a kriminalita v Jindřichově Hradci na počátku 17. století*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2012.
- BLÁHOVÁ, Marie – MARTÍNEK, Miloslav - POKORNÝ Pavel R., *Historická chronologie*, Praha 2001.
- BRIQUET, Charles-Moïse, *Les filigranes: dictionnaire historique des marques du papier dès leur apparition vers 1282 jusqu'en 1600*, sv. 4, s. 64.
- CVRČEK, Jan Zdeněk, *Strakonická židovská komunita a její pozemková kniha*, in: Naše dny se naplnily. Z historie Židů v jižních Čechách, 2002 s. 100-103.
- ČECHOVÁ, Gabriela a kol., *Soupis starých pozemkových knih*, in: Archivní časopis 11, 1961, č. 1, s. 6-16.
- DOHNAL, Martin, *Pomístní jména, jejich stabilita a vztah k historii krajiny: na příkladu Bernartic u Milevska*, in: Historická geografie 42, 2016, č. 1, s. 43-82.
- DOKULIL, Miloš, *Domácké podoby rodných a příbuzenských jmen na-i(y)*, in: Naše řeč 59, 1976, č. 1, s. 13-20.
- DAVID, Jaroslav, *Suchý nebo Pičov? (k jednomu místnímu jménu z Boskovicka)*, in: Sborník Muzea Blansko 8, 2002, s. 89-91.
- DOLÁK, Jan, *Příspěvek k dějinám muzejní práce v Kardašově Řečici*, in: Jindřichohradecký vlastivědný sborník 5, 1993, s. 66 – 68.
- DOSOUDIL, Martin, *Nejstarší gruntovní registra městečka Weliká*, in: Malovaný kraj: národopisný a vlastivědný časopis Slovácka 46, č. 2, 2010, s. 6.
- DURDÍK, Tomáš, *Encyklopedie českých hradů*, Praha 1995.
- DURDÍK, Tomáš – FROLÍK, Jan, *Povrchový průzkum hradu v Kardašově Řečici a jeho sídlištně-geografické souvislosti*, in: Archeologické rozhledy 33, 1981, s. 429 – 435.
- DVORSKÁ, Petra - HALÍŘOVÁ, Martina, *Demografická struktura panství Choltice v roce 1700*, in: Východočeský sborník historický 12, 2005, s. 99-128.
- FIEDLER, Jiří, *Židovská obec v Kardašově Řečici*, in: Naše dny se naplnily. Z historie Židů v jižních Čechách, České Budějovice 2002 s. 42-52.

- FILIP, Václav – VÍTA, Bartoloměj, *Okresní archiv v Jindřichově Hradci: průvodce po fondech a sbírkách*, Jindřichův Hradec 1959.
- FRIDRICH, Gustav, *Rukověť křesťanské chronologie*, Praha 1934.
- FROLÍK, Jan, *Kardašova Řečice znovu městem. Sborník statí k příležitosti navrácení městských práv Kardašově Řečici*, Kardašova Řečice 1993.
- GREGOROVÁ, Helena, *Pozemkové knihy pražské metropolitní kapituly v 16. a 17. století (1). (Pramen ke sledování zatížení poddaných)*, in: Sborník archivních prací 29, č. 2, 1979, s. 277-318.
- HÁLOVÁ, Helena – PSÍKOVÁ, Jiřina, *Inventář Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973)*, Jindřichův Hradec 2008.
- HÁLOVÁ, Helena, *Inventář Náboženská obec židovská Kardašova Řečice 1777 – 1903*, evid. č. 888, NAD 350
- HANZALOVÁ, Jarmila, *Seminář o soupisu starých pozemkových knih*, in: Archivní časopis 16, č. 2, Praha 1966, s. 106-107.
- HAVLÍČKOVÁ, Lucie, *Třešť za Vencelíků z Vrchovišť*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové 2017.
- HEJDA, Milan, *Testamenty Kardašovy Řečice 17. – 18. století*, Bakalářská práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2020.
- HIPŠR, David, *Gruntovní kniha domů a pozemků v Ctidružicích*, in: Ročenka Státního okresního archivu ve Znojmě 12, 1998, s. 76-93.
- HIPŠR, David, *Poddanské právo v pozemkových knihách 16. a 17. století*, in: Ročenka Státního okresního archivu ve Znojmě 15, 2001, s. 10-35.
- HLUBINKOVÁ, Zuzana, *Tvoření obyvatelských jmen v českých nářečích*, in: Acta onomastica 44, 2003, s. 29-39.
- HOFMANN, Gustav, *Křestní jména v Tachově a na Tachovsku v druhé polovině 16. století*, in: Acta onomastica 36, 1995, s. 77-83.
- HRBKOVÁ, Kristýna, *Pozemková kniha židovských domů v Týně nad Vltavou v letech 1680 – 1750*, Diplomová práce Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2021.
- HRUBÝ, Jaromír, *Řečice Kardašova a bývalé panství řečické*, Praha 1893.
- HRUBÝ, Jaromír, *Místopis Kardašovy Řečice I-III*, Kardašova Řečice 1929 – 1934.
- HYKEL, Tomáš, *Rozbor Gruntovní knihy města Štramberka z let 1672 – 1824*, in: Vlastivědný sborník Novojičínka 67, 2017, s. 41-71.
- CHOCHOLÁČ, Bronislav, *O studiu pozemkových knih*, in: Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity C - řada historická, roč. 42, 1993, č. C 40, s. 51-61.

- CHOCHOLÁČ, Bronislav, *Pozemkové knihy – neprávem opomíjený historický pramen*, in: *Historie a současnost veřejné správy: Sborník příspěvků z vědecké konference 127*, Brno 1993, s. 9.
- KLENOVSKÝ, Jaroslav, *Jména mikulovských Židů podle starých pozemkových knih*, in: *Židé a Morava: sborník příspěvků přednesených na konferenci konané 10. listopadu 1999 v Muzeu*, 2000, s. 42-45.
- KNAPPOVÁ, Miloslava, *Jak se bude jmenovat?*, Praha 1985.
- KNAPPOVÁ, Miloslava, *K proměnlivosti repertoáru rodných jmen*, in: *Přednášky z 33. běhu LŠSS [Letní školy slovanských studií]*, Praha 1992, s. 65-72.
- KNAPPOVÁ, Miloslava, *Proměny českého systému rodných jmen*, in: *Acta onomastica 36*, 1995, s. 105-109.
- KNAPPOVÁ, Miloslava, *Přezdívky v proměnách staletí*, in: *Acta onomastica 40*, 2000, s. 82-88.
- KNAPPOVÁ, Miloslava, *Naše a cizí příjmení v současné češtině*, Liberec 2002.
- KNAPPOVÁ, Miloslava, *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*, Praha 2010.
- KOHOUTEK, Vojtěch, *Gruntovní kniha Loučan z roku 1526*, in: *Okresní archiv v Olomouci. Výroční zpráva Okresního archivu za rok 1991, 1992*, s. 211-213.
- KOTÍK, Antonín, *Naše příjmení*, Praha 1894.
- KOTYŠKA, Václav, *Úplný místopisný slovník Království Českého*, Praha 1895.
- KOUMAR, Jiří, *Venkovští rychtáři a vesnická samospráva na panství Mělník v 17. století: ve světle studia pozemkových knih*, in: *Confluens: vlastivědný sborník Mělnicka 8*, Mělník 2013, s. 116-140.
- KRATOCHVÍL, Karel, *"S jistým povolením vrchnosti". Báčovičtí poddaní ve světle gruntovní knihy 1656-1730*, in: *Historie 2001: studentská vědecká konference, Ústí nad Labem 2002*, s. 17-49.
- KREMPL KIRSCHNEROVÁ, Karolína, *Svatební smlouvy městečka Březová z období před třicetiletou válkou*, in: *Západní Morava: vlastivědná revue 23*, 2019, s. 107-124.
- KUBA, Ludvík, *Dozná Základní soustava a terminologie slovanské onomastiky brzkých změn?*, in: *Acta onomastica 38*, 1997, s. 13-14.
- KULHÁNEK, Otakar, *Selské grunty v Korně ve světle pozemkových knih a katastrů*, in: *Minulost Berounska: sborník Státního okresního archivu v Berouně 1*, 1998, s. 21-37.
- KUNA, František, *Dějiny města Veselí nad Lužnicí a Mezimostí*, Veselí nad Lužnicí 1997.
- KUPROVÁ, Renata, *Podoba rustikální zástavby panství Škvorec v 18. století*, in: *Studie a zprávy: historický sborník pražského okolí 2*, 2013, s. 111-120.

- LIŠKA, Antonín, *O vazbách starých pozemkových knih v archivu země České v Praze*, in: Zprávy českého zemského archivu 9, 1946, s. 103-124.
- MACHEK, Václav, *Etymologický slovník jazyka českého*, Praha 1997, fotoreprint podle 3. vydání z roku 1971.
- MAREŠ, František – SEDLÁČEK, Jan, *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém X: Od pravěku do počátku XIX. století*, Praha 1900.
- MARTINEK, Jiří, *Gruntovní kniha obce Bílovic: (od dob nejstarších do roku 1964)*, Brno 2019.
- MAŠEK, Jan, *Problematika jednodílných hradů v Čechách*, Diplomová práce Filozofické fakulty Západočeské univerzity, Plzeň 2012.
- MAUR, Eduard, *Nejstarší chotěšovské pozemkové knihy (1497-1566) - významný pramen pro poznání populačního vývoje Čech v 16. století*, in: Historická demografie 41, č. 2, 2017, s. 131-149.
- MICHÁLEK, Emanuel, *K zdomácnělým osobním jménům v slovanských jazycích*, in: Acta onomastica 37, 1996, s. 127-128.
- MOLDANOVÁ, Dobrava, *Naše příjmení*, Praha 2004.
- MOLDANOVÁ, Dobrava, *Naše příjmení*, Praha 2010.
- MRVÍK, Vladimír Jakub, *Gruntovní knihy jako pramen pro poznání charakteru a podoby lokální zástavby (nejen) na Českobrodsku*, in: Zprávy památkové péče 76, č. 2, 2016, s. 174-179.
- NĚMEC, Miroslav, *Přejímání příjmení podle gruntu na několika příkladech z Horažďovicka*, in: Genealogické a heraldické listy 35, č. 4, 2015, s. 74-78.
- NOVÁČEK, Ondřej, *Obyvatelé městeček Mohelna a Tasova a jejich grunty v době předbělohorské*, in: Západní Morava: vlastivědný sborník 2, 1998, s. 151-159.
- NOVÁKOVÁ, Stanislava, *Nejstarší pozemková kniha obcí Hrudkov, Lovětín, Kačlehy, Kaproun, Okrouhlá Radouň, Horní a Dolní Skrýchov z let 1480-1590*, in: Jindřichohradecký vlastivědný sborník 8, 1997, s. 83-84.
- NOVÁKOVÁ, Stanislava – ŽELEZNÁ, Hana, *Dílčí inventář Velkostatek Kardašova Řečice 1565 – 1928: Knihy*, Jindřichův Hradec 2020.
- NOŽIČKA, Josef, *Katastry a pozemkové knihy na panství kumburském*, in: Časopis Společnosti přátel starožitností československých v Praze 39, 1931, s. 154-163.
- ODEHNAL, Petr, *Takový podsedeček když k zkázce skrze Tatary spolu s jinými krunty skrze oheň přišel*, in: Vlastivědné kapitoly z Valašskokloboucka 7, č. 1, 2007, s. 4-14.

- ODEHNAL, Petr, "*Paměť se činí, že se peníze gruntovní pasírují.*": k hospodaření poddaných na východní Moravě v 17. a na počátku 18. století, in: *Východní Morava: dějiny - lidé - krajina* 1, 2011, s. 43-64.
- ODEHNAL, Petr, *Nad zlomkem gruntovní knihy vsi Šanov ze druhé poloviny 17. století*, in: *Východní Morava: dějiny - lidé - krajina* 3, 2013, s. 19-35.
- ORTH, Jan – SLÁDEK, František, *Topograficko-statistický slovník Čech, čili, Podrobný popis měst, městysů, vesnic, pak zámků, dvorů, továren, mlýnů, hutí a podobných o samotě ležících stavení, jakož i všech zpustlých hradů a zaniklých osad království českého*, Praha 1870.
- Ottův slovník naučný: ilustrovaná encyklopaedie obecných vědomostí I-XXVIII*, Praha 1888 – 1909.
- PASTYŘÍK, Svatopluk, *Příjmi na moravském venkově 17. – 18. století*, in: *Acta onomastica* 40, 2000, s. 178-185.
- PAZDEROVÁ, Alena, *Venkovští poddaní rychnovského panství v 17. století ve světle gruntovní knihy. (Příspěvek k problematice tzv. druhého nevolnictví)*, in: *Historická demografie* 22, 1998, s. 51-68.
- PILNÁČEK, Josef, *Naše urbáře, registra a gruntovní knihy ve vídeňských archivech*, in: *Časopis Společnosti přátel starožitností* 57, 1949, s. 197-200.
- PILNÁČEK, Josef, *Purkrechtní registra dědiny Černčína z r. 1665*, in: *Vlastivědný věstník moravský* 6, č. 5, 1951, s. 150-152.
- PLESKALOVÁ, Jana, *Tvoření nejstarších českých osobních jmen*, in: *Spisy Masarykovy univerzity v Brně. Filozofická fakulta = Opera Universitatis Masarykianae Brunensis: Facultas philosophica* 317, 1998.
- PLESKALOVÁ, Jana a kol., *Kapitoly z dějin české jazykové bohemistiky*, Praha 2007.
- PLESKALOVÁ, Jana, *Vývoj vlastních jmen osobních v českých zemích v letech 1000 – 2010*, Brno 2011.
- POLÁK, Stanislav, *Knihy pozemkové a knihy městské. (Poznámka k diplomatické terminologii)*, in: *Archivní časopis* 16, č. 4, 1966, s. 208-215.
- POŠVÁR, Jaroslav, *O převodech gruntovního majetku na Brněnsku v 17. a 18. stol.*, in: *Vlastivědný věstník moravský* 15, č. 1, 1960, s. 136-141.
- PROFOUS, Antonín, *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny III*, Praha 1951, s. 549.
- PROCHÁZKA, Vladimír, *Poddanské usedlosti na dominikální půdě v Čechách v letech 1550 – 1700*, in: *Právněhistorické studie* 5, 1959, s. 105-134.
- PROCHÁZKA, Vladimír, *Česká poddanská nemovitost v pozemkových knihách 16. a 17. století*, Praha 1963.

- ROEDL, Bohumír, *Krčma v Holedeči v raném novověku*, in: Comotovia 2019: sborník příspěvků z konference, věnované 150. výročí železniční dopravy v Chomutově (1870-2020), 2020, s. 84-91.
- ROUBÍK, František, *Slovníček archivní terminologie*, Praha 1954.
- ROZKOŠNÁ, Blanka, *Židé na Jindřichohradecku I.*, Praha 2012.
- ROŽMBERSKÝ, Petr, *Nápravy a nápravníci na příkladu Benešovic a Lobez*, in: Sborník Muzea Českého lesa v Tachově 35, 2017, s. 35-52.
- SEDLÁČEK, August, *Hrady, zámky a tvrze IV – Vysočina Táborska*, Praha 1885.
- SEDLÁČEK, August, *O staročeských příjmeních šlechtických*, in: Sborník filologický 7, 1922, s. 41-62.
- SEDLÁČEK, August, *Místopisný slovník historický království českého*, Praha 1998.
- SEDLÁČEK, Petr, *Paleografická analýza písařských rukou v pozemkové knize města Boskovic (1768 – 1784)*, in: Sborník prací Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity: řada společenských věd 34, č. 2, 2020, s. 14-28.
- SKOŘEPOVÁ, Markéta, *Gruntovní knihy 19. století a možnosti jejich využití: (na příkladu panství Nový Rychnov)*, in: Vlastivědný sborník Vysočiny: oddíl věd společenských 17, 2010, s. 48-72.
- SKOŘEPOVÁ, Markéta, *Ovdovění a osíření ve venkovské společnosti: Panství Nový Rychnov (1785 – 1855)*, České Budějovice 2016, s. 75.
- SLADKOWSKI, Marcel, *Židé v písemnostech města Uherského Ostrohu v 16. a 17. století*, in: Židé a Morava, 2001, s. 17-24.
- SMUTNÝ, Bohumír, *Kronikářské zápisy v jevišovické pamětní a pozemkové knize z let 1750 až 1863*, in: Jižní Morava: vlastivědný sborník 31, sv. 34, 1995, s. 189-210.
- SVOBODA, Jan, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, Praha 1964.
- SVOBODOVÁ, Marcela, *Sdružený inventář Čechy Jindřichohradecka 1578 - 1888*, Jindřichův Hradec 1973.
- SVOBODOVÁ, Marcela, *Skupinový a sdružený inventář Živnostenské společnosti oděvní Kardašova Řečice 1864 – 1899*, Jindřichův Hradec 1973.
- ŠILHAN, Jindřich, *K dějinám nejstarších papíren v Jihlavském kraji*, Jihlavský sborník Vysočiny 1, 1956, s. 118-143.
- ŠKODA, Jan, *Objev dvojice dosud neznámých svědků počátků osídlení horního toku Divoké Orlice: díl I. gruntovní kniha Jadrné (Kerndorfu) 1591-1655*, in: Orlické hory a Podorlicko: sborník vlastivědných prací: přírodou, dějinami, současností 26/1-2, 2019, s. 58-91.

ŠKODA, Jan, *Objev dvojice dosud neznámých pramenů k počátkům osídlení a dějinám výroby skla na horním toku Divoké Orlice: díl II. gruntovní kniha Zelenky (Grünbornu) 1613-1699*, in: Orlické hory a Podorlicko: sborník vlastivědných prací: přírodou, dějinami, současností 27/1-2, 2020, s. 53-93.

SMÍŠEK, Kamil, *Nález měděné mince z období povstání Františka II. Rákocziho v Kardašově Řečici (okr. Jindřichův Hradec)*, in: Peníze v proměnách času. 6. Mincovnictví, peněžní vztahy a medailérství za válek od antiky až po Vídeňský kongres, Ostrava 2008, s. 135-138.

ŠPLÍCHAL, Václav - VÍTEK, Miloslav, *Papír a ruční papírny v Jihlavě a kraji Vysočina*, Jihlava 2010.

ŠRÁMEK, Rudolf, *Úvod do obecné onomastiky*, in: Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity A, řada jazykovědná 50, 2001, s. 227-229.

ŠTARHA, Ivan, *K soupisu pozemkových knih v Jihomoravském kraji*, in: Archivní časopis 17, 1967, s. 200-205.

ŠTŮVÍČEK, Ivan, *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16.-20. století pro potřeby historiografie*, Praha: Archivní správa Ministerstva vnitra ČR 2002.

ŠVANDA, Martin, *Pokus o počítačové zpracování pozemkových knih na příkladu vesnice Věcova*, in: Historie 98: sborník prací celostátní studentské vědecké konference: Praha 2. - 3. prosince 1998, s. 175-182.

TEPLÝ, František, *Dějiny města Jindřichova Hradce I-VII*, Jindřichův Hradec 1927 – 1936.

TŘÍSKA, Karel, *Staré rybníční hospodářství u Kardašovy Řečice*, in: Jihočeský sborník historický 26, 1957, s. 9-13, 40-45.

TURČÍN, Oldřich, *Několik poznámek k článku „Knihy pozemkové a knihy městské“*, in: Archivní časopis 17, č. 2, 1967, s. 98-101.

ULLRICH, Oldřich, *Kuriozity z archivů*, in: Zprávy Klubu přátel Pardubicka 30, č. 3-4, 1995, s. 76-77.

VALŮŠEK, David, *Obraz hospodaření poddaných na panství Telč koncem 16. a v první polovině 17. století. (Na základě rozboru pozemkové knihy a zápisů urbářů ve vesnici Strachoňovice)*, in: Historie 1996: celostátní studentská vědecká konference, Hradec Králové 1997, s. 85-102.

VANĚK, Pavel, *Výbavy synů a dcer na vsích boskovického panství v letech 1575-1651 ve světle pozemkových knih*, in: Sborník Muzea Blansko '97, 1997, s. 25-36.

VANĚK, Pavel, *K zabezpečení přestárých příslušníků rodiny v 16. a 17. století na poddanských usedlostech*, in: Sborník Muzea Blansko 98, 1998, s. 1-10.

- VANĚK, Pavel, *Výzkum pozemkových knih pro poznání vývoje příjmí*, in: Acta onomastica 39, 1998, s. 137-144.
- VANĚK, Pavel, *Tvoření jmen poddaných v 16. a 17. století pohledem pozemkové knihy vsí Skalice a Krhova na Boskovicku*, in: Vlastivědný věstník moravský 52, č. 3, 2000, s. 275-282.
- VÁŇOVÁ, Ladislava, *K majetkovým poměrům klenovských obyvatel ve světle pozemkových knih a dalších archivních pramenů. Stručný nástin*, in: Sborník prací z historie a dějin umění 3, 2004, s. 169-175.
- VEJTASA, Stanislav, *O někdejších pivovarech v Jaroměřicích nad Rokytnou*, in: Vlastivědný věstník moravský 9, č. 1, 1954, s. 22-30.
- VÍTA, Bartoloměj, *Sdružený a skupinový inventář Spolek vojenských vysloužilců Kardašova Řečice 1880 – 1947*, Jindřichův Hradec 1965.
- VÍTA, Bartoloměj, *Skupinový inventář Spolek divadelních ochotníků Kardašova Řečice (1861) 1870 – 1958*, Jindřichův Hradec 1965.
- VÍTA, Bartoloměj, *Skupinový a sdružený inventář Zpěvácký spolek Jablonský Kardašova Řečice 1861 – 1950 (1962)*, Jindřichův Hradec 1965.
- VLASÁK, Vladimír, *Poznámka k pozemkovým knihám ve fondech archivů měst*, in: Ročenka Státního oblastního archivu v Plzni, 2005, s. 120-125.
- VYHLÍDKA, Jan, *Lexikon nedotknutelných*, Brno 2013.
- VYHLÍDKA, Vratislav, *Stručné dějiny Kardašovy Řečice*, Kardašova Řečice 1988.
- ZELINKA, Timoteus Čestmír, *Inventář Děkanský úřad Kardašova Řečice 1655 – 1951*, Kardašova Řečice 1965.
- ZDUBA, Jan, *Osová Bítýška a Vlkov na osovském panství mezi lety 1548–1638 dle gruntovních register: přehledy právních deliktů a vlastnických převodů gruntů*, in: Západní Morava: vlastivědný sborník 14, 2010, s. 75-118.

Internetové zdroje

<http://aleph.nkp.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.arup.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<http://www.augustsedlacek.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://biblio.hiu.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<http://cmsold.flu.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://digi.ceskearchivy.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.digitalniknihovna.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.digitalniknihovna.cz/cbvk/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.digitalniknihovna.cz/mjh/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1jtiUOLGHn_uxyOyqkpTe3gziF_Y&gl=fr&ie=UTF8&oe=UTF8&msa=0&ll=49.58534266925814%2C13.845519999999993&z=7
(poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://invenio.nusl.cz/record/456554/files/000094061.pdf> (poslední přístup - 29. 7. 2022)

<https://is.cuni.cz/> (poslední přístup - 29. 7. 2022)

<https://is.muni.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

https://is.muni.cz/el/1421/podzim2012/PV1A12/um/Maly_starocesky_slovník.pdf (poslední přístup - 29. 7. 2022)

<https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/archeologicke-nalezky/>
(poslední přístup - 29. 7. 2022)

<https://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-1/historicky-vyvoj/>
(poslední přístup – 29. 7. 2022)

<http://katalog.ahmp.cz/pragapublica/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://katalog.cbvk.cz/arl-cbvk/cs/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

https://katalog.cbvk.cz/arl-cbvk/cs/detail-cbvk_us_cat-s0005447-recicke-zajimavosti/
(poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://katalog.muni.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<http://kott.ujc.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<http://legie100.com/krev-legionare/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://mapy.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://mjc.ujc.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.mjh.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<http://nase-rec.ujc.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://ohlasy.info/clanky/2019/07/suchy-picov.html> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://ohlasy.info/clanky/2019/10/picov-2.html> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.obecsuchy.cz/obec-7/z-historie-obce/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.pamatkovykatalog.cz> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://ssjc.ujc.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.veselipratelehistorie.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.vets.cz/vpm/mista/obec/188-kardasova-recice/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://vokabular.ujc.cas.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

<https://www.vuapraha.cz/> (poslední přístup – 29. 7. 2022)

Seznam příloh

1) Tabulky

Příloha č. 1 – *Majitelé usedlostí Dolní strany*

Příloha č. 2 – *Majitelé usedlostí Horní strany*

Příloha č. 3 – *Nejstarší hospodáři pohledem rejstříku a pozemkových knih*

Příloha č. 4 – *Posloupnost hospodářů Horní strany*

Příloha č. 5 – *Posloupnost hospodářů Dolní strany*

Příloha č. 6 – *Horní strana pohledem pustých gruntů, požárů a spáleníšť*

Příloha č. 7 – *Dolní strana pohledem pustých gruntů, požárů a spáleníšť*

Příloha č. 8 – *Horní strana a šacuňky, veruňky a frejmarky*

Příloha č. 9 – *Dolní strana a šacuňky, veruňky a frejmarky*

2) Obrazové přílohy

Ukázka č. 1 – Přední strana vazby pro Horní stranu, viz SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova 1407 – 1945 (1973) Řečice, *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Horní stranu (1609-1692)*, inv. č. 23, kn. 1.

Ukázka č. 2 – Přední strana vazby pro Dolní stranu, viz SOKA Jindřichův Hradec, Archiv města Kardašova Řečice 1407 – 1945 (1973), *Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Dolní stranu (1609-1692)*, inv. č. 24, kn. 2.

Ukázka č. 3, 4 – Zadní přideštní knihy 1 s lístkem a s popiskem „*Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Horní stranu Řečice*“ a s doplňujícími informacemi

Ukázka č. 5, 6 – Zadní přideštní knihy 2 s lístkem a s popiskem „*Městská kniha o koupích a prodejích domů a pozemků pro Dolní stranu*“ a s doplňujícími informacemi

Ukázka č. 7, 8 – Ukázka filigránu z knihy 1 a 2

Ukázka č. 9, 10 – Ukázky méně kvalitního dochování filigránů

Ukázka č. 11 – Grunt Martina Čápa a ukázka mřežování

Ukázka č. 12 – Grunt Václava Bícy a ukázka mřežování či textu inkoustu vpitého na předchozí stranu

Ukázka č. 13 – Grunt Pavla Kubů a ukázka foliace, novodobé paginace, vpití textu, mírného poškození či rozdělení strany na okraj pro dataci a druhou část pro text

Ukázka č. 14 – Grunt Jakuba Švehly v detailu – foliace, novodobá paginace, mřížování či viditelné poškození

Ukázka č. 15 – Výřez generální mapy Johanna Ferdinanda Kuffesteina z panství Kardašova Řečice (asi rok 1735), viz SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, *Velkostatek Kardašova Řečice 1565 - 1944*, Mapy, NAD 194

Ukázka č. 16 – Výřez detailu města Kardašova Řečice, viz SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, *Velkostatek Kardašova Řečice 1565 - 1944*, Mapy, NAD 194

Ukázka č. 17 – Rejstřík hospodářů pro Horní stranu

Ukázka č. 18 – Rejstřík hospodářů pro Dolní stranu

Ukázka č. 19 – Rejstřík hospodářů pro město Stráž nad Nežárkou, viz SOkA Jindřichův Hradec, Archiv města Stráž nad Nežárkou, *Pozemková kniha Stráže nad Nežárkou 1609 – 1676*, inv. č. 26, kn. 9.

Ukázka č. 20, 21 a 22 – Ukázka filigránů lilie a kohouta ze Stráže nad Nežárkou, viz SOkA Jindřichův Hradec, Archiv města Stráž nad Nežárkou, *Pozemková kniha Stráže nad Nežárkou 1609 – 1676*, inv. č. 26, kn. 9.

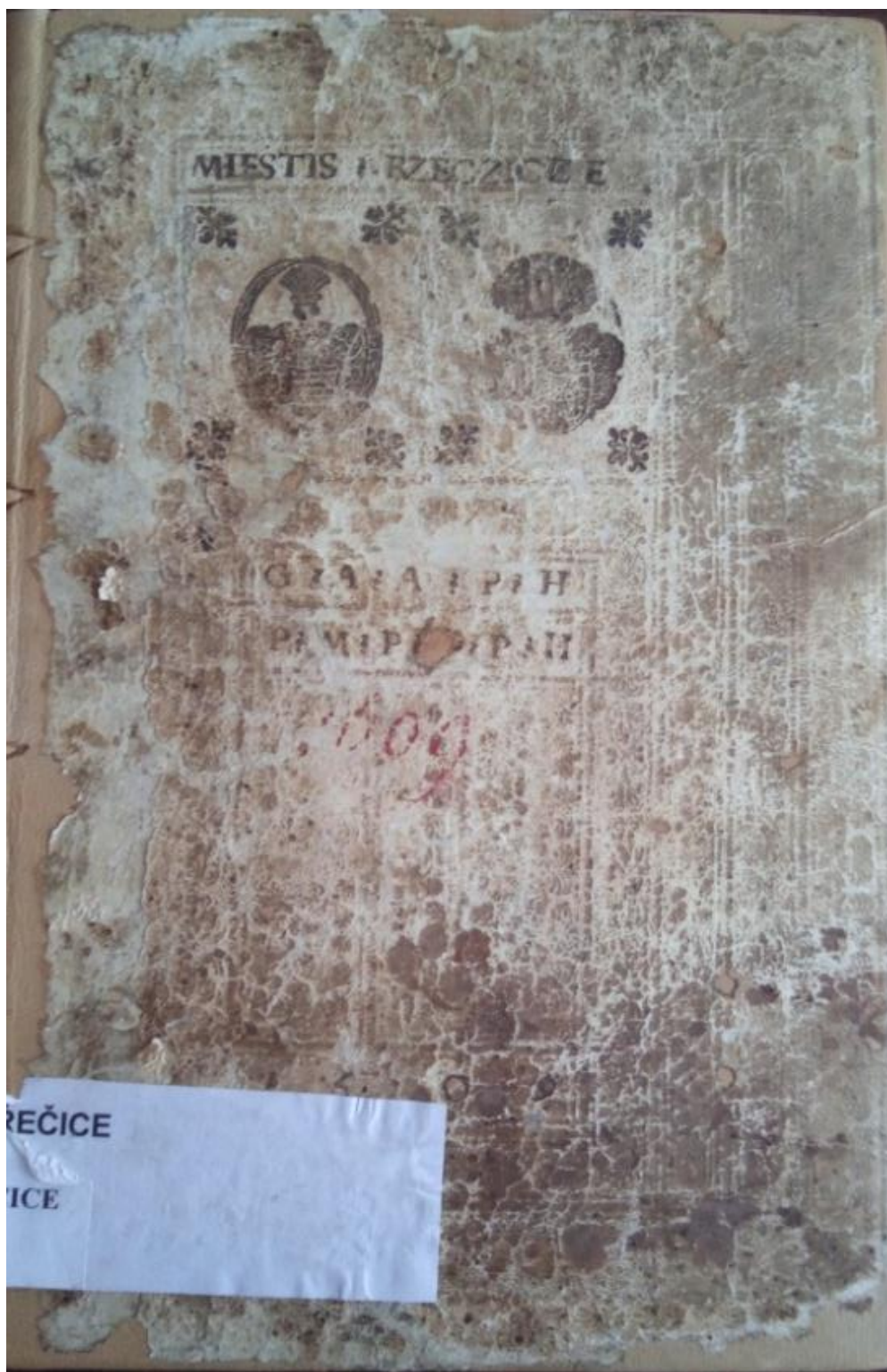
Ukázka č. 23, 24, 25 a 26 – Ukázky filigránů z pozemkových knih panství Jindřichův Hradec, viz SOA Třeboň – oddělení Jindřichův Hradec, Velkostatek Jindřichův Hradec 1380 – 1947 (2006), *Pozemková kniha pro všechny vesnice I. (1580 – 1609)*, inv. č. 234; SOA Třeboň – odd. Jindřichův Hradec, Velkostatek JH 1380 – 1947 (2006), *Pozemkové knihy pro všechny vesnice II. (1610 – 1711)*, inv. č. 235.

Reprodukce

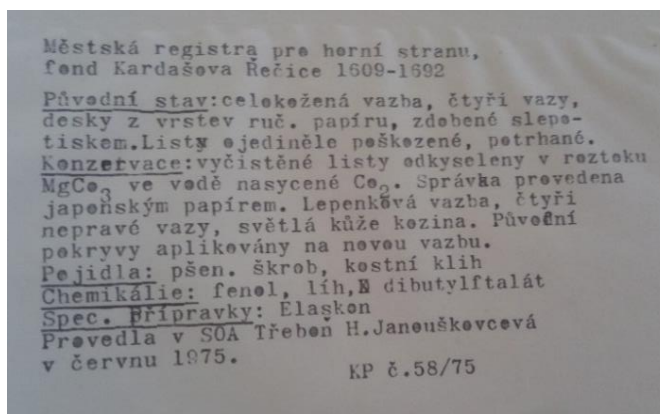
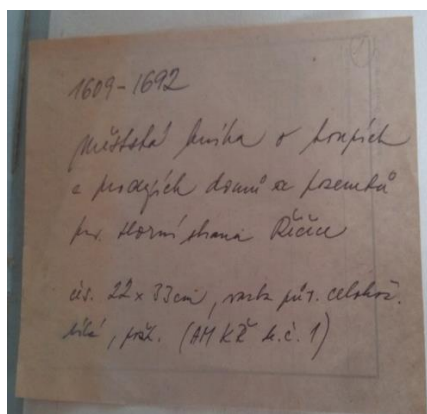
Ukázka č. 1 – Přední strana vazby pro Horní stranu

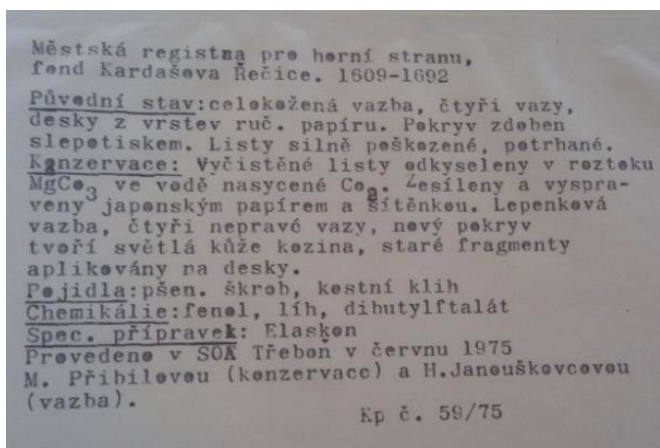
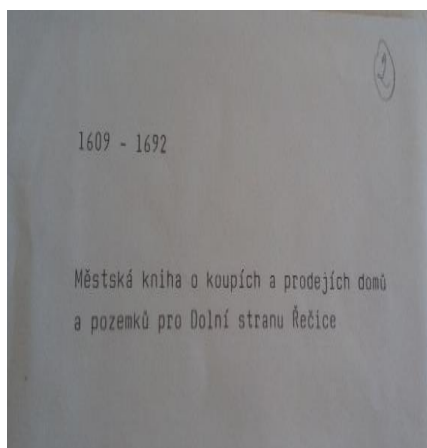
Ukázka č. 2 – Přední strana vazby pro Dolní stranu

Ukázka č. 3, 4 – Zadní přideštní knihy 1 lístkem a s popisem „Městská kniha o koupích a prodeji domů a pozemků pro Horní stranu Řečice“ a doplňujícími informacemi

Ukázka č. 5, 6 – Zadní přideštní knihy 1 lístkem a s popisem „Městská kniha o koupích a prodeji domů a pozemků pro Dolní stranu Řečice“ a doplňujícími informacemi

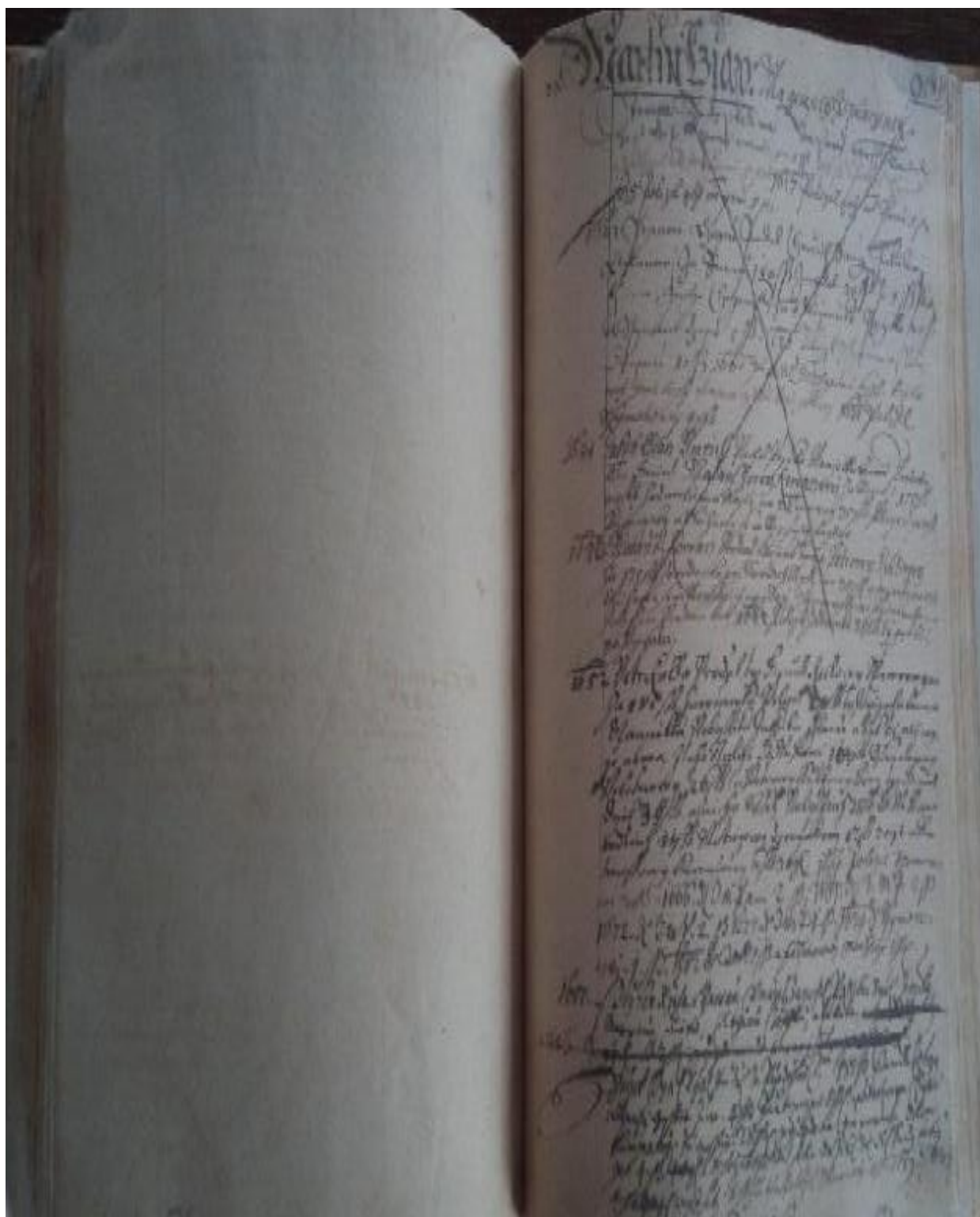
Ukázka č. 7, 8 – Ukázka filigránů z knihy 1 a 2

Ukázka č. 9, 10 – Ukázky méně kvalitního dochování filigránů

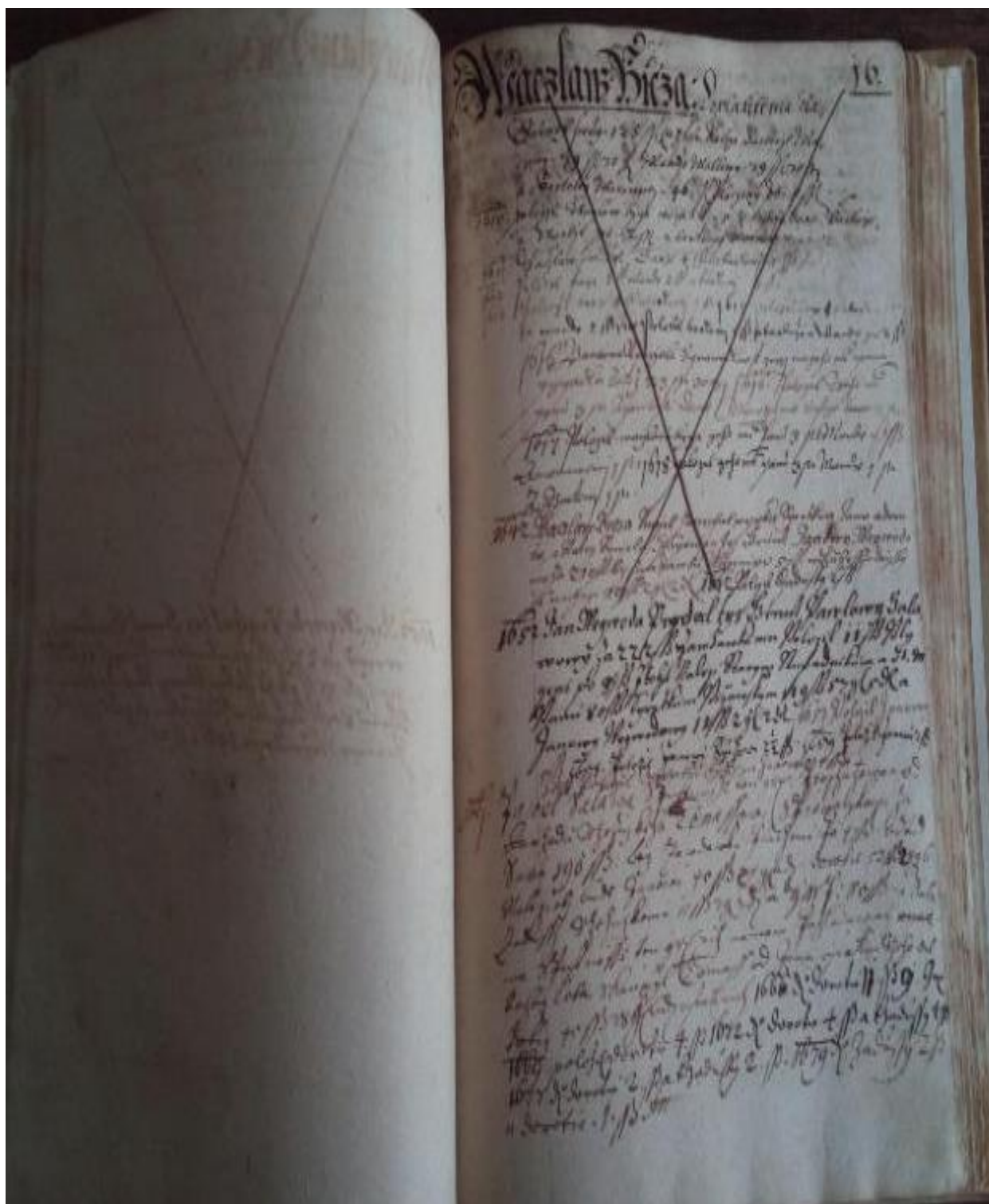

Ukázka č. 11 – Grunt Martina Čápa a ukázka mřežování

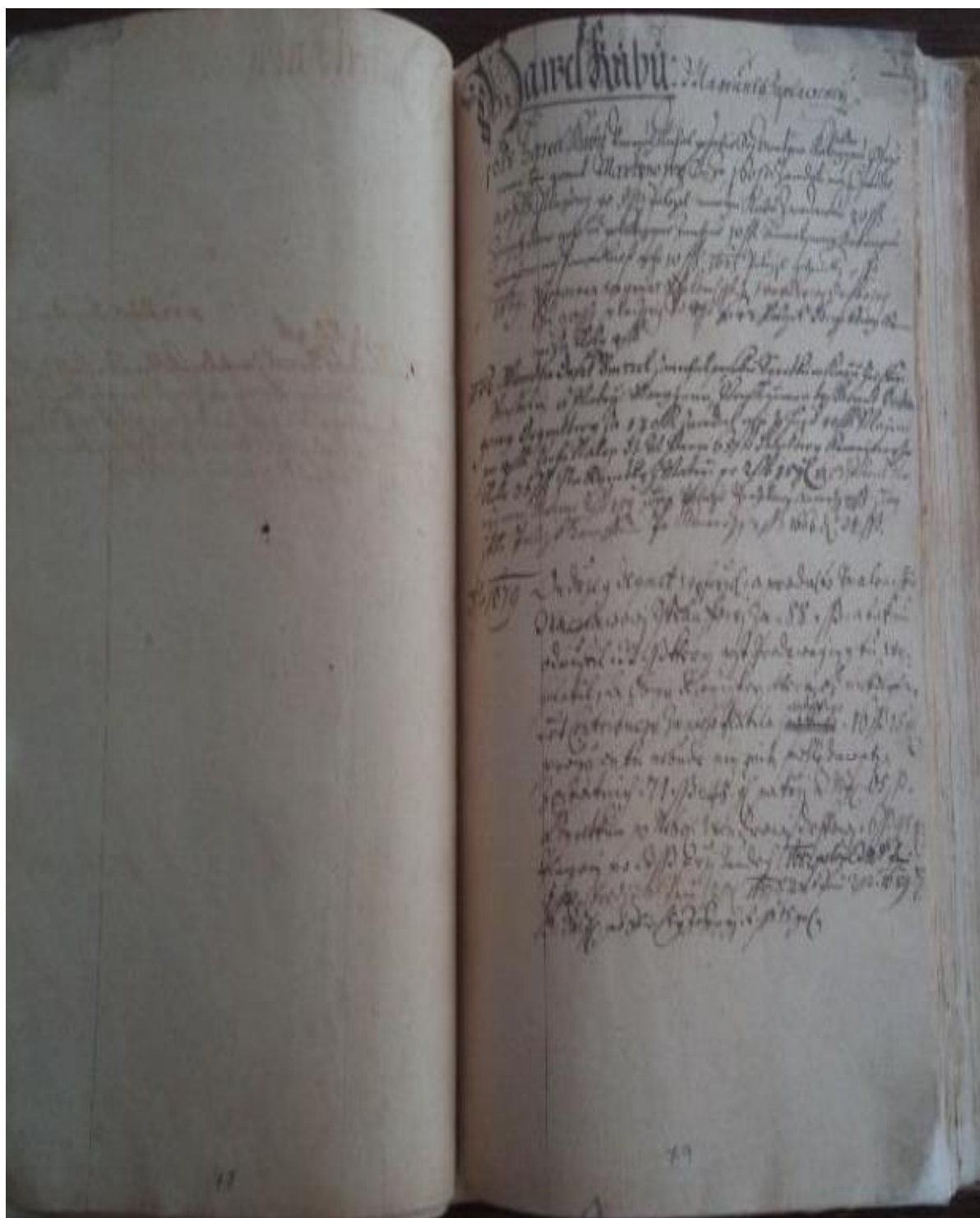

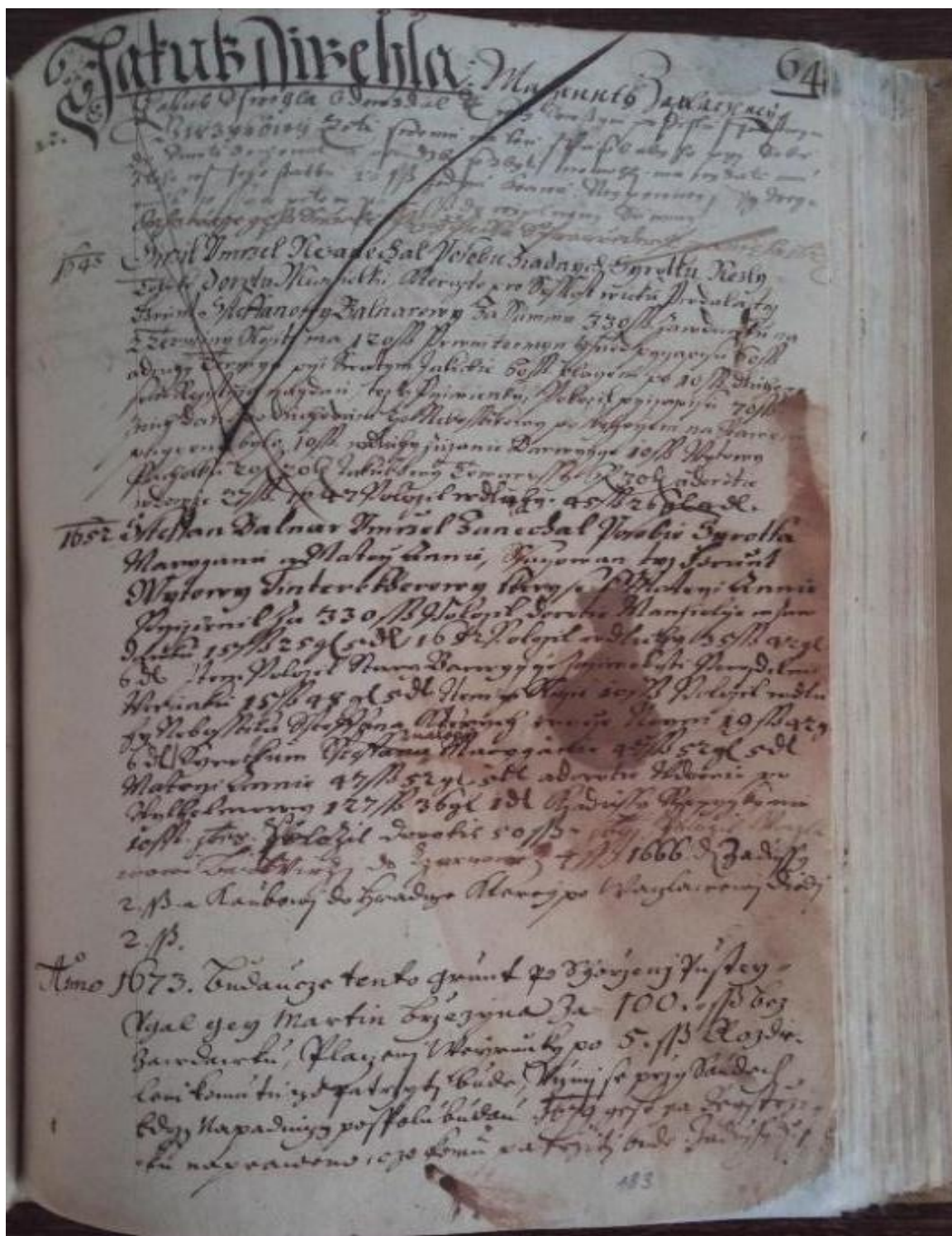
Ukázka č. 12 – Grunt Václava Bícy a ukázka mřezování či textu inkoustu vpitého na předchozí stranu

Ukázka č. 13 – Grunt Pavla Kubů a ukázka foliace, novodobé paginace, vpití textu, mírného poškození či rozdělení strany na okraj pro dataci a druhou část pro text

Ukázka č. 14 – Grunt Jakuba Švehly v detailu – foliace, novodobá paginace, mřezování či viditelné poškození

Ukázka č. 15 – Výřez generální mapy Johanna Ferdinanda Kuffesteina z panství Kardašova Řečice (asi rok 1735)

Ukázka č. 16 – Výřez detailu města Kardašova Řečice

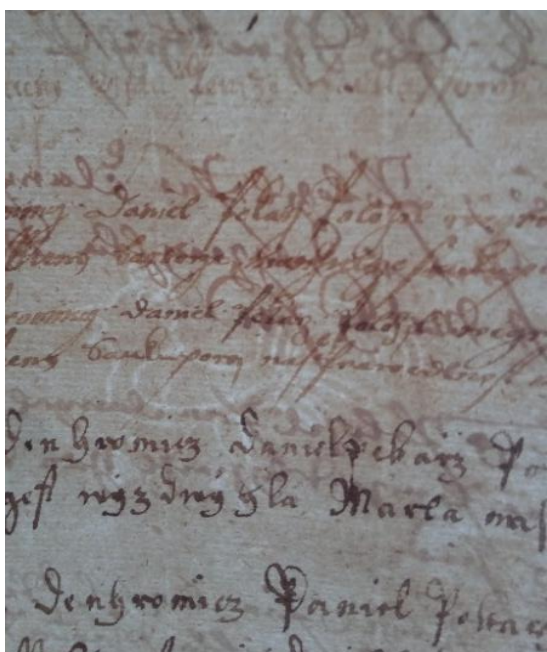
Ukázka č. 17 – Rejstřík hospodářů pro Horní stranu

1. Jan Amalrich
 2. Václav Jurek
 3. Jan na Starém
 4. Jan Kocourek
 5. Jan Kocourek
 6. Jan Kocourek
 7. Jan Kocourek
 8. Jan Kocourek
 9. Jan Kocourek
 10. Jan Kocourek
 11. Jan Kocourek
 12. Jan Kocourek
 13. Jan Kocourek
 14. Jan Kocourek
 15. Jan Kocourek
 16. Jan Kocourek
 17. Jan Kocourek
 18. Jan Kocourek
 19. Jan Kocourek
 20. Jan Kocourek
 21. Jan Kocourek
 22. Jan Kocourek
 23. Jan Kocourek
 24. Jan Kocourek
 25. Jan Kocourek
 26. Jan Kocourek
 27. Jan Kocourek
 28. Jan Kocourek
 29. Jan Kocourek
 30. Jan Kocourek
 31. Jan Kocourek
 32. Jan Kocourek
 33. Jan Kocourek
 34. Jan Kocourek
 35. Jan Kocourek
 36. Jan Kocourek
 37. Jan Kocourek
 38. Jan Kocourek
 39. Jan Kocourek
 40. Jan Kocourek
 41. Jan Kocourek
 42. Jan Kocourek
 43. Jan Kocourek
 44. Jan Kocourek
 45. Jan Kocourek
 46. Jan Kocourek
 47. Jan Kocourek
 48. Jan Kocourek
 49. Jan Kocourek
 50. Jan Kocourek
 51. Jan Kocourek
 52. Jan Kocourek
 53. Jan Kocourek
 54. Jan Kocourek
 55. Jan Kocourek
 56. Jan Kocourek
 57. Jan Kocourek
 58. Jan Kocourek
 59. Jan Kocourek
 60. Jan Kocourek
 61. Jan Kocourek
 62. Jan Kocourek
 63. Jan Kocourek
 64. Jan Kocourek
 65. Jan Kocourek
 66. Jan Kocourek
 67. Jan Kocourek
 68. Jan Kocourek
 69. Jan Kocourek
 70. Jan Kocourek
 71. Jan Kocourek
 72. Jan Kocourek
 73. Jan Kocourek
 74. Jan Kocourek
 75. Jan Kocourek
 76. Jan Kocourek
 77. Jan Kocourek
 78. Jan Kocourek
 79. Jan Kocourek
 80. Jan Kocourek
 81. Jan Kocourek
 82. Jan Kocourek
 83. Jan Kocourek
 84. Jan Kocourek
 85. Jan Kocourek
 86. Jan Kocourek
 87. Jan Kocourek
 88. Jan Kocourek
 89. Jan Kocourek
 90. Jan Kocourek
 91. Jan Kocourek
 92. Jan Kocourek
 93. Jan Kocourek
 94. Jan Kocourek
 95. Jan Kocourek
 96. Jan Kocourek
 97. Jan Kocourek
 98. Jan Kocourek
 99. Jan Kocourek
 100. Jan Kocourek

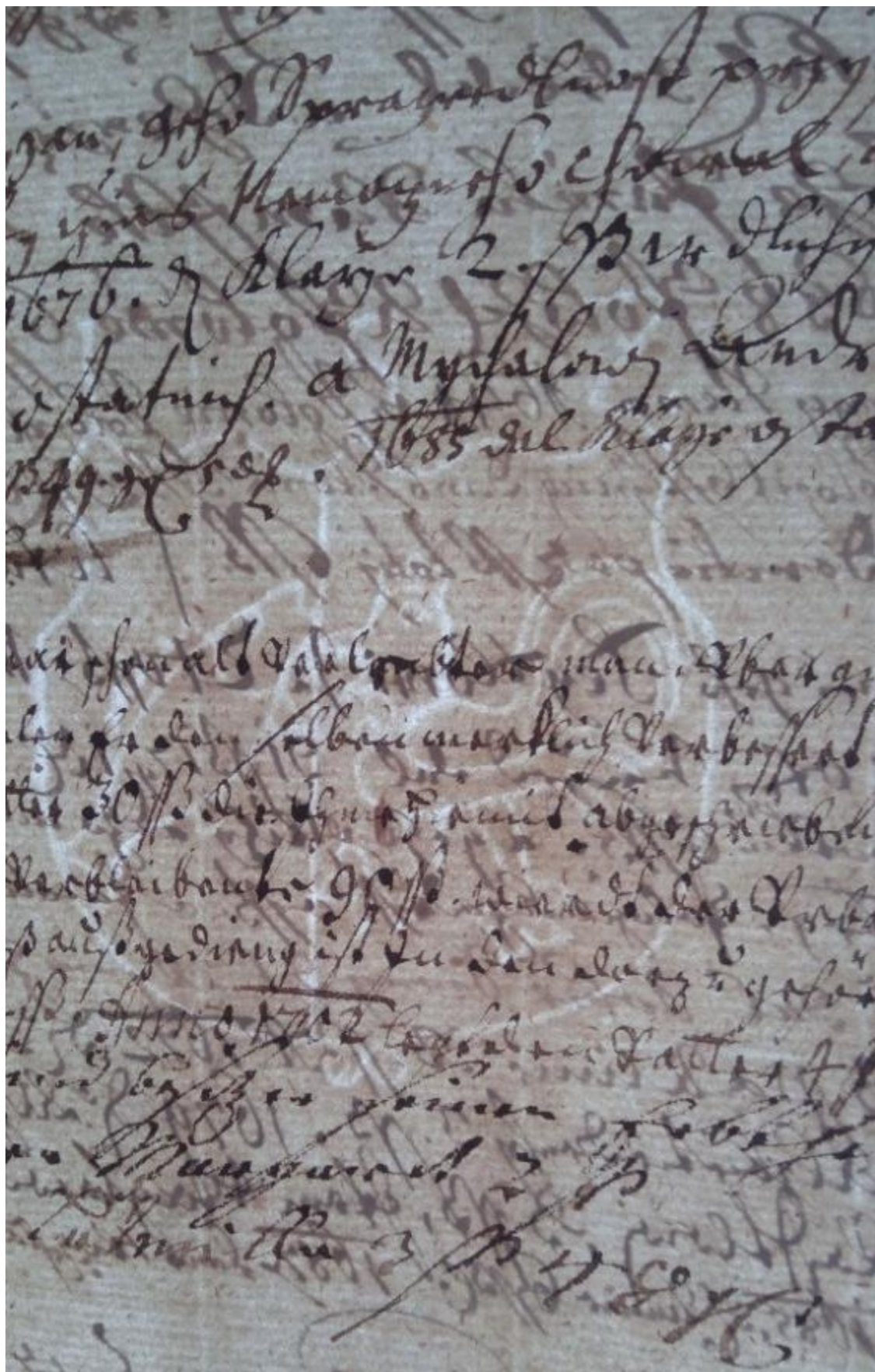
Rejstřík Místních		Líst	
sem Lístu adreseš sedlého sedlatý máše vaki Míst Místy Vzezeze			
25. Matěj Šta	75	25. Matěj Šta	75
26. Roman Pávek	76	26. Roman Pávek	76
27. Václav Štábl	83	27. Václav Štábl	83
28. Jiří Štábl	84	28. Jiří Štábl	84
29. Jan Štábl	87	29. Jan Štábl	87
30. Jan Štábl	90	30. Jan Štábl	90
31. Jan Štábl	93	31. Jan Štábl	93
32. Jan Štábl	96	32. Jan Štábl	96
33. Jan Štábl	99	33. Jan Štábl	99
34. Jan Štábl	102	34. Jan Štábl	102
35. Jan Štábl	105	35. Jan Štábl	105
36. Jan Štábl	108	36. Jan Štábl	108
37. Jan Štábl	111	37. Jan Štábl	111
38. Jan Štábl	114	38. Jan Štábl	114
39. Jan Štábl	117	39. Jan Štábl	117
1. Ondřej Maršálek	1		
2. Šimon Štábl	4		
3. Jan Štábl	7		
4. Jan Štábl	10		
5. Jan Štábl	13		
6. Jan Štábl	16		
7. Jan Štábl	19		
8. Jan Štábl	22		
9. Jan Štábl	25		
10. Jan Štábl	28		
11. Jan Štábl	31		
12. Jan Štábl	34		
13. Jan Štábl	37		
14. Jan Štábl	40		
15. Jan Štábl	43		
16. Jan Štábl	46		
17. Jan Štábl	49		
18. Jan Štábl	52		
19. Jan Štábl	55		
20. Jan Štábl	58		
21. Jan Štábl	61		
22. Jan Štábl	64		
23. Jan Štábl	67		
24. Jan Štábl	70		

Ukázka č. 20, 21 a 22 – Ukázka filigránů lilie a kohouta ze Stráži nad Nežárkou

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers the entire page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers the entire page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers the entire page.